

Mekke ve Medine'den

Hutbeler

- 12. Cilt -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

Mekke ve Medine'den

HUTBELER

- 12 -

Çeviren: İsmail Yaşa
Yayına Hazırlayan: Ebu İmran

www.islah.de
www.khutab.org
www.medineokulu.org

Fihrist

Takdim

Allah'a hamdolsun. Allah'ın Rasulü'ne; ailesine, ashabına ve Din Günü'ne kadar iyilikle onlara uyanlara salât ve selam olsun!..

İslam Dini, saadet ve güven dinidir. Allah, Arap olanın ve Arap olmayanın onun nuru ile aydınlanması için ufuklara yayılmasını emretmiştir. İslam'ın çağrısını bütün milletlere gerekli kılmış, onun dışındaki her din reddedilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: (Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bu ondan asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyana uğrayanlardan olacaktır.) (3/Âl-i Imrân/85)

Allah Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in zamanında davetçiler göndermek, vaaz etmek ve mektuplaşmak, hutbe okumak ve yazışmak gibi insanların hidayeti için çeşitli çalışma yolları olmuştur. Bu çağda ise, geçmiş zamanlarda ulaşılması imkansız olan en uzak yerlere; kenar köylere ve beldelere sözü ulaştırmak kolaylaşmıştır.

İslam'da; Müslümanlar, haftalık bayramlarında bir araya gelir ve görülmemiş bir düzene sahip, sözleri kısa ve öz, anlamı derin ve cümleleri etkili hutbelerden dinlerinin direktiflerini ve şeriatlarının emirlerini öğrenmeye çalışırlar.

Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin), Müslümanlar'ın kalbinde ayrı bir yeri vardır. Arap olanları, onun sözlerinden tat alır. Arap olmayanları ise, kalpleri ile anlamaya çalışarak ses tonunun iniş ve çıkışına kulak verirler.

Dünyadaki Müslümanlar, ülkeler onları birbirinden uzaklaştırsa da, kardeştirler. Müslümanların birbirine bağlılığını ve saflarının birliğini sağlamak, bilgiye susuzluklarını gidermek için ve müslümanlar anlamından faydalansın, içerdiği bilgilerle amel etsin diye her Cuma günü Harameyn-i Şerifeyn'in (Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'nin) minberlerinden okunan hutbeleri dünya dillerine çevrilmiş olarak onlara götürüyoruz.

Allah'tan, Müslümanlar'ın saflarını birleştirmesini ve söylemlerini hak üzere toplamasını dileriz. Şüphesiz O, bunu yapacak güç ve kudrete sahiptir. Allah; Nebimiz Muhammed'e, ailesine ve tüm ashâbına salât ve selam eylesin!..

Şeyh Abdulmuhsin b. Muhammed el-Kâsım

Mescid-i Nebevi İmam ve Hatibi

Güzel Söz

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 16.01.1426 Hicri – 25.02.2005 Miladi

Ey Müslümanlar!. Allah'tan hakkıyla korkun. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ) ahirette en iyi azık ve en güzel sondur. **(Şüphesiz güzel son takvâ sahiplerinindir.)** *(11/Hud/49)*

Ey Müslümanlar!.. Söz kişiyi tarif eder ve kalbinde saklı olanlara tecüman olur, aslına ve aklına delâlet eder. Akıllı insanın ağzı bağlıdır. Bir şey konuşmak isterse onu alıkoyar. Cahilin ağzı ise açıktır, her istediğini söyler. Akıllı insan; açıklaması gereken bir hak, çürütmesi gereken bir batıl, yayması gereken bir hayır, anlatması gereken bir ilim ya da teşekkür etmesi gereken bir lütuf olmadıkça sessiz kalmayı tercih edendir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, ya hayır söylesin veya sussun!"** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Gereksiz şeyleri terketmekle akıllar kemâle erer. Dilsiz olmak, batıl konuşmaktan ve yalan söylemekten daha hayırlıdır. İnsanların en kötüsü; sözü eğik ve dili eğri olan ve batıl söz söyleyendir. Sözün en kötüsü ise; Allah'ın Kitabı'na ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine ters düşen, bozulmamış tabiatların kabul etmediği ve kulakların duymak istemediği sözdür.

Ey Müslümanlar!.. Yanlış söz söylemek, pişmanlığa götürür. Hiçbir düzeni ve engelleyicisi olmayan bozuk söz mahrumiyetin adresi ve terkedilmişliğin delilidir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şüphesiz kul iyice anlamadan bir söz konuşur da bu nedenle cehennemde doğu ile batı arası mesafeden daha uzağa düşer."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Tirmizi'de ise şu rivayet edilir: **"Şüphesiz kişi bir kelime konuşur ve ondan bir sakınca görmez de, o söz nedeniyle cehennemde yetmiş yıl mesafesi aşağı düşer."** Bilal b. Haris radıyallahu anh der ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Şüphesiz sizden biri Allah'ın razı olacağı bir söz söyler de onun ulaştığı (dereceye) ulaşacağını zannetmez. Allah o söz nedeniyle ona, kendisine kavuşacağı güne kadar razı olacağını yazar. Yine sizden biri Allah'ı kızdıracak bir söz söyler de onun ulaştığı (dereceye) ulaşacağını zannetmez. Allah o söz nedeniyle ona, kendisine kavuşacağı güne kadar gazabını yazar."** Bu hadisi, Tirmizi ve İbni Mâce rivayet eder. Muaz radıyallahu anh der ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bizler konuştuklarımızdan sorumlu tutulacak mıyız?" dedim. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Annen seni yitirsin ey Muâz! İnsanlar, dilleriyle elde ettiklerinden başka bir şey nedeniyle mi cehenneme yüzleri üzere atılırlar?"** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Güzel söz bir kazançtır. Çirkin söz ise günahtır. Allah o ikisi için birer misal vererek onlar için şu benzetmede bulunmuştur: **(Görmedin mi? Allah nasıl bir misal verdi. Güzel bir söz, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir. (O ağaç) Rabbinin izniyle her zaman meyve verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara böyle misaller verir. Kötü sözün durumu da, yerden koparılmış, kökü olmayan kötü bir ağaca benzer.)** *(14/İbrahim/24-26)*

Güzel söz, Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Rasulü olduğuna şehadet etmektir. Bu, İslam'ın kelimesidir ve sözlerin en doğrusudur.

Apaçık ve en büyük hüccettir. Tutunulması gereken sağlam kulptur ve takvâ kelimesidir.

Adil ve dosdoğru, malları ve kanları koruyan sözdür. Bu sözün şartları şunlardır: Anlamını bilmek, kesin inanmak, tamamen kabullenmek, gereğine boyun eğmek, onu söylemede doğru ve samimi olmak ve o sözü sevmektir.

Anlamı ise şu şekildedir: Allah'tan başka ibadete layık hak ilah yoktur. Allah'tan başkasına secde etmek, kurban kesmek, adak adamak ya da dua etmek, Allah'tan başkası adına yemin etmek, O'ndan başkasına tevekkül etmek caiz değildir. Sıkıntı anlarından ancak Allah'a sığınılır. Ölmüş bir insandan veya ancak Allah'ın gücünün yeteceği bir şeyde insanlardan yardım istemek veya onlara sığınmak haramdır.

Her mükellefe farz olan, ibadetin tümünü yalnızca Allah'a has kılmasıdır. Kim dünyalık bir şey elde etmek, insanlar tarafından övülmek ve riya amacıyla bir amel işlerse, onun o ameli reddedilmiştir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Allah Teâlâ buyurdu ki: Ben kendisine şirk koşulanların şirkten en müstağni olanıyım. Kim bir amel işler de, onda başkasını bana ortak koşarsa, onu ve şirkini terkederim."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

"Zikrin en faziletlisi, 'Lâ ilâhe illallah'tır." Bu hadisi, Tirmizi ve İbni Mâce rivayet eder. Kelime-i tevhid, tesbih ve hamd sabah-akşam dilinizden düşmesin. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Subhânallahi ve'lhamdu lillahi ve lâ ilâhe illallâhu v'allahu ekber, demek güneşin üzerine doğduğu her şeyden bana daha sevimlidir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. **"Kimin son sözü 'Lâ ilâhe illallah' olursa, cennet ona vacip olur."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. **(O'na güzel kelimeler yükselir.)** *(35/Fâtır/10)* **(Hem sözün güzelini işitecek duruma ulaştırılmışlar, hem de övülmeye layık (olan Allah'ın) yoluna eriştirilmişlerdir.)** *(22/el-Hacc/24)*

Ey Müslümanlar!.. Çirkin söz ise, küfür sözüdür. Tasdiki ve teslimiyeti bozan söz söylemektir. Dine dil uzatmak, onunla alay etmek ve onu küçük görmektir. Kim Allah ile, ayetleri, emirleri, vaatleri ve tehditleri ile alay ederse; ya da Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem ile veya dininin hükümlerinden bir şey ile alay ederse iman etmekten çıkmış ve Müslümanlığından sonra kafir olmuştur. **(De ki: "Allah ile, âyetleri ile ve peygamberi ile mi alay ediyorsunuz?" Boşuna özür dilemeyin, iman ettik dedikten sonra küfrünüzü açığa vurdunuz.)** *(9/et-Tevbe/65-66)* **(Onlar, kötü bir şey söylemedik, diyerek Allah'a yemin ederler. Onlar o küfür kelimesini kesinlikle söylediler. İslâm'a girdikten sonra yine kâfirlik ettiler.)** *(9/et-Tevbe/74)*

Kim Allah'ın şeriatı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile hükmetmeyi örümcek kafalılık, gericilik, teokratik diktatörlük ve uygarlık dışı olarak görürse amelleri boşa götüren küfür sözü söylemiş ve büyük günah işlemiştir. Münafıklar sözlerindeki eğrilikten ve dillerinin sürçmesinden belli olur. Ne kadar samimiyet ve ıslah maskesine bürünürlerse bürünsünler, ne kadar doğruluk ve iyilik gösterisi yaparlarsa yapsınlar, Allah onların içlerinde gizlediklerini ortaya çıkarır. **(Yoksa kalplerinde hastalık olanlar Allah kendilerinin kinlerini hiç ortaya çıkarmaz mı sandılar? Eğer biz dileseydik onları sana gösterirdik. Sen de onları yüzlerinden tanırdın. Andolsun ki, sen onları sözlerinin üslubundan da tanırsın.)** *(47/Muhammed/29-30)* Sözleri cılız ve düşünceleri demodedir. Yararsız bir hezeyan ve zayıf bir mantıktır. Gizledikleri bozgunculuğa ve hilekarlığa işaret eder. **(Münafıkların erkekleri de kadınları da birbirlerine**

benzerler. Kötülüğü emreder, iyilikten sakındırırlar ve Allah yolunda harcamaktan ellerini sıkı tutarlar. Allah'ı unuttular da, Allah da onları unuttu. Gerçekten de münafıklar hep fâsık kimselerdir.) *(9/et-Tevbe/67)*

Ey Müslümanlar!.. Ancak helak olmuş şaşkın kimsenin, cahilin veya ziyanda olan sapık birinin söyleyebileceği haddi aşan asılsız sözlerden biri de, yalan ve iftiranın en büyüğü olan şirk sözüdür. Kim ölülerin ruhlarından yardım istemenin, türbelerde ve mezarlarda yatanlardan medet talep etmenin caiz olduğunu öne sürerse; ölülerin kainatta ve olan olaylarda tasarrufta bulunduklarını, gaybı bildiklerini öne sürerse; ya da onların bedenleri ve ruhları ile birlikte kabirlerinden çıkıp darda kalana yardım ettiklerini ve zorda olanı kurtardıklarını öne sürerse, Allah'a karşı haddi aşan ve Allah adına yalan söyleyen arsız bir kimsedir. Ümmetin içinde sözlerin en kötüsünü ve inançların en sapığını yaymaktadır. İnsanları doğru yoldan alıkoymakta ve hurafelere davet etmektedir. O, Allah'ı hakkıyla takdir etmemiş ve Allah'tan korkmamıştır. Bu nedenle sapıklığını açıkça ortaya koymuştur. **(Bir yalanı Allah'a iftira edenden daha zalim kim olabilir? Bunlar Rablerinin huzuruna arzolunacaklar, şahitler de şöyle diyecekler: "İşte bunlar Rablerine karşı yalan söyleyenlerdir". İyi bilin ki: Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir.)** *(11/Hud/18)*

Ey Müslümanlar!.. Ölülere dua etmek, sıkıntı anlarında onlara seslenmek, belâ anlarında ihtiyaçların giderilmesi ve sıkıntıların ortadan kalkması için isimlerini bağırmak apaçık bir şirk ve küfürdür. Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem'in daveti, küfrü yıkıp tamamen ortadan kaldırmak ve ümmeti onun pisliğinden ve şerrinden korumak üzere gelmiştir.

Ebu Temime, kavminden bir adamdan şunu rivayet eder: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i gördüm. Kendisine bir adam geldi ve "Sen Allah'ın Rasulü müsün?" dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Evet"** deyince, "Neye davet ediyorsun?" dedi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Başında bir darlık olup kendisine dua ettiğinde senden onu gideren, kıtlığa yakalanıp kendisine dua ettiğinde senin için (ekin vs.) bitiren, çıplak bir arazide bineğini kaybedip kendisine dua ettiğinde sana onu geri döndüren tek bir Allah'a davet ediyorum."** Bunun üzerine adam Müslüman olur. Bu hadisi, İmam Ahmed ve Ebu Davud rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Fasıklık sözü ise günaha meyletmek ve doğru yoldan çıkmaktır. Günahta ileri gitmektir. Çirkin ve boş sözü yaymaktır. Nefsi arzulara ve arsızlığa sevkeden kötülüğü yayınlamaktır.

Rahman'ın kulları, çirkin söz ve davranışlarla kendilerini kirletmezler. Açıkça günah işlemezler. Çünkü günahlar hiç bir karşı çıkan olmadan açıkça işlenir ve yayılırsa Allah'ın azabı iner ve ilahi ceza gerçekleşir. **(Biz bir ülkeyi yok etmek istediğimiz zaman, şımarık varlıklılarına emrederiz, onlar itaat etmeyip orada kötülük işlerler. Böylece, o ülke helaka müstahak olur, biz de onu yerle bir ederiz.)** *(17/el-İsrâ/16)*

Zeyneb binti Cahş radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bir gün korkmuş ve yüzü kızarmış bir şekilde dışarı çıktı. Şöyle buyuruyordu: **"Lâ ilâhe illallah! Yaklaşan bir kötülük nedeniyle Arapların vay haline! Bugün Ye'cüc ve Me'cüc'un seddinden bunun gibi (bir delik) açıldı."** Böyle derken başparmağını ve ondan sonra geleni halka şeklinde birleştirdi. Dedim ki: "İçimizde salihler olduğu halde helak olunur muyuz?" **"Evet, kötülük (günahlar ve fuhuş) çoğalınca"** buyurdu." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Aralarında günahlar işlenip de (bu**

durumu) değiştirmeye güçleri yettiği halde değiştirmeyen her bir kavmi, Allah'ın genel bir ceza ile cezalandırması yakındır." Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. Ve yine şöyle buyurur: **"Allah belirli insanların yaptığı nedeniyle genele azap etmez. Tâ ki kötülüğü aralarında görüp, inkar etmeye güçleri yettiği halde inkar etmeyinceye kadar. Böyle yaparlarsa Allah belirli kişilere de, genele de azap eder."** Bu hadisi İmam Ahmed rivayet eder.

Kötülüklere karşı çıkarak, haramları terkederek ve açıkça günah işlemekten sakınarak belaları ve ilahi cezaları kendinizden uzaklaştırın. Nimetin zevâline yolaçan sebepleri terkederek nimetleri kendinize çekin.

Ey Müslümanlar!.. İftira ve fitne sözü; İnsanların huzurunda çirkinlik göstermek, asılsız haberler yaymak ve ayrılık istemektir. Bu, birliği bozacak ve bağların kopmasını sağlayacak, değersiz insanları kışkırtacak; kalpleri Müslümanların cemaatine ve imamlarına, alimlerine ve eğitim metotlarına karşı tahrik edecek şeyler söylemektir.

Sehl b. Abdillah et-Testüri rahimehullah şöyle der: "Sultana (yöneticiye) ve alimlere saygı duydukları sürece insanlar hayırdadır. Bunlara saygı duyarlarsa, Allah onların dünyalarını ve ahiretlerini ıslah eder. Bunları küçük görürlerse, dünyalarını ve ahiretlerini ifsat ederler."

Iyâd b. Ğanm radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kim sultana (yöneticiye) bir konuda nasihat etmek isterse, bunu ona (başkalarının yanında) açıkça söylemesin. Bilakis, elinden tutsun ve onunla yalnız kalsın. Kabul ederse eder; etmez ise de, o üzerine düşeni yapmış olur."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve İbni Ebi Âsım rivayet eder.

İmamlara (yöneticilere) nasihat etmek kesinlikle vaciptir. Şeriata muhalefet ettikleri şeylerde onları uyarmak dinin bir kuralıdır. Fakat bu; hikmetle ve güzel sözle olmalı, yumuşaklıkla yapılmalıdır. Onların ıslahı ve afiyette olmaları için dua edilir. Haksızlıklarına ve zulümlerine sabretmek gerekir. Onlara başkaldırmak, onlarla savaşmak ya da onlara itaati terketmek caiz değildir. Kim böyle yaparsa, o bidat ehlindendir. Sünnet ve selefin yolu üzere değildir.

Avf b. Mâlik radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"İmamlarınızın (idarecilerinizin) hayırlıları sizin onları sevdikleriniz ve onların da sizi sevenleri, kendileri için hayır dua ettikleriniz ve sizin için hayır dua edenleridir. İmamlarınızın (idarecilerinizin) kötüleri ise, sizin onlara buğzettiğiniz ve onların da size buğzettikleri, onlara lanet ettiğiniz ve onların da size lanet ettikleridir."** "Ey Allah'ın Rasulü!. O zaman onlara kılıçla karşı çıkalım mı?" denilince şöyle buyurur: **"Hayır; aranızda namazı ikame ettikçe (karşı çıkmayın)! Kimin üzerine bir idareci tayin edilirse ve onun Allah'a isyan (günah) olan bir şey yaptığını görürse, Allah'a isyan olarak yaptığından (günahtan) hoşlanmasın ve itaatten el çekmesin! "** Bu hadisi Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin! **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak müslümanlar olarak can verin.)** *(3/Âl-i Imrân/102)*

Bilin ki, üzerinizde her söylediğinizi yazan ve her sözünüzü ezberleyen iki melek vardır. **(İnsan hiçbir söz söylemez ki yanında (onu) gözetleyen, dediklerini zapteden bir melek hazır bulunmasın.)** *(50/Kâf/18)*

Ey Müslümanlar! Müslüman, dilinden ve elinden insanların emin olduğu kişidir. İnsanlar arasında laf taşımak kovuculuktur. İftira ve bühtandır. Çirkin bir sözdür. İnsanların arasını bozmaktır. Birbirini seven insanların arasını ayırmaktır. Eşlerin arasını bozmak için sihir yapan cehennem ateşiyle tehdit edilmiştir.

Huzeyfe radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Kovuculuk yapan cennete girmez."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Gıybet, kesici bir dildir ve ırzlar hakkında iftirada bulunmaktır. Arkadan çekiştirmek ve kaş-göz işaretiyle alay etmektir. Bataklık ve uçurumdur. Çürümüş leşlere ve pisliklere dalmaktır. Cezası büyük ve sonu korkunçtur.

Enes radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Miraca çıkarıldığımda bakırdan tırnakları olan, yüzlerini ve göğüslerini tırmalayan bir grup insana rastladım. "Bunlar da kim ey Cibril!" dedim. "Bunlar, insanların etini yiyen ve onların ırzlarına dil uzatanlardır" dedi."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Ebu Davud rivayet eder.

Bu tehditten öte daha başka bir tehdit olabilir mi? Ne zaman dilleri bu hatadan alıkoyacağız?. Ne zaman bu yaygaracılıktan geri durup tevbe edeceğiz?.

Ey Müslümanlar!.. İnsanlara çokça dil uzatan hayal kırıklığına uğrar. Çokça lanet eden ziyana uğrar. Çirkin ve aşağılık sözler söyleyenin, ümidi boşa çıkar. İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Mü'min, (insanları) çokça karalayan ve çokça lanet eden, kötü söz söyleyen ve küfreden bir kimse değildir."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Allah bizi ve sizi bütün günahlardan ve haramlardan korusun. Geçmiş günlerdeki hatalarımızı ve kusurlarımızı affetsin.

Ey Müslümanlar! Dinlemenin meyvesi tabi olmaktır. Bu nedenle, sözü dinleyen ve en güzeline tâbi olanlardan olun! Bilin ki Allah sizlere ilk önce kendi ismini zikrederek, ikinci olarak melekleri ve üçüncü olarak da siz mü'minleri zikrederek bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

İffetin Önemi

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 23.01.1426 Hicri – 04.03.2005 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun. Bilin ki, sizler O'na döneceksiniz, amellerinizin karşılığını göreceksiniz, amelleriniz hakkında hesaba çekileceksiniz ve sonuçta cennete veya cehenneme gireceksiniz. **(Ey iman edenler! Allah'tan hakkıyla korkun ve sağlam söz söyleyin ki, (Allah) işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederse, o gerçekten büyük murada ermiştir.)** *(33/el-Ahzâb/70-71)* **(Şüphesiz ki takva sahipleri Rablerinin kendilerine verdiği sevabı almış olarak cennet bahçelerinde ve pınar başlarında bulunacaklardır. Çünkü onlar bundan önce iyilik yapıyorlardı.)** *(51/ez-Zâriyât/15-16)*

Allah'ın kulları!.. Yeterli helal kazanç kadar hiçbir yiyecek yoktur. Hayâ ve iffet elbisesinden daha hayırlı bir elbise yoktur. Ey Müslümanlar!.. İffet, peygamberlerin sıfatı ve alimlerin özelliğidir. İbadet ehlinin ve salihlerin tacıdır. Malsız zenginlik ve şiddetsiz güçtür. Değerli bir huy ve seçkin bir sıfattır. Şerefli ailelerin ve arınmış nefislerin adresidir. Salih ve güçlü eğitimin delilidir. Rahman Zü'l Celâl'in Arşı'nın gölgesinde gölgelenmeyi sağlar. Arş'ın gölgesinde gölgeleneceklerin sayıldığı hadiste, mevki sahibi güzel bir kadının kendisini çağırması karşısında o kimsenin **"Ben Allah'tan korkarım!"** dediği zikredilir.

İffet, mağaranın ağzını bir kayanın örtmesi sonucu içerde mahsur kalan üç kişinin kıssasını anlatan hadiste belirtildiği gibi duaların kabul edilmesinin ve tehlikelerin aşılmasının sebebidir. İffetli olmaya gayret etmek insanın yaratılışında, akıllı ve fıtratı bozulmamış kimselerin tabiatında vardır.

Ey Mü'minler!.. İffet, helal ve güzel olmayan şeylerden, haram arzulardan nefsi alıkoymak; kanaat göstererek ve razı olarak helalle yetinmesidir. Şüphesiz iffet; iman bahçesinde biten, hayâ ve takvâ ile sulanan değerli bir huydur. Nefsin, aşağılık arzulara tenezzül etmemesi ve layık olmayan şeyleri arzulamamasıdır. Daha da ötesi bu huy, bütün seçkin özellikleri beraberinde getirir. Bu huya sahip olan kişi; tamahkâr, korkak ve pinti değildir. Meâric Suresi'nde belirtildiği gibi, **(Onlar, ırzlarını koruyanlardır.)** *(70/el-Meâric/29)* Sonra şöyle buyurulur: **(İşte bunlar cennetlerde ağırlanırlar.)** *(70/el-Meâric/29)* Şüphesiz bu, cennet ve ikramdır. Çünkü iffetli insan Allah katında değerlidir. O, dünyada aşağılık şeylere tenezzül etmeyerek nefsine değerli kılar ve Allah da ahirette en yüksek dereceler ve güzel bağışlarla ona değer verir. Cennetlere mirasçı olmayı hak ederler. Çünkü miras, arınmışlar içindir. Mü'minûn Suresi'nde şöyle buyurulur: **(İşte asıl bunlar vâris olacaklardır. Firdevs'e vâris olan bu kimseler, orada ebedi kalıcıdırlar.)** *(23/el-Mü'minûn/10-11)* Bu surenin başında da, onların (mü'minlerin) kurtuluşa erdiği bildirilmiştir. Sahih-i Müslim'deki bir rivayette, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem cennet ehlini zikrederken, haramla meşgul olmayan ve insanlara el açmayan iffetli kimseyi de onlar arasında sayar.

Kıssalar anlatılırken, hiç şüphesiz en güzeli Allah'ın dostu İbrahim'in soyundan Yakub'un oğlu şerefli Yusuf'un kıssasıdır. Ailesinden ve ülkesinden uzak yabancı bir delikanlının kararlılığından öte güçlü insanların direnişinin zayıfladığı bir zamanda, konuma iffet hakim olur. **(Evinde bulunduğu hanım, onun nefsinden murad alıp yararlanmak istedi. Kapıları kilitledi ve "Haydi beri gel!" dedi. Yusuf:**

"Allah'a sığınırım! Muhakkak ki, o (kocan), benim efendim, bana çok güzel baktı. Doğrusu zalimler hiç iflah olmazlar" dedi.) *(12/Yusuf/23)*

"Allah'a sığınırım!" Şüphesiz bu, zor bir konumda söylenmiş büyük bir sözdür ve bunu ancak iman sahibi biri söyleyebilir. Yusuf aleyhisselam onca vaat ve tehdide rağmen sabreder ve imtihanı kazanır. Böylece Allah O'na hükümranlık verir ve rüya yorumunu öğretir. Bundan daha büyüğü; O, Allah'ın samimiyete / ihlasa erdirilmiş kullarındandır. Bu kıssadan alınacak derslerden biri de şudur: İffetli olmanın sonu, zenginlik ve başkalarına muhtaç olmamaktır. Kalbin nurlanmasıdır. Basiret ve aydınlık, ilim, ferâset ve başarıdır. Çünkü iffet; gerçekte Allah Teâlâ'yı gözetmek ve O'ndan korkmaktır. Zihninde devamlı Allah'ı bulunduranı, Allah da hareketlerinde korur ve ona rızasını bağışlar. **(Allah onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte bu mükâfat, Rabbine saygı gösterene mahsustur.)** *(98/el-Beyyine/8)* **(Rabbinin makamından korkan kimselere iki cennet vardır.)** *(55/er-Rahman/46)* **(Kim de Rabbinin divanında durmaktan korkmuş, nefsini boş heveslerden menetmiş ise, kuşkusuz onun varacağı yer cennettir.)** *(79/en-Nâziât/40-41)*

Ey Müslümanlar!.. İslam bu yüce yöne önem vermiş ve Allah mü'minleri şu kavliyle övmüştür: **(İyi kadınlar, itaatkar olanlar ve Allah'ın korunmasını emrettiği şeyleri kocalarının bulunmadığı zamanlarda da koruyanlardır.)** *(4/en-Nisâ/34)* Allah, katındaki değerleri ve hürmetleri nedeniyle mü'min kadınların ırzlarını ve şereflerini şiddetle korumuştur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir. Onlar için çok büyük bir azab vardır. O gün dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarından dolayı aleyhlerinde şahitlik edecektir. O gün Allah onlara gerçek cezalarını tastamam verecek ve onlar Allah'ın gerçek olduğunu anlayacaklar. Kötü kadınlar, kötü erkeklere, kötü erkekler ise kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır. İşte bu temiz olan, (iftiracıların) söylediklerinden çok uzaktırlar. Kendileri için bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.)** *(24/en-Nûr/23-26)* Daha da ötesi; iffetli bir kadının ırzına dil uzatana had cezası gerekir. Adalet sıfatı düşer ve fasıklık sıfatını hak eder. **(Namuslu kadınlara zina isnadında bulunup, sonra (bunu ispat için) dört şahit getiremeyenlere seksener sopa vurun ve artık onların şahitliğini hiçbir zaman kabul etmeyin. Onlar fasıkların ta kendileridir.)** *(24/en-Nûr/4)*

İffetli kadınların "hiçbir şeyden habersiz olanlar" olarak nitelendirilmesine dikkat edin!. İşte bu nitelendirme, yerinde ve hoş bir nitelendirmedir. Genç kızların değersiz şeylerden ve günahlardan uzak olarak büyüdüğü arınmış aileyi ve temiz toplumu tasvir etmektedir. Onları, aşağılık yapıların pisliklerinden ve değersiz anlayışlardan habersiz olanlar şeklinde tasvir etmektedir.

Sonra; aşağılık kalemlerin ve değersiz filmlerin bu iffet örtüsünü yırtmak için nasıl işbirliği yaptığına dikkat edin. Perdeleri yırtmak ve küçüklerin gözlerini büyüklerin dahi utandığı şeylere açmak için birbirleriyle yarıştıklarına dikkat edin. Yüce Allah ne doğru buyurur: **(Allah sizin tevbenizi kabul etmek istiyor. Halbuki şehvetlerine uyanlar ise, sizin doğru yoldan büyük bir meyl ile sapmanızı istiyorlar.)** *(4/en-Nisâ/27)*

Ey Müslümanlar!.. Irzların korunmasından, nefislerin arındırılmasından, tabiatların temizlenmesinden, iffet ve temizlik faktörlerinin geliştirilmesinden bahsetmek duygusal birer slogan veya sadece ahlaki mükemmellikten bahsetmekten ibaret değildir. Bilakis, toplum bütünlüğünün aslı ve bekâsının temel yapısıdır. Şeriatın yüce amaçlarından biridir.

Allah Teâlâ'nın iffeti ve güvenliği Allah'ı birlemekle birlikte aynı ayette nasıl zikrettiğine, cana kıymak ve ırzları çiğnemeyi de nasıl şirkle birlikte andığına bak: **(Yine onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarmazlar, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan günahı(nın cezasını) bulur. Kıyamet günü azabı kat kat olur ve orada alçaltılmış olarak temelli kalır.)** *(25/el-Furkân/68-69)* Bu olay, gevşeklik ve pazarlık kabul etmez. Toplumun mutlaka uyanık vicdanlar ve erdemler üzerine kurulması, kamuoyu ve hakim güçler tarafından sıkıca korunması gerekir. Karşı cinsler arası duyguları ve ilişkileri Allah'ın belirlediği şer'i sınırlarda tutmaktan aciz olmak ve bu acizliği hayvani arzuların gelişigüzel dolaşmasına gerekçe göstermek fıtratı ve ahlakı alçaltmaktır, Allah'a ve şeriatına başkaldırmaktır.

Her türlü cinselliğe açık ve faziletten yoksun dünya, bugün ölümcül hastalıkların pençesinde inlemektedir. Toplumsal ve ahlaki çözülmeden, ailelerin parçalanmasından yakınmaktadır. Ayrıca; kadınları ve çocukları, binlerce gasp olayından ve fuhuş ticaretinden şikayet etmektedir. Bu ticaret, silah ticaretiyle rekabet etmekte ve beyaz kadın ticareti olarak adlandırılmaktadır. Peki, nerede özgürlük ve güvenlik?. Ahlakın ve değerlerin bozulduğu bu anarşi ortamında huzur ve istikrar nerede?. İslam'ın inşa ettiği gerçek özgürlük, toplumun bireyleri yaşamları ve ırzlarında güven hissettiklerinde kendini gösterir. Özgürce ve güvenlik içinde hareket ederler. Huzur, güven ve hüsnü zan yayılır. İnsanlar geçimleriyle, dinlerinin ve dünyalarının yararına olacak şeylerle meşgul olur. Bu; kadınıyla ve erkeğiyle tüm toplum, iffet ve hayâ, Allah korkusu ve Allah'ın emrine bağlılık üzerine eğitilince gerçekleşir. O toplumda şüphe ve endişeye, ihanet ve korkuya yer yoktur. Güvenlik, huzur ve özgürlük vardır. Bu nedenle, İslam'ın ilk asrında kadının camide namaz kılması, savaşta orduya katılması, ilim talebi, yaralıları tedavi etmesi ve rızık talep etmesi engellenmemiştir. Şeriat hükümlerinde kadının kendisinin veya başkasının maslahatını engelleyen bir hüküm yoktur. Bilakis bütün hükümler onu korumak içindir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu onların tanınması ve incitilmemesi için en elverişli olandır.)** *(33/el-Ahzâb/59)* Temiz kadın ile temiz erkek, temiz bir toplumda, Allah'ın çizdiği hükümler içerisinde, şüphelerden ve pisliklerden uzak bir şekilde hareket ederlerse, mikroplara nüfuz edecekleri bir yol kalmaz.

Ey Müslümanlar!.. İşte bu yüce maksatlar sebebiyle, İslam şeriatı bu özgürlüğü ve bu güvenliği koruyan hükümler getirmiştir. Daha da ötesi Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, birinci Akabe beyatı gecesi, Ensâr'ın temsilcilerinden tevhidi gerçekleştirecekleri ve zinayı terkedeceklerine dair söz almıştır. Bu, Sahih-i Buhari'de, Ubâde b. Es-Sâmit radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilir. Mumtehine Suresi'nin sonunda; Allah Teâlâ, Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e mü'min kadınlardan tevhid ve iffet üzere beyat almasını emreder.

Kur'an-ı Kerim'de ve Sünnet-i Mutahhara'da bakma, izin isteme, tesettür, açılma, süslenme, kadının yolculuğu ve yalnız kalması, erkeğin evine dönmesi, kadının kendi akrabaları ve eşinin akrabalarına karşı konumu, anne-baba hakları, çocukların hakları, dinleme âdâbı, zanda bulunma, evlerin içine göz atmanın ve başkalarının hatalarının araştırılmasının yasaklanması gibi çok çeşitli konularda edep kuralları

zikredilir. Bunlar ayrıntılarıyla açıklanmış kurallardır, Müslümanlar'ın onlara bağlı kalmaları ve ailelerini ona göre eğitmeleri gerekir. Çünkü şeriatın en yüce amaçlarından biri de, yüksek ahlakla çevrili, iffet ve vakâr taşıyan temiz toplumu oluşturmaktır.

Kötülük kapılarının en büyüğü ve şeytanın girdiği ilk kapı, harama bakmak ve kadınlarla erkeklerin bir ortamda bulunmasıdır. Bu nedenle örtünme ve gerekmedikçe evden çıkmama hükümleri gelmiş; erkeklere de, kadınlara da gözlerini haramdan sakınmaları emredilmiştir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **((Rasulüm!) Mümin erkeklere, gözlerini (harama) dikmemelerini, ırzlarını da korumalarını söyle. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır. Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; namus ve iffetlerini esirgesinler.)** *(24/en-Nûr/30-31)* Hatta, erkek ile mahremi olmayan kadın arasında geçen konuşmayla ilgili şöyle buyurur: **(Eğer takva ile korunacaksanız, konuşurken kırıtmayın da kalbinde bir hastalık bulunan kimse tamaha düşmesin. Güzel ve dosdoğru söz söyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/32)* Bu, şeytanın girebileceği kapıları kapatmaktır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Hem O'nun hanımlarına bir ihtiyaç soracağınız vakit de perde arkasından sorun. Böyle yapmanız hem sizin kalbleriniz ve hem de onların kalbleri için daha temizdir.)** *(33/el-Ahzâb/53)*

Ey Müslümanlar!.. İslam; bu dokuyu koruyacak bütün kuralları getirdiği gibi, onu bozacak ve ona zarar verecek her şeyi de haram kılmıştır. Her Müslüman; iş yerlerinde, üniversitelerde, toplantılarda ve konferanslarda açık-saçıklığa ve kadın-erkek birlikteliğine davet gibi bu yapıya ters düşen şeylerin hayâ perdesinin yırtılmaması için haram olduğunu bilmektedir. Olgun insanlar, ilerlemenin ve geri kalmanın belirli bir takım nedenleri ve etkenleri olduğunu bilir. Tesettüre, ahlaka, dini şuura, iffet ve erdeme saldırıp bunları geri kalma nedeni saymak apaçık bir aldatmadır. Basiretli insan bu oyuna gelmez.

Temiz yaşantı, seçkin insanların kararlılığına muhtaçtır. Rezil yaşantının yolu ise aşağı doğru ve kolaydır. İffet ve haşmetin gölgesindeki evlerde, izzet ve şeref yeşerir.. Fuhuş ve kötülük dolu evlerde ise, ancak zillet ve aşağılık görülür.

Allah Teâlâ; nefsin ve ailenin, yakıtı insanlar ve taş olan ateşten korunmasını emrettiğine ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem herkesin eli altındakilerden sorumlu olduğunu bildirdiğine göre, Müslüman kendisini ve ailesini iletişim ve medya araçlarının getirdiği fazilete aykırı, rezilliği yayan ve kıskançlığı öldüren yayınlardan uzak tutmak için mutlaka durup düşünmelidir. Müslüman, bu yıkıcı pislikleri nasıl normal karşılayabilir?. Hayâ nerede? Kişilik nerede?. Yetişmekte olan nesilleri için fitne ortamı hazırlayan, onlara kötülüğü teşvik edici şeyler getiren, fuhuş bataklığına ve kötülüklere sürükleyen evlerde iffeti koruma nerede?

Cinsellik arzusu yeme-içme arzusu gibi bir arzudur. Mide dolduğunda bir süre yeme-içme istemez. Fakat iman edenler arasında fuhşun yayılmasını isteyenler, isteklerinden geri durmadılar. Bilakis ortamı her türlü kışkırtıcı şeyle doldurdular. Şehvetleri harekete geçirmek ve duyguları alevlemek için şeytanı bile şaşkınlığa düşürecek bir coşkuyla çeşitli yollar icat ettiler.

Toplum gemisi, bu azgın dalgalar karşısında tehlikededir. Toplumlarının arınmışlığını ve yaşamlarının temizliğini korumak üzere Müslümanlar'a büyük

sorumluluk düşmektedir. Allah'a hamdolsun, diğer toplumlara bu noktadaki üstünlükleri hâlâ devam etmektedir.

Hiç kimse, medyanın milletleri ve siyasetleri yönlendirmedeki, anlayışları ve davranışları belirlemedeki tehlikeli rolünü inkar edemez. Şehvetler azar, niyetler birbirine karışırsa durumlar bozulur, herşey birbirine karışır ve azabın inmesi hak olur. Ümmet, herşeyi kendi haline bırakırsa kaybolup gider. İnsanlar nefsi arzularına göre yaşar ve ahlaklarıyla diledikleri gibi oynarlar. Hiç bir engelle veya yasakla karşılaşmaksızın Allah'ın sınırlarını çiğnerler. Zulüm ve bozgunculuk yaygınlaşırsa ve hiç kimse kalkıp karşı koymazsa Allah'ın koyduğu yaşam kuralları gereği bu durum gerçekleşir ve Allah'ın kuralları hiç kimseye ayrıcalık yapmaz. **(Sizden önceki devirlerden bakıyye sahipleri (kitap ehli) yeryüzünde bozgunculuktan vazgeçirmeye çalışsalardı ne iyi olurdu. Fakat onların içinden kurtardığımız pek az kimse bunu yaptı.)** *(11/Hûd/116)*

Bu bağlamda; iyiliği emretme ve kötülükten sakındırma görevlileri ile güvenlik güçlerinin ve onları destekleyenlerin her türlü çabasını takdir etmek ve onlara teşekkür etmek gerekir. Aynı şekilde; matbuâtı, medya ve internet materyallerini pisliklerden arındırma görevini yürütenlere de teşekkür etmek gerekir. Şüphesiz onlar faziletin bekçileri ve dinin koruyucularıdır. Akınlar karşısında sınırları bekleyen askerlerdir. Bununla birlikte; içeriyi düzeltmek, kişisel eğitimi sağlamak, gizli ve aşikar durumlarda Allah'ı gözetme duygusu yaymak herkesin sorumluluğudur. **(Senin Rabbin, halkları iyi ve ıslahatçı iken, o memleketleri haksız yere helak edecek değildir.)** *(11/Hûd/117)*

Ey Müslümanlar!.. Cinsel duygular insanoğlunun yapısında vardır. Bu duyguları Allah Teâlâ emriyle ve bilgisiyle, hikmeti gereği ve kullarını imtihan için yaratmıştır. Bu duyguları insan neslinin devamı için araç kılmıştır ve onların ıslahı için ne gerektiğini en iyi bilen O'dur. **(Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.)** *(67/el-Mülk/14)*

İslam, bu duyguları yok saymamıştır. Ne onları ruhbanlıkla öldürmüş, ne de serbestlikle azdırmıştır. Bilakis; güven içinde ulaşacağı, sularında temizleneceği ve varlığını sürdüreceği kıyılar belirlemiştir. Evlilik, insanlığın tanıdığı en seçkin sıfattır. Evlilikle; aile yuvası kurulur ve çocukların terbiyesi sağlanır. Duyguların kötülüklerde kaybolup gitmesi yerine kontrol edilmesi ve olması gereken yere yönlendirilmesiyle, temiz bir ortamda ülfet ve rahmet duyguları yayılır. Müslüman, helal yoldan evliliğini sağlaması için bu noktaya ulaşmakla emrolunmuştur. **(Evlenme imkanını bulamayanlar ise, Allah, lütfu ile kendilerini varlıklı kılıncaya kadar iffetlerini korusunlar.)** *(24/en-Nûr/33)* Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey gençler topluluğu! Sizden kimin evlenmeye gücü yeterse, evlensin. Çünkü o (evlilik) gözü daha çok sakındırır ve ferci (cinsiyet uzvunu) daha çok korur. Kimin de (evliliğe) gücü yetmezse, oruç tutsun. Çünkü orucun şehveti azaltıcı etkisi vardır."** Çünkü oruç, şeytanın yollarını daraltmakla birlikte, Allah'ı gözetme ve takvâ duygularını da geliştirir. Bunlar ise, iffetin asılları ve iffetli olmaya götüren etkenlerdir.

Rahman'ın kullarının dualarından biri de şudur: **("Ey Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl")** *(25/el-Furkân/74)* Evlilikten sonra bile, iffet ve haramdan sakınma duygularının geliştirilmesi gerekir. Bunlardan biri de; kadının kocasına hoş

görünmesi ve onu sevmesi, güzel geçinmesi ve başka kadın arayışına girmemesini sağlamasıdır. Aynı şekilde erkek de, eşine yetmelidir. Güzel sözlerle, iyi geçinmekle ve hatırını gözetmekle duygularını tatmin etmelidir. Şeytanın girebileceği kapıları kapatmalı, ailesi ve çocukları üzerindeki reislik emanetini hakkıyla yerine getirmelidir. Hayatın her alanında Allah'ın emrini yerine getirmelidir.

Mü'min, dünyada esirdir ve özgürlüğünü kazanmaya çalışır. Allah azze ve celle'ye kavuşuncaya kadar nefsinden emin olmaz. Gözünden, kulağından, dilinden ve tüm âzâlarından hesaba çekileceğini bilir. Kim iffetli olmak isterse, Allah onu iffetli kılar. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Allah'ı (dinini) koru ki, O da seni korusun!"** Yani; nefsinde, dininde, ailende ve neslinde Allah'ın emirlerini yerine getir. Kim Allah katında değerli olursa, Allah onu utandırmaz ve ona kötü davranmaz.

Allah Teâlâ'dan kendim için, sizler için, hidayet ve takvâ, iffet ve gerçek zenginlik dilerim.

Sonra bilin ki, Allah Teâlâ kendi ismini zikrederek başladığı bir emirde bulunmuştur. Şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Söz Söylemenin Sorumluluğu

Şeyh Üsâme Khayyât
Mekke, 16.01.1426 Hicri - 25.02.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'tan hakkıyla korkmak, dünya hayatındaki ve Kıyamet günündeki en hayırlı azıktır. **(O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar! Ancak Allah'a temiz bir kalple gelenler o günde (kurtuluşa erer).)** *(26/eş-Şuarâ/88-89)*

Ey Müslümanlar!.. Kişinin dininin selameti, Müslümanlığının güzelliği ve imanının doğruluğu için gayret göstermesi ağırbaşlılığının, doğru yolda olduğunun ve başarısının açık göstergesi ve delilidir. Müslüman'ın dini, dünya hayatında onu her türlü mutluluğa, ahirette ise onu kurtuluşa ve yüksek derecelere götüren rehberi ve önderidir. Çünkü onun dini sapıklıktan koruyan, bedbahtlık ve ziyan yollarından onu uzaklaştıran hidayet ve açıklamalar getirmiştir. Ümmeti için hayırlı olacak her şeyi isteyen, onlara karşı şefkatli ve merhametli olan Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, genel bir âdâba ve değerli bir haslete, övgüye layık bir niteliğe ve güzel bir huya yönlendirmiştir. Kişi onunla Müslümanlığını güzelleştirir ve Allah'ın rızasına ulaştırır. Bu özellik, Tirmizi ve İbni Mâce'nin Sünenleri'nde ve İbni Hibban'ın Sahihi'nde Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla hasen bir senetle rivayet ettiği Rasulullah'ın şu hadisinde zikredilendir: **"Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeyi terketmesi, Müslümanlığının güzelliğindendir."**

İmam İbni Abdilberr rahimehullah'ın dediği gibi bu hadis, "bir kaç kelimeyle çok şey anlatan ve O'ndan önce hiç kimsenin söylemediği sözlerdendir. Çünkü kimin Müslümanlığı güzel olursa, o kişi kendisini ilgilendirmeyen sözleri ve amelleri terkeder. Çünkü İslam farzların yapılmasını ve haramların terkedilmesini gerektirir. Müslümanlığı güzel olursa, bu durum kişinin kendisini ilgilendirmeyen haramları, şüpheli şeyleri, mekruhları ve ihtiyaç dışı gereksiz mubahları terketmesini gerektirir."

Bütün bunlar, Müslümanlığı kâmil olup Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in açıkladığı ihsan derecesine ulaşınca, Müslüman'ı ilgilendirmeyen şeyler olur. Ömer ibnu'l-Hattâb radıyallahu anh'ın naklettiği ve Cibril aleyhisselam'ın Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e İslam'ı, imanı ve ihsanı sorduğu hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ihsanı tanımlarken şöyle buyurur: **"Sanki O'nu görürcesine Allah'a ibadet etmendir. Çünkü sen O'nu görmüyor olsan da, şüphesiz O seni görmektedir."** Bu hadisi, Müslim ve diğer bazı hadis alimleri rivayet eder.

Rabbi'ne yakın olduğunu ve Rabbi'nin de kendisine yakın olduğunu hissederek Allah'a ibadet edenin Müslümanlığı güzel olur ve bu durum onun İslam'da kendisini ilgilendirmeyen her şeyi terketmesini gerektirir. İnanç doğruluğu, iman kemâli, amelin salih olması ve hayatı için gerekli olan çeşitli mubahlardan zaruri olanları talep etmesi gibi kendisini ilgilendiren şeylerle uğraşır.

Bunun tam tersinde ise kişi, kendisini ilgilendirmeyen şeylerle uğraşarak en değerli vakitleri boşa götürür. Aklını; kendisine fayda verecek, makamını yükseltecek, doğru gayelere ve şerefli amaçlara ulaştıracak şeylerde kullanmaz ve işte o zaman büyük bir ziyana uğramıştır.

Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeylerle uğraşmasının bir türü de; kalbini ıslah edecek, nefsini arındıracak, kardeşlerine yararlı olacak, vatanının ve ümmetinin şanını yüceltecek daha önemli ilimleri terkedip kendisi için önemsiz ilimleri öğrenmesidir.

Dili boş sözden korumamak da bu türdendir. Yine; başka insanlarla ilgili haberleri, durumları ve malları, ne kadar harcadıkları ve ne kadar biriktirdikleri gibi kendisini ilgilendirmeyen ve araştırılmasında fayda olmayan şeyleri araştırmak; hiç bir şer'i gerekçe olmaksızın, sadece onların özel durumlarını ve kendilerine has işlerini ortaya çıkarmak amacıyla evinde, ailesinin ve çocuklarının yanında onların sözlerini ve fiillerini açığa çıkarmak da kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeylerle uğraşmasının bir türüdür.

Kişinin iyi bilmediği, branşı olmayan ve tecrübesi bulunmayan konularda kendisinde konuşması ya da görüş bildirmesi istenmediği halde konuşması da yine kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeylerle uğraşmasıdır. Bunu sadece eğlence olsun diye; vakit öldürmek, sohbet meclislerinde öne çıkmak, dikkatleri üzerine çekmek için yapar. Bu da onu; çirkin konular ve nefsi arzular hakkında konuşmak, gizli ve ayıp olan şeyleri vasfetmek, hiçbir şeyden habersiz iffetli mü'min kadınlara iftirada bulunmak, kötü sözler ve asılsız haberler yaymak gibi girmesi caiz olmayan konulara girmeye götürür. Çoğunluğu zanlar ve kuruntular üzerine kurulan yorumlara ve gelecek tahminlerine özlem duymak da bazen bunlara eklenir.

Bütün bunlar; peşine düşülmesi ve içine dalınması, itimat edilmesi ve mucibince amel edilmesi caiz olmayan şeylerdir.

Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeyleri terketmesine yardımcı olacak şeylerden biri de, yapılması gerekenlerin boş vakitlerden daha çok olduğunu ve ömrün kısa olduğunu hatırlamaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem; Tirmizi ve İbni Mâce'nin Sünenleri'nde, Hakim'in Müstedrek'te Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla sahih bir isnatla rivayet ettiği hadiste şöyle buyurur: **"Ümmetimin ömrü altmış ile yetmiş arasıdır. Onların çok azı bunu aşar."**

İlim ehlinden bazılarının dediği gibi, neredeyse yapılması gerekenlere yetmeyen bu ömürde, gereksiz ve ilgisiz şeylere yer olabilir mi?.

Ayrıca kişi, ömrünü nerede tükettiğinden sorumludur. Tirmizi'nin Süneni'nde Ebu Berza el-Eslemi radıyallahu anh kanalıyla, sahih bir senetle rivayet ettiği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ömrünü nerede tükettiğinden, öğrendiği ile ne yaptığından, malını nereden kazandığından ve onu nereye harcadığından, vücudunu nerede eskittiğinden sorulmadan ademoğlunun ayağı Rabbi'nin huzurundan ayrılmaz."**

İnsanın telaffuz ettiği her söz amel defterine yazılır ve ondan hesaba çekilir. Her kelimenin bir sorumluluğu ve sonucu vardır. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Andolsun insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz. Ve biz ona şah damarından daha yakınız. Onun sağında ve solunda oturmuş iki melek zabıt tutarken, insan hiçbir söz söylemez ki yanında (onu) gözetleyen, dediklerini zapteden bir melek hazır bulunmasın.)** *(50/Kâf/16-18)*

Allâme Hafız İbni Kesir rahimehullah'ın dediği gibi; "Melek, konuşulan her şeyi yazar. Allah Subhânehu'nun, "Dediklerini zapteden" kavlinin genel anlamı bunu desteklemektedir. Çünkü (ayette zikredilen), her türlü sözü kapsar."

İmam Malik Muvatta'da, İmam Ahmed Müsned'de; Tirmizi, Nesâi ve İbni Mâce Sünenleri'nde sahih bir senetle Alkame el-Leysî kanalıyla ve o da Bilal b. El-Hâris radıyallahu anh kanalıyla Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şüphesiz kişi Allah Teâlâ'nın razı olacağı bir söz konuşur, o sözün ulaştığı noktaya ulaşacağını zannetmez de Allah o söz nedeniyle ona kendisine kavuşacağı güne (Kıyamet gününe) kadar rızasını yazar. Şüphesiz kişi Allah Teâlâ'yı kızdıracak bir söz konuşur, o sözün ulaştığı noktaya ulaşacağını zannetmez de Allah o söz nedeniyle onun üzerine kendisine kavuşacağı güne (Kıyamet gününe) kadar gazabını yazar."** Alkame el-Leysî şöyle derdi: "Bilâl b. El-Hâris kanalıyla rivayet ettiğim bu hadis, yani içinde taşıdığı tehdit, beni bir çok sözü söylemekten alıkoydu."

Önplana çıkma ve dikkatleri çekme kötü bir amaç ve çirkin bir özelliktir. Bu hastalığa yakalanan Allah'ın ve iman edenlerin nefretini kazanmaktan başka bir şey elde edemez.

Allah'tan korkun ey Allah'ın kulları!.. Sizi ilgilendirmeyen söz ve fiillerle uğraşmayı terk etme konusunda, Rahman'ın seçkin kullarını örnek alın ki, kurtulanlardan ve naim cennetlerini kazananlardan olun. **(İşte onlar, Allah'ın kendilerine hidayet verdiği kimselerdir. İşte temiz akıllılar da onlardır.)** *(39/ez-Zümer/18)*

Allah'ın kulları!.. Hasan el-Basri radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: "Allah'ın kulundan yüz çevirdiğinin bir işareti de, onu kendisini ilgilendirmeyen şeylerle meşgul etmesidir."

Allah'ın rızasını ve ahireti isteyen akıllı insan, dilini koruyarak ve zamanını gözeterek kendi işine yönelmelidir. Sözlerini de amelleri gibi görmelidir. Sözlerini de amel olarak gören, kendisini ilgilendirmeyen şeyler hakkında çok konuşmaz. Kişinin kendisini ilgilendirmeyen şeyler hakkında konuşmayı terketmesiyle genelde amaçlanan, Hafız İbni Receb rahimehullah'ın dediği gibi, dili boş konuşmadan korumaktır. Boş konuşmanın kişiyi makamını yüceltecek ve kadrini yükseltecek, konumunu şereflendirecek, hayatını ve akibetini güzelleştirecek bir çok hayırdan alıkoyması zarar olarak ona yeter.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Dünyanız ve ahiretinize faydalı olan şeylerle ilgilenmeye gayret edin. Allah'ın sizlere; peygamberlerin sonucusu ve takvâ sahiplerinin imamı olan ve alemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e salât ve selamda bulunmayı emrettiğini hiç unutmayın. Allah Subhânehu Kitab-ı Mübîn'de şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Birbirinizin Malını Haksızlık Yaparak Yemeyin!

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 23.01.1426 Hicri – 04.03.2005 Miladi

Ey Müslümanlar!. Bağışların en hayırlısı iman ve takvâdır. Allah'tan hakkıyla korkanın / takvâ sahibinin zengin olmasında bir sakınca yoktur. Allah'tan hakkıyla korkan / takvâ sahibi için sıhhat zenginlikten daha hayırlıdır. Az mal, çok ve oyalayan maldan daha iyidir. Zenginliği zalime hiç bir fayda vermez. **(Çukura yuvarlandığı zaman malı onu kurtaramayacak.)** *(92/el-Leyl/11)* Zenginlik mal çokluğu değildir. Bilakis gönül zenginlği gerçek zenginliktir.

Kimin hırsı çok olursa boynunun kırılması da yakın olur. Kim sahip olmadığı şeye gözünü dikerse, hayalkırıklığı çabuk olur ve üzüntüden kurtulamaz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslüman olup kendisine yetecek kadar rızık verilen ve Allah'ın, kendisine verdiğiyle yetinme özelliği bağışladığı kimse kurtuluşa ermiştir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Bütün hükümlerin üzerine kurulu olduğu ve hakimlerin hüküm vermeden kendisine dayandığı karşılıklı ilişki esaslarından ve alış-verişin temel direklerinden biri de, el-Melik el-Allâm'ın / herşeyi bilen mutlak hükümdarın / Allah'ın şu buyruğudur: **(Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin. Ancak kendi rızanızla yaptığınız ticaretle yemeniz helaldir.)** *(4/en-Nisâ/29)* **(Bir de aranızda mallarınızı batıl sebeplerle yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile günah ile yemek için, o malları hakimlere rüşvet olarak vermeyin.)** *(2/el-Bakara/188)*

Müslüman'ın Müslüman kardeşi, değer bakımından kendisi gibidir. Şeriatta haram olan yollarla ya da faydasız batıllarla onun malını yemesi caiz olmaz. Çünkü din kardeşliği ve insanlık şefkati bunu gerektirir. Ebi Bekra radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Şüphesiz kanlarınız, mallarınız ve ırzlarınız üzerinize haramdır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Her Müslüman'ın kanı, ırzı ve malı Müslüman'a haramdır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Addâ radıyallahu anh'a bir köle veya cariye sattığında ona şöyle yazar: **"Bu, Addâ b. Halid b. Hevze'nin Allah'ın Elçisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'den satın aldığıdır. O'ndan bir köle veya cariye satın almıştır ki, o kölede veya cariyede ne bir hastalık, ne bir hile, ne de bir çirkin huy vardır. (Bu,) Müslüman'ın Müslüman'a satışıdır."** Bu hadisi; Buhari muallak olarak rivayet eder; Tirmizi, Nesâi ve İbni Mâce ise muttasıl olarak rivayet eder.

Ne bir hastalık, ne bir hile ve ne de bir çirkin huy vardır. Gizlenen bir kusuru yoktur. Satın alanın parasını boşa götürecek bir hile ve aldatma yoktur. Müslüman'ın Müslüman ile alışverişidir. Bu alışverişte adalet hissiyle hareket edilir ve haksızlıktan sakınılır.

Ey Müslümanlar!.. Tamahkar ve açgözlüler güçsüz insanların malına sahip olmak, fakirlerin haklarını ele geçirmek için çeşitli hile ve sahtekarlık yollarına başvurmaktadır. Zavallı ve sıradan insanları kullanmaktadırlar. İhtiyaçlar onlara boyun eğdirir ve yoksulluk onları mecbur bırakır. Hüsnü zanları ve rızık peşinde koşmaları onların kurulan tuzağa düşmelerine sebep olur. Olayın üzerindeki örtü

kalkınca hainlik alâmetleri belirmeye başlar. İffetsizce bir hırs ve korkusuz bir istek... İttifaklar pazarlanır ve vaatler verilir. Rekabet edilemeyecek teklifler ve teşvikler sunulur. Sonuç ise kesinlikle ya yok edici bir hile veya helak edici bir tuzaktır. Kâr ortaklığı, ticaret ve girişim, tasarruf ve birikim adı altında gasp ve dolandırıcılıktır. Aşağılık insandan sana gelebilecek kötülük eksik olmaz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru buyurur: **"İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki, kişi malı neyle elde ettiğine, haramdan mı yoksa helalden mi olduğuna aldırmayacak."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Mal hırsının riskleri ve helaka götüren yönleri, tehlikeleri ve dikenli yolları vardır. Ka'b b. Mâlik radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Bir koyun sürüsünün içine bırakılmış aç iki kurt, kişinin mal ve makam hırsının dinine verdiği zarardan daha fazla ona (sürüye) zarar verici değildir."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder.

Ey bir avuç para karşılığı dinini satan!.. Ey haksızlıkla, hile ve tuzak yollarıyla insanların malını yiyen!.. Kıyâmet gününü düşün!.. Allah'ın huzurunda duracağın günü düşün!.. Zenginliğin ve malların fayda vermeyeceği günü düşün!.. Zincirlerle ve bukağılarla bağlanacağın günü düşün!.. **"Kıyamet günü her hainlik yapanın bir (ihanetine işaret eden) bir sancağı vardır, "Bu falanın ihanetidir" denir."**

Ucuz ve zamanla eriyip yok olacak az bir dünya malı karşılığı cehennemi ve Allah'ın gazabını satın alana ne yazık!.. Ka'b b. Ucra radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Haramla kazanılanla oluşan her et parçası cehenneme daha layıktır."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Kumarla, kahinlik ve sihirbazlıkla, büyücülük ve falcılıkla, fuhuşla; sigara, içki, uyuşturucu gibi satışı haram olan şeylerin kazancıyla; hırsızlıkla, zimmete geçirmekle, gaspla, hak sahibinin hakkını inkar etmekle, malın kusurunu gizlemekle, malların fiyatlarıyla oynamakla, sahtekarlıkla, ölçü ve tartıda hile yapmakla, faiz kapsamına giren alışverişlerle, yetim malı yemekle, vakıfların mallarına el koyup elde ettiği gelirle beslenenler nerede!?. Açgözlülük ve tamahkarlıkla, hile ve tuzakla, bencillik ve çıkarcılıkla dolu bir dünya... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru buyurur: **"Allah'a yemin olsun ki, sizin için fakirlikten korkmuyorum. Bilakis sizden öncekilere bolca dünya malı verildiği gibi size de bolca dünya malı verilmesinden, onların dünya malı için birbirleriyle yarıştığı gibi sizin de dünya malı için birbirinizle yarışmanızdan ve dünya malının onları helak ettiği gibi sizi de helak etmesinden korkuyorum."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Haram yiyen Allah'ın rahmetinden kovulmuştur. Duası kabul edilmez. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yolculuğu uzun sürmüş saçı başı dağınık ve elbiseleri toz içinde bir adamın ellerini semaya doğru uzatarak "Yâ Rabb! Yâ Rabb!" diye yakardığını zikrettikten sonra şöyle buyurduğunu bildirir: **"Yediği haram, içtiği haram, giydiği haram ve haramla beslenmiş; duası nasıl kabul edilsin?!"** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey orman kanununun hakim olduğu bir dünyada hesaba çekilmeyeceğini ve ceza görmeyeceğini sananlar!.. Ardınızda bir hesap ve kısas, sorgu ve ceza günü var. Ebi Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Bilir misiniz, müflis kimdir?"** Derler ki: "Bizim aramızda müflis, ne bir dirhemi ve ne de bir malı olandır." Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ümmetimden müflis olan / gerçekte iflas eden; Kıyamet günü namazla, oruçla ve zekatla gelen; (fakat) buna sözmüş,**

buna iftira etmiş, bunun malını yemiş, bunun kanını dökmüş ve buna vurmuş olarak gelendir. Buna hasenâtından verilir, buna hasenâtından verilir. Üzerindeki (haklar) alınmadan hasenâtı biterse, onların günahlarından alınır, onun üzerine atılır, sonra cehenneme atılır." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Hakim hükmünü, hasımların zahiren söylediklerine ve iddiada bulunanların hüccetlerine göre verir. İçlerinde gizlediklerini bilemez. Çünkü onun ilmi buna ulaşmaz ve hükmü ona geçmez. Haram, hakimin hükmüyle helal olmaz. Ümmü Seleme radıyallahu anha, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **" Siz davalarınızın halli için bana geliyorsunuz. Bazınızın hüccet yönüyle, diğer bazısından daha ikna edici olması, böylece benim, işittiğime dayanarak onun lehine hükmetmem mümkündür. Kimin lehine, kardeşinin hakkından bir şey hükmetmişsem (bilsin ki), onun için cehennemden bir ateş parçası kesmiş oluyorum."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Yalan beyanlarla ve asılsız hüccetlerle kardeşinin malını yiyene yazıklar olsun!.

Ey yalan yeminlerle başkasının hakkını yiyenler!.. Ettiğin yeminlere dağlar dahi dayanmaz. İnsanların kellesini götürür ve o yeminleri edenin hayatını mahveder. Ebi Umâme radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Kim Müslüman bir kimsenin hakkını, yemini ile ele geçirirse artık onun için cehennem vacib olmuştur. Allah Teala ona cenneti de mutlaka haram kılmıştır."** Bir adam der ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Az bir şey olsa da mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Misvak ağacından bir çubuk bile olsa!"** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Buhari ve Müslim'de ise, şu rivayet edilir: **"Her kim Müslüman bir kimsenin malını almak için yemin eder de, yemininde yalancı olduğu halde bu yemin ile herhangi bir malı hak ederse, Allah'ın gazabına çarpılarak Allah'a kavuşur."** Vâil b. Hıcr radıyallahu anh şöyle der: Hadramut'tan bir adam ve Kinde'den bir adam Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e geldi. Hadramutlu dedi ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Bu, benim babamdan kalan bir toprağıma zorla sahip oldu." Kindeli ise dedi ki: "O, benim elimndeki toprağım; onu ekiyorum, onun onda hiç bir hakkı yok." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Hadramutlu'ya, **"Delilin var mı?"** buyurdu. Hadramutlu "Hayır" deyince, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Senin için ancak onun yemini vardır"** buyurdu. Hadramutlu dedi ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Adam yalancı, ne üzerine yemin ettiğine aldırmıyor ve hiç bir şeyden çekinmiyor." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Sana ondan ancak bu (yemini) var"** buyurdu. Bunun üzerine Kindeli, yemin etmeye başladı. Dönüp giderken, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Şayet haksız yere onun malını yemek için yemin etmişse, Allah'a, kendisinden yüz çevirmiş bir halde kavuşacaktır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey yalan yere yemin eden!.. Hayalkırıklığı ve ziyan, zillet, darlık ve helak seni yakalamış. Ey yalancı şahitlikle hakların yenmesine yol açanlar!.. Sûr'a üfürüleceği gün vay halinize!. Kabirlerdekilerin diriltileceği gün vay halinize!.. Kalplerde gizlenenler ortaya konulduğu gün vay halinize!..

Ebu Bekra radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Size büyük günahların en büyüğünü bildireyim mi?"** "Evet, ey Allah'ın Rasulü" derler. **"Allah'a şirk koşmak ve anne-babaya kötülük etmek"** buyurur. Sonra yaslandığı yerden doğrularak oturur ve **"Dikkat edin! Yalan yere şahitlik yapmak"** buyurur. Râvi şöyle der: "Bunu o kadar tekrar etti ki, "Keşke sussa!" dedik." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey işçilere ücretlerini vermeyenler!.. Ey çalışanlara haklarını tam olarak vermeyenler!.. Şefkat ve merhamet duyguları kalplerinizden sökülüp alındı mı ki yaralı ve bitkin, tasalı ve fakir insanların, elinden hiç bir şey gelmeyen zavallıların ve işçilerin hakkını yediniz. Yorgunluk nedeniyle teri akar. Feryat eden bir eşi, özlemle bekleyen çocuğu ve inleyen hastası vardır.

Yazıklar olsun size ey zalimler!.. Yazıklar olsun size ey haksızlık yapanlar!.. Yazıklar olsun size ey hilekârlar!.. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Allah azze ve celle şöyle buyurur: "Ben, Kıyamet günü şu üç kişinin hasmı olurum: Benim adıma yemin eden ve aldatan, hür bir kimseyi satıp parasını yiyen, bir kimseyi ücret karşılığı kiralayıp ondan faydalandıktan sonra ücretini vermeyen."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey Allah'ın kulu!.. Zulmeden ve işçisine fazla yük yükleyen, haksızlık eden ve hakkı inkar eden olma!.. Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Ücretliye / işçiye ücretini teri kurumadan verin."** Bu hadisi, İbni Mâce rivayet eder.

" Onlar sizin kardeşleriniz ve yakın adamlarınızdır. Allah onları ellerinizin altına (emanet olarak) koymuştur. Kimin kardeşi eli altında ise, yediğinden yedirsin, giydiğinden giydirsin. Onlara yapamayacağı iş buyurmayın. Eğer buyurursanız onlara yardım edin." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Allah'ın kulu!.. Zulmettiğini bile bile hasım olma ve haksız olduğunu bile bile delil sunmaya çalışma! Haram kazançların aslı pistir ve bereketi yoktur. Haram lokma; günlerce boğazda düğümlenen diken gibidir ve yıllar geçtikçe pişmanlık getirir. Yeme-içmede haramdan ve şüpheli şeylerden sakınmak ve az da olsa helal kazançla yetinmek, tükenmez bir azık ve sürekli artan bir berekettir.

Ey maddi yönden zarar gören!.. Ecrini boşa götürme ve Rabbin'in gazabına yol açacak davranışlarda bulunma!.. Musibete sabret ve verilen nimete şükret. Başa gelen musibet, mutlaka geride bir birikim bırakır. Bela şiddetlenince, sabır kazandırır. **(Mutlaka biz sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile imtihan edeceğiz. Müjdele o sabredenleri! Onlar başlarına bir musibet geldiği zaman: "Biz Allah'a aidiz ve sonunda O'na döneceğiz" derler. İşte onlar var ya, Rablerinden mağfiretler ve rahmet onlaradır. İşte hidayete erenler de onlardır.)** *(2/el-Bakara/155-157)*

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin. **(Ey iman edenler! Allah'dan korkun ve doğrularla beraber olun.)** *(9/et-Tevbe/119)*

Ey Müslümanlar!. Zaruri bir ihtiyaç olmadıkça borçlardan sakının. Bilin ki, borçlu kimse, borcunu ödeyinceye kadar borcunun esiridir. Ebu Katâde radıyallahu anh şöyle der: Bir adam kalkarak şöyle dedi: "Ne dersin, Allah yolunda öldürülürsem bu benim günahlarıma keffâret olur mu?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Sabreder ve karşılığını Allah'dan beklersen, ileri saldırırsan ve geri kaçmazsan evet; ancak borç hariç, çünkü Cebrâil aleyhisselam bana böyle söyledi."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Onu adına ödeninceye kadar mü'minin nefsi borcuna bağlıdır."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Kim maddi açıdan zorda kalan birine yardım eder ya da borcunu ödeyemeyenin borucunu ertelerse, borçludan alacağının tümünü ya da bir kısmını silerse, Allah'a kavuştuğu gün O'nun gölgesinde olur. Ebu'l Yeser radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğuna şehadet ederim ki, şu iki gözüm (iki parmağını gözlerinin üzerine koyar) onu gördü, şu iki kulağım onu işitti ve kalbim (kalbinin olduğu yere işaret eder) onu anladı: **"Her kim borçlu olan fakire mühlet verir yahut ondan alacağını bağışlayıp affederse, Allah onu kendi gölgesinde gölgelendirir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"İnsanlara borç veren bir tacir vardı. Darda olan bir kimseyi görünce adamlarına "Onun borcunu bağışlayın; belki Allah da bizi bağışlar" derdi. Allah da onu bağışladı."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Fakirlere ve güçsüzlere merhamet edin ki, Allah da sizi bağışlasın.

Fatiha Sûresi

Şeyh Abdulbâri es-Sübeyti
Medine, 01.02.1426 Hicri –11.03.2005 Miladi

Rabbimiz'in Kitabı en doğru yola iletir ve yolunda yürüyenler için büyük kurtuluşu sağlar. Kur'an'da ayetleri kısa fakat anlamı ve yapısı yüce bir sure vardır. Nefse sükûnet ve kalbe huzur verir. Bu surede inanç, ibadet, ceza ve mükafat, vaat ve tehdit vardır. Bu sure "el-Vâkıye"dir / "Koruyucu"dur. Çünkü kendisini okuyanı kötülükten korur. "eş-Şifâ"dır / "Şifa"dır, hastalar onunla şifa talep eder. O, "es-Salât"tır / "Namaz"dır; çünkü onsuz namaz yoktur. O, "es-Seb'ul Mesâni"dir / "Tekrarlanan yedi"dir. Çünkü namazda (her rekatta) tekrarlanır.

Nefsin ıslahını ve toplumun ıslahını kapsar. Güvenlik ve istikrarın, yeryüzünde mutluluğun temellerini sağlamlaştırır. O, inen sureler içinde en hayırlısıdır. Ubeyy b. Ka'b radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kendisine şöyle buyurduğunu nekleder: **"Sana bir sure öğreteceğim ki; ne Tevrat'ta, ne İncil'de, ne de Furkan'da (Kur'an'da) ondan daha hayırlısı indi."** Ubeyy der ki: Ben O'nu durdurup söylemesi için geciktirmeye çalışırken, neredeyse (mescitten) çıkıyordu ki şöyle buyurdu: **"Fâtihatu'l Kitâb. O; es-Seb'u'l Mesâni'dir / tekrarlanan yedidir, bana verilen Kur'an'dır."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

O, iki nurdan biridir. İbni Abbas radıyallahu anh şöyle der: Cibrîl, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında otururken, yukarısından kapı açılma sesi gibi bir ses işitti. Başını kaldırdı ve şöyle dedi: "Bu semâda bir kapıdır. Bugün açıldı. Bugünden önce hiç açılmadı." Ondan bir melek indi. Cibrîl; "Bu, yeryüzüne bugünden önce hiç inmemiş bir melektir" dedi. Melek selam verdi ve (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e) şöyle dedi: "Sana verilen iki nura sevin ki, onlar senden önce hiç bir peygambere verilmedi: Fâtihatu'l Kitâb ve Bakara Sûresi'nin son ayetleri.Onlardan bir harf okursan mutlaka o (okuduğunun içeriği) sana verilir." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Bu sûrenin bir bereketi de, onun rukye olmasıdır. Ebu Saîd el-Hudri radıyallahu anh'tan şu nakledilir: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinden bir grup, Arap kabilelerinden birine geldiler fakat onlar kendilerine ikramda bulunmadılar. Onlar (sahabiler) bu durumdayken, kabilenin efendisini akrep soktu. Dediler ki: "Yanınızda bir ilaç ya da rukye yapan var mı?" (Sahabiler) dediler ki: "Siz bize ikramda bulunmadınız, bize bir mükafat belirleyinceye kadar (rukye) yapmayız." Bunun üzerine onlar için (rukyenin karşılığı olarak) bir miktar (onla kırk arası) koyun belirlediler. (Sahabilerden biri) Ümmü'l Kur'an'ı / Fatiha Suresi'ni okumaya başladı. Tükürüğünü toplayıp tükürüyordu. Böylece adam iyileşti. Koyunları getirdiler. (Sahabiler) dediler ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e soruncaya kadar onu almayız." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e sordular. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem güldü ve şöyle buyurdu: **"Onun (Fâtiha Sûresi'nin) rukye olduğunu sana ne bildirdi? Onları alın ve benim için de bir pay ayırın."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Fazileti ve makamı bu olan bir surenin hazinelerine vakıf olmak ve manalarını idrak etmek isteriz. Onun etkisinin gerçekleşmesi için onunla bağımızı sağlamlaştırmak ve hidayetine tâbi olmak isteriz.

"Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun." Hamd; bizlere bağışladığı ve verdiği nimetler dolayısıyla Allah'a övgüde / senâda bulunmaktır. Övgü / senâ, Allah'ın hakkıdır. O; nimetlerinin çokluğu ve kullarına ihsanının çeşitliliği nedeniyle hamdedilmeye layıktır.

Hamdde şükür ve itiraf anlamı vardır. Bu itiraf; kulun taksirini, yoksulluğunu ve muhtaçlığını kabullenmesidir. Allah celle ve alâ'nın kemâlini, lütfunu ve ihsanını itiraf etmesidir. Bu ise, ibadet çeşitlerinin en büyüklerinden biridir.

Bu nedenle; kul Rabbine yaptığını beğenerek ibadet ederse, onun bu ibadeti kabul edilmez. Çünkü kendini beğenmek, kusurunu itiraf etmek ve boyun eğmekle uyuşmaz. Kul, Rabbinin huzuruna, kendisine boyun eğmek ve O'nun karşısında zayıflığını ortaya koymaktan daha geniş ve daha faziletli bir kapıdan giremez. Çünkü ibadetin en büyük anlamlarından biri de, Allah Subhânehu'ya boyun eğmektir. Bu nedenle Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, nefsinin zulmünü ve Allah'a karşı kusurunu çokça itiraf ederdi ve şöyle buyururdu: **"Allah'ım! Şüphesiz ben nefsime çokça zulmettim. Günahları ancak sen bağışlarsın. Beni, katından bir mağfiretle bağışla ve bana merhamet et! Muhakkak ki sen; çokça bağışlayansın, çokça merhamet edensin."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'a hamdetmek, Allah'ı anmasıyla birlikte mü'minin kalbine coşku / feyz dolduran duygudur. Bu duygunun başlangıçta varlığı, hamd ve senâyı ayaklandıran ilahi coşkulardan bir coşkudur. Allah'ın nimetleri her an ve her adımda ardarda gelmektedir ve bütün yaratıkları, özellikle de insanı kuşatmaktadır. Bu nedenle, başlangıçta Allah'a hamdetmek ve en sonunda Allah'a hamdetmek imanın delilidir. **(İşte O, Allah'tır. O'ndan başka ilah yoktur. Önünde de, sonunda da hamd O'nadır.)** *(28/el-Kasas/70)*

Bununla birlikte, mü'min kuluna Allah'ın lütfundan şu da ulaşır: Kul, Allah'a şanına yakışır bir şekilde hamdedince, Allah onun bu hamdini kendisi için bütün ölçülerde ağır basacak bir hasenât olarak yazar. İbni Mâce'nin Süneni'nde, Abdullah b. Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kendilerine şunu anlattığını nakleder: "Allah'ın kullarından bir kul şöyle der: "Ey Rabbim! Vechinin yüceliğine ve hükümranlığının büyüklüğüne layık bir şekilde sana hamdolsun!" Bu söz melekleri çaresiz bırakır ve nasıl yazacaklarını bilemezler. Semâya çıkarak, "Ey Rabbimiz! Kulun öyle bir söz söyledi ki, onu nasıl yazacağımızı bilmiyoruz?" Allah azze ve celle, kulunun ne söylediğini en iyi bilen olmasına rağmen şöyle buyurur: "Kulum ne dedi?" Melekler der ki: "Ey Rabbimiz! Şüphesiz o, "Ey Rabbim! Vechinin yüceliğine ve hükümranlığının büyüklüğüne layık bir şekilde sana hamdolsun!" dedi." Allah azze ve celle onlara şöyle buyurur: "Onu kulumun söylediği şekilde yazın ki, bana kavuştuğunda onun karşılığını kendisine ben vereyim."

Lafz-i celâle (Allah), ilim ehlinden bir grubun görüşüne göre, Allah azze ve celle'nin en yüce ismidir ve diğer isimler ona tâbidir. Allah'tan başka hiç kimse bu isme sahip değildir. "Allah" isminin anlamlarından biri de; "ibadete layık, kendisine ibadet edilen tek ilah"tır.

"Alemlerin Rabbi"; her şeyin Rabbi ve yaratıcısı, her şeye güç yetiren anlamındadır. Göklerde ve yerde bulunanların hepsi O'nun kuludur, O'nun kazasında ve gücü altındadır.

"er-Rahman, er-Rahim": "er-Rahman" ismi, "Allah" ismi gibidir, yani Allah'tan başkası bu isimle isimlendirilmez. "Allah" ve "er-Rahman" isimleri, Allah celle ve alâ'ya has isimlerdir ve O'ndan başkası bu isme sahip olamaz. Diğer isimler ise, Allah'tan başkasına da verilebilir. Allah Subhânehu, Peygamberi hakkında şöyle

buyurur: **(Mü'minlere gayet merhametli ve şefkatlidir.)** *(9/et-Tevbe/128)* "er-Rahman, er-Rahim"isimleri, "er-rahme" / rahmet kökünden alınmadır. "er-Rahman", bütün mahlukâta genel merhameti ifade eder. "er-Rahim" ise, mü'minlere has rahmeti ifade eder.

"er-Rahman, er-Rahim"... Merhamet / rahmet anlamlarının ve merhamet / rahmet alanlarının hepsini kapsayan bu sıfat, her şeyi içine alan rububiyetteki belirgin niteliğe vurguda bulunmak üzere surenin içerisinde müstakil bir ayet olarak zikredilmiştir.

"O, din gününün mâlikidir." Bu ayet, "*meliki*" şeklinde de okunmuştur. Allah Subhânehu için bu iki vasfın arasındaki fark şudur: "el-Melik" zâti sıfatıdır. "el-Mâlik" ise, fiili sıfatıdır. "Din günü", Rabb Subhânehu'nun kullarına cezâ veya mükafaat günüdür. O gün, Allah'ın kullarına amellerinin karşılığını verdiği gündür.

"Ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz." İbadeti sadece sana has kılar ve sadece senden yardım dileriz. Senden başkasına ibadet etmeyiz ve ancak senin yardımını talep ederiz. Senden başkasından yardım dilemeyiz ve senin lütfundan müstağni olamayız. Bu ayette, ibadet yardım dilemeden önce zikredilmiştir, çünkü ibadet yardım dileme için bir araçtır.

Allah'ın yardımı ve başarılı kılması olmaksızın kul Allah'a ibadet edemeyeceğine işaret için, ibadet ile yardım dileme birlikte zikredilmiştir. Bu; Allah Teâlâ yardım etmezse, insanın ibadetleri yerine getiremeyeceğinin ve kendisine yüklenen ağır emaneti taşıyamayacağının ikrarıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **("Bizi buna erdiren Allah'a hamdolsun; eğer Allah bizi doğru yola sevk etmeseydi biz doğru yola erişemezdik" derler.)** *(7/el-A'râf/43)*

"Bizi sırat-ı müstakîme / dosdoğru yola ilet!" İşte bu açık dua, kulun Allah tarafından kendisine verilen nasiptir. Dünya ve ahirette hiç kimseye daha faziletlisi verilmemiş bu yüce dileğe kavuşturması için Allah'a ısrarla yakarmaktır. Allah Teâlâ, Mekke'nin fethinden sonra Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'e bu nimeti hatırlatarak şöyle buyurur: **(Sana olan nimetini tamamlar ve seni doğru yola iletir.)** *(48/el-Fetih/2)* Buradaki iletme / hidayet, başarılı kılma ve yönvermedir. Sırat-ı müstakime iletme, ilmi ve Allah'a kavuşuncaya kadar doğru bir şekilde salih amel işlemeyi içerir.

"Bizi sırat-ı müstakîme / dosdoğru yola ilet!" Yani; hidayetimizi kuvvetlendir. Doğru yolu bulmada ve onun üzerinde dosdoğru yürümede bizi başarılı kıl. Ayaklarımızı doğru yol üzere sabit kıl ki ondan sapmayalım. Çünkü insan, bugün hidayet üzere iken yarın sapanlardan olabilir.

Dosdoğru yola iletilmek, dünya ve ahiret mutluluğunun kesin garantisidir. **"Bizi sırat-ı müstakîme / dosdoğru yola ilet!"** Bu duadır ve bu duadan başka hiç bir duayı söylemek Müslüman'a farz kılınmamıştır. Müslüman'ın bu duayı günde bir çok kez söylemesi gerekir. Dolayısıyla bu da, dünya ve ahirette etkisi olan dileğin (sırat-ı müstakimin) önemine delildir.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Bu suredeki rukye yeri **"Ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz"** ayetidir. Şüphe yok ki, bu iki söz bu duanın en güçlü kısımlarıdır. Çünkü bu ikisinde; genel bir tevekkül ve iltica, yardım dileme, muhtaçlığını belirtme ve talep vardır. Gayelerin en yücesi olan tek Rabb'e ibadet ile vesilelerin en şereflisi ona ibadeti için O'ndan yardım dileme birlikte zikredilmiştir ki bu diğer ibadetlerde yoktur. Zehirli hayvanların ısırmasına karşı Fatiha Suresi ve diğer bazı surelerle yapılan rukyelerin etkisi eşsiz bir sırdır. Rukye yapanın nefsi, kendisine rukye yapılanın nefsinde etki yapar. Böylece, rukye yapılanın nefsinde,

tıpkı ilaç ve hastalık arasında olduğu gibi bir etkileşim oluşur. Rukye yapanın nefsi güçlenir ve rukye ile kendisine rukye yapılanı o hastalığa karşı kuvvetlendirir, Allah'ın izniyle onu defeder."

"Beni ilet" denilmeyip "bizi ilet" denilmesi, Müslüman'ı kardeşlerini hatırlamaya eğitmektedir ve birliktelik duygusunu güçlendirmektedir. Burada, bencillik ve çıkarcılık duygularının yok edilmesi vardır. Nasıl ki kendi nefsin için istediğini kardeşlerin için de istiyorsan, kendi nefsin için yaptığın duayı onlar için de yap!.

Hidayet üzere birlik olmak, mü'minlerin arzusudur. O yol üzere olanların çokluğu ünsiyeti ve o yol üzere yürüyenlerin kararlılığını sağlar. Tek başına yürüyen güçsüz düşebilir. Başka yöne meyledebilir ya da düşebilir ve kurtlara yem olabilir.

"Nimet verdiklerinin yoluna (ilet)!" Onlar; Allah'ın Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileridir. Sen, her rekatta daima onların yoluna iletmesini Allah'tan istemektesin.

"Nimet verdiklerinin yoluna (ilet)!" Yani, eksiksiz hidayeti elde edenler... Allah'ın kendilerine nimet verdiği nebiler, sıddıklar, şehitler ve salihler... Onlar ne güzel yol arkadaşlarıdır.

Mükellefler şu üç sınıfın dışına çıkmaz ve herkes bu sınıflardan birine bağlıdır: Allah'ın kendilerine nimet verdikleri... Onlar, sırat-ı müstakime / dosdoğru yola koyulan, hakkı bilip gereği ile amel edenlerdir. Hakkı bilip ona muhalefet edenler ise, **"gazaba uğrayanlar"**dır. Bilgisizce amel edenler ise **"sapmış olanlar"**dır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: Amelleri en çok boşa gidenleri size bildirelim mi? Onların dünya hayatında çalışmaları boşa gitmiştir. Oysa onlar güzel işler yaptıklarını sanıyorlardı.)** *(18/el-Kehf/103-104)* Bu sanı, onlara fayda vermez. Onlar ancak en çok ziyana uğrayanlardandır.

"Gazaba uğrayanlar", "sapmış olanlar"dan önce zikredilmiştir. Çünkü işleri daha tehlikeli ve günahları daha büyüktür. Çünkü insanın sapması cahillik yüzünden ise, bu durum bilgi ile giderilebilir. Fakat sapıklığın sebebi nefsi arzular ise, o kimse sapıklıktan çok zor kurtulur. Bu nedenle, ilmiyle amel etmeyenlere ağır tehditler gelmiştir.

"Gazaba uğranmışlık" sıfatı, varlıkta ilk ortaya çıkan günahta görülmektedir ve bu İblis'in sıfatıdır. Adem aleyhisselam'a secde etmesi kendisine emredildiğinde, hakkı bildiği halde, Allah Teâlâ'ya isyan etmiştir. Yine o, yeryüzünde ilk ortaya çıkan günahta, Adem aleyhisselam'ın oğlunun kardeşini öldürmesinde görülmektedir. Dolayısıyla o, Mele-il-A'lâ'da[1] ve yeryüzünde görülen ilk günahtır.

Fatiha Suresi'nin sonu, başından sonuna surede gelen her şeyle ilgilidir. Kim Allah Teâlâ'ya hamdetmezse, o kimse gazaba uğramıştır ve sapmıştır. Kim din gününe / Kıyamet gününe, Allah'ın din sününün mâliki ve meliki olduğuna iman etmezse, kim ibadeti ve yardım dilemeyi Allah'a has kılmazsa, kim sırat-ı müstakime iletilmezse; işte bunların hepsi gazaba uğrayanlardır ve sapmış olanlardır.

Sahih-i Müslim'de, Ebu Hureyre radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Allah Teâlâ buyurdu ki: Fâtiha Suresi'ni kendimle kulum arasında ikiye böldüm. Kuluma istediği vardır." Kul, "Alemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun" deyince, Allah Teâlâ, "Kulum bana hamdetti" buyurur. "Er-Rahmâh er-Rahîm" deyince, Allah Teâlâ, "Kulum bana övgüde / senâda bulundu" buyurur. "Din gününün mâliki" deyince, Allah Teâlâ, "Kulum beni**

[1] Tefsirlere göre Mele'il-A'lâ, Allah Teâlâ'nın kendileriyle konuşmak üzere melekleri topladığı meclistir.

yüceltti" buyurur. "Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım dileriz" deyince, "Bu benimle kulum arasındadır ve kuluma istediği vardır" buyurur. "Bizi dosdoğru yola ilet! Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna (ilet); gazaba uğrayanların ve sapmış olanların değil!" deyince, "Bu kulumundur ve kuluma istediği vardır" buyurur."

Belki bu sahih hadis, surenin açıklanmasından sonra, mü'minin her gün on yedi kez veya daha fazla okuması için bu surenin seçilmesindeki sırrı ortaya çıkarmaktadır. Mü'min her namaz kılmaya kalkışında onu tekrar tekrar okur.

Namazın rükünlerinden biri sayılan bu sureyi her namaz kılanın yavaş yavaş ve düşünerek, huşu ve kalp huzuru ile, anlamını zihninde canlandırarak ve harflerini tam mahreçlerinden çıkararak okuması uygun olur.

Vâil b. Hucr şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in (Gazaba uğrayanlar ve sapmış olanlar değil)'i okuduğunu ve "Âmîn!" dediğini, (âmin derken) sesini uzattığını işittim." Ebu Dâvud'daki rivayette ise, "sesini yükselttiğini) şeklindedir. Tirmizi, bu hadisin hasen olduğunu söyler.

"Âmîn", "Allah'ım! Duamı kabul et!" anlamındadır. "Âmîn" kelimesi, sureye dahil değildir. Fâtiha Suresi'ni okuyanın, surenin sonu ile "âmin" kelimesinin arasını kısa bir sükut ile ayırması müstehaptır.

Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"İmam "âmîn" deyince, "âmîn" deyin. Çünkü kimin "âmîn" demesi meleklerin "âmîn" demesine denk düşerse, onun geçmiş günahları bağışlanır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Güzellik ve Sanat

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 08.02.1426 Hicri – 18.03.2005 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah azze ve celle'den hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size merhamet etsin.

Dünyayı ve dünyanın alt üst oluşlarını görüp sonra aldanana hayret! Hayrı ve şerri, faydayı ve zararı ayırmaz mı? Kalpler, kalpleri dilediği gibi döndüren'e (Allah'a) yönelmez mi? Salih amellerle zamanını değerlendirmez, hastalanmadan önce sağlığından yararlanmaz ve kendisine verilen emaneti korumaz mı?.. Arzularınızı hayra ve azminizi ciddi işlere yöneltin. Size verilen nimetlerden fakirlere ve muhtaçlara da verin. **(Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça, gerçek iyiliğe asla erişemezsiniz.)** *(3/Âl-i Imrân/92)* **(Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar umduklarına erenlerdir.)** *(59/el-Haşr/9)*

Ey Müslümanlar!.. İslam fıtrat dinidir. Her zaman ve mekan için geçerlidir. İslam; inanç ve şeriat, ahlak ve süluk, hak ve güzellik, kültür ve çağdaşlık dinidir. Hayatın bütün alanlarını düzenler. Hiç bir çağda eskimez. Bilakis her çağda yeni kalır, o çağın sorunlarına çare olur ve her olayla ilgili görüş bildirir. Bu nedenle İslam, insan nefsinin eğilimlerini de gözardı etmez. Nefsin yaratılışı gereği sevdiği ve sevmediği şeyleri, istekli ve isteksiz olduğu şeyleri, ona huzur veya huzursuzluk veren şeyleri ihmal etmez.

Allah insanları yaratmış, onlara bir takım özellikler vermiş ve kainata yayacağını yaymıştır. Bütün bunları insanın hizmetine sunmuştur. Allah Subhânehu, onların beşer olduğunu, kalbi arzularının, nefsi isteklerinin ve insani özelliklerinin olduğunu bilmektedir. Bu nedenle; şeriatlar ve mükellefiyetler, insanların her sözlerini zikir, her susmalarını tefekkür, her düşünmelerini ibret alma ve her boş vakitlerini ibadet vakti yapmak üzere gelmemiştir. Fakat ibadet ve salih amel niyetiyle yaparak her fiillerini zikir ve tefekküre, ibadet ve ibret almaya dönüştürmelerini sağlamıştır.

İslam dini, beşeri fıtratın gerektirdiği seviç ve mutluluğu, oyun ve eğlenceyi, mizah ve şakalaşmayı, özlem duymayı ve güzelliği kabul etmiştir ve bütün bunları, yüksek İslami edep çitiyle çevirmiştir. Tâ ki kişi; müstehcenlikten ve haramdan, zulüm ve haksızlıktan, kin ve garezden, ilkeleri ve ahlaki değerleri yıkmaktan uzak bir şekilde eğlencesiyle kemâle ve gayesine ulaşsın.

Rabbimiz bizler için yaratacağını yaratmış, bize bağışlayacağını bağışlamış ve hizmetimize sunacağını sunmuştur. Nefsilerimizle ilgili, yeryüzümüzle ve gökyüzümüzle ilgili, çevremizdeki her şeyle ilgili kurallar belirlemiştir. Yararlı şeylerden yararlanma ile manzaraları seyredip zevk almamıza izin vermiştir. İsterseniz şu ayeti okuyun: **(Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizi ısıtacak şeyler ve birçok faydalar vardır. Ve siz onlardan bir kısmını da yersiniz. O hayvanları, akşam vakti getirirken ve sabahleyin salarken, onlarda sizin için bir güzellik ve zevk vardır. Bu hayvanlar, ancak güçlükle varabileceğiniz bir memlekete yüklerinizi taşır. Rabbiniz, şüphesiz çok şefkatlidir, çok merhametlidir. Hem kendilerine binesiniz, hem de zinet olsun diye atları, katırları, ve merkepleri yarattı. Ve şu anda bilemeyeceğiniz daha nice şeyler yaratacak.)** *(16/en-Nahl/5-8)* Ve şu ayeti

okuyun: **((Onlar mı hayırlı) yoksa, gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indiren mi? Çünkü biz onunla, bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği güzel güzel bahçeler bitirmişizdir.)** *(27/en-Neml/60)* Ve şu ayeti okuyun: **(Andolsun biz, gökte birtakım burçlar yarattık ve bakanlar için onu süsledik.)** *(15/el-Hicr/16)*

Kur'an, güzel manzaralara ve olgun meyvelere bakıp düşünmemizi istemektedir. **(Artık üstlerindeki göğe bakmazlar mı ki, onu nasıl bina etmiş ve süslemişiz, onun hiç bir çatlağı yoktur.)** *(50/Kâf/6)* Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Bunlar meyvelendikleri zaman meyvelerinin olgunlaşmasına bakın!)** *(6/el-En'âm/99)* **(Tomurcukları birbiri üzerine dizilmiş uzun boylu hurma ağaçları yetiştirdik.)** *(50/Kâf/10)* **(Bakmıyorlar mı o develere, nasıl yaratılmış? Göğe bakmıyorlar mı, nasıl yükseltilmiş? Bakmıyorlar mı dağlara, nasıl dikilmiş? Yere bakmıyorlar mı, nasıl yayılmış?)** *(88/el-Ğâşiye/17-20).* Bu bakış ve tefekkür; iman ve yararı, güzellik ve hoşlanmayı bir arada bulundurur. Daha da ötesi ademoğlu, özellikle ibadet mekanlarında süslerini takınmalarını doğrudan emretmiştir. **(Ey Âdemoğulları! Her mescide gidişinizde güzel giysilerinizi giyin.)** *(7/el-A'râf/31).*

Allah'ın kulları!.. Bu konu üzerinde biraz daha düşünelim ve ayrıntıya girelim. Şüphesiz ademoğlunda örtmesi gereken iki avreti vardır. Daha da ötesi bunların örtülmesi en büyük güzelliktir. Birinci avreti, bedenindeki avret yeridir ve örtülmesi iki tür elbiseyle olur: Örtü elbisesi ve süs elbisesi. Allah Subhânehu bunları şu kavlinde açıklamıştır: **(Ey Âdemoğulları, size çirkin yerlerinizi örtecek giysi, süslenecek elbise indirdik.)** *(7/el-A'râf/26)* Birinci elbise, avret mahallini örter ve gizler. İkincisi ise, kişiyi süsler ve güzelleştirir. İlim ehli şöyle der: "Ayette "rîş/tüy" ibaresi kullanılmıştır, çünkü mahlukâtın giydiği en güzel elbise, çeşitli renkleriyle ve yumuşaklığıyla, çekiciliği ve parlaklığıyla kuş tüyüdür." Denilir ki: Kuş tüyü; kıldan, yünden ve keçi kılından -bunlarda da gizlenemeyecek güzellikler olsa bile- daha güzel ve daha incedir. İkinci avret ise; nefis avretidir ve onun örtülmesi de güzel ahlakla, Alemlerin Rabbi'ne güzelce ibadet ve tâatta bulunmakla olur. Bu, Allah celle ve alâ'nın şu kavliyle zikrettiğidir: **(Hayırlı olan, takva elbisesidir.)** *(7/el-A'râf/26)* Sadece maddi şeyler ve bedenler güzellikle vasfedilmezler. Güzel sabır, güzelca affetme, güzelce terketme gibi huylar ve manevi şeyler de güzellikle vasfedilir.

Muhterem kardeşler!.. Çağdaş anlayışta sanat güzellikten ve o güzelliğin yaratılışından zevk almak içinse, İslam dininde ve uygarlığında sanat sadece zevk almak için değildir. Bilakis daha büyük amaçlar içindir. İfade güzelliği, sanat çeşitlerinin en genişidir. İnsanların hayatlarında; söylemlerinde ve üsluplarında, emirlerinde ve yasaklarında, davetlerinde ve irşatlarında, eğitim ve öğretimlerinde etkisi en çok olanıdır. Bizler, hidayet kaynağı kitabı ifade güzelliğinin en yüce örneği olan bir ümmetiz. Peygamberimiz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e kısa ve öz sözler söyleme özelliği verilmiştir. Güzel söz söyleme, güzel öğüt verme, güzelce münakaşa etme ve güzelce hikaye etme özellikleri verilmiştir. Bütün bunlar, ilim ve davet ehline, eğitim ve kültür mensuplarına üsluplarında cazibiyete ve ifade güzelliğine yönelmeleri için bir uyarıdır. Onlar, rahmet peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e yöneltilen şu tevcihatı okurken nasıl böyle yapmasınlar: **(Sen (o zaman), sırf Allah'ın rahmetiyle onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi.)** *(3/Âl-i Imrân/159)* Allahu ekber!.. Subhânallah!..

Allah'ın kulları!.. Bu ne güzel bir açıklama! Şayet Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem –hâşâ- kaba ve katı yürekli olsaydı, sözünü kimse kabul etmezdi ve insanlar etrafından dağılırdı. Niçin?.. Çünkü insanlar yaratılışları gereği yumuşaklığı ve güleryüzlülüğü, hoş karşılanmayı ve güzel ahlakı, güzel sözü ve dinlenmeyi, kabul ve saygı görmeyi sever.

Öğretmenler ve mürşitler, nasihat edenler ve davetçiler, yazarlar ve kültürlü insanlar; bütün bunlar güzel söz söyleme, güzel sabır gösterme, güzelce affetme ve güzelce terketme ehlidir.

Ey Müslümanlar!.. Güzellik ve sanat haktan üstün olamaz. Yalan söylemekte, küfürde ve fasıklıkta güzellik olamaz. Daha da ötesi; küfrü, fasıklığı ve zulmü sanat adı altına gizlemek caiz değildir. Bazıları şöyle demektedir: Sanatçılar, başkalarının değerlendirildiği ölçülerle değerlendirilemezler." Sanatın güzelliği yalan söylemeye, erdemleri yıkmaya, kötü ahlaka gerekçe olamaz. Güzel ifade kullanmayı asılsız sözler uydurmaya ve açıkça kötü söz söylemeye gerekçe göstermek caiz değildir. Güzellik ve süs; hakkı yıkma, değerleri çiğneme ve ahlaka dil uzatma içerirse durdurulması ve engellenmesi gerekir. Çünkü yasağa götüren araç da yasaktır.

Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara, bakışlarını sakınmaları emredilmiştir. Kadınlar, gizli ziynetlerini belli etmek için ayaklarını vurarak yürümekten menedilmişlerdir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımları, kadınların en şereflileri ve en iffetlileri oldukları halde, hastalıklı kalpleri harekete geçirecek çekici bir edâ ile konuşmaktan menedilmişlerdir. **(Çekici bir edâ ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Güzel ve dosdoğru söz söyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/32)*

Allah'ın kulları!.. Üzerinde düşünülmesi gereken bir incelik de, avret yerini açma ile şeytan ve şeytanın dostları arasındaki ilişkidir. Kuran- Azîm buna dikkat çekerek şöyle buyurur: **(Ey Âdemoğulları. Şeytan, ana babanızı, çirkin yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sizi de (şaşırtıp) bir belaya düşürmesin! Çünkü o ve kabilesi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler.)** *(7/el-A'râf/27)* Şeytanlar ve şeytanın yoluna koyulan dostları ise, avretleri ortaya çıkarmayı ve rezilliğe düşmeyi emrederler. Elbiselerin çıkartılarak bedenlerin açılmasını ve kötü ahlak ve fiillerle nefsin ayıbının ortaya çıkmasını isterler.

Ey Müslümanlar!.. İşte güzellik, ziynet ve sanatın gizli ve aşikar, güzel ve çirkin yönleri bunlardır. Ey basiret sahibi insan!. Kendin için bunların en güzelini seç!. Şeytan ve dostları seni saptırmasın!. Ahlak güzel değilse, yüz güzelliği kişiyi yükseltmez. İnsanın şerefi görüntüsünde değil, terbiyesindedir. Elbisenle süslenirsen bu senin meşru hakkındır. Fakat fiillerini ve ahlakını güzelleştirmeyi de ihmal etme!. Bazı insanların endamının güzel olmasına ve görüntü güzelliğine aşırı önem verdiklerini fakat sözlerinde ve fiillerinde çirkinlikler olduğunu görürsün. Dilinin uzun ve davranışlarının kaba olduğunu görürsün. Bu ise, ahmaklıktan başka bir şey değildir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı zinetleri ve tertemiz rızıkları kim haram kılmış?" De ki: "Bunlar, bu dünya hayatında mü'minler içindir, kıyamet gününde de yalnız onlara mahsustur". İşte böylece biz âyetleri bilen bir topluluğa uzun uzun açıklıyoruz. De ki: "Rabbim, sadece fuhşiyatı, onun açık ve gizli olanını,**

günahları, haksız yere isyanı, haklarında hiç bir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi yasaklamıştır".) *(7/el-A'râf/32-33)*

İmam Ebu Muhammed İbni Hazm rahimehullah'ın yaptığı ve üzerinde durup düşünülmesi gereken şu karşılaştırmaya kulak verin: "Hayır ve ahireti isteyen, meleklere benzemeye çalışır. Kötülüğü isteyen, şeytanlara benzemeye çalışır. Avlamak ve üstün gelmek isteyen, yırtıcı hayvanlara benzemeye çalışır. Nefsi arzuları isteyen, hayvanlara benzemeye çalışır. Hiç bir menfaat ve maslahat olmaksızın mal isteyen, hayvana benzemekten de aşağıdır. Bilakis, ulaşılması zor kayalıklarda bulunan mağaradaki suya benzer, hiç bir canlı ondan yararlanamaz." Ve şöyle der: "Akıllı insan; yırtıcı hayvanların, evcil hayvanların ya da cansızların kendisinden üstün olduğu bir sıfata bağlanmayan kimsedir. Kim cesaretinden hoşlanırsa, bilsin ki kurt ve kaplan ondan daha cesurdur. Kim kuvvetinden hoşlanırsa, bilsin ki deve ondan daha kuvvetlidir. Kim ağırlık kaldırmasından hoşlanırsa, bilsin ki fil onun kaldırdığından daha ağırını kaldırır. Kim hızlı koşmasından hoşlanırsa, bilsin ki at ondan daha hızlıdır. Kim sesinin güzelliğinden hoşlanırsa, bilsin ki bir çok kuşun ve tahtadan yapılmış müzik aletinin sesi onun sesinden daha hoştur. Öyleyse; hayvanların ve cansızların kendisinden üstün olduğu sıfatlarla övünmek nasıl bir övünmedir ve bu nasıl bir sevinçtir?. Fakat kimin ilmi geniş ve ameli güzel olursa, işte buna gıpta edilir. Çünkü bu noktada onu ancak himmeti daha yüksek ve ameli daha çok hayırlı insanlar geçebilir.

Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size rahmet etsin. Rabbiniz hanginizin daha güzel amel işlediğini sınamak için sizleri yaratmış ve yeryüzünde bulunanları ona ziynet kılmıştır.

Sonra; rahmet ve hidayet peygamberi Allah'ın Rasulü Muhammed'e salât ve selamda bulunun. Rabbiniz, Kitabı'nda size bunu emrederek şöyle buyurur: **(Şüphesiz Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona teslimiyetle salât ve selâm edin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Uğur ve Uğursuzluk

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 08.02.1426 Hicri –18.03.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Sahih imanın ve kamil tevhidin gereklerinden biri de, kişinin inancını olumsuz yönde etkileyecek veya Allah azze ve celle'ye imanına ters düşecek şeylerden kaçınmasıdır. Bütün çeşitleriyle hurafelerden sakınmak ve her tür şekliyle sapıklıktan uzak durmak imanın ve tevhidin gereklerindendir. Bu hurafelerden biri de; Safer ayını, Safer ayının Çarşamba gününü veya bir başka gününü uğursuz kabul etmektir. O günlerde felaketlerin çok olduğu, musibetlerin gerçekleştiği ve başarısız olacakları kuruntusuna kapılırlar. Dolayısıyla; ne nikah akdi yaparlar, ne yolculuğa çıkarlar, ne de bir işe başlarlar.

Ey Müslümanlar!.. Bu ve benzeri uğursuzluk inançları, ilk cahiliye inançlarından biridir. Müşriklerin ve putperestlerin hurafelerinden bir hurafedir. Bu inanç onların yönlerini değiştirir, azimlerini kırar, ihtiyaçlarından ve maslahatlarından alıkoyar. İslam Şeriatı, bütün bunların batıl olduğunu bildirmiştir ve bu inancı kökünden yıkmıştır. Akılları, putperestliğin kölesi olmaktan ve cahiliye sapıklıklarından kurtarmıştır. Burada, bu önemli konu üzerinde; uğur ve uğursuzluk konusu ile İslam'ın bu konuya bakışı üzerinde bir miktar duracağız.

Öncelikle; uğursuz görmek, gördüğü ve işittiği bir şeyin uğursuzluk getireceğini düşünerek kötümser olmaktır. Yolculuk, evlilik ve benzeri bir ihtiyacını görmek isteyen, sonra gördüğü çirkin bir manzara, işittiği herhangi bir kelime ya da Safer ayı gibi bilinen bir zaman veya mekan kendisini bu ihtiyacından alıkoyan İslam'da yasaklanmış olan uğursuzluk inancına düşmüştür.

İslam'da yasaklanan uğur anlayışlarından biri de, yapmak istediği işte insanın ilerlemesini sağlayan şeydir. Çünkü kalbi, gördüğüne ya da işittiğine itimat etmiştir.[2] Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Uğur inancı (*tıyera*), seni ilerleten ya da geri çevirendir."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Uğursuzluğa inanmak, İslam'ın nazarında kuruntulardan, saçma düşüncelerden ve hayal ürünü inançlardan biridir. Bunlarla savaşmak ve bu tür inançların kökünü kazımak gerekir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Advâ (Allah'ın izni olmadan hastalığın kendiliğinden bulaşması) yoktur, tıyera (uğur inancı) yoktur, hâme (ölünün kemiklerinin kuşa dönüşmesi) yoktur ve safer(cahiliye inancında midede bulunduğuna ve insanı öldürdüğüne inanılan kurt veya Safer ayının haram aylardan sayılması) yoktur."** Burada olmadığı söylenen, etkisinin olmadığıdır. Yani, bu zikredilenlerin hiç biri başlı başına yarar getirmez ya da zararı defetmez.

Uğur inancı, tevhid inancının kemâline ters düşen bir şirktir. İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Uğur inancı (*tıyera*) şirktir, uğur inancı (*tıyera*) şirktir."** Bu hadisi, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder; Hakim sahih olduğunu söyler ve Zehebi de buna muvafakat eder.

---

[2] Yani gördüğünün ya da işittiğinin işi üzerinde bir etkisi olduğuna inanmıştır. Oysa kainatta olan olaylarda, Allah'ın takdirinden başka hiç bir şeyin, ne bir yıldızın, ne bir burcun ve ne de bir başka şeyin etkisi yoktur.

Fakat uğursuzluğa inanan, inandığı şeyin Allah azze ve celle'nin dışında bizzat kendisinin etkili olduğuna inanırsa, bu büyük şirk olur. Çünkü burada, yaratma ve var etmede onu Allah'a şirk koşmuştur.

Müslüman kardeşim!.. Uğura ve uğursuzluğa inananda mutlaka şu iki halden biri vardır:

Bu iki halden birincisi; gördüğü, işittiği bir şey dolayısıyla veya herhangi bir zaman dolayısıyla, onun kendisini başarısız kılacağını ve işini bozacağını zannederek, ihtiyacından vazgeçmesidir. Bu, uğur inancının en büyüklerindendir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Uğur inancı (tıyera) kimi bir ihtiyacından alıkoyarsa, o (kimse) şirk koşmuştur."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

İkinci hal ise; ihtiyacını görmek üzere işine devam etmesi fakat korku ve endişe içinde olmasıdır. Uğursuzluğunu düşündüğü şeyin işini bozacağından korkar. Böyle yapmak da, haramdır. Tevhid inancında ve Allah celle ve alâ'ya itimat etmede bir eksikliktir.

Ey Müslümanlar!.. Kimin kalbine uğur inacı düşerse ondan sakınmalı, Allah'a tevekkül etmeli ve O'na dayanmalıdır. İbni Mes'ud radıyallahu anh şöyle der: "Bizden hiç kimse yok ki, (kalbine bu düşünce gelmesin); fakat Allah onu tevekkülle giderir."

Sonra; hadislerde belirtilen dualarla dua ederek Allah'a sığınmalıdır. Bu dualardan biri de, Ebu Davud'un sahih bir senetle, Ukbe b. Âmir kanalıyla rivayet ettiğidir. Ukbe der ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında uğur inancı (tıyera) zikredildi. Bunun üzerine, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Uğurun en iyisi iyimserliktir ve (uğur inancı) Müslüman'ı (işinden) alıkoymaz. Sizden biri hoşlanmadığı bir şey görürse, "Allah'ım! İyilikleri ancak sen getirirsin ve kötülükleri ancak sen defedersin; güç ve kuvvet ancak seninledir!" desin."** Şu dua da, bunlardandır: **"Allah'ım! Senin (verdiğin) hayırdan başka hayır, senin (verdiğin) uğurdan başka uğur ve senden başka ilah yoktur."**

Ey Allah'ın kulları!.. Allah celle ve alâ'ya tevekkülünde samimi olmayan ve şeytanla birlikte uğursuzluğa inanmaya devam eden, hoşlanmadığı şeye düşürülerek cezalandırılır. Çünkü o, hayrın hepsi elinde olan Allah'a imandan yüz çevirmiştir. Kula dilediğini veren, lütfu ve ihsanıyla ondan zararı defeden yalnızca O'dur.

Kim de Allah'a tevekkül eder ve O'na güvenerek korku ve ümitle kalbini Allah'a bağlarsa, kalbini böyle şeylere yönelmekten alıkoyarsa, emredilen duaları yapar ve işine devam ederse, uğursuz olduğu söylenen şey kendisine hiç bir zarar vermez.

Ey Müslümanlar!.. Bu konuyla ilgili son söyleyeceğimiz, Buhari ve Müslim'de rivayet edilen bir hadistir. O hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ın izni olmadan bulaşıcılık yoktur, uğur ya da uğursuzluk yoktur. İyimserlik ise benim hoşuma gider."** Derler ki: "İyimserlik nedir?" Şöyle buyurur: **"Güzel sözdür."**

İyimserlik, işini tamamlamada insana canlılık veren her güzel söz ve fiildir. Bununla birlikte, bu söz ve fiillere dayanmamak; bilakis onları yaratan ve sebep kılan Allah azze ve celle'ye dayanmak gerekir. İlim ehlinden bazıları şöyle der: "İyimserlik O'nun hoşuna gidiyordu. Çünkü kötümserlik, Allah hakkında kötü zan beslemektir. İyimserlik ise, Allah celle ve ala hakkında güzel zan beslemektir. Mü'min, her halükarda Allah Teâlâ hakkında güzel zan beslemekle emrolunmuştur."

İyimserlik, insana canlılık ve yöneldiği şeye doğru ilerleme gücü verir. Uğur inancı ise, insanın uğruna inandığı şeye bağlanmasını sağlar ve Allah azze ve celle'ye

tevekkülünü zayıflatır. Duyduğu ve gördüğü bir şey nedeniyle, yapmak istediği şeyden vazgeçer. İyimserlik göğsü ferahlatır ve kula ülfet verir. Şeytanın, kulun kalbine üflediği daralgınlığı giderir. Tirmizi, sahih olduğunu söylediği bir rivayette, Enes radıyallahu anh'tan, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bir ihtiyacı için çıktığında (insanların) "ey Râşid!", "ey Necîh!" (diye seslenmelerini) işitmekten hoşlandığını nakleder.[3]

Allah'tan hakkıyla kork, ey Müslüman!.. Bil ki senin başına gelen, senin başına gelmeyecek değildi. Senin başına gelmeyen de, senin başına gelecek değildi.[4] Bu nedenle; Allah'a tevekkül et, O'na itimat et ve O'na güven!..

Ey Müslümanlar!.. Kim tevhidin kopmayan kulpuna tutunursa, Allah'ın sağlam ipine sarılır ve Allah celle ve alâ'ya tevekkül ederse, uğur inancı yerleşmeden onu kesip atar ve kuruntularının iyice olgunlaşmasına engel olur. İkrime şöyle der: "İbni Abbas radıyallahu anhuma'nın yanında oturuyorduk. Bir kuş bağırarak geçti. Topluluktan bir adam, "Hayırdır!" dedi. İbni Abbas radıyallahu anhuma ona şöyle dedi: "He hayır, ne de şer." Kuşun bağırmasının hayır veya şer yönünden etkisi olduğuna inanmaması için onu hemen uyardı."

Tâvus rahimehullah, bir arkadaşıyla yolculuğa çıkar. Bu arada bir karga bağırır. Adam, "Hayırdır!" der. Tâvus ona şöyle der: "Bunda ne hayrı olacak?!. Bana yoldaşlık etme!"

Sonra bilin ki, zamanın hepsini Allah celle ve alâ yaratmıştır ve insanların fiilleri onun içinde gerçekleşir. Mü'minin Allah'a ibadetle geçirdiği her zaman, mübarek zamandır. Kulun Allah'a isyan ile geçirdiği her zaman ise bereketsiz zamandır. Gerçekte bereketsizlik / uğursuzluk, Allah Tebârake ve Teâlâ'ya isyan etmektir / günah işlemektir. Çünkü günahlar, Allah celle ve alâ'nın kula kızmasına sebep olur ve kul böylece, dünya ve ahirette bedbaht olur.

Sonra; peygamberlerin ve doğru yolu gösterenlerin en büyüğüne salât ve selamda bulunun. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

---

[3] Râşid ismi, doğru yolu bulan ve Necîh ismi ise ihtiyacı görülen anlamındadır. Hadisten anlaşılan, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bu tür iyiye ve başarıya delâlet eden isimleri duymaktan hoşlandığıdır.

[4] Yani, kaderinde ne yazılı ise başına o gelmiştir.

Kulun Rabbi'ni Tanıması

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 15.02.1426 Hicri –25.03.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Nimet, hidayete tâbi olmaktadır. Bedbahtlık ise, nefsi arzulara uymaktadır.

Ey Müslümanlar!.. Allah, mahlukatı kendisine itaat etsinler ve boyun eğsinler diye yaratmıştır. Mutluluğun kemâli, kulun Allah'ı tanıması ve O'na iman etmesindedir. Kulun Rabbi'ni tanıması, insanın bilmesi gereken ilk asıldır ve kula kabrinde ilk olarak bu asıl sorulacaktır.

Allah mahlukatı yoktan var etmiştir. Üzerlerine nimetlerini yağdırmış ve onların rızkını garanti etmiştir. **(Yeryüzünde rızkı Allah'a ait olmayan hiçbir canlı yoktur.)** *(11/Hûd/6)* Henüz hiç bir şey yokken alemleri yaratmıştır. **(Gerçekten insan üzerine dehirden (zamandan) öyle bir müddet geldi ki o zaman o, anılmaya değer bir şey değildi.)** *(76/el-İnsan/1)* O; yaratmada, rızık vermede ve kainatı düzenlemede tektir. **(İyi biliniz ki yaratma ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir.)** *(7/el-A'râf/54)* Vahdaniyette / birlikte tektir. Yücelik ve her şeye gücü yetme sıfatına sahiptir. Bütün işler O'nun elindedir. Mutlak güç ve kuvvet sahibidir. Kullarının üzerinde üstündür. İbadetin kendisinden başkasına yapılmasına razı olmaz. **(Eğer inkâr ederseniz, şüphe yok ki Allah'ın size ihtiyacı yoktur. Bununla beraber kulları hesabına küfre razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizin hesabınıza ona razı olur.)** *(39/ez-Zümer/7)*

Kalp Rabbine daha çok bağlansın diye, her yaratılmışa birliğine delalet eden bir işaret koymuştur. Allah'ın birliğini hatırlayalım diye, birbirini takip eden iki ayeti, karanlığı çöken geceyi ve aydınlığıyla ortaya çıkan gündüzü yaratmıştır. Onlardan her biri hızlı bir şekilde diğerini kovalar. **(Geceyi durmadan onu kovalayan gündüze bürüyüp örter.)** *(7/A'râf/54)*

Güneş ve ay, öyle ince bir yörüngede dönmektedirler ki, bu durum akıl sahiplerini hayrete düşürmektedir. Biri doğar, diğeri kaybolur. Düzenli bir seyir içinde ne öne geçer, ne de geri kalır. **(Ne güneşin aya çatması yaraşır, ne de gece gündüzü geçebilir; onların her biri kendi yörüngesinde yüzerler.)** *(36/Yâsîn/40)* Yeryüzü bizi üzerinde ve gökyüzü bizi gölgesinde barındırır ve bu ikisi olmadan yapamayız. Bu, eşsiz bir yaratıcının düzenlemesi ve her şeyi yerli yerinde yaratmasıdır. **(İşte bu, Allah'ın yarattığıdır. Haydi gösterin bana O'ndan başkaları ne yaratmıştır?)** *(31/Lokman/11)*

Müslüman, bu yüce kainatı düzenleyen Allah'a kul olmakla gurur duyar. **(De ki: Rabbim, beni doğru yola iletti.)** *(6/el-En'âm/161)* Bu kainatın Rabbi celle ve alâ'dan başkasına ibadet etmez. İbadet türlerinden hiç birini O'ndan başkası için yapmaz. Sıkıntı anlarında yalnız O'na sığınır. Gizli ve aşikâr hallerinde ancak O'ndan korkar. **(Ve eğer Allah, sana bir zarar dokunduracak olursa, onu O'ndan başka giderecek yoktur.)** *(10/Yunus/107)* Hiç bir ölünün kendisine bir kötülükle zarar vermesinden korkmaz veya ondan bir iyilik beklemez. Yalnızca O'na sığınmak aklın olgunluğu, kalbin güvenliği ve ruhun huzurudur. Kim Rabbi'nden korkarsa onu kimse korkutamaz. Bilakis onun kalbi sabittir ve âzâları sakindir. Ancak Allah ile birlikteyken yalnızlığı giden nefis ne güzel bir nefistir. Allah Teâlâ şöyle buyurur:

(Onlardan korkmayın, eğer mümin iseniz benden korkun.) *(3/Âl-i Imrân/175)*

Ebu Süleyman ed-Dârâni şöyle der: "Korku kalbi terkederse o kalp mutlaka harap olur." Kulların Allah'a en yakın olanları, O'ndan en çok korkanlarıdır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz ben sizin Allah'ı en çok bileninizim ve O'ndan en çok korkanınızım."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'tan korkmak, imanın gereklerindendir. Kim yalnızca Rabbi'nden korkarsa, ona cennet kapıları açılır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Rabbinin makamından korkan kimselere iki cennet vardır.)** *(55/Rahman/46)*

İlim ehli şöyle der: "Allah, kulu için iki korkuyu bir arada toplamaz. Kim dünyada O'ndan korkarsa, Kıyamet günü onu güvende kılar. Kim dünyada kendini güvende hisseder ve Rabbi'nden korkmazsa, ahirette onu korkutur." Bu nedenle, Rabbin'i gözet ve Yaratıcın'dan kork ki, Allah katında yaratılmışların en mutlularından ol!.

İstediğin bir şeyin olmasını veya korktuğun bir şeyden kurtulmayı Allah'tan başkasından isteme!. Allah'tan başkasından bir sorunu gidermesini, hastalığı iyileştirmesini, rızık ve afiyet vermesini isteme!. Başkasından değil yalnızca Allah'tan ümit et!

Zayıflık yaratılmışların tabiatında vardır. Kendilerine bir yarar sağlamaktan ve kendilerinden bir zararı defetmekten acizdirler. Bunu başkaları için yapmaktan ise daha çok acizdirler. Kim bir yaratılmışa ümit bağlamışsa, beklentisi boşa çıkmıştır. Beklentilerini ve ümitlerini Allah'tan başkasına bağlama! Çünkü sana yokluk ve isteme zilletinden başka bir şey kazandırmaz. Allah'ın kereminden, bağışından ve bolca nimetinden iste!. Çünkü, Allah katındakini ümit etmek bir ibadettir.

Kalbin Allah'a boyun eğmesi nefsin izzetidir. Derecelerin yükselmesi ve istenilenin gerçekleşmesidir. Nefsin rahatı, işini Yaratıcısı'na havale etmesindedir. Rabbi'nin halini bildiğini, işinde kendisine karşı merhametli olduğunu ve başına gelen zararı defetmeye gücü yettiğini hatırlayınca O'na olan bağlılığı artar. Rabbin bütün işlerinde sana yeterken, ihtiyacını O'na ilettiğin ve işilerini O'na teslim ettiğinde O'nları üstlenirken neden zararı defetmekten aciz ve bağışta cimri bir mahluka bağlanıyorsun?!. **(Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter.)** *(65/et-Talak/3)*

Mutlu kimse; Allah'ın rahmetini isteyen, azabından korkan ve Mevlâsı'na ibadet ederek boyun eğen kimsedir. Bütün bu değerli sıfatlar peygamber evlerinde mevcuttur. Allah Subhânehu, Zekeriyye aleyhisselam ve ailesi hakkında şöyle buyurur: **(Doğrusu onlar iyiliklerde yarışıyorlar, umarak ve korkarak bize yalvarıyorlardı. Bize karşı derin saygı duyuyorlardı.)** *(21/el-Enbiya/90)*

Peygamberler, Allah katındaki hayrı istemede en önde gidenlerdir. Allah Subhânehu, Peygamberi Muhammed'e şöyle buyurur: **(Ancak Rabbine yönel.)** *(94/el-İnşirah/8)* Bu sıfat, günahları ölçüsünce kuldan eksilir ve imanı arttıkça artar. İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Allah kulunun hayrını dileyince onu bütün gücünü ve kuvvetini Allah katındakini istemeye ve O'ndan korkmaya (*rağbet ve rahbet*) muvaffak kılar. Çünkü bunlar, başarının iki maddesidir. Allah katındakini isteme ve O'ndan korkmanın kalpte bulunması ölçüsünce başarı gerçekleşir."

Yaratılmıştan korkmak, zillet ve aşağılıktır. Kim Yaratıcısı'ndan korkarsa, izzetli bir şekilde yaşar. Hayatı mutlu olur ve basireti aydınlanır. Allah Subhânehu'nun şu kavlini hatırlar: **((Allah'tan) korkan öğütten yararlanacaktır.)** *(87/el-A'lâ/10)* Öğütlerden ve ibretlerden ders alır. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Elbette bunda, korkan kimseler için büyük bir ibret vardır.)** *(79/en-Nâziât/26)* Allah'ın Kitabı, onun için mutluluk kaynağı ve hatırlatma olur. **(Kur'ân'ı sana**

sıkıntıya düşesin diye indirmedik. Ancak Allah'tan korkan kimse için bir öğüt olarak (indirdik.)) *(20/Tâhâ/2-3)* Allah'tan korkmak, Allah'ın bağışlamasına ve bolca sevap vermesine sebep olur. **(Fakat daha görmeden Rablerinden korkanlar var ya, işte onlar için bağışlanma ve büyük bir mükâfat vardır.)** *(67/el-Mülk/12)*

Rabbin'i hiç hatırından çıkarma! Kendini O'nun azabından ve cezalandırmasından emin hissetmekten kork! Rızkın kesilmesi, şifanın gecikmesi ya da bedbahtlığa düşme konularında Allah'tan başkasından korkma!. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Siz de onlardan korkmayın, benden korkun. Böylece size olan nimetimi tamamlayayım da doğru yolu bulasınız.)** *(2/el-Bakara/150)*

Kulun nefsi zayıftır ve güçlü olan Rabbi'nin yardımına ihtiyacı vardır. Allah'tan yardım isteyerek insanlardan yardım istemekten kurtulur. Kim Allah'tan yardım istemeden ve O'na ihtiyaç duyduğunu hissetmeden bir isteğini gerçekleştirmeye çalışırsa, bütün kapılar yüzüne kapanır ve kazançlar zorlaşır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, İbni Abbas'a şöyle buyurur: **" Ey çocuk! Ben sana bir takım sözler öğreteceğim: Allah'ı (dinini) koru ki O da seni korusun. Allah'ı (dinini) koru ki O'nu karşında bulasın. İstediğinde Allah'dan iste ve yardım dilediğinde Allah'dan yardım dile."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Allah'tan yardım dilemek, dinin eksenidir. **(Ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz.)** *(1/el-Fâtiha/5)* Peygamberler de kavimlerine bunu emretmiştir. **(Musa, kavmine dedi ki: "Allah'ın yardımını ve lütfunu isteyin ve sabır gösterin.")** *(7/el-A'râf/128)* Şeyhulislam İbni Teymiye şöyle der: "Din, ancak Allah'a ibadet etmek ve ancak O'ndan yardım dilemektir." Kulun zenginliğinin kemâli, Rabbi'ne bağlılığındadır.

Allah'ın kullarına bir lütfu da, kendisine bağlanana yardım etmesidir. Rızık elde etmek, ibadet ve yardım dilemeyle kolaylaşır ve tevekkülle artar. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Kim Allah'tan korkarsa Allah ona bir çıkış yolu yaratır. Ve onu ummadığı yerden rızıklandırır.)** *(65/et-Talak/2-3)*

Hayat, felaketlerle ve hoşlanılmayan durumlarla doludur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Biz insanı gerçekten bir sıkıntı içinde yarattık.)** *(90/el-Beled/4)* Her insanın, insanlardan ve cinlerden düşmanları vardır ve bunların başında İblis gelir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Şüphesiz şeytan size düşmandır. Siz de onu düşman tutun.)** *(35/Fâtır/6)*

Kulun zenginliği, yalnızca Allah'tan koruma dilemesinde ve kötülüklerden O'na sığınmasındadır. Rabb Teâlâ, mutlak güç ve üstünlük sıfatına sahiptir. Kim O'na sığınırsa, hiç kimse ona eziyet edemez. Sebebi var olsa bile, zarar ondan uzaklaşır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir yerde konaklar da, "Yarattığının şerrinden Allah'ın eksiksiz kelimelerine sığınırım" derse, o yerden kalkıp gidinceye kadar ona hiçbir şey zarar vermez."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Kurtubi rahimehullah der ki: "Bu hadisi işittikten sonra hep onunla amel ettim ve bana hiçbir şey zarar vermedi. Ne zaman ki onu terkettim, Mehdiyye'de geceleyin beni akrep ısırdı. Kendi kendime düşündüm ve bir de ne göreyim, bu kelimelerle (dua ile Allah'a) sığınmayı unutmuşum."

İnsan, eziyetlere maruz kalır. Allah'a sığınmazsa rahat bir hayatı olmayacaktır. Zarar ve faydanın hepsi Allah'ın elindedir. Kim sana zarar vermeye çalışırsa, Allah dilemedikçe onun bu isteği gerçekleşmez. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bil ki, millet sana bir şeyle fayda vermek için toplansa Allah'ın senin için yazdığından başka bir şeyle fayda veremezler. Ve sana bir şeyle**

zarar vermek için toplansalar Allah'ın senin için yazdığının dışında bir şeyle zarar veremezler." Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Allah; Peygamberi'ne, tüm mahlukâtın şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden ve haset edenin şerrinden gündüzü yaratan Allah'a sığınmayı emretmiştir. Bu kainattan karanlığı kaldırmaya gücü yetenin kendisine sığınandan korktuğu şeyi gidermeye de gücü yeter. Her işinde Allah'a sığınan, kötülere ve hilekarlara karşı sağlam bir kalenin içindedir.

Sıkıntı anlarında Rabbimiz'den başka sığınacak kimsemiz yoktur. O'ndan ancak O'na sığınırız. Allah'ın yardımını dileyen ve O'na sığınan, dua çeşitlerinin en özellerini yapar. Sıkıntı anlarında ve zor durumlarda Yüce Rabbe sığınmak, peygamberlerin ve salihlerin yoludur. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(O vakit siz Rabbinizden yardım diliyordunuz. O da; "Ben işte ardarda bin melekle size yardım ediyorum" diye duanızı kabul buyurmuştu.)** *(8/el-Enfâl/9)* Ve şöyle buyurur: **((Onlar mı hayırlı) yoksa, kendine yalvardığı zaman bunalmışa karşılık veren mi?)** *(27/en-Neml/62)*

Kim ölülere dua ederse, duası işitilmez ve ihtiyacı giderilmez. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(O'ndan başka kendilerine ibadet ettikleriniz ise, bir çekirdek zarını bile idare edemezler. Kendilerine dua ederseniz duanızı işitmezler. İşitseler bile size cevabını veremezler.)** *(35/Fâtır/13-14)*

Başına musibetler gelip sıkıntıların artınca, bilinmeyenleri bilen Allah'tan yardım dile!. **(O'nun emri, bir şeyi dileyince ona sadece "Ol!" demektir. O da hemen oluverir.)** *(36/Yâsîn/82)* Kulların ibadetlerinde Allah'ı birlemeleri; inanç temizliğidir, toplumu kuşatan bir mutluluk ve nefislerdeki huzurdur.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbiniz'e kulluk edin ki (Allah'ın) azabından korunasınız. O (Rabb) ki yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı. Gökten su indirdi, onunla size rızık olarak çeşitli ürünler çıkardı. Öyleyse siz de, bile bile, Allah'a eşler koşmayın.)** *(2/el-Bakara/21-22)*

Ey Müslümanlar!.. Mutluluk ve hayır kapıları, kalbin Allah'a bağlanmasıyla açılır. Kötülük kapıları, tevbe ve istiğfar ile kapanır. Kalbin afiyeti, günahları terketmektedir.

Dünyanın nimeti; O'nu severek, O'ndan korkarak ve O'nun lütfunu ümit ederek kalbin Allah'a yaklaşmasındadır. Korku seni Allah'a isyan etmekten / günah işlemekten uzaklaştırır. Ümit seni Allah'a ibadete iter. Allah sevgisi seni O'na sevkeder.

Bütün amellerini Allah'a has kıl ve onların gizli ve aşikar yönlerini en mükemmel şekilde yerine getir. Kesin olarak bil ki, Allah kalplerde gizlenenleri ve niyetleri bilen ve gizli şeyleri görendir.

Sonra bilin ki, Allah sizlere Peygamber'e salât ve selamda bulunmanızı emretmiştir...

İslam'da Tedavi

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 15.02.1426 Hicri – 25.03.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Bilin ki sözlerin en doğrusu Allah'ın kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Dindeki işlerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Dinde her sonradan uydurulan bid'at ve her bid'at sapıklıktır.

Ey insanlar!.. Şüphesiz Allah Subhânehu'nun kullarına nimetleri kesintisizdir. Bunları inkar eden nankördür ve saymaya kalkan saymaktan aciz kalır. Bu nimetler sürekli yenilenen halkalar şeklinde birbirini takip eder. Allah celle ve alâ onları kullarına nimet olarak bağışlar. Birine verir, diğerine vermez. Dilediğine çokça verir ve dilediğine dilediği kadar takdir eder.

Allah Subhânehu'nun bağışladığı nimetlerin en büyüklerinden biri de, sıhhat ve afiyet nimetidir. Bedenin sağlıklı olması, hastalıklardan ve afetlerden kurtulmuş olmasıdır. Çünkü sağlık, gizli ve aşikar hastalıklardan ve illetlerden kurtulmuş olmak rahat ve istikrarlı bir hayatın, dünyada ulaşılmak istenilen mükemmelliğin unsurlarından biridir. Bu noktadan hareketle, ilimle birlikte sağlık mülkün tamamı sayılmıştır. Allah Teâlâ, Tâlût'tan bahsederek şöyle buyurur: **(Peygamberleri de "Onu (Tâlût'u) sizin başınıza Allah seçmiş ve ona bilgi ve vücut bakımından bir güç, bir genişlik vermiştir." dedi. Hem Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah'ın rahmeti geniştir, o her şeyi bilir.)** *(2/el-Bakara/247)* Yoksa, sağlık olmadan hayatın ne anlamı kalır?. Hasta olunca yemenin ve içmenin ne tadı kalır?. Sağlık açısından zayıf olduktan ve hastalıkların hücumuna uğradıktan sonra makamın ve malın ne kıymeti var?. Sağlıklı fakir hasta zenginden daha rahat ve huzurludur. Daha da ötesi, ağır bir hastalıkla kişi ibadetini nasıl tam olarak yerine getirebilir ve ondan zevk alabilir?. Allah için, şükrederse sağlıklı kimse ne çok huzurlu ve mutludur. Şayet nankörlük ederse, ne aşağılık ve bedbahttır. Allah'a yemin olsun ki sağlık, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in buyurduğu gibi insanların aldandığı iki şeyden biridir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İki nimet var ki, insanların çoğu onlarda aldanmıştır: Sağlık ve boş vakit."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Sağlığı, sağlıklı insanların başında bulunan ve ancak hastalanan insanların görebildiği bir taca benzeten onu ne güzel vasfetmiştir.

Ey Müslümanlar!.. Yüce şeriatımızın sağlığa ve bedenlerin sıhhatini bozacak şeylerden korunmasına verdiği önemin bir göstergesi de, tedavi ve tıp alanıyla güzel bir şekilde ilgilenmesidir. Hastalıklara karşı koyma etkenlerine sarılmayı emretmesidir. Bu durum da, İslam şeriatının ufkunun genişliğini gösterir. Bütün hayırlara teşvik eden ve bütün şerlerden sakındıran eşsiz bir şeriat olduğunun göstergesidir. Böylece; kendisine dil uzatıp, "Şeriatla tıbbın ne ilgisi var? İslami hükümler tedaviye ne karışır?" diyenleri susturmaktadır.

Allah'ın kulları!.. Adil ve insaflı kimse şeriatın orta yol olduğunu ve tedaviye bakışını bilir. Bu bakış dengeli bir bakıştır. Tamamen tedaviye bağlanıp Allah'a tevekkülü, kaza ve kadere razı olmayı ihmal etmek yoktur. Aynı şekilde aşırıya kaçıp sebeplere sarılmayı ihmal etmek de yoktur. Yine, tedaviye bakışında ölçülüdür. Çünkü İslam şeriatında haramla tedavi yoluna sapma da yoktur, mubahla tedaviyi ihmal etme veya tedaviye engel olma da yoktur.

Sonra biz, İslam şeriatının bazen mutlak anlamda Allah'a tevekkülü tercih ettiğini, onu sebeplere sarılmanın önüne geçirdiğini ve tevekküllerinde samimi mü'minlerin özelliklerinden saydığını görürüz. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, cennete hesapsız ve hiç bir azap çekmeden girecek yetmiş bin kişiden bahsederek şöyle buyurur: **"Onlar, rukye (dua ile tedavi) talep etmeyenler, dağlamayla tedavi yaptırmayanlar, uğur inancına sahip olmayanlar ve Rablerine tevekkül edenlerdir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Bazen de, İslam şeriatının az önce zikredilenlerin dışındaki konularda tedaviye teşvik ettiğini görürüz. Üsame b. Şerîk kanalıyla rivayet edilen bir hadiste, Üsame şöyle der: Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in yanındaydım. Bedevi Araplar geldi ve "Ey Allah'ın Rasulü! Tedavi olalım mı?" dediler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Evet. Ey Allah'ın kulları! Tedavi olun!"** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Ebu Davud rivayet eder.

Sonra bilin ki; şeriatın tedaviye yaklaşımı, hastalık vukuu bulduktan sonra onu kaldırmak için çalışmakla sınırlı değildir. Bilakis bunun da ötesine geçer ve şu meşhur anlayışa ulaşır: "Korunma, tedaviden daha hayırlıdır." Şeriatta belirlenen kaidelerden biri de, bir şeyi defetmenin onu gerçekleştikten sonra kaldırmaya çalışmaktan daha öncelikli olduğunu belirten kaidedir. Sünnet-i Nebeviyye'den bir çok nas buna işaret eder. Örneğin bunlardan biri, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şu buyruğudur: **"Develeri hastalıklı olan, (develerini) develeri sağlıklı olanın (develerinin) yanına getirmesin."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Müslim'in Sahihi'nde, Cabir b. Abdullah radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilen hadis de bunlardan biridir: Sekîf kabilesinin heyetinde cüzzamlı bir adam vardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ona bir elçi göndererek şöyle buyurur: **"Seninle biatlaştık, geri dön!"** Yine; Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim sabahlayin yedi tane acve hurması yerse, o gün kendisine ne bir zehir, ne de sihir zarar verir."**

Sonra; Allah'ın kulları üzerindeki eksiksiz nimetlerinden biri de, ne olursa olsun şifasını vermediği hiç bir hastalık olmamasıdır. Fakat bu, o hastalığın ilacını bilip bilmemeye bağlıdır. Çünkü Allah lütfunu dilediğine bahşeder ve Allah yüce lütuf sahibidir. İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Şüphesiz Allah şifasını indirmediği hiç bir hastalık indirmedi. Onu (hastalığın şifasını) bilen bildi ve bilmeyen bilmedi."**

Allah, geçmişte ve günümüzde bazı Müslümanlara tıp ve tedavi ilmi bağışlamıştır. Bu da, şeriatın tıbba ve tedaviye verdiği öneme, ümmetin sağlığına bakış açısının genişliğine ve İslam Ümmeti'nin bu konuda başkasına muhtaç olmadığına şehadet eder. Ebi Rimse radıyallahu anh şöyle der: "Medine'ye geldim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i hiç görmemiştim. Üzerinde iki yeşil elbise olduğu halde dışarı çıktı. Oğluma; "Vallahi, bu Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'dir" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in heybetinden oğlum titremeye başladı. Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Ben tabiplik yapan bir adamım. Babam da tabip idi. Biz, tıptan anlayan bir aileyiz. Vallahi, vücuttan ne bir damar, ne de bir kemik bize gizli kalır. Şu omuzundakini bana göster; yağ kisti ise onu keserim, sonra da tedavi ederim." Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Bu naslarda, hastalığa karşı direnç verecek unsurları elde etmek üzere hasta için ve doktor için eşit şekilde teselli vardır. Çünkü doktorun ve hastanın bunu hissetmesi onları iyimserliğe ve hastalığı alt edecek ümide sevkeden bir teşvik olur.

Sonra; İslam şeriatı Müslüman'ı kaza ve kadere teslimiyet anlayışıyla bu kaderi savma anlayışı arasında tereddütte bırakmamıştır. Hastalık da, ilaç da Allah katındandır. Nasıl ki hastalık kader ile iniyorsa, sebeplerin yerine getirilmesi ve ilacın fayda vermesi de ancak kader iledir. Kişi iki durumda da, Allah'ın kaderinden yine Allah'ın kaderine kaçmaktadır. Sünen kitaplarında ve İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Ebu Huzâme radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Ne dersin; rukye yaptığımız dualar, tedavi olduğumuz ilaçlar ve kendilerinden sakındığımız şeyler Allah'ın kaderinden bir şey savar mı?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Onlar Allah'ın kaderindendir"** buyurdu."

Sonra bilin ki, ey Allah'ın kulları, hastalıklara karşı tedavi yöntemleri üç gruba ayrılır: Birincisi; İslam'ın müstehap kabul ettiği meşru tedavidir. Kur'an ile, zemzem ile, gusül ile, acve hurması ile, çörek otu ve benzeri ile tedavi gibi bazı hastalıklara ilaç olduğuna dair haklarında sahih delil bulunan şeylerle tedavidir. İkinci tür tedavi ise, mubah ile tedavidir. Bu da; hakkında kendisini meşru ilaç yapacak bir emir veya haram bir ilaç yapacak bir yasak bulunmayan bütün ilaçlarla tedavidir. Bu tedavi türü, en geniş tedavi türüdür ve bir sınırı yoktur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in buyurduğu gibi, bilen bilir ve bilmeyen bilmez. Üçüncü tür ise; haramla tedavidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Allah'ın haram kıldığı şeylerle tedaviyi yasaklamıştır. Ebu Davud Süneni'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah hastalığı ve ilacı indirdi. Her hastalık için bir ilaç kıldı. Bu nedenle, tedavi olun ve haramla tedavi olmayın."** Buhari Sahihi'nde, *muallak* olarak[5] İbni Mes'ud radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: "Şüphesiz Allah, şifanızı size haram kıldığı şeyde kılmadı."

Haram kılınan ilaç, kendisinde şu iki şey bulunandır: Birincisi; şeriatın belirli bir şeyle tedaviyi haram kıldığını belirtmesidir. Örneğin; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, ilaç için içki yapanı bundan menederek ona şöyle buyurur: **"Şüphesiz o, ilaç değildir. Bilakis o, hastalıktır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Yine Nesâî'nin rivayet ettiği bir hadiste, bir doktorun Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında bir hastalığın tedavisi için kurbağayı zikrettiği, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in onu kurbağa öldürmekten menettiği belirtilir. İkincisi ise; ilaçların ve hapların, domuz bağırsağı veya eşek sidiği ve sütü gibi şeriatın haram kıldığı şeylerden veya necasetlerden bir şey içermesidir. Veya, bazı hipnotizma metotları ve müzikle tedavi gibi tedavide kullanılan aracın haram olmasıdır. Çünkü şifa gayesi, ona ulaşmada haram araç kullanımına gereçke olmaz.

Bu noktadan hareketle şeriat, bu önemli yönü en mükemmel şekilde gözetmiştir. Öyle ki, tedavi konusuna gösterilen özen, fıkıh alimlerinin zikrettiği ve ince ince araştırdığı bir çok noktaya ulaşmıştır. Tedavide doktorun suç işlemesine, tedavinin etkisine, oruç bozma ve benzeri ruhsatlara değinilmiştir. Yine; avret mahallini açma veya ona dokundurma gibi kişinin tedavi sırasında başvurmak zorunda kalabileceği şeylere değinilmiştir. Zaman zaman ortaya çıkan ve fıkhi açıklamaya ihtiyaç olan tıp ile ilgili konular, fıkıh alimlerinin ve kurumlarının rolünü vurgulamakta, onları desteklemeye ve etkin hale getirmeye teşvik etmektedir. İnsanların dinlerini delilleriyle bilmeleri ve haramla helalın birbirine karışmaması için, bu gibi konularla ilgili şer'i bakış açısını ön plana çıkarmak üzere çalışmaya teşvik etmektedir. **(Görmediniz mi ki, Allah göklerde ve yerde ne varsa hepsini sizin hizmetinize vermiş, gizli ve açık olarak nimetlerini üzerinize yaymıştır. Bununla beraber insanlar içinde**

[5] Muallak; hadis literatüründe hadisi rivayet eden alimin senedin hepsini veya kendi tarafından bir kısmını hazfederek örneğin doğrudan Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den veya sahabiden o hadisi nakletmesidir.

kimi de var ki, ne bir ilme, ne bir mürşide ve ne aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında mücadele ediyor.) *(31/Lokman/20)*

Ey Allah'ın kulları!.. Şer'i rukye olarak isimlendirilen ve Allah celle ve alâ'nın Kitabı'ndan veya Sünnet-i Nebeviye'deki şifa istemeyle ilgili naslardan oluşan tedavi metodunun İslam şeriatındaki tedavi yollarından biri olduğu hususunda alimler arasında ihtilaf yoktur. Allah Teâlâ'nın şu kavli buna delildir: **(Biz Kur'ân'dan, iman edenler için bir şifa ve rahmet kaynağı olan âyetler indiriyoruz.)** *(17/el-İsrâ/82)* Kur'an'ın tamamı şifadır. Fakat bu, Kur'an'daki bazı surelerin rukyede diğerlerinden daha üstün olmasına engel değildir. Buhari ve Müslim'in Sahihleri'nde ve diğer hadis kitaplarında Fatiha Suresi, Felak ve Nâs Sureleri, İhlas Suresi hakkında sahih hadisler rivayet edilmiştir. Bilinen tıp metotlarına aşırı itimat eden bazı zayıf kişilikli insanlar şer'i rukyeyi küçümsemektedirler. Şer'i rukyenin hastalıktan şifa bulduğunu hayal etmekten ve salt bir psikolojik durumdan başka bir şey olmadığını söylemektedirler. Onlar aynı zamanda Kur'an'ın Allah'ın Kelamı olduğunu inkar etmezler. Fakat ifade ettikleri gibi, modern tıbba hayranlıkları ve maddeci yaklaşıma bağlılıkları nedeniyle rukyeyi reddetmekte ve önemsiz görmektedirler. Gerçekte bu, Allah'ı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'i yalanlamaktır. Müslümanların imamlarının ve fıkıh alimlerinin ortak görüşüne karşı çıkmaktır. Kur'an'ın şifa olduğuna işaret eden ayetler ve rukye hakkında gelen sahih hadisler pek çoktur ki bunlardan bazılarını zikrettik. Sözlerine güvenilen değerli alimlerin bazı hastalıkların tedavisinde rukyeyle yaptıkları uygulamalar ve tecrübeler de insanları hayrete düşürür. Burada onlardan bazılarını anlatalım ki, rukyeyi önemsemeyenler ve onu üfürükçülük ve benzeri isimlerle isimlendirenler bu düşüncesizliğe bir son verirler. Aynı zamanda şunu da kabul etmek gerekir ki, rukye yapanlardan bazıları şeriata uygun olmayan işler yapmaktadır. Fakat bu şu anki konumuz değildir.

Ebu Muhammed İbni Hazm, rukyenin etkisi hakkında şöyle der: "Vücutta belirgin bir şekilde görülen iltihap kabarcıklarını ilk çıkışlarında rukye ile tedavi edenleri denedik. Rukye yapıldığı günden itibaren kaybolmaya başlıyordu. Üçüncü günde ise tamamen kuruyordu. Bunu sayamayacağımız kadar denedik. Bir kadın aynı insanda çıkan iki iltihap kabarcığından birine rukye tedavisi yaptı, diğerine yapmadı; rukye yaptığı kurudu, rukye yapmadığı ise tamamen belirginleşti. "Domuzlar" diye bilinen veremi rukye ile tedavi edeni gördük. Onun açılan ve açılmayan kısımları sönüyor ve iyileşiyordu."

İbnu'l Kayyım rahimehullah ise, hocası İbni Teymiyye'nin hastalıktan güçsüz düştüğü bir anda ortaya çıkan şeytani ruhlarla mücadelesinde başına gelen ve akıllara durgunluk veren bir olayı anlatarak şöyle söylediğini nakleder: "Durumum ağırlaşınca akrabalarıma ve etrafımdakilere, "Sekinet ayetlerini okuyun" dedim. Sonra benden o durum gitti." İbnu'l Kayyım rahimehullah bunun üzerine şöyle der: "Ben de kalbe gelen düşüncelerle kalbin huzursuz olduğu anlarda bu ayetleri okumayı denedim, kalbin huzur ve sükunete kavuşmasında büyük bir etkisi olduğunu gördüm."

Yine İbnu'l Kayyım, hocası İbni Teymiyye'yi anlatarak şöyle der: "Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah, burun kanaması hastalığına yakalananın alnına şu ayeti yazardı: **(Denildi ki: "Ey yeryüzü, suyunu yut! Ey gökyüzü, sen de suyunu kes!" Ve sular çekildi. Emir yerine gelmiş oldu.)** *(11/Hûd/44)* Ve onun şöyle dediğini belirtir: "Bunu bir çok kişiye yazdım ve iyileşti." Sonra şöyle dedi: "Bazı

cahillerin yaptığı gibi burundan akan kanla yazılması caiz değildir. Çünkü kan necistir. Onunla Allah Teâlâ'nın Kelamı'nın yazılması caiz olmaz."

İbnu'l Kayyım rahimehullah bu konuda kendisinden bahsederek şöyle der: "Mekke'de bir müddet kaldım ve o vakitte hastalandım. Doktor ve ilaç bulamadım. Fatiha Suresi ile kendimi tedavi ediyordum. Zemzem suyundan bir miktar alıyor, defalarca ona okuyor ve sonra onu içiyordum. Bu şekilde tamamen iyileştim. Sonra bir çok rahatsızlıkta buna itimat eder oldum ve ondan oldukça yararlanıyorum." İşte bunlar, şeriatın nasları ve din alimlerinin sözleri ve işte bu da hak... Haktan ötesi ise ancak sapıklıktır.

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyetin en arınmış insanı Muhammed b. Abdillah'a salât ve selamda bulunun. Allah sizlere bunu emrederek şöyle buyurmuştur: **(Ey iman edenler! O'na salât ve çokça selamda bulunun.)** *(33/el-Ahzâb/56)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur: **"Kim bana bir salâtta bulunursa, Allah da buna karşılık ona on salâtta bulunur."**

Sıkıntı Anlarında Allah'a Tevekkül

Şeyh Üsâme el-Khayyât
Mekke, 22.02.1426 Hicri – 01.04.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Göklerin ve yerin yönetimi elinde olan Allah'tan hakkıyla korkun!. Gözlerin korkudan açıldığı günde O'nun huzurunda duracağınızı hatırlayın. **(O gün zalimlere özür dilemeleri fayda vermez. Onlara lanet vardır, onlara yurdun kötüsü (cehennem) vardır.)** *(40/Ğafir/52)* O gün için hazırlığınızı yapın, ey Allah'ın kulları!.. Dünya hayatının süsü ve eğlencesi, dünyada bir süre kalmanız sizi aldatmasın ve Allah'ın bağışlayıcı olduğunu söyleyerek günah işletmek üzere şeytan sizi kandırmasın!.

Ey Müslümanlar!.. Kıyamet vaktinin bilgisini bütün yarattıklarından gizli tutması ve bu bilgiyi yalnızca kendine saklaması, hiç bir meleğin ve hiç bir peygamberin bilmediği gaybi bir bilgi kılması, sonsuz hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Allah Teâlâ'nın bir takdiridir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Sana, ne zaman kopacak diye kıyamet vaktini soruyorlar. De ki; onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onu tam vaktinde koparacak olan O'ndan başkası değildir. Onun ağırlığına göklerde ve yerde dayanacak bir kimse yoktur. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu çok iyi biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki, onun bilgisi Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** *(7/el-A'râf/187)*

Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(İnsanlar sana kıyamet saaatini soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah'ın nezdindedir. Ne bilirsin belki kıyamet yakında olur.")** *(33/el-Ahzâb/63)* Ve şöyle buyurur: **(Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin hükümranlığı kendisine ait olan Allah'ın şanı yücedir. Kıyâmet saatinin bilgisi de yalnız onun yanındadır. Siz sadece O'na döndürüleceksiniz.)** *(43/ez-Zuhruf/85)*

Bununla birlikte Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, onun alâmetleri ile ilgili Rabbi'nden kendisine gelen bilgileri bildirmiştir. Bunlar, Kıyâmet'in yaklaştığına delâlet eden alâmetlerdir. Bu sahih hadislerde bildirilenlerin gerçekleşmesi, O'nun peygamberliğine işaret eden delillerdendir. O'nun, Rabbi'nden bildirdiği şeylerde doğruluğunun apaçık işaretidir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bildirdiği Kıyâmet alâmetlerinden biri de, ahir zamanda depremlerin çoğalmasıdır. Bu; Buhari'nin Sahihi'nde ve İbni Mâce'nin Süneni'nde rivayet ettiği hadislerde bildirilmiştir.

Bu depremlerde can ve mal kaybı, yerleşim yerlerinin harap olması şeklinde ortaya çıkan sayısız felaketler ve acılar vardır. Fakat bununla birlikte, Allah'ın kullarına rahmetinden ve onlara olan lütfundan da yoksun değildir. Bu gerçek; İmam Ahmed'in Müsned'de, Ebu Davud'un Sünen'de, Hakim'in Müstedrek'te bir kısmı sahih ve bir kısmı hasen senetlerle Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettikleri hadiste açıklanmıştır. Bu hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bu ümmetim kendisine rahmet edilmiş bir ümmettir. Ahirette (diğer insanlar gibi bir) azap görmeyecektir. Onun azabı, dünyadaki fitneler, depremler ve öldürmedir."**

Bu hadis, ilim ehlinin belirttiği gibi, bu ümmete övgü olarak zikredilmiştir. Allah Subhânehu'nun necaset bulaşan yeri elbiseden kesip çıkarmak ve ganimetlerden yemenin haramlığı gibi daha önceki ümmetlere yüklenen bazı ağırlıkları ondan kaldırmasıyla ona rahmet ettiğine işaret eder ve anlamı şudur: Bu ümmetin çoğunluğu, musibetler, hastalıklar ve deprem gibi felaketlerle amellerinin karşılığını bu dünyada görürler ve bunlar o ameller için keffaret olur ve onları temizler. Buhari ve Müslim'in Ebu Hureyre ve Ebu Musa el-Eş'ari kanalıyla rivayet ettiği bir başka hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslüman'ın başına gelen hiç bir yorgunluk, hastalık, keder, üzüntü, eziyet, gam ve hatta ayağına batan diken yok ki Allah onunla günahlarından bir kısmını bağışlamasın."** Sahih-i Buhari'de ise, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Allah kimin hayrını dilerse ona bir musibet isabet ettirir."** Yani ona sabrederse günahlarına keffaret olacak çeşitli musibetler verir.

Tevhid ehlinden olup da tevbe etmeden ölen büyük günah sahiplerine ise, Allah dilerse azap eder, dilerse onları bağışlar. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Doğrusu Allah, kendisine ortak koşulmasını asla affetmez. Ondan başkasını (diğer günahları) ise, dilediği kimseler için bağışlar.)** *(4/en-Nisâ/48)* Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat'in inancı budur.

Akıllı Müslüman bu gibi felaketler önünde durup düşünür ve Rabbi'nin gücünden ve kudretinden ibret alır. Ne kadar gururlanırsa gururlansın ve ne kadar yeryüzünde hakimiyet imkanlarına ulaşırsa ulaşsın, hiç bir güç bu gücün ve kudretin seviyesine yaklaşamaz. Bu nedenle, Rabbimiz'in kendisini güçlü olarak tanımlamasında şaşılacak bir şey yoktur. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Allah'ın büyüklüğünü gereği gibi değerlendirip bilemediler. Şüphesiz ki Allah çok kuvvetlidir, her şeye üstündür.)** *(22/el-Hacc/74)* Ve şöyle buyurur: **(Allah; "Elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz" diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, galipdir.)** *(58/el-Mücadele/21)* Yine Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki, rızık veren O sağlam kuvvet sahibi olan Allah'tır.)** *(51/ez-Zâriyât/58)*

Bu mana kulun kalbine yerleşince, onun Rabbi'nden korkmasına, O'na saygı duymasına, O'na boyun eğmesine ve O'na dönmesine yol açar. Allah katındakini sevmesini, O'na itaat etmesini ve O'na isyan etmekten nefret etmesini sağlar. Sonra; kulun; Allah'a dua ederek ve yalvararak, O'nu çokça zikrederek ve O'ndan çokça bağışlanma dileyerek, sadaka ve çeşitli hayır amelleriyle Allah'ın kullarına iyilikte bulunarak kusursuz bir şekilde Allah Teâlâ'ya sığınmaya ihtiyacı her zaman için geçerlidir. Fakat bu durum, musibet anlarında daha çok geçerlidir. Bununla birlikte sahih olarak rivayet edilen sabah ve akşam zikirlerine devam etmelidir. Çünkü bu zikirlerde, bütün kötülük ve afetlerden, gece ve gündüzün şerrinden Allah Teâlâ'ya sığınma ve O'nun güçlü himayesine başvuru vardır.

Şüphesiz Müslümanların, başlarına musibet gelen ve ülkelerinde deprem olan felaketzedelerin yardımına koşması, muhtaçlara yardımda bulunması, üzüntü içinde olanların üzüntüsünü paylaşmasıAllah Teâlâ katındaki en faziletli amellerden biridir. Çünkü bunlar, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in güzel sona sebep olduğunu bildirdiği iyiliklerdendir. Hakim'in Müstedrek'te, sahih bir senetle Enes radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yapılan iyilikler kötü ölümlerden, afetlerden ve helaklardan korur. Dünyada iyilik ehli olanlar ahirette de iyilik ehlidirler."**

Aynı şekilde bu ameller, rahmet sıfatıyla donanmış olmanın bir delilidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, rahmet sıfatına sahip olanların mükafatını şu şekilde açıklar: **"Merhamet edenlere Rahman Tebârake ve Teâlâ da merhamet eder. Yeryüzündekilere merhamet edin ki, semadaki (Allah) da size merhamet etsin."** Bu hadisi; İmam Ahmed Müsned'de, Ebu Davud Sünen'de ve Hakim Müstedrek'te sahih bir senetle Abdullah b. Amr b. El-Âs radıyallahu anhuma kanalıyla rivayet eder. Buhari ve Müslim ise, Üsame b. Zeyd radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şüphesiz Allah, kullarından merhamet sahibi olanlara merhamet eder."** Yine Buhari ve Müslim'de, Cerir b. Abdullah radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"İnsanlara merhamet etmeyene Allah da merhamet etmez."** Ebu Davud ve Tirmizi Sünenleri'nde, İbni Hibbân Sahih'te, Hakim Müstedrek'te sahih bir senetle, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Rahmet ancak bedbaht kimseden çekilip alınır."** Allah Subhânehu ne doğru buyurmuştur: **(Düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. O'na, korkarak ve rahmetini umarak dua edin. Muhakkak ki Allah'ın rahmeti, iyilik edenlere yakındır.)** *(7/el-A'râf/56)*

Allah'ın kulları!.. Allah'a samimi bir şekilde sığınmak, kusursuz bir şekilde O'na yakarmak ve tevekkül etmek, Allah Teâlâ'nın izniyle kötülükleri defetmesi ve tehlikeleri gidermesi umulan sebeplere sarılmayla ve erken uyarı sistemi gibi deprem ve benzeri felaketlerin etkisini azaltıcı cihazlara ve bilimsel araçları kullanmayla ters düşmez. Çünkü bunların hepsi Allah'ın kulları için hazırladığı ve onlara gösterdiği nimetlerdendir. Çünkü Allah insana bilmediğini öğretmiştir. Müslüman, Allah'ın kaderinden yine Allah'ın kaderine sığınır. Emirulmü'minîn Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh veba hastalığının yaygın olduğu beldeye girmekten menedince, Ebu Ubeyde ibnu'l Cerrâh radıyallahu anh buna şaşırarak şöyle der: "Allah'ın kaderinden mi kaçıyorsun, ey Mü'minlerin emiri?!" Ömer radıyallahu anh ona şöyle cevap verir: "Bunu senden başkası söyleseydi ey Ebu Ubeyde, (şaşmazdım). Evet, Allah'ın kaderinden yine Allah'ın kaderine kaçarız. Ne dersin; şayet senin develerin olsaydı ve biri verimli diğeri verimsiz iki yamaçlı bir vadiye inseydin, verimli yamaçta otlatsan Allah'ın kaderiyle orada otlatmış olmaz mısın? Verimsiz yamaçta otlatsan, yine Allah'ın kaderiyle orada otlatmış olmaz mısın?" Bu arada Abdurrahman b. Avf geldi. Bir ihtiyacını görmek için gitmişti. Dedi ki: "Bende bununla ilgili bir bilgi var. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Bir yerde onun- vebânın- olduğunu duyunca, ona gitmeyin. Siz oradayken bir yerde vebâ olursa, ondan kaçarak oradan çıkmayın."** Bunun üzerine Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh, Allah'a hamdetti ve oradan ayrıldı." Bu hadisi; Buhari ve Müslim rivayet eder, hadisin lafzı Müslim'deki rivayete aittir.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Allah Teâlâ'ya sığınmakta ve O'na tevekkülde, O'na yakarmada ve O'na dönmede Rahman'ın seçkin kullarını örnek alın. Bununla birlikte Allah'ın lütfu ve keremiyle sizin için hazırladığı ve size gösterdiği sebeplere sarılın. Allah Teâlâ'nın , peygamberlerin sonuncusu ve takvâ sahiplerinin önderine salât ve selamda bulunmayı sizlere emrettiğini daima hatırlayın. Allah Subhânehu Kitab-ı Mübîn'de şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Hayır Amelleri

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 22.02.1426 Hicri –01.04.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah katında salih ameller, sahibine ve diğer insanlara sağladığı faydaya göre farklı faziletlere sahiptir. Faydasının devamlılığına ve kapsamına göre sevabı katlanır. Sadaka-ı cariyeler, İslam'ın en üst mertebesi olan ihsan mertebesindendir. Çünkü din; İslam, iman ve ihsandır.

İhsan; sanki O'nu görürcesine Allah'a ibadet etmendir. Çünkü sen O'nu görmesen de, şüphesiz O seni görmektedir. Allah rızasını dileyerek insanlara yararlı olmak da, ihsan kavramına dahildir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'tan gereği gibi korkanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun! O (Allah'tan hakkıyla korka)nlar, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever.)** *(3/Âl-i Imrân/133-134)*, **(İhsan edin, çünkü Allah ihsan edenleri sever.)** *(2/el-Bakara/195)*, **(Allah'ın sana verdiğinden (O'nun yolunda harcayarak) ahiret yurdunu gözet, ama dünyadan da nasibini unutma! Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de (insanlara) iyilik et.)** *(28/el-Kasas/77)* **(Ben sizi köpürdükçe köpüren bir ateşe karşı uyardım. Ona ancak en azgın olan girer. Öyle azgın ki, yalanlamış ve sırtını dönmüştür. En çok korunan ise ondan uzaklaştırılacaktır. O ki, Allah yolunda malını verir, temizlenir. Onun yanında, başka bir kimse için karşılığı verilecek hiçbir nimet yoktur. O ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için verir. Elbette yakında kendisi de hoşnut olacaktır.)** *(92/el-Leyl/14-21)*, **(Düşküne, yetime ve esire seve seve yemek yedirirler. "Size sırf Allah rızası için yemek yediriyoruz. Sizden ne bir karşılık, ne de bir teşekkür bekliyoruz" derler.)** *(76/el-İnsan/8-9)*

Sadakalarda, sadaka verenin kendine ihsanı vardır. Çünkü Allah, iyiliğinin sevabını ona on katından yediyüz katına kadar artırarak verir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim iyilik getirirse, ona o (getirdiği)nin on katı vardır. Kim kötülük getirirse, sadece onun dengiyle cezalandırılır; onlar haksızlığa uğratılmazlar.)** *(6/el-En'âm/160)*

İbni Abbas radıyallahu anhuma şöyle der: "Şüphesiz Allah iyilikleri ve kötülükleri yazdı. Kim bir iyiliği arzu eder de onu yapmazsa, Allah onu katında tam bir iyilik olarak yazar. Kim de onu arzu eder ve yaparsa, Allah onu on iyilikten yediyüz iyiliğe kadar kat kat artırarak yazar. Bir kötülük yapmayı arzu eder de onu yaparsa, Allah onu katında bir kötülük olarak yazar." Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Sadaka veren, sadakalarıyla kendine iyilik eder. Çünü sadaka vermekle, sıfatların en değerlisi olan rahmet sıfatıyla sıfatlanır. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Rahmet ancak bedbaht kimseden çekilip alınır."** Bu hadisi, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder.

Abdullah b. Amr b. El-Âs radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Merhamet edenlere Rahman da merhamet eder. Yeryüzündekilere merhamet edin ki, semâdaki (Allah) da size merhamet etsin."** Bu hadisi, Tirmizi ve Ebu Davud rivayet eder.

Nu'mân b. Beşîr radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Mü'minler birbirlerini sevmede, birbirlerine merhamet etmede ve birbirlerine şefkat etmede, (tek bir) vücut benzeridir. Bir uzuv rahatsız olunca, vücudun diğer uzuvları ateş ve uykusuzlukla ona katılır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Sadaka veren, sadakalarla kendine iyilik eder. Çünkü Allah; sadakalarla kötülükleri ve belaları defeder, hayır ve bereket getirir. Ebu Umâme radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Yapılan iyilikler kötü ölümlerden korur. Gizlice verilen sadaka Rabb'in gazabını söndürür. Sıla-i rahim ömrü artırır."** Bu hadisi, Taberani rivayet eder ve ez-Zevâid'de isnadının hasen olduğu söylenir.

Muaz radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Sadaka, suyun ateşi söndürmesi gibi günahı söndürür."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Ukbe b. Âmir radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Her bir kimse, insanlar arasında hüküm verilinceye kadar Kıyamet günü sadakasının gölgesindedir."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Taberâni rivayet eder. Ebu Hureyre radıyallahu anh şöyle der: "Hiç bir mal sadaka ile eksilmez." Veya şöyle der: "Hiç bir sadaka malı eksiltmez. Kul affedince Allah onun ancak izzetini artırır. Kul Allah için tevâzu gösterirse, Allah onu mutlaka yükseltir." Bu hadisi, Müslim ve Tirmizi rivayet eder. Bunun onayı, Allah'ın Kitabı'nda vardır: **(Her neyi hayra harcarsanız O, onun yerine başkasını verir. Hem O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.)** *(34/es-Sebe'/39)*

Sadaka verenin malı üzerindeki hakkı varislerinin hakkından daha çoktur. Çünkü malın gerçek yararı, ahirette vereceği yarardır. Dünyadaki yararı ise, insanın ölmesiyle sona erer. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kul, "Malım, malım" der. Onun malından kendisi için ancak üç şey vardır: Yeyip tükettiği, giyip eskittiği ya da sadaka verip ileriye (ahirete) gönderdiği. Bunun dışındaki ise, kendisi gider ve onu insanlara (mirasçılarına) bırakır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Kimin mirasçısının malı kendisine kendi malından daha sevimlidir?"** Derler ki: "Ey Allah'ın Rasulü!. Bizden hiç kimse yok ki, kendi malı kendisine daha sevimli olmasın." Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz onun malı takdim ettiğidir / (sadaka olarak) önceden harcadığıdır. Mirasçısının malı ise, geriye bıraktığıdır."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Sadakalar yerine varırsa ve hak edene ulaşırsa, Allah onunla sıkıntıda olanın sıkıntısını ve ihtiyacı olanın ihtiyacını giderir. Onunla miskinlere yardım eder ve kamusal yararları kolaylaştırır. Sadakalarla, toplumsal dayanışma gerçekleşir.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kim bir mü'minden dünya sıkıntılarından bir sıkıntıyı giderirse Allah da ondan Kıyamet günü, sıkıntılarından bir sıkıntıyı giderir. Kim darda olan bir kimseye kolaylık sağlarsa Allah da ona dünya ve ahirette kolaylık sağlar. Kim bir Müslüman'ın (hatasını) örterse, dünya ve ahirette Allah da onun hatasını örter. Kul kardeşinin yardımında olduğu müddetçe Allah da onun yardımındadır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İbni Ömer radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Kim kardeşinin ihtiyacını giderirse, Allah da onun ihtiyacını giderir."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Mü'min mü'min için bina gibidir, biri diğerine destek olur."** Rasulullah sallallahu aleyhi ve selem böyle derken parmaklarını birbirine geçirir. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Müslümana yarar sağlayan hayır kapıları çoktur. İyilik yolları çeşitli çeşitlidir. Hak eden birinin eline veya bir hayır kurumunun eline geçen Allah için verilmiş sadakanın sahibine, Allah karşılığını kat kat verir. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Kim temiz bir şeyden sadaka verirse –ki Allah ancak temizi kabul eder- Rahman onu sağıyla alır, bir hurma tanesi dahi olsa Rahman'ın elinde dağdan daha büyük oluncaya kadar büyür. Tıpkı sizin yavru atı veya yavru deveyi büyüttüğünüz gibi."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Geliri ilim öğrencilerine ve fakirlere verilecek şekilde vakfetmek, Mekke ve Medine'de veya başka yerlerde abidlerin ve hak edenlerin oturması için ribatlar yapmak, camiler yapıp onlarla ilgilenmek, hastaneler ve okullar yapmak, kütüphaneler kurmak, insanlara su temini için kuyu açmak; bütün bunlar en iyi hayırlardan ve sadaka-i cariye türlerindendir.

Hayır yolları ne çoktur. Allah'ın muvaffak kıldığı kimse için ibadetler ne kolaydır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Benim için güçsüzlerinizi arayın. Sizler ancak güçsüzleriniz nedeniyle rızıklandırılıyor ve yardım ediliyorsunuz."** Selef-i Salih, her türlü hayırda yarışmaya ve hayır yollarında infak etmeye gayret gösterirdi.

Enes radıyallahu anh şöyle der: Ebu Talha, Ensar'ın en çok malı olanıydı. İçinde tatlı su bulunan Beyruha hurmalığı en sevdiği malıydı ve (bu hurmalık) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Mescidi'ne yakındı. Dedi ki: "Ey Allah'ın Rasulü!. Ben onu sadaka olarak verdim, (Allah katında) hayrını ve azık olmasını dilerim. Onu dilediğin yere koy ey Allah'ın Rasulü!" Bunun üzerine Nebi sallallahu aleyhi ve selem şöyle buyurdu: **"Aferin! İşte bu kârlı bir maldır, işte bu kârlı bir maldır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'ın size verdiği mallarla kendinize; fakirlere, yetimlere, engellilere, imkansızlıktan evlenemeyen gençlere, hayatını ilim talebine adayanlara, Kur'an-ı Kerim kurslarına, hastalara ve borçlulara iyilikte bulunun. Allah Tâlâ şöyle buyurur: **(Kendiniz için gönderdiğiniz her iyiliği, Allah katında daha hayırlı ve sevapça daha büyük olarak bulacaksınız. Allah'tan bağış dileyin. Kuşkusuz Allah bağışlayandır, merhamet edendir.)** *(73/Müzzemmil/20)*

Allah'tan hakkıyla korkun ve sağlam bir şekilde İslam'a bağlanın. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey inananlar, Allah'tan korkun ve kişi, yarın için ne (yapıp) gönderdiğine baksın.)** *(59/el-Haşr/18)* Ve şöyle buyurur: **(Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça, gerçek iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu hakkıyla bilir.)** *(3/Âl-i Imrân/92)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ademoğlu ölünce, üç şey hariç ameli kesilir: Sadaka-i cariye, kendisinden yararlanılan ilim ve kendisi için dua eden salih çocuk."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Müslüman!.. Hiç bir iyiliği küçük görme! Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Her kim zerre kadar hayır işlemişse onu görecektir. Her kim, zerre kadar şer işlemişse onu görecektir.)** *(99/ez-Zilzâl/7-8)* Ve şöyle buyurur: **(İyilik yapın ki kurtulabilesiniz.)** *(22/el-Hacc/77)*

Saptırıcı Bid'atlardan Sakınmak

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 29.02.1426 Hicri –08.04.2005 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'na itaat edin. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmakla (takvâ ile) işler düzelir ve göğüsler ferahlar. Allah, takvâ sahibinin sonunu dünya ve ahirette güzel kılar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İşte ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimselere veririz. (En güzel) akıbet, takva sahiplerinindir.)** *(28/el-Kasas/83)*

Allah'ın kulları!.. Allah'ın kullarına bağışladığı nimetlerin en büyüğü, hak ile batılı, helal ile haramı, hayır ile şerri, hidayet yolları ile sapıklık yollarını birbirinden ayıran İslam Dini'dir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ölü iken hidayetle dirilttiğimiz, kendisine insanlar arasında yürüyecek bir nûr verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp, ondan çıkamayan kimse gibi olur mu?)** *(6/el-En'âm/122)*

İslam Dini'ni yıkan en büyük etkenlerden biri de, saptırıcı bid'atların ortaya çıkmasıdır. Bu bid'atların sahipleri kendilerinin doğru yolda olduğuna inanırlar. Oysa onlar sapıklık üzeredir. Saptırıcı bid'atların nedeni cahilliktir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Fakat çokları bilmezler.)** *(6/el-En'âm/111)* Ve şöyle buyurur: **(Eğer yeryüzündekilerin çoğunluğuna uyarsan seni Allah yolundan saptırırlar. Çünkü onlar sadece zanna uyarlar ve saçmalarlar.)** *(6/el-En'âm/116)*

Saptırıcı bid'atların bir nedeni de, nefsi arzulardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir? Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.)** *(28/el-Kasas/50)* Yine; kötü niyet ve irade de, saptırıcı bid'atların sebeplerindendir. **(Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları, âyetlerimizi anlamaktan uzak tutacağım. Onlar ki, bütün âyetlerimizi görseler de onlara iman etmezler. Doğru yolu görseler de o yolu tutup gitmezler. Eğer sapıklık yolunu görürlerse tutar onu izlerler.)** *(7/el-A'râf/146)*

Saptırıcı bid'atların bir nedeni de, hakkı öğrenmekten ve onunla amel etmekten yüz çevirmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim benim hidayetime uyarsa işte o, sapıklığa düşmez ve (ahirette) zahmet çekmez. Her kim de benim zikrimden (Kur'ân'dan) yüz çevirirse, (bilsin ki) ona dar bir geçim vardır ve onu kıyamet günü kör olarak haşrederiz.)** *(20/Tâhâ/123-124)* Ve şöyle buyurur: **(Rabbinin âyetleriyle kendisine öğüt verilip de, sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim kim olabilir?)** *(32/es-Secde/22)*

Saptırıcı bid'atların bir nedeni de, kişinin kendini ve kendi görüşünü beğenmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ya kötü ameli kendisine allanmış pullanmış da onu güzel görmüş olan kimse de mi (iman edip salih amel işleyenler gibi olacak)? Şüphe yok ki Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini de doğru yola çıkarır. O halde canın onlara karşı hasretlerle (üzüntülerle) sıkılıp gitmesin.)** *(35/Fâtır/8)* Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ise, bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Kendisine itaat edilen aşırı bir cimrilik, kendisine uyulan bir hevâ / heves, (dine) tercih edilen bir dünyalık ve her görüş sahibinin kendi görüşünü beğendiğini görünce, (başkalarıyla değil) kendinle ilgilen."**

Saptırıcı bid'atların bir diğer nedeni de, ilim ehlinden uzak olmak ve dini konuları onlara sormamaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer bilmiyorsanız bilenlere /ilim ehline sorun.)** *(16/en-Nahl/43)*

Bu sebepler bir araya gelince, -Allah Teâlâ'nın kurtarıcı bir tevbe nasip etmesi hariç-, bedbahtlık sebepleri iyice yerleşmiş ve helak gerçekleşmiş demektir. Bid'atlar, sahabilerin (Allah onlardan razı olsun) çağının sonlarına doğru ortaya çıkmıştır ve onlar, bilgiyle ve yönetim gücüyle bu bid'atlara karşı çıkmıştır. Sonuçta bu bid'atlar geri çekilmiş ve karanlığı ortadan kalkmıştır. Onlar, İslam Ümmeti'ni bu bid'atlara karşı uyarmışlardır.

Sahabilerin çağının sonlarına doğru, Hariciler'in bid'atı ve Kaderiyye'nin bid'atı ortaya çıkmıştır. Sonra bid'atlar arka arkaya gelmiştir. Allah, her zaman İslam Ümmeti için fitne ateşini söndürecek ve bid'atlara fırsat vermeyecek yöneticiler ve alimler çıkarmıştır. Yöneticiler, yönetim gücüyle bid'atlara engel olurlar ve fitneleri söndürürler. Alimler ise, bilgi gücüyle sünnetleri yayarlar ve hükümleri tebliğ ederler. Bid'atlardan ve fitnelerden sakındıran Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'i örnek alarak, fitne davetçilerine karşı ümmeti uyarırlar. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **“Şüphesiz benden önce gelen hiç bir peygamber yok ki, ümmetine onlar için hayırlı olduğunu bildiği şeyi göstermesi ve onları kendileri için şer olduğunu bildiği şeye karşı uyarması üzerine görev olmasın. Şüphesiz sizin bu ümmetinizin afiyeti başında kılındı. Sonuna ise bela ve kötü addedeceğiniz bir kısım haller isabet edecek. Birbirini takip eden fitneler gelecek. Mü'min; “Bu fitne helakımdır” diyecek. Sonra bu kalkacak, başka bir fitne gelecek. “Helakım işte bundan, işte bundan” diyecek. Öyleyse, kim ateşten uzak kalmayı ve cennete girmeyi dilerse, Allah'a ve ahiret gününe inanır olduğu halde ölümü karşılasın. İnsanlara, onların kendisine nasıl muamele etmelerini dilerse öyle muamelede bulunsun. Kim bir imama biat eder de, ona elini ve yüreğini verirse, gücü yettiğince ona itaat etsin. Onunla (yönetim için) çekişen başka biri gelirse, o diğerinin (sonradan çıkanın) boynunu vurun.”**

Muaz radıyallahu anh şöyle der: "Şüphesiz ardınızda / sizden sonra fitneler var. O zamanda mal çoğalır ve Kur'an okuma yayılır. Öyle ki; mü'min, münafık, erkek, kadın, köle, hür, küçük, büyük herkes O'nu okur. Bir kimse neredeyse şöyle der: "İnsanlara ne oluyor da, Kur'an okuduğum halde bana uymuyorlar? Onlara, O'ndan (Kur'an'dan) başkasını bid'at olarak çıkarıncaya kadar bana uymayacaklar." (Dinde) bid'at olarak sonradan çıkarılandan sakının; çünkü (dinde) bid'at olarak sonradan çıkarılan sapıklıktır." Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Ebu Musa el-Eş'ari radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kim bize karşı silah taşırsa bizden değildir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Müslüman'a sövmek fasıklık ve onunla savaşmak küfürdür."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Bazı insanlar nimetlere karşı tahammülsüzlük gösterir ve davranışlarıyla onlara karşı mücadele ederler. Hem kendilerine, hem de başkalarına zarar verirler. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken (öldürülürken, ya da esir edilirken), bizim (Mekke'yi) güven içinde kudsî bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hâlâ batıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?)** *(29/Ankebût/67)*

Güvenlik, Allah Teâlâ'nın büyük bir nimetidir. Onunla din ve dünya yararları gerçekleşir. Bu nimetin hakkı, onu veren Allah'a şükretmek ve ibadet etmektir. Güvenliğin herkes tarafından korunmasıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu Beyt'in (Kâbe'nin) Rabbine ibadet etsinler. O, kendilerini açlıktan kurtararak beslemiştir ve her tehlikeye karşı onlara emniyet vermiştir.)** *(106/Kureyş/3-4)* Ve şöyle buyurur: **(Ve hatırlayın ki Rabbiniz size şöyle bildirmişti: Yüceliğim hakkı için şükrederseniz elbette size (nimetimi) artırırım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir.)** *(14/İbrahim/7)*

Ubeydullah b. Muhsan el-Ensâri radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Sizden kim evinde ve ailesinin yanında güvende olursa, bedeni sağlıklı olur ve yanında bir günlük yiyeceği bulunursa sanki dünya bütünüyle onun olmuştur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Talha b. Ubeydullah radıyallahu anh ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hilali gördüğünde şöyle buyurduğunu bildirir: **"Allah'ım! Onu bize güvenlik ve iman, selamet ve İslam ile hayır ve olgunluk hilali kıl! (Ey hilal!) Benim Rabbim de, senin Rabbin de Allah'tır."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Dikkat edin!. Müslümanların cemaatine ve yöneticilerine karşı çıkanlar Allah'tan korksunlar! Büyük bir bozgunculuğa sebep olan ve İslam'ı kötü gösteren bu terör eylemleri üzerinde iyi düşünsünler. İslam dini bu eylemlerden uzaktır. Bu eylemler, ya güvenliği bozan kişinin kendisini öldürmesidir ki Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Birbirinizin canına kıymayın. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.)** *(4/en-Nisâ/29)* Ya da; Müslüman bir vatandaşı veya mukîmi, kendilerinin rahatı için geceleri uyumayan Müslüman bir güvenlik mensubunu öldürmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim bir mü'mini kasten öldürürse, cezası, içinde ebedî olarak kalacağı cehennemdir. Allah ona gazab ve lanet etmiş ve onun için büyük bir azap hazırlamıştır.)** *(4/en-Nisâ/93)* Ya da; İslam'ın canını ve malını koruma altına aldığı, kendisine zulmedilmesini ve haksızlık yapılmasını haram kıldığı, Müslüman olmayan fakat kendisine eman verilen kimseyi öldürmektir. Ya kişisel mülkleri, ya da kamu malını boşa götürmektir. Ya da; güven içindeki insanları korkutmak ve toplumda korku yaymaktır. Bütün bunların bir kısmı diğerinden daha kötüdür ve hepsi büyük günahlardır. Üzerinde düşünen bir kimsenin onlardan nefret etmesi ve bu fikri sapıklıktan uzak durması için bir tanesi bile yeter.

Onları, güvenlik güçlerine teslim olmaya davet ediyoruz. Doğru yol budur ve bundan başka da bir yol yoktur. Bu bozgunculuğa son verip Allah'a tevbe etmeye çağırıyoruz. Çünkü kim tevbe ederse, Allah onun tevbesini kabul eder ve onu affeder. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah ve Rasulüne karşı savaşan ve yeryüzünde fesat çıkarmaya çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri veya asılmaları yahut ayak ve ellerinin çaprazlama kesilmesi, ya da yeryüzünde başka bir yere sürgün edilmeleridir. Bu, dünyada onlar için bir zillettir. Ahirette ise onlar için büyük bir azap vardır. Ancak kendilerini yakalamanızdan önce tevbe edenler başka. Bilin ki Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.)** *(5/el-Mâide/33-34)*

Allah bizleri ve tüm Müslümanları fitnelerin saptırıcı etkilerinden korusun. İnsanlardan ve cinlerden şeytanların onları nasıl ikna ederek bozgunculuğu ıslah, şerri hayır ve batılı hak gösterdiğine ve sonra onları –Allah korusun- cehennem ehlinin amellerini işlemeye sevkettiğine hâlâ şaşmaktayız. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Allah birini fitneye düşürmek isterse, sen onun için Allah'a karşı hiçbir şey yapamazsın.)** *(5/el-Mâide/41)*

Allah'ın kulları!.. Sapıklık arzularının Müslüman'ın dinine zarar vermesi ve haramların kalpte üstüste birikerek iman nurunu söndürmesi gibi, saptırıcı bid'atlar da Müslüman'ın dinine zarar verir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sonra bunların ardından öyle bir nesil geldi ki, namazı terkettiler, heva ve heveslerine uydular; onlar bu taşkınlıklarının karşılığını mutlaka göreceklerdir.)** *(19/Meryem/59)*

Beden için zehirler ne ise, kalp için de haram lezzetler odur. Bu nedenle ey Müslüman; şeytanın giriş kapılarından sakın. Bunlar, şüphe kapıları ve şehvet kapılarıdır. Nefsi arzulara karşı sabra ve şüphelere karşı kesin inanca sarıl. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Onların içinden, sabrettikleri zaman bizim emrimizle doğru yola ileten önderler yetiştirmiştik. Onlar, bizim âyetlerimize kesin bir şekilde inanıyorlardı.)** *(32/es-Secde/24)* Ve şöyle buyurur: **(O halde sabret, akıbet muhakkak muttakilerindir.)** *(11/Hûd/49)*

Ey Müslüman!.. Müslümanların cemaatine ve imamlarına bağlı kal. Çünkü Allah'ın eli, cemaatin üzerindedir. Kurt ancak sürüden uzak kalan koyunu yer. Şeytan ise insanın kurdudur. Irbad b. Sâriye radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizlere kalpleri titreten ve gözleri yaşartan bir vaazda bulundu. Dedik ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Sanki bu veda eden bir kimsenin vaazı gibi. Bize vasiyette bulun." Şöyle buyurdu: **"Allah'tan hakkıyla korkmanızı, üzerinize Habeşli bir köle de emir olsa işitip itaat etmenizi vasiyet ederim. Sizden, benden sonra yaşayacak olanlar şiddetli anlaşmazlıklar görecek. Sünnetime ve hidayete ermiş Raşid Halifeler'in yoluna sarılın. Onlara azı dişlerinizle (yani sımsıkı) tutunun. Sonradan uydurulan işlerden sakının. Çünkü her sonradan uydurulan iş bid'at ve her bid'at sapıklıktır."** Bu hadisi, Tirmizi ve Ebu Davud rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** *(33/el-Ahzâb/56)*

Kıyâmet Alâmetleri

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 29.02.1426 Hicri – 08.04.2005 Miladi

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Bilin ki, sizler O'na döneceksiniz ve amellerinizin karşılığını göreceksiniz. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın!. **(Ey kavmim! Bu dünya hayatı ancak geçici bir menfaatten ibarettir. Ahiret ise durulacak karar yurdudur. Her kim bir kötülük yaparsa, ona ancak yaptığının bir misli ile ceza verilir. Erkek veya kadın, her kim de mümin olarak iyi bir amel işlerse, işte onlar cennete girerler. Orada kendilerine hesapsız rızık verilir.)** *(40/Ğafir/39)*

Allah, dünya hayatını bir metâ'a / geçici bir menfaate benzetmiştir. Metâ', sahibinin kısa süre yararlandığı ve daha sonra tükenen şeydir. Tıpkı yolcunun metâ'ı /azığı gibi...**(Fakat dünya hayatının metâ'ı / faydası ahiretin yanında pek azdır)** *(9/et-Tevbe/38)*

Dünya en çok geçici oluşuyla ve durumlarının değişmesiyle ayıplanmıştır. Bu da onun yok olacağının en önemli delilidir. Dünya hayatında insanın sağlığı hastalıkla değişir. Rahatlığı sefaletle, hayatı ölümle değişir. İmarı haraba ve dünya ehlinin birlikteliği ayrılığa dönüşür. Toprağın üstünde ne varsa toprak olur. Allah, dünyaya geçicilik ve ahirete kalıcılık yazmıştır. **(Her nefis mutlaka ölümü tadacaktır.)** *(21/el-Enbiya/35)* İnsanların kendisinden korktuğu bu ölüm, sonsuz yok oluş değildir. Bilakis o, ahiret yurduna, hesap ve ceza yurduna intikaldir. Bu da, Kıyamet'in kopmasından sonradır. **(Kıyamet muhakkak gelecektir. Onun vaktini gizli tutuyorum ki, herkes yaptığının karşılığını görsün.)** *(20/Tâhâ/15)* Kıyamet haktır. Ne zaman kopacağı bilinmemektedir ve bu bilginin gizlenmesinde bir hikmet vardır. Cezâ / mükafât haktır. **(Sakın kıyamete inanmayıp, kendi heva ve hevesine uyan kimse seni, ona iman etmekten alıkoymasın; sonra helak olursun.)** *(20/Tâhâ/16)*

Ey Müslümanlar!.. Kıyamete ve alâmetlerine, öldükten sonra yeniden dirilmeye ve amellerin karşılığının alınacağına, cennete ve cehenneme, ahiret ve ölüm sonrası ile ilgili Allah'ın haber verdiği şeylere; bütün bunlara iman etmek imanın rükünlerinden biri olan ahiret gününe iman etmeye dahildir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab'a, ve daha önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse sapıklığın en koyusuna düşmüş olur.)** *(4/en-Nisâ/136)* Sahih-i Müslim'de, Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Bir gün Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında otururken elbisesi bembeyaz bir adam üzerimize çıkageldi ve (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e) şöyle dedi: "Bana imandan haber ver." (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: **"Allah'a, meleklerine, kitaplarına, rasullerine, ahiret gününe inanman ve kaderin hayır ve şerrine inanmandır."** Sonra O'na Kıyamet'i ve alâmetlerini sordu. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, **"Bu Cibrîl'dir, size dininizi öğretmek üzere gelmiştir"** buyurdu." Yine Buhari ve Müslim'de, Ebu Hureyre radıyallahu anh'ın şöyle dediği rivayet edilir: "Bir gün Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem insanların arasındaydı. O'na bir adam geldi ve "Ey Allah'ın Rasulü! İman nedir?" dedi. (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: **"Allah'a, meleklerine, kitaplarına, O'nunla karşılaşacağına, rasullerine iman etmen ve son dirilişe iman etmendir."**

Ey Müslümanlar!.. Bu altı esas, imanın rükünleridir. Allah'ın peygamberlerinin getirdiği ve semavi kitapların indirdiği asıllardır. Kur'an ve Sünnet'in işaret ettiği şekilde bunların hepsine iman etmeden hiç kimsenin imanı tam olmaz. Ahiretle ilgili işler, gerçeğini ancak Allah'ın bildiği bir gaybtır. Allah celle ve alâ, imanın ancak bu gayba inanmakla gerçekleşeceğini bildirmiştir. Şöyle buyurur: **(Elif, Lâm, Mîm. İşte o kitap, bunda şüphe yok, müttakiler (kötülükten korunacaklar) için hidayettir. Onlar ki gaybe iman edip namazı dürüst kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcarlar.)** *(2/el-Bakara/1-3)*

İbni Receb rahimehullah şöyle der: Kalplerde bulunan iman, her hayrın aslıdır. Onunla, dünya ve ahiret saadeti ve dünya ve ahiret bedbahtlığından kurtuluş elde edilir. Ne zaman iman kalbe iyice yerleşirse, diğer bütün organlar salih amellerle canlanır. Tıpkı Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in buyurduğu gibi... **"Dikkat edin; vücutta bir et parçası vardır, o salih olursa bütün vücut salih olur, o bozuk olursa bütün vücut bozuk olur. O (et parçası), kalptir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Kıyamet'e ve Kıyamet öncesi gerçekleşecek alâmetlere iman etmek, gayba imanın bir kısmıdır. Bu iman, imanın rükünlerinden biri olan ahiret gününe imanın gereklerindendir. Allah Teâlâ, Kıyamet'in ne zaman kopacağı bilgisini kendine saklamıştır. **(Sana, ne zaman kopacak diye kıyamet vaktini soruyorlar. De ki; onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onu tam vaktinde koparacak olan O'ndan başkası değildir. Onun ağırlığına göklerde ve yerde dayanacak bir kimse yoktur. O size ansızın gelecektir. Sanki sen onu çok iyi biliyormuşsun gibi sana soruyorlar. De ki, onun bilgisi Allah katındadır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.)** *(7/el-A'râf/187)* Allah Teâlâ kullarına rahmeti gereği, Kıyamet'in yaklaştığını bildiren bir takım alâmetleri ve bu alâmetleri doğrulayan fitneleri bildirmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ise, bu fitnelere karşı hazırlıklı olmaları için ümmetini uyarmıştır.

Ey Müslümanlar!.. Kıyamet yakındır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu sahih olarak nakledilmiştir: **"Ben ve Kıyâmet şu ikisi gibi gönderildik"** Böyle derken, işaret parmağıyla orta parmağını birleştirir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in peygamber olarak gönderilmesi, Kıyâmet alâmetlerinin ilkidir. Bu alâmetlerden bazıları hâlâ gerçekleşmekte ve bazıları da gerçekleşmiştir. Bazıları ise henüz gerçekleşmemiştir, fakat mutlaka gerçekleşecektir. Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"İki büyük (İslâm) ordusu biribiriyle harbetmedikce Kıyâmet kopmıyacaktır. Bu iki câmianın ikisi de bir iddiâda oldukları (ikisi de İslâm ve hak iddiâsında bulundukları) halde aralarında büyük bir harb olacaktır. Yine; otuza yakın yalancı deccal türemedikçe Kıyamet kopmayacaktır. Bu deccalların hepsi, Allah'ın Peygamberi olduğu iddiâsında bulunacaklar. Yine (hakîkî ulemânın vefâtıyla) ilim kabzedilmedikçe, depremler çoğalmadıkça, zaman kısalmadıkça, fitneler zuhûr etmedikçe, adam öldürme vakaları çoğalmadıkça Kıyamet kopmayacaktır. Aranızda mal çoğalıp sel gibi akmadıkça Kıyamet kopmayacaktır. Öyle ki, mal sahibi malının zekâtını kim kabûl edecek diye endişelenecek. Hatta mal sahibi bazı kimselere zekat vermek isteyecek, fakat zekat arzettiği kimse, "Benim zekata**

ihtiyacım yok" diyecek. Yine; halk yüksek binalar yapma yarışına çıkmadıkça ve bir kimse öbür kimsenin kabri yanından geçerken, "Keşki bunun yerinde ben olaydım" diye (ölümü temennî etmedikçe) Kıyamet kopmayacak. Güneş batı tarafından doğmadan Kıyamet kopmayacak. İnsanlar bu olayı görünce toptan iman edecekler. Fakat bu iman, evvelce iman etmemiş olan, yahut imanında hayır ve fazilet kazanmayan kimselerin imanları kendilerine fayda vermediği bir zamandır. Kıyamet şüphesiz kopacaktır. Hem de (alım, satım için) satıcı ile müşteri aralarında elbise açacaklar da alış-veriş tamam olmadan (ansızın) Kıyamet kopacak ve o elbisenin dürülmesi mümkün olmayacak. Muhakkak Kıyamet kopacaktır. Hem de sağmal devesinin sütünü sağıp gelen kişiye sütü içmek nasip olmadan (ansızın) kopacaktır. Kıyamet şüphesiz kopacak. Hem de kişi havuzunu sıvayıp tamir edecek, fakat Kıyamet ansızın kopacak da havuzun suyunu kullanmak nasip olmayacak. Kıyamet muhakkak kopacak. Hem de yemek yemekte olan kişi lokmasını ağzına götürecek, Kıyamet ansızın kopacak ve yemek nasip olmayacak." Bu hadisi, Buhari rivayet eder ve Müslim'de bu hadisin bir kısmını rivayet eder.

Avf b. Mâlik radıyalllahu anh'tan şöyle dediği nakledilir: **"Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Tebük gazâsında meşinden yapılma yuvarlak bir çadır içinde iken huzuruna girdim. (Görüşürken bana) buyurdu ki: Kıyametin kopması yaklaştığında (onun alâmetlerinden olmak üzere şu) altı şeyi say: Benim ölümüm, Beytu'l Makdis'in fethi, sonra çokça ölümler ki koyun kırımı gibi o sizi yakalayacaktır, mal çokluğu ki siz bir kişiye (karşılıksız) yüz dinar verseniz bile (yine az ve küçük görerek) hoşnutsuzluğu ve husûmeti sürüp gidecektir, bir fitne ki Arap evlerinden girmediği hiç bir ev kalmayarak muhakkak girecektir, sizinle Benû'l-Asfer (denilen Rum) arasında akdolunan bir sulh ki düşmanlarınız sulhun ardından hıyanet ve nakz-ı ahd ederek üzerinize -her bayrağın altında on iki bin nefer olmak üzere- seksen kumandanın bayrakları altında (bir milyona yakın bir kuvvetle) üzerinize saldıracaklardır."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Kadınların sayısının çok olması ve erkeklerin sayısının az olması, alimlerin ölümü ve emanetin kaybolması, zinanın ve içki içmenin yayılması ve müzik aletlerinin helal görülmesinin Kıyâmet alâmetlerinden olduğu sahih olarak rivayet edilmiştir. Yine; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Kıyâmet öncesi aldatıcı yıllar olacağını, o yıllarda güvenilir insanın itham edileceğini ve hain insana itimat edileceğini, bilgisiz insanların konuşacağını bildirmiştir. Bu bilgisiz insanlar, fasıklar ve sefih insanlardır; geneli ilgilendiren işler hakkında konuşurlar. Çıplak ve yalınayak deve ve koyun çobanlarının yüksek binalar yapmakta yarışacağını, emanetin kaybolacağını ve işlerin ehil olmayan kimselere verileceğini, her kabileyi münafıklarının yöneteceğini, ilmin kaldırılacağını ve alimlerin öleceğini, cehaletin çoğalacağını, değerli insanların aşağılanacağını ve kötü insanların yükseltileceğini, insanların camilerle övüneceğini ve güzel camiler yaptıracağını fakat kendisi için camiler yapılan namazın ihmal edileceğini / kılınmayacağını bildirir.

Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Nefsim elinde olan (Allah'a) yemin olsun ki, insanların üzerine öyle bir gelmedikçe dünya gitmez / Kıyâmet kopmaz. O günde öldüren neden öldürdüğünü ve öldürülen de neden**

öldürüldüğünü bilmez." Denilir ki: "Bu nasıl olur?" Şöyle buyurur: **"Herc (adam öldürmenin ve fitnelerin çoğalması ile olur); öldüren de, öldürülen de cehennemdedir."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. İbni Hacer rahimehullah şöyle der: "Bu hadiste, fitneden sakındırma ve ondan uzak durmaya teşvik vardır."

Ey Müslümanlar!.. Bu arada, arka arkaya hızlı bir şekilde gelecek büyük alâmetler vardır. Sahih-i Müslim'de Huzeyfe b. Esîd el-Ğıfâri radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: "Bizler kendi aramızda müzakerede bulunurken Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bizi gördü ve **"Ne müzakere ediyorsunuz?"** buyurdu. Dedik ki: "Kıyâmet'ten bahsediyoruz." Şöyle buyurdu: **"Şüphesiz o, kendisinden önce on alâmet görmedikçe kopmayacak."** Sonra; Duhan'ı / dumanı, Deccâl'ı, Dâbbe'yi, güneşin batıdan doğmasını, İsa b. Meryem aleyhisselam'ın inmesini, Ye'cüc ve Me'cüc'ü; doğuda bir yerde, batıda bir yerde ve Arap Yarımadası'nda bir yerde olmak üzere üç yere batırılmanın olacağını; son olarak da Yemen'den bir ateşin çıkıp insanları toplanacakları yere süreceğini zikretti." Bu Müslim'deki rivayetin lafızlarıdır. Buhari'de ise bunlardan bir kısmı rivayet edilir.

Yine Müslim, Abdullah b. Amr radıyallahu anh'tan şöyle dediğini rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den bir hadis duydum ki, daha sonra onu hiç unutmadım. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Çıkış itibariyle, Kıyamet alâmetlerinin ilki güneşin battığı yerden doğması ve kuşluk vakti insanlara dabbetu'l-arzın çıkmasıdır. Bunlardan hangisi önce çıkarsa, diğeri de onun hemen peşindedir."**

Yine; Allah Teâlâ'nın şu ayetinde bildirdiği şey de hak olan vaadin (Kıyâmet'in) yaklaştığının alâmetidir: **(Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc(un seddi) açıldığı zaman, ki onlar her dere ve tepeden akın edip çıkarlar.)** *(21/el-Enbiya/96)* Onlar, sayıları çok ve bozguncu bir ümmettir. İnsanların helakı ve yeryüzünde bozgunculuk için çalışırlar.

Ey mü'minler!.. Ölüm size ansızın gelmeden veya siz farkında değilken yaklaşıp beklemediğiniz bir anda Kıyâmet kopmadan önce Allah Teâlâ'ya tevbe edin. **(Artık onlar, kıyamet saatinin kendilerine ansızın gelivermesine mi bakıyorlar? Şüphesiz onun alametleri gelmiştir. Artık kıyamet kendilerine gelip çatınca anlamaları neye yarar? (Ey Muhammed!) Bil ki, Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur. Hem kendi günahın için, hem de mümin erkekler ve mümin kadınlar için Allah'tan bağışlanma dile. Allah, sizin gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de bilir.)** *(47Muhammed/18-19)*

Hakim, Cabir radıyalllahu anh kanalıyla sahih bir senetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kıyamet kopuncaya kadar Deccal'ın fitnesinden daha büyük bir fitne ne oldu, ne de olur. Hiç bir peygamber yok ki, kavmini Deccâl'a karşı uyarmasın."** Müslim'in Sahihi'nde ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Adem'in yaratılmasından Kıyamet'e kadar Deccal'ın (fitnesinden) daha büyük bir (fitne) yoktur."** Deccal fitnesi, mü'minlerle münafıkları ayırmak üzere Allah katından bir imtihan olarak Deccal'ın eliyle gerçekleşecek ve zayıf imanlıları fitneye düşürecek doğa üstü olaylar nedeniyle fitnelerin en büyüğüdür. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Deccal'ı vasfetmiş ve hallerini bildirmiştir. Onun kısa boylu, çarpık yürüyüşlü ve tek gözlüdür. Mekke ve Medine hariç her köye girer ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarır. Sahih-i Müslim'de ve

diğer hadis kitaplarında, Deccal'ın Mekke ve Medine'ye giremeyeceği, onların her girişinde onları koruyan meleklerin olduğu rivayet edilmiştir.

İmam Ahmed Müsned'de, sahih bir senetle şu hadisi rivayet eder: **"Muhakkak ki Deccâl dört mescide girmez. Mescid-i Haram, Medine Mescid-i (Mescid-i Nebevi), Tûr Mescidi ve Mescid-i Aksâ."** Sahih-i Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"İsfahan Yahudilerinden yetmiş bin kişi Deccâl'a tâbi olur. Başlarında kalın ve çizgili örtüler vardır."** Yine Sahih-i Müslim'de, deccal fitnesi her yere yayılınca Allah'ın mü'minlere sebat vereceği, sonunda İsa b. Meryem'in Şam'daki doğu minaresine ineceği, Allah'ın mü'min kullarının O'nun etrafında toplanacağı, İsa aleyhisselam'ın onlarla birlikte Deccal'ın üzerine yürüyeceği, İsa aleyhisselam indiğinde Deccal'ın Beytu'l Makdis'e yöneleceği, İsa aleyhisselam'ın onu Beytu'l Makdis yakınlarındaki Bâbu'l Ludd köyünde yakalayacağı ve onu mızrağıyla öldüreceği, Deccal'a uyanların yenileceği ve mü'minlerin onları takip ederek öldüreceği, hatta Yahudilerin ağacı olan ğargad ağacı hariç taşın ve ağacın "Ey Müslüman! Ey Allah'ın kulu! Bu Yahudi, arkamda, onu öldür!" diyeceği rivayet edilir.

Ey Müslümanlar!.. Bu fitnenin büyüklüğü nedeniyle, Sahih-i Müslim'de belirtildiği gibi, namazlarımızda ondan Allah'a sığınmamız bize emredilmiştir.

Allah'ın kulları!.. Ahir zamanda fitnelerin çokluğu ve bu zamanımızda da var olması nedeniyle, Müslüman'a düşen gafletten uyanmaktır. Korkusunun ve dikkatinin artmasıdır. Allah'ın dininde kararlılığa sevkeden sebeplere sımsıkı sarılması ve fitnelerden kaçması gerekir. Dua ve ibadetle Allah Teâlâ'ya sığınmalıdır.

Allah'ım!.. Ey kalpleri döndüren!.. Kalplerimizi dinin üzere sabit kıl!.. Cehennem azabından, kabir azabından, Mesihu'd-Deccal'ın fitnesinin şerrinden, yaşam ve ölüm fitnesinin şerrinden sana sığınırız.

Sonra; insanların en hayırlısına ve beşeriyetin en arınmış kişisine, Muhammed b. Abdullah el-Haşimi el-Kuraşi'ye salât ve selamda bulunun. Allah Teâlâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Allah ve melekleri peygambere çok salât ederler. Ey iman edenler siz de ona salâtta bulunun ve tam bir teslimiyetle selam verin.)** *(33/el-Ahzab/56)*

Mescid-i Aksâ'nın Faziletleri

Şeyh Abdülbâri es-Sübeyti
Medine, 05.03.1426 Hicri –15.04.2005 Miladi

Kur'an-ı Kerim bir çok ayetinde Beytu'l Makdis'i ve mescidini (Mescid-i Aksâ'yı) bereketli olmakla nitelemiştir ki bu bereket, hayırlarının artması ve çoğalmasıdır. Allah Subhânehu ve Teâlâ şöyle buyurur: **(Kulu Muhammed'i geceleyin, Mescid-i Haram'dan kendisine bazı âyetlerimizi göstermek için, etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir.)** *(17/el-İsrâ/1)* Ve şöyle buyurur: **(Onu da, Lût'u da, âlemler için bereketli ve kutsal kıldığımız yere ulaştırıp kurtardık.)** *(21/el-Enbiya/71)* Bu, İbrahim aleyhisselam'ın Beytu'l Makdis'e ve Şam diyarına ilk hicretini anlatmaktadır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ve o hırpalanıp ezilmekte olan kavmi de yeryüzünün, bereketle donattığımız doğusuna ve batısına mirasçı yaptık.)** *(7/el-A'râf/137)*

Allah Subhânehu ve Teâlâ, Süleyman aleyhisselam kıssasını anlatırken şöyle buyurur: **(Bereketli kıldığımız yere doğru, Süleyman'ın emriyle yürüyen şiddetli rüzgarı, onun buyruğuna verdik.)** *(21/el-Enbiya/81)*

Allah Teâlâ, Musa aleyhisselam'ın şöyle dediğini bildirir: **(Ey kavmim, Allah'ın size yazdığı kutsal toprağa girin!)** *(5/el-Mâide/21)*

Kur'an-ı Kerim'de Sebe' ehlinin rahat yaşamı anlatılırken, Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Biz onlarla o bereket verdiğimiz memleketler arasında, sırt sırta şehirler meydana getirmiştik.)** *(34/es-Sebe'/18)*

Kur'an, Beytu'l Makdis'in toprağını bitkilerin en güzel bir şekilde yetiştiği verimli bir tepe, suyunu da akan bir pınar olarak nitelemiştir. **(Meryemoğlunu ve annesini de (kudretimize) bir alâmet kıldık; onları, yerleşmeye elverişli, sulu bir tepeye yerleştirdik.)** *(23/el-Mü'minûn/50)* Dahhâk ve Katâde der ki: "Bu yer, Beytu'l Makdis'tir." İbn-i Kesir de bu görüşün daha doğru olduğunu bildirir.

Allah Teâlâ'nın **(Allah'ın mescitlerini, içlerinde Allah'ın isminin anılmasından meneden ve onların harap olmalarına çalışan kimselerden daha zâlim kim olabilir!)** *(2/el-Bakara/114)* kavlinde kasdedilen mescid hakkında bir çok tefsir alimi, "Beytu'l Makdis Mescidi'dir" der.

Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Artık diğer fesadınızın zamanı gelince, yüzlerinizi üzüntüye sokmaları, kötülük yapmaları ve ilk kez girdikleri gibi yine Beyt-i Makdis'e girmeleri, ele geçirdikleri yerleri mahvetmeleri için onları tekrar göndereceğiz.)** *(17/el-İsrâ/7)* Tefsir alimleri, burada zikredilen mescidin Mescid-i Aksâ olduğunda icma etmişlerdir.

Mescid-i Aksâ, yeryüzünde bina edilen mescitlerin ikincisidir. Buhari ve Müslim'de rivayet edilen hadiste, Ebu Zerr radıyallahu anh şöyle der: "Ey Allah'ın Rasulü! Yeryüzünde ilk önce hangi mescit yapıldı?" dedim. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Mescid-i Haram"** buyurdu. "Sonra hangisi?" dedim. **"Mescid-i Aksâ"** buyurdu. "Aralarında ne kadar var?" dedim. Şöyle buyurdu: **"Kırk yıl."** Sonra şöyle buyurdu. **"Bundan sonra namazı nerede idrak edersen, orada kıl; çünkü fazilet oradadır."**

Beytu'l Makdis'e Deccal giremez. Cünâde b. Ebi Umeyye der ki: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabilerinden olan Ensar'dan bir adama geldik ve yanına girdik. "Bize, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den duyduklarından bahset" dedik." Bu şekilde hadisi zikreder ve o hadiste şöyle buyurulur: **"Onun (Deccal'ın) alâmeti; yeryüzünde kırk gün kalması ve saltanatının her yere ulaşmasıdır. Dört mescide gelemez: Kâbe Mescidi, Rasul'ün Mescid-i, Mescid-i Aksâ ve Tûr."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder ve ravileri güvenilirdir.

Ebu Zerr radıyallahu anh şöyle der: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanındayken, "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in mescidi mi yoksa Beytu'l Makdis mi, hangisi daha faziletli?" diye aramızda konuştuk. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Benim bu mescidimde kılınan bir namaz, onda kılınan dört namazdan daha faziletlidir. O (Mescid-i Aksâ) ne güzel musallâdır. Yakında kişinin atının ipi kadar da olsa oradan Beytu'l Makdis'i göreceği bir toprağının olması bütün dünyadan daha hayırlı olacaktır."**

İmam Ahmed'in Müsnedi'nde, Ebu Davud ve İbni Mâce'nin Sünenleri'nde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in azatlısı Meymune'den şöyle dediği rivayet edilir: "Ey Allah'ın peygamberi! Beytu'l Makdis hakkında bize bilgi ver. " Nebi sallallahu aleyhi ve selem şöyle buyurur: **"O, toplanma ve yeniden dirilme yeridir. Ona gidin ve orada namaz kılın. Çünkü orada kılınan namaz, başkasında kılınan bin namaz gibidir."**

Mescid-i Aksâ'ya ibadet niyetiyle yolculuk yapılır. Ebu Saîd el-Hudri radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Üç mescit hariç, ibadet amacıyla yolculuğa çıkılmaz: Benim bu mescidim, Mescid-i Haram ve Mescid-i Aksâ."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, bu mescitler arasındaki sağlam bağı açıklamıştır. O bağ, her üç mescide de ibadet amacıyla yolculuğa çıkmanın meşru oluşudur. Çünkü hepsi; ne kadar da ülkeleri ve renkleri farklı ve çağları ayrı olursa olsun İslam'ın ve Müslümanların mescitleridir. Hangi Müslüman bu üç mescitten birine ibadet amacıyla gitmek isterse, bu onun hakkıdır.

Şeriat koyucu, ister mescit olsun ister başka bir yer, sadece bu üç mescidin dışında bir mekana ibadet amacıyla yolculuğa çıkmayı yasaklamıştır.

Bu üç mescide ibadet amacıyla yolculuğa çıkılabileceğini belirten hadis, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in Mescid-i Aksâ'ya verdiği önemi, onun değerini ve bereketini diğer iki mescidin değeri ve bereketi ile ilişkilendirdiğini gösterir. Bu üç mescidin faziletinin ve ecrinin birbirlerine yakın olduğuna işaret eder. Bezzâr, Taberâni ve İbni Huzeyme'nin Ebu'd Derdâ radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği ve Bezzâr'ın hasen dediği hadiste, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Mescid-i Haram'da kılınan bir namaz yüz bin namaz karşılığıdır. Benim mescidimde kılınan bir namaz bin namaz karşılığıdır. Beytu'l Makdis'te kılınan bir namaz, beşyüz namaz karşılığıdır."**

Namaz kılmak amacıyla Mescid-i Aksâ'ya gitmek, günahlara keffarettir ve bağışlanmasına neden olur. Abdullah b. Amr, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Süleyman b. Davud (aleyhisselam) Beytu'l Makdis'in inşasını bitirince, Allah'tan üç şey istedi: Hükmüne uygun bir hüküm, kendisinden sonra hiç kimsede olmayacak bir mülk ve bu mescide sadece orada namaz kılmak için gelen her kimsenin mutlaka annesinden doğduğu gündeki gibi günahlarından arınmış olması."** Nebi sallallahu aleyhi

ve selem şöyle buyurur: **“(İlk) ikisi ona verildi. Üçüncüsünün de verilmiş olmasını ümit ederim.”** Bu hadisi; İmam Ahmed, Nesâi ve İbni Mâce rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Beytu'l Makdis'in fethedileceğini müjdelemiştir. Bu müjdeyi destekleyen unsurlardan biri de, Avf b. Malik radıyallahu anh'ın naklettiği hadistir. Bu hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kıyamet kopmadan önce altı şeyi say: Benim ölümüm, sonra Beytu'l Makdis'in fethedilmesi..."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Kudüs, ahir zamanda İslam hilafetinin merkezidir. Abdullah b. Havâle el-Ezdi der ki: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, elini başımın üzerine koydu ve şöyle buyurdu: **"Ey Havâle oğlu! Hilafetin Arz-ı Mukaddese'ye (Şam diyarına) indiğini görürsen; depremler, karışıklıklar ve büyük olaylar yaklaşmıştır. O gün Kıyamet insanlara, şu elimin başına yakınlığından daha yakındır."** Bu hadisi, Ebu Davud ve İmam Ahmed rivayet eder.

Kudüs davâsı, tüm Müslümanların davâsıdır. Bu, Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti ile sabittir. Her Müslüman'ın o mübarek toprakta hakkı vardır ve bunun karşılığı olarak da üzerine düşen bir görevi vardır. Bu görev, ona her türlü yardım ve destekte bulunmaktır. Kıyamet gününe kadar zulüm ve zulüm ehline karşı hüccet, daima hak ve hak ehliyle olmaya devam edecektir.

Allah Teâlâ, Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem için genel olarak bütün peygamberleri ve özel olarak da İsrailoğulları'nın peygamberlerini kendisinin peygamberliğini kutlamaları için ve Allah Teâlâ'nın onlardan aldığı ahdi yerine getirmek üzere toplamıştır. Allah Subhânehu şu kavlinde buna işaret eder: **(Allah peygamberlerden şöyle söz almıştı; "Andolsun ki size kitap ve hikmet verdim, sonra yanınızda bulunan (kitaplar)ı doğrulayıcı bir peygamber geldiğinde ona muhakkak inanacak ve ona yardım edeceksiniz! Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu hususta ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?" demişti. Onlar, "Kabul ettik" dediler. (Allah da) dedi ki: "Öyleyse şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardanım".)** *(3/Âl-i Imrân/81)*

Mescid-i Aksâ, imanın özünde ve Rahman'a ibadetin kıblesi olmada, namazda ona doğru dönme konusunda Mescid-i Haram ile birlikte zikredilmiştir.

Mescid-i Aksâ, geçmiş peygamberlerin kıblesi idi. Şeriatları farklı farklı olsa da, dininin İslam olduğunu ilan etmeyen hiç bir peygamber yoktur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de, Allah Teâlâ'nın **(Bunlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir; sen de onların hidayetine uy!)** *(6/el-En’âm/90)* buyurduğu gibi, kendinden önceki peygamberlerin yolu üzerineydi. Onlara uyduğu bir nokta da, Allah Teâlâ'nın kendisi için belirlediği şeriata uyarak namazında Beytu'l Makdis'e yönelmesiydi. Mekke'de kendisine peygamberlik gelene kadar bu hal üzere kaldı. Kâbe'yi önünde görüyor ve O'na yönelmeyi arzu ediyordu. Fakat Allah Teâlâ'nın emri olmadan bunu yapması mümkün değildi. Sonunda Allah Teâlâ'nın şu kavli indi: **(Doğrusu, biz, yüzünün semaya yöneldiğini, orada şekilden şekle geçerek, aranıp durduğunu görüyorduk. Artık seni hoşnut olacağın bir kıbleye çevireceğiz. Haydi bakalım, yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. (Siz de ey müminler,) nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa doğru çevirin!)** *(2/el-Bakara/144)*

Belki de önce Beytu'l Makdis'e yönelinmesi ve sonra kıblenin Mescid-i Haram'a çevrilmesi, Beytu'l Makdis'i putperestlik pisliğinden ve çirkin günahlardan koruma görevlerine Müslümanların dikkatini çekmek içindir.

Bu konu, aralarında Kur'an-ı Kerim var olduğu ve kalpleri iman ile mamur olduğu sürece Müslümanların zihinlerinde kalıcılığını sürdürecektir. Bu; önünden ve

arkasından bâtıl gelmeyen, hikmet sahibi ve çokça övülmeye lâyık (Allah) katından inen bir kitap olan Allah'ın Kitabı'nda zikredilen bir olay olarak kalacaktır.

Allah Teâlâ, İslam'ın ilk asrında Müslümanlara Beytu'l Makdis'in fethini nasip etti. Müslümanlar orada namaz kıldılar, iyiliği emrettiler ve kötülükten sakındırdılar. Allah Teâlâ'nın dini o topraklara yerleşti ve Allah'a hamdolsun, hâlâ da öyledir. Orada azgınlık başgösterse ve sağa sola saldırsa da, Allah Teâlâ'nın kullarına bildirdiği gibi, o azgınlık mutlaka yok olacaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Birincisinin zamanı gelince,üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Onlar, evlerin aralarına girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir vaat idi.)** *(17/el-İsrâ/5)*

Beytu'l Makdis, bugüne kadar kalmış ve bugünden sonra da, Müslümanları kasıp kavuran musibetlere rağmen, Kıyâmet'e kadar dinin kalesi ve imanın toplandığı yer olarak kalacaktır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ümmetimden bir topluluk hak üzere üstün ve düşmanlarına galip olmaya devam edecektir. Onlar böyle iken Allah'ın emri gelene kadar kendilerine isabet eden bir takım sıkıntılar hariç, onlara karşı çıkan kimse onlara zarar veremeyecektir."** Derler ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Onlar neredeler?" Şöyle buyurur: **"Beytu'l Makdis'te ve Beytu'l Makdis'in etrafında."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Kur'an-ı Kerim, Allah Subhânehu'nun kulu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksâ'ya yürüttüğünü açıklayarak Kudüs'ün değerini tescil etmiştir.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, miraç yolculuğunda Mescid-i Aksâ'ya uğramış, Beytu'l Makdis'e geldiğinde orada İbrahim aleyhisselam'ı, Musa aleyhisselam'ı ve İsa aleyhisselam'ı nebiler ve rasuller topluluğunun arasında bulmuş ve onlara topluca namaz kıldırmıştır. Sonra semâya çıkarılmış ve Rabbi'nin büyük ayetlerinden bazılarını görmüştür. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu mübarek yolculuktan dönünce, kavmine bunu bildirmiştir. Onlardan bazıları kendisini tasdik etmiş ve bazıları da yalanlamıştır. Bazıları Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh'a giderek olayı haber verir. Ebu Bekr'in onlara cevabı ancak "Vallahi, eğer bunu demişse doğru söylemiştir" olur. "Onu bu konuda tasdik ediyor musun?" derler. Şöyle der: "Ben O'nu bundan daha öte bir şeyde tasdik ediyorum. Semâdan getirdiği haberde O'nu tasdik ediyorum."

İnsanlar, inatçılıklarına ve aralarında konuşmaya devam ederler. İnatla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e Beytu'l Makdis'i sorarlar. Onlardan bazıları daha önce Beytu'l Makdis'i görmüştür. Bu sorularıyla Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i zor duruma düşüreceklerini zannederler. Fakat O, Rabbi tarafından desteklenmektedir. Onlara Beytu'l Makdis'i bütünüyle anlatır ve belirgin alâmetlerinden haber verir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"(Mescid-i Aksâ'yı) anlatmaya başladım. Anlatmaya devam ederken, bazı şeyleri tam olarak hatırlayamadım. Mescid-i Aksâ getirildi ve benim onu göreceğim şekilde Ukayl'ın evinin ötesine konuldu. İnsanlar, "Anlatıma gelince, vallahi isabet etti" dediler."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onlara Beytu'l Makdis'i anlattıkça "Doğru söyledin, senin Allah'ın Rasulü olduğuna şehadet ederim" diyordu.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sonra Mescid'e girdim. Orada iki rekat namaz kıldım. Sonra çıktım. Cibril aleyhisselam bana bir**

kap içki ve bir kap süt getirdi. Sütü seçtim. Cibril, "Fıtrat'ı (fıtrata uygun olanı) seçtin" dedi." Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Taberâni'deki Ebu Umâme rivayetinde ise şöyle buyurulur: **"Sonra namaz için ikâme edildi ve birbirlerini öne ittiler. Sonunda Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i öne geçirdiler ve Mescid-i Aksâ'da bütün peygamberlere imam olarak namaz kıldırdı."**

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in o kutsal mekanda nebilere ve rasullere imamlığı, semâvi dinlerin son bulduğunun ve O'nun getirdiği dinin en son din ve O'nun ise nebilerin ve rasullerin sonuncusu olduğunun ilanıdır.

İsrâ ve miraç olayı, yeryüzündeki bütün Müslümanların boynuna Kudüs-ü Şerif emanetini koymuştur. Onu ihmal etmek, Allah'ın dinini ihmal etmektir. Şayet bu emanetin hakkını yerine getirmeyip ihmal ederlerse ya da çeşitli özürler öne sürüp ona yardım etmekten geri kalırlarsa, Allah Teâlâ Müslümanlara bu emaneti soracaktır.

Mübarek Aksâ, bir mescittir. Fakat yeryüzündeki herhangi bir mescit gibi değildir. Onu faklı kılan özellikleri ve konumu vardır. Bu özellikler ona büyük bir değer katmakta ve onu yeryüzündeki tüm Müslümanların mescidi kılmaktadır.

Evet... Her Müslüman'a düşen görev, mübarek Aksâ'nın değerini bilmektir. İman ve sevgi bağıyla ona bağlanmaktır. Onun temizliğini ve şerefini korumaktır. Ona destek olma yolunda ve onun izzeti uğruna ucuz-pahalı ne varsa fedâ etmektir.

Emanetleri Yerine Getirin!

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 13.03.1426 Hicri –22.04.2005 Miladi

Ey Müslümanlar topluluğu!. Emanet, nebilerin ve rasullerin ahlâkından ve iman ehlinin faziletindendir. Allah, emaneti büyük bir olay kılmış, şanını yükseltmiş ve kıymetini yüceltmiştir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Biz o emaneti göklere, yere ve dağlara arz ettik, onlar, onu yüklenmeye yanaşmadılar, ondan korktular da onu insan yüklendi. O gerçekten çok zalim ve çok cahildir.)** *(33/el-Ahzâb/72)* Allah Subhânehu, kurtulan mü'minleri nitelendirirken şöyle buyurur: **(Onlar emanetlerini ve ahitlerini gözetirler.)** *(70/el-Meâric/32)*

Allah Teâlâ, emanetin korunmasını ve gözetilmesini emretmiştir. Emanetin yerine getirilmesini ve hakkının korunmasını farz kılmıştır. Şöyle buyurur: **(Kendisine emanet bırakılan kimse emaneti sahibine versin.)** *(2/el-Bakara/283)* Ve şöyle buyurur: **(Allah size, emanetleri ehline vermenizi emrediyor.)** *(4/en-Nisâ/58)* **(Ey iman edenler! Allah'a ve Resul'e hainlik etmeyiniz ki, bile bile kendi emanetlerinize hıyanet etmiş olmayasınız.)** *(8/el-Enfâl/27)* Nebimiz sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Sana emanet edene emaneti ver ve sana hainlik edene sen hainlik etme!"** Bu hadisi, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder; senedi sahihtir.

Herakl ile Ebu Süfyan arasında geçen konuşmada Herakl şöyle der: "Size O'nun (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in) ne emrettiğini sordum. Namazı, doğruluğu, iffeti, ahde vefâyı, emaneti yerine getirmeyi emrettiğini söyledin. Bunlar, bir peygamberin sıfatıdır." Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar topluluğu!. Emaneti kaybetmek, büyük bir günah ve suçtur. Allah Subhânehu, emanete hıyanet etmeyi yasaklayarak şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'a ve Resul'e hainlik etmeyiniz ki, bile bile kendi emanetlerinize hıyanet etmiş olmayasınız.)** *(8/el-Enfâl/27)* Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise, hainliğin münafıkların sıfatlarından biri olduğunu belirterek şöyle buyurur: **"Münafığın alâmeti üçtür: Konuşunca yalan söyler, vaat edince yerine getirmez ve kendisine emanet verilince hainlik eder."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar topluluğu!. Emanet, emin / güvenilir kişinin hakkı olmadığı şeye göz dikmemesini içerir. Emin / güvenilir kişinin, gerek Allah'ın ve gerekse kulların olsun, yerine getirmesi gereken haklarını edâ etmesini kapsar. Aynı şekilde, kendisine emanet edilen eşyaları, malları, değerleri ve sırları korumaya özen göstermesini de kapsar. Alimler şöyle der: "Emanetin girdiği alanlar çoktur. Bunlar; Allah'ın kullarına gözetilmesini ve korunmasını emrettiği mükellefiyetler ve haklarda toplanır. Bazıları dinle, bazıları canlarla, bazıları akıllarla, bazıları mallarla ve bazıları da ırzlarla ilişkilidir."

İman kardeşleri!.. Gözetilmesi ve hakkının yerine getirilmesi gereken emanetlerden biri de, nasihat isteyene nasihat etmektir. Görüş isteyene, her türlü kişisel çıkardan arınmış doğru görüşü söylemektir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müsteşâr (kendisine görüş sorulan), kendisine itimat edilendir."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder ve "Hasen bir hadistir" der. Yine; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kime Müslüman kardeşi danışır da ona doğru olmayanı işaret ederse, ona hıyanet etmiştir."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Ebu Davud, hasen bir senetle rivayet eder.

Her çeşidiyle ve şekliyle vazifeler ve sorumluluklar da, hakkında Allah'tan korkulması gereken genel emanetlerdendir. Ebu Zerr radıyallahu anh şöyle der: Dedim ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Beni görevli olarak kullanmaz mısın?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem eliyle omuzuma vurdu ve şöyle buyurdu: **"Ey Ebu Zerr! Sen zayıfsın ve o (görev) bir emanetir. Şüphesiz o, hakkıyla alıp onunla ilgili üzerine düşeni yerine getiren hariç, Kıyamet günü bir utanç ve pişmanlıktır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Yine Müslim, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Allah'ın bir topluluğa yönetici kıldığı ve öldüğü günde yöneticisi olduğu topluluğu aldatıyor olarak ölen hiç kimse yok ki, Allah ona cenneti haram kılmasın."**

İslam kardeşleri!. Kişiye emanet edilen en büyük şeylerden biri de, Müslümanların hepsine ait olan (kamuya ait olan) mallardır. Allah, bu malların gözetilmesini ve boşa götürülmemesini farz kılmıştır. Kişinin kendi malını korur gibi ya da daha dikkatli bir şekilde bu malları koruması gerekir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden kimi bir işte görevli tayin eder de bizden bir dikiş iğnesi saklarsa, bu bir hıyanettir ve onu Kıyamet günü getirir."** Yine hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **" Sizden kimi bir işte görevli tayin edersek; onun çoğunu da, azını da getirsin."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Müslümanların malları kendisine emanet edilen güvenilir kişiye övgüde bulunmuştur. Şöyle buyurur: **"Gönlü hoş olarak kendisine emredileni yerine getiren güvenilir hazinedar, sadaka verenlerden biridir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Büyük emanetlerden biri de, Müslümanların işlerinin ancak kendisinde Allah korkusu görülen, bilgi ve pratik yönünden yeterliliği bulunan, kendisine yüklenen görevi yerine getireceğine güvenilen kişilere verilmesidir. Allah celle ve alâ, İfrit isimli cinden bahsederek şöyle buyurur: **((Sonra Süleyman müşavirlerine) dedi ki: "Ey ulular! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o Melike'nin tahtını bana getirebilir?" Cinlerden bir ifrit, "Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm; gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz" dedi.)** *(27/en-Neml/38-39)* Ve, Şuayb aleyhisselam'ı anlatırken şöyle buyurur: **((Şuayb'ın) iki kızından biri: "Babacığım! Onu ücretle (çoban) tut. Çünkü ücretle istihdam edeceğin en iyi kimse, bu güçlü ve güvenilir adamdır" dedi.)** *(28/el-Kasas/26)* Yusuf aleyhisselam'dan bahsederken şöyle buyurur: **(O (Yusuf) da, ona (hükümdara) dedi ki: "Beni bu ülkenin hazineleri üzerine getir. Çünkü iyi korurum, iyi bilirim.")** *(12/Yusuf/55)*

Huzeyfe ibnu'l Yemân radıyallahu anh'tan nakledilen bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Necran ehline şöyle buyurur: **"Mutlaka size gerçekten güvenilir, emin bir adam göndereceğim."** Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sahabileri o kişi olmayı beklerler ve Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Ebu Ubeyde'yi gönderir. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Ortamın kötülüğü ve toplumun bozulmasının alâmetlerinden biri de; emanetin, güvenilirliğin kaybolması ve gözetilmemesi, sorumluluk taşımada ve yüklemede gevşeklik gösterilmesidir. Kişisel çıkarların amaç edinilmesi ve kişisel çıkarlar uğruna kamu çıkarlarının terkedilmesidir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu durumu kötüleyerek şöyle buyurur: **"Şüphesiz Allah, çirkin söz ve fiillere ve bilerek çirkin söz söylemeye buğzeder. Muhammed'in nefsi elinde olana (Allah'a) yemin olsun ki; güvenilir kimse hainlikle suçlanıp hain kimseye itimat edilmedikçe; çirkin söz ve filler, bilerek çirkin söz söyleme, akrabalık bağlarını koparma ve kötü komşuluk yayılmadıkça Kıyamet**

kopmaz." Bu hadisi, İmam Ahmed ve İbni Mâce rivayet eder ve isnadı sahihtir. Buhari'nin Sahihi'ndeki bir hadiste ise şöyle buyurur: **"Emanet kaybolduğu zaman Kıyamet'i bekle!"** (Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e Kıyamet'i soran bedevi Arap) der ki: "Onun kaybolması nasıldır?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İş ehli olmayana isnat edildiğinde Kıyamet'i bekle!"**

Ey Müslümanların işlerinden birinde sorumluluk üstlenenler! Önce Allah, sonra devlet başkanı size büyük sorumluluklar ve önemli görevler yüklemiştir. Size düşen, o görevi yerine getirirken Allah'tan korkmak ve bu sorumlulukları gözetmektir. Size düşen, bu görevleri önce Allah'ı, sonra devlet başkanını ve Müslümanların genelini memnun edecek şekilde yerine getirmektir. Bu görevleri kişisel çıkarlar için kullanmaktan sakının! Bu görevlerin maksatlarına ulaşmasında gevşeklik göstermeyin. Önce devlet başkanı, sonra Müslümanların geneli size bu görevleri emanet etmiştir. Tâ ki onları kamunun yararına kullanın. Müslümanlara yarar sağlayacak küçük-büyük her şeyi elde etmeye çaba gösterin. Müslümanlara karşı yumuşak olun ve ihtiyaçlarını giderin. İşlerini kolaylaştırın ve onlara zorluk çıkarmaktan sakının. Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin. Toplumun fertleri arasında sevginin yayılmasına yardımcı olun. İnsanların düzeni, ülkeyi ve devlet başkanını sevmesi için doğru ve dürüst olun. Şüphesiz hainliğin en büyüklerinden biri de; insanları başarısız kılmak ve onları rahatsız etmek, onlara zarar vermek ve devlet başkanından nefret ettirmek noktasında şeytana yardımcı olmaktır. Çünkü ihtiyaç sahibinin gözü, ihtiyacından başkasını görmez. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: **"Her hainlik eden için Kıyamet günü bir sancak (bir işaret) vardır ve hainliği ölçüsünce yükseltilir. Dikkat edin! Hainlik bakımından amme hizmetlerini üstlenenden daha büyük bir hain yoktur."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Alimler der ki: "Çünkü amme hizmetlerini üstlenenin hainliğinin zararı bir çok insana dokunur."

İslam Ümmeti! Her Müslümanın üzerindeki büyük emanetlerden biri de, bu dinin faziletlerini ve güzelliklerini göstermektir. İlim ve amel ile, davranış ve görüntü ile bütün dünyaya bu dinin insanlık için hayır ve rahmet olduğunu anlatmaktır. Bu dinin mutluluk ve barış, dünya ve ahirette başarı ve kurtuluş taşıdığını anlatmaktır.

Yine; Müslümanların üzerindeki büyük emanetlerden biri de, İslam gençliğidir. Ey Müslümanların alimleri ve düşünürleri!. Ey İslam davetçileri!.. Ey medya ve eğitim mensupları!.. Gençlik hakkında Allah'tan korkun! Onları, kendileri ve ülkeleri için hayırlı şeylere, içinde kendilerinin ve ümmetlerinin çıkarı olan şeylere yönlendirin. Onlara İslam'ın maksatlarını anlatın. Onları doğru inanca, ahlâk ilkelerine ve düzgün görüşlere yönlendirin. Onlara aşırılık gibi, Kur'an'dan ve Sünnet'ten delil olmadan ve ümmetin alimlerinin genel anlayışına dayanan sağlıklı bir görüş olmadan insanları tekfir etmek veya bid'atla ve fasıklıkla suçlamak gibi sapık görüşlerin tehlikesini gösterin. **"Hepiniz bir çobansınız ve herkes yönetimi altındakilerden sorumludur."**

Onları her çeşit günahtan sakındırın. Gençlerin ahlakını bozmak için içerisinde zehir ve şer taşıyan bir takım programlar yayınlayan kanallar dolayısıyla medya mensupları üzerinde büyük bir tehlike vardır. Öyle ki; beyinlerini yıkamak, iğrenç müzikler ve rezil bir ahlak öğretmek için genç erkekleri ve genç kızları bir mekana toplamaktadırlar.

Bu kanalların sahipleri, Allah'ın huzurunda duracakları günün dehşetini unutmasınlar! Dünyanın gelip geçici olduğunu ve ebedi kalınacak yerin ahiret olduğunu unutmasınlar. **(İnananlar arasında kötü söz ve davranışın yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da, ahirette de acı veren bir azap vardır. Allah bilir; siz bilmezsiniz.)** *(24/en-Nûr/19)*

Bereket ve Bereket Yolları

Şeyh Salih b. Humeyd
Mekke, 13.03.1426 Hicri – 22.04.2005 Miladi

Ey insanlar!.. Sizlere ve kendi nefsime Allah'tan hakkıyla korkmayı tavsiye ederim. Allah'tan hakkıyla korkun ki Allah da size rahmet etsin. Dünya sizi sakın aldatmasın. Onda sevinen üzgündür ve kişi üzülmeyeceğinden emin değildir. Onda bazıları sevinirken bazıları gözyaşı döker. O zayıf bir yurttur, kim ona dayanırsa aldanmıştır. Ancak takvâ ve ihlas ehli kurtuluşla ilgilenir. Onların günleri salih amellerle doludur. Geceleri uyanıktırlar. Nefisleri arınmıştır. Kalpleri Allah korkusuyla imar edilmiştir. Hem dünya, hem de ahiret için çalışırlar.

Ey Müslümanlar!.. Her Müslüman'ın ve basiret sahibi insanın durup düşünmesi gerekir. Allah; bu çağın insanlarına ilim ve eğitimde, medya ve iletişimde, tıp ve tedavide, çalışma alanında, ekonomide, taşımacılıkta, ulaşımda, ticarette, sanayide, ziraatte, giyim kuşamda ve hayatın her alanında öncekilerin bilmediği ve görmediği sayısız nimetler bağışlamıştır. Bu büyük gelişme insanların durumunu ve hayat şartlarını değiştirmiştir. Allah onları yeryüzüne, daha öncekileri kılmadığı şekilde hakim kılmıştır. Onlara çarşılar ve rızıklar açmış, dünyanın her bölgesi arasında menfaatlerin değişimi imkanını bağışlamıştır.

Akıllı ve basiretli Müslüman kendi kendine şu soruyu sorar: Bereket nerede? Huzur nerede? Allah Teâlâ'nın şu kavlinde vaat edilen güzel yaşam nerede?. **(Erkekten ve dişiden, mümin olarak kim iyi amel işlerse muhakkak onu güzel bir hayat ile yaşatacağız ve yapmakta oldukları amellerin daha güzeliyle mükafatlarını elbette vereceğiz.)** (16/en-Nahl/97)

Bilim ve icatlar, keşifler ve teknolojik üretim ne kadar ilerlerse ilerlesin ve ne kadar genişlerse genişlesin, kendi başına huzuru sağlayabilir mi? Mutluluk getirebilir mi? Bereketin inmesine neden olabilir mi? Çağ; bilim, hız ve teknoloji çağıdır. Fakat aynı zamanda fazilet çağı mıdır? Huzur çağı mıdır? Zengin ve güçlü, fakat huzursuz ve güvenliği tehdit altında yaşayan ne çok millet var. Bölünüp parçalanmaktan korkmakta ve endişe içinde yaşamaktadır. Yok olup gitme tehdidi altındadır. Korku içinde bir kuvvet, memnun olunmayan bir zenginlik, düzgün olmayan bir bolluk, parlak bir yaşam ve karanlık bir gelecek... Belki de ardından ceza gelecek bir imtihan...

Ey kardeşler!.. Bütün bu düşünceler, şu soruları sormaya çağırmaktadır: Bereket nedir? Bereket nerededir? Güzel ve rahat yaşam nerededir? Allah azze ve celle Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurur: **((O) ülkelerin halkı inanıp (Allah'ın azabından) korunsalardı, elbette üzerlerine gökten ve yerden bolluklar açardık.)** (7/el-A'râf/96)

Allah'ın kulları!.. Bereket, her türlü hayırda artma ve gelişme, çoğalma ve mutluluğu elde etme demektir. Rabbimizin bereketi, yarattıklarına bolca hayır ve ihsanda bulunmasıdır ve rahmetinin genişliğidir. Bereket; ilahi hayrın dolup taşması, kalıcılığı ve devamlılığıdır. İlim ehli şöyle der: "Allah'ın lütfu ve ihsanı sayısız olduğu için ve insana hissetmediği ve beklemediği yerden geldiği için, kendisinde nereden geldiği hissedilmeyen bir artış görülen her şeye "mübarek / bereketli" denilmiştir." Hayrın tamamı Allah'tandır, O'na aittir ve O'nun elindedir. Rabbimiz Subhânehu, her türlü kemâl sıfatına sahiptir. Bütün hayırlar O'ndandır. Bütün övgüler ve senâlar

O'nadır. O'nun ismi ne yücedir. Sıfatları ne yücedir. Fiilleri ne yücedir. Zâtı ne yücedir. Bereketin tamamı O'ndandır ve O'nun elindedir. Kendisinden istenilen hiç bir şey O'nu yıldırmaz. Bolca bağışı ve çokça ihsanı O'nun hazinelerinden hiç bir şey eksiltmez. Bütün dünya ellerini açmış O'na yakarmakta ve O'ndan istemektedir. **(Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler.)** (55/er-Rahman/29) **(Aksine Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir.)** (5/el-Mâide/64) **"O'nun eli doludur, bağışlamak onu azaltmaz. O, gece ve gündüz bolca ihsanda bulunandır."** Dünyada iyilere de kötülere de bağışta ve hayırda bulunur. Bolca hayrı, geniş ihsanı, arkası kesilmeyen bereketi, gizli ve aşikar nimetleri dolayısıyla Allah'a hamd olsun! Allah Subhânehu, arkası kesilmeyen cömertliği ve çokça hayrıyla, azamet ve kudsiyetinin büyüklüğüyle ne yücedir. Dünyadaki ve ahiretteki, geçmişteki ve gelecekteki bütün nimetler ve hayırların varlığı ve devamı, çokluğu ve bereketi O'nun lütuf ve ihsanıyladır. Dolayısıyla, Allah'a hamd-ü senâlar olsun.

Allah Subhânehu, yarattıklarından bir çok şeye bereket vermiştir. Su; mübarektir, temizdir ve temizleyicidir. Sahurda bereket vardır. Allah'ın Evi (Kâbe) mübarektir. Medine mübarektir. Allah, Mescid-i Aksâ'yı ve etrafını mübarek kılmıştır. Kur'an'ı mübarek bir gecede mübarek bir kitap olarak indirmiştir. Mübarek olduğu noktasında hakkında delil olan her şeyde Allah bereket kılmıştır, onda hayır ve artış vardır. İnsanın mübareği ise, İbnu'l Kayyım rahimehullah'ın dediği gibi, bulunduğu her yerde kendisinden yararlanılan kimsedir. **("Beni, nerede olursam olayım mübarek kıldı.")** (19/Meryem/31) Allah, eşyalara ve canlara, mallara ve oğullara, ailelere ve işlere, zamanlara ve mekanlara, bilgilere ve becerilere, duygulara ve amellere bereket verir. Hayatın güzelliklerine bereket verir. Hayatı geliştiren ve yükselten bereketler vardır. Bu bereketlerde; bollukla birlikte mutsuzluk, çoklukla birlikte alçalma ve bozulma yoktur.

Ey Müslümanlar!.. Bereketin gerçekleşmesine ve elde edilmesine gelince, bunun yolu iman ve takvâdır, doğruluk ve adalettir, rahmet ve ihsandır. İnsanların atası Adem aleyhisselam'a yeryüzüne ilk indiğinde şöyle denilmiştir: **(Allah (onlara) şöyle dedi: "Birbirinize düşman olmak üzere hepiniz oradan (cennetten) inin. Artık benden size bir hidayet (kitap) geldiği zaman, kim benim hidayetime uyarsa işte o, sapıklığa düşmez ve (ahirette) zahmet çekmez. Her kim de benim zikrimden (Kur'ân'dan) yüz çevirirse, (bilsin ki) ona dar bir geçim vardır.)** (20/Tâhâ/123-124) Allah azze ve celle, insanlığın ikinci atası Nuh aleyhisselamdan bahsederek şöyle buyurur: **("Ey Nuh!" denildi, "Bizden bir selâm sana ve seninle birlikte olanlardan gelecek ümmetlere bereketler dileğiyle gemiden in.")** (11/Hûd/48) İman, takvâ ve hidayete tâbi olmak, yeryüzü ve gökyüzünün bereketlerine giden yoldur. Rızıkların ve hayırların bolca inmesini sağlamanın yoludur. Allah tarafından verilmiş bir hak sözdür. **(Allah'dan daha çok ahdine riayet edecek kim vardır?)** (9/et-Tevbe/111)

Allah'ın kulları!.. İnanç esasları ve şeriat kuralları ile din, insanlığın varoluşundan beri; Adem ve Nuh'tan, Musa ve İsa'dan, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'den Kıyâmet'e kadar ahiretten önce dünya mutluluğunu sağlamıştır. İman ehli bunu, inanarak ve tasdik ederek, teslimiyetle kabul ederler. Bir an bile bunda tereddüt etmezler. İçeriği konusunda hiç bir şekilde şüpheye düşmezler. İman ve takvâ, doğruluk ve hidayet yeryüzünün imarına ve inşasına sevkeden bir güçtür. İleri ve gelişmiş bir yaşam içinde, Allah'ın yardımıyla kuşatılmış üretken bir ilerlemeyle fitne ve fesadı defederek dünyanın hayırlarını ve bereketlerini talep etmeye iten bir etkendir. Allah, doğruluk ve hidayet ile gökyüzünün ve yeryüzünün bereket kapılarını

açar. Böylece insanlar, kesintisiz bir bolluk içerisinde üstlerinden ve ayaklarının altlarından nimetler yerler.

Allah'a ve ahiret gününe iman eden asla ahireti için dünyasını tehlikeye atmaz. Bilakis o imanıyla, dünya ve ahireti birlikte kazanır. **(Kim dünya nimetini isterse, bilsin ki dünya ve ahiret nimeti Allah katındadır.)** (4/en-Nisâ/134) **(Bu dünyada güzel amel işleyenlere güzel bir mükafat var. Elbette ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Allah'tan korkanların yurdu ne güzeldir!)** (16/en-Nahl/30) **(De ki: "Bunlar, bu dünya hayatında inananlar içindir, kıyamet gününde de yalnız onlara mahsustur".)** (7/el-A'râf/32) Mümine düşen görev, dinin ve ibadetin Müslüman'ın hayatındaki, daha da ötesi tüm insanlığın hayatındaki mübarek etkileri üzerinde düşünmektir. İbadet ve tâatlar, güzel ahlak ve muamele, müminin nefsini arındıran, ruhunu yücelten ve davranışlarını güzelleştiren faktörlerdir. Hayırları ve bereketleri çoğaltırlar. Huzur ve sükûnet doğururlar. Alışveriş yapan iki insan hakkında zikredilen şu yüce hadise bakın. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Alışverişte bulunan iki kimse (alıcı ve satıcı), birbirlerinden ayrılmadıkları sürece (alışverişte) tercih hakkına sahiptirler. Doğru söyler ve (malın kusurunu) açıklarlarsa, alışverişlerinde kendilerine bereket verilir. Şayet yalan söyler ve (malın kusurunu) gizlerlerse, alışverişlerinin bereketi silinir."** Bu hadis, İmam Müslim'in Hakim b. Hizam radıyallahu anh kanalıyla rivayet ettiği sahih bir hadistir.

Satıcı; malını tanıtırken ve fiyatını belirlerken dürüst olmalıdır. Alıcı ise, dürüst olmalıdır. Bu hadis, dünya hayrını elde etmenin ancak salih amelle mümkün olacağına işaret eder. Günahlar ise, dünya ve ahiret hayırlarını giderir. Bu; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'den rivayet edilen diğer bir sahih hadiste daha çok kendini gösterir: **"Yemin, malın çabuk satılmasını sağlar (fakat) bereketi giderir."** Bu hadisi; Buhari, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Allah'ın faizin bereketini gidermesini ve sadakaları bereketlendirmesini de bununla birlikte düşünün. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(İnsanların malları içinde artsın diye verdiğiniz faiz, Allah yanında artmaz. Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz zekata gelince, işte onlar, malları kat kat artmış olanlardır.)** (30/er-Rûm/39) Ve şöyle buyurur: **(Allah faizi mahveder, oysa sadakaları bereketlendirir. Allah günahta ve inkârda direnen hiç kimseyi sevmez.)** (2/el-Bakara/276) Mukâtil şöyle der. "Faizden gelen ne kadar çok olursa olsun, dolup taşsa da, sahibine gıpta ile bakılsa da, şüphesiz Allah onu mahveder." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, hasen bir hadiste şöyle buyurur: **"Faiz, çok olsa bile, hiç şüphesiz sonuçta azalır."** Bütün bu günahlar, sayıca ve miktar bakımında çok görünse bile, alışverişlerdeki bereketi giderir. Bereketin ortadan kaldırılması, sayının tükenmesine ve yararın azalmasına neden olur. Ahiretteki ecrinin yok oluşunu ise hiç sorma!.

Allah'ın kulları!.. Takvâ ve salâh, ibadet ve tâat içinde yaşamak, beden ve ruh sağlığını doğurur. Maddi rahatlık, bereket ve huzur getirir. Sahibine, işinin başında ve sonunda başkasının sahip olmadığı kazançlar kazandırır. **"Kimin arzusu dünya olursa, Allah onun işlerini dağıtır ve fakirliği gözlerinin arasına (alnının ortasına) yazar. Dünya ona ancak kendisi için yazıldığı kadar gelir. Kimin arzusu da ahiret olursa, Allah onun (dağınık) işlerini toplar ve zenginliği kalbinde kılar. Dünya ona istemese de zorla gelir."**

İman ve salâhın nefis ve hayat, zaman ve mekan, ev ve aile üzerindeki etkileri ve bereketine şahit pek çoktur. Hiç şüphesiz takvâ yolu insana rıza ve kanaat, bereket ve saadet kapılarını açar. Değişmeyen kesin kaide şudur: Hak din, doğru iman ve salih amel, dünya saadetinin ve bereketinin sebebidir. Allah, iman ehline nimet ve bereket kapılarını açınca, bunun onlar üzerindeki etkisi Allah'a şükür olur. O'ndan razı olurlar ve bu nimetleri O'nun yolunda ve razı olacağı şeylerde harcarlar. Şer yolunda değil hayır yolunda, bozgunculuk için değil ıslah için harcarlar. Bunun karşılığı da onlara verilen nimetlerin artması ve bereketlenmesi olur. Nefislerinin mutmain ve kalplerinin huzurlu olması olur. Dünyada mal ve mülklerinden yararlanırlar, ahirette de güzel bir karşılık bulurlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim o hidayetçimin izinde giderse, onlar için hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.)** (2/el-Bakara/38) Allah'ın kullar üzerinde geçerli kurallarından biri de, güvenliğin imanın karşılığı olmasıdır. Korku ise, küfrün karşılığıdır. **(İman edenler ve imanlarını zulüm ile karıştırmayanlar... İşte güven onlarındır ve doğru yolu bulanlar da onlardır.)** (6/el-En'âm/82)

Hiç şüphesiz iman ve fazilet hayatı; bereket, istikrar ve sükunettir. Sağlam iman, kalpleri aydınlatır ve gönüllerin derinliklerine işler. Derin bir iman ve sağlam bir inanç, ruhu ve maddeyi, hakkı ve üstünlüğü, ilmi ve dini, dünya ve ahireti kapsayacak kadar geniştir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım. **(Allah'ın vaadi budur. Allah, vaadinden caymaz. Fakat insanların çoğu bilmezler. Onlar, sadece bu dünya hayatının dış yüzünü bilirler. Ahiretten ise onlar hep gafildirler. Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki, Allah göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre için yaratmıştır? Gerçekten insanların çoğu, Rablerine kavuşmayı inkâr etmektedirler.)** (30/er-Rûm/6-8)

Ey Müslümanlar!.. Bu çağın ilim ve becerileri, inançları ve sapmaları içinde düşünülmesi gereken noktalardan biri de, kalpleri mühürlenmiş ve kandırılmış, İslam'a mensup bazı gençlerin durumudur. Şaşkınlık ve endişe, başkaldırı ve terör içinde yaşamaktadırlar. **((Allah) kimi saptırmak isterse, sanki göğe yükseliyormuş gibi, göğsünü dar ve sıkıntılı yapar.)** (6/el-En'âm/125)

Bunlar, yaşları küçük aykırı bir gruptur. İlimden nasipleri azdır. Nefislerini helak ettiler ve ülkelerinde bozgunculuk çıkardılar. Din düşmanlarına fırsat verdiler. Güven içinde yaşayan insanları korkuttular. Pusuda bekleyenlere ve kalplerinde hastalık bulunanlara kapı açtılar. Onlara yazıklar olsun! Hür insanların zillete düşmesini, hür kadınların kirletilmesini ve insanların ülkelerini terketmesini mi istiyorlar? Cinayetlerin çoğalmasını, işlerin birbirine karışmasını, kutsal değerlerin çiğnenmesini, insanların çeşitli gruplara bölünmesini ve başvuru kaynaklarının çeşitlenmesini, bunun sonucu olarak da –düşman pençesine düşen ve karmaşanın hüküm sürdüğü bazı ülkelerde olduğu gibi- dirilerin ölülere gıpta etmesini mi istiyorlar?

Yakıtı insanlar, mallar ve mülkler olan; sonucu ise dindarlığın azalması, korku ve açlığın yayılması olan bir fitneyi mi alevlendirmek istiyorlar? Fakat bu Allah'ın izniyle asla olmayacaktır. İlim ve iman ehli, toplumun önderleri ve ümmetin liderleri bir grup aykırı insanın kendilerine ne yapacaklarını dikte etmesine, dininde ve inancında şüphe uyandırmasına asla izin vermeyecektir.

Allah'a hamdolsun, bu kesin tavır, ümmet mensuplarının bu sapmaya karşı liderleriyle yaptığı görüşmelerde kendini göstermiştir. Ümmet, liderlerinin ve yöneticilerinin arkasındadır ve bu tür eylemleri kınamaktadır. Bu eylemler için hiç bir gerekçeyi kabul etmemektedir. Bunları yapanların ve planlarının ortaya çıkarılması için, yardımlaşmaktadır. Allah'ın izniyle hepimiz inancın bekçileri ve ülkenin koruyucularıyız. Dine ve kutsal değerlere karşı duyarlıyız.

Bu bekçilerin en başında da, kardeşlerimiz ve evlatlarımız, güvenlik güçleri gelmektedir. Onlar, cesaret ve kahramanlık ehlidir. Samimiyet ve yeterlilik içerisinde, güçlü ve hikmetli bir şekilde hareket etmektedirler. Çünkü onlar, hak ve hidayet üzere olduklarından emindirler. Onlardan yaşayan mutlu yaşar, ölen ise şehit olarak ölür. Allah yolunda ve ülkelerinin korunması için çalışırlar. Allah azze ve celle'nin **("Bize ne oldu da yurtlarımızdan çıkarıldığımız ve çocuklarımızdan ayrıldığımız halde Allah yolunda savaşmayalım?" dediler.)** (2/el-Bakara/246) buyruğunun anlamını iyi bilirler.

Vatan ve ülke için yapılan savaş, Allah yolunda yapılan savaştır. Güvenlik güçlerinin kahramanlıkları ve uyanıklıkları ile, cesaretleri ve hikmetleri ile –Allah'ın izniyle- bu ülke üstün ve korunmuş olarak kalacaktır. Dinin ve İslam'ın sancağını yükseltmeye devam edecektir. Şüphesiz onlar, kuvvet ve izzet kaynağıdır. Daha da ötesi, Allah'ın izniyle İslam ülkesinin, Harameyn-i Şerifeyn ülkesinin güvenliğinin garantisidir. Onlar Allah'ın izniyle, dinin ve ülkenin bekçileridir. Allah onlara lütuf ve ihsanda bulunsun ve işlerinde bereket kılsın. Allah onlara dünya ve ahiret sevabı versin. Allah ihsan sahiplerini sever.
Sonra; Peygamberiniz Muhammed Mustafa'ya salât ve selamda bulunun. Rabbiniz celle ve alâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Sihrin Tehlikesi

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 20.03.1426 Hicri – 29.04.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), kurtuluşa erenlerin yoludur. Ondan yüzçevirmek ise, bedbahtların yoludur.

Ey Müslümanlar!.. Hidayet, Allah'ın kullarından dilediğine verdiği bir bağıştır. Allah celle ve alâ bu bağışın, saflığını kirletecek veya nurunu söndürecek şeylerden korunmasını emretmiştir. İnsanlardan bazıları, kendisi veya başka biri için kader olarak takdir edilene razı olmayarak dinini ucuza satar. Sihirbazlara ve gayptan haber verdiğini öne sürenlere başvurarak gaypla ilgili bilgi ister. Onlardan kendisi için sihir yapmalarını veya gerçekleşmesi mümkün olmayan tamahlarını gerçekleştirmelerini ister.

Sihir ateşiyle fertler ve toplumlar yanmıştır. Sihir; cinden ve şeytandan yardım dileme, kalbin Allah'tan başkasından korkması, Allah'tan başkasına tevekkül etme, insanların yaşantılarını ve maslahatlarını bozma gibi dini açıdan bir çok helak edici unsuru bir araya toplar. Sihir, toplumu yıkma ve aileleri dağıtma aletlerinden biridir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yedi büyük günahtan sakının."** Derler ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Onlar nelerdir?" Şöyle buyurur: **"Allah'a şirk koşmak, sihir yapmak, Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetimin malını yemek, savaşın kızıştığı anda savaş alanından kaçmak ve hiçbir şeyden haberi olmayan evli mümin kadınlara iftira etmektir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Şeytan, Allah'ın kullarına eziyet olsun diye sihir yapmak üzere sihirbazı sihre teşvik eder. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Onlardan karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı.)** (2/el-Bakara/102) Ve şöyle buyurur: **(Kendi kendilerine zarar verecek ve bir fayda sağlamayacak bir şey öğreniyorlardı.)** (2/el-Bakara/102)

Her yapılan sihir kendisine sihir yapılan kişiye etki etmez. Sihir yaptığı halde sihir yaptığı kimse üzerinde etkili olamayan nice sihirbaz vardır. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Fakat Allah'ın izni olmadıkça bununla kimseye zarar verebilecek değillerdir.)** (2/el-Bakara/102)

Zarar ve faydanın hepsi Allah'ın elindedir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bil ki; ümmet sana bir şeyle zarar vermek üzere bir araya gelse, Allah'ın senin üzerine yazdığı şeyden başka bir şeyle sana zarar veremezler."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Sihir yapan nefis bakımından insanların en kötüsüdür. Yapısı en bozuk ve kalbi en karanlık olanlarıdır. Şeytana yakındır ve ona ibadet eder. Hayırdan yüz çevirir. Topluma kızgındır. En aşağılık sıfatlara sahiptir. Kendisine başvuranlara asılsız haberlerle yalan söyler. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"(Şeytanlar, melekler arasında konuşulanlardan işitebildiklerini) sihirbazın ya da kahinin ağzıyla ortaya atarlar, (sihirbaz da) onların yanına yüz yalan ekler."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Sihirbaz, ancak Yüce Allah'ı inkar ettikten sonra / kafir olduktan sonra sihir yapabilir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim sihir yaparsa, şirk koşmuştur."** Bu hadisi, Nesâi rivayet eder. Fethu'l Mecid'de şöyle denir: "Bu, sihirbazın müşrik olduğuna dair bir delildir. Çünkü sihir, şirk olmadan gerçekleşmez."

Sihir yapan, parayı çok sever ve zavallı insanları bu yolla kandırır. Firavun sihirbazlardan, Musa aleyhisselam'a karşı sihirleriyle ortaya çıkmalarını istediğinde, sihirbazlar ondan karşılık isterler. Allah Subhânehu, onların halini anlatarak şöyle buyurur: **(O sihirbazlar Firavun'a geldiler: "Galip gelirsek bize muhakkak mükâfat var değil mi?" dediler. "Evet" dedi (Firavun), "Üstelik o zaman benim yakınlarımdan olacaksınız.")** (7/el-A'râf/113-114)

Sihir yapan, başkalarına tuzak kurar ve onları şirke davet eder. Bazen, Allah'tan başkası adına kurban kesmesini emreder. Bazen, yarar getireceğini veya zararı uzaklaştıracağını söyleyerek muska, nazarlık ve benzeri şeyler asmasını emreder. Oysa Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim temime (muska, nazarlık vb. bir şey) asarsa şirk koşmuştur."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder. Kendisine gelenin kalbini kazanmak için, onun hastalığını veya derdinin ne olduğunu bildiği izlenimini verir. İçine Kur'an ayetleri de kattığı büyülü sözler okuyarak onu kandırır.

Sihir yapanın topluma sadece zararı vardır. Bütün fiilleri, ardı ardına yığılan karanlık şeylerdir. Toplumun bazı fertlerini şirke düşürür. Topluma felaket getirir. Mutlu yuvaları dağıtır. Birbirini seven eşleri birbirinden ayırır. Bu nedenle hayırlı evlatlar hayatın acısını tadarlar. Anne babalarının ayrılığı nedeniyle yanlış yollara düşerler. Sihir, insanlara üzüntü ve keder getirir. Sihir yapan kişi yüzünden hastalanan ne çok sağlıklı insan vardır. Sihir yapanın sebep olduğu hastalıktan kurtulmak için borç yükü altına giren ne çok fakir vardır. Sihir yapan, tedavi ettiğini veya gayptan haber verdiğini öne sürerek ne çok haksız mal yemiştir. Sihir yapanın haber verdiği ve ancak Allah'ın bilebileceği gaybi bilgileri tasdik ettiği için ne çok insan dinden çıkmıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim arrâfa (gayptan haber verdiğini öne süren bakıcıya) veya kahine gider ve bir şey sorar da onun söylediğini tasdik ederse, Muhammed'e indirileni inkar etmiştir."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

Sihir yapanların Müslümanlar için tehlikesinin büyüklüğü nedeniyle, toplumun onların şerrinden kurtulması için boyunlarının vurulmasına hükmedilmiştir. Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh, valilerine her sihir yapan erkeği ve sihir yapan kadını öldürmelerini emreder. Sihirbazın ahiretteki cezası ise, cehenneme girmektir. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Yemin olsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı.)** (2/el-Bakara/102) Sihir yapanın topluma ve dine kesin olarak zarar vermesine rağmen bazı insanlar, arka arkaya sihir yapana giderek dinlerini ifsat ederler.

Ey Müslümanlar!.. Sihir yaptırmak üzere sihir yapanın kapısını çalan, dünyası karşılığı dinini satmıştır. İmanın nurunu kalbin karanlığı ile değiştirmiştir. Şüphesiz bir fiile razı olan ve onu hoş gören, o fiili yapan gibidir. İslam'ı bozan on sebep arasında şu zikredilir: "Kim onu –yani sihri- yaparsa veya ona razı olursa, kafir olmuştur." Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Yemin olsun ki, onu her kim satın alırsa, onu alanın ahirette bir nasibi olmayacağını da çok iyi biliyorlardı.)** (2/el-Bakara/102)

Sihir yapana giden, Allah'ı kızdırır ve insanlara zulmeder. Allah'ın başkasına verdiği nimeti o kişiden kaldırmak için sihir yaptırmaya giderek hasedin zirvesine ulaşır. Başkasına sihir yapmaya uğraşan kimsenin yaptığının vebâli kendisine döner. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Halbuki fena düzen ancak sahibinin başına geçer.)** (35/Fâtır/43) İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Yani, bunun vebâli, başkalarına değil, kendilerine döner." Muhammed b. Ka'b el-Kurazi şöyle der: "Üç şey var ki, kim onları yaparsa, onun kendi başına gelmesinden kurtulamaz: Hile yapan, haksızlık yapan veya sözünde durmayan. Bunun onayı, Allah'ın Kitabı'nda vardır."

Dinden çıkarak sihirbazlarla birlikte çukura yuvarlanma pahasına sihir yapmak isteyen!.. Dünyanın kısa olduğunu ve karanlık bir kabre yatacağını hatırla!.. Tevbe ettiğini ilan et!.. Haset ettiğin kişilere sihir yapma yerine onlara iyi davranarak kalbindeki hasedi sil!. Yüce Rabbin katından başına bir felaket gelmeden önce, yaptığın sihirleri boz!..

Ey Müslümanlar!.. Kendisine sihir yapılan zulme uğramıştır. Bu nedenle Allah ona, kendisinde olması haset edilen nimetten daha büyüğünü verebilir. Allah, kullarından dilediğini, derecesini yükseltmek ve günahlarını bağışlamak üzere musibetle imtihan edebilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah kimin hayrını dilerse ona (bir musibet) isabet ettirir."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey kendisine sihir yapılan!.. Başına gelen nedeniyle üzülme!.. Allah, mü'min kulunu kendisine yaklaştırmak üzere musibetle imtihan eder. Başına gelen nedeniyle kızma ve Allah'ın senin için yazdığına sabırsızlık gösterme!.. Çünkü o senin mutluluğuna sebep olabilir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Olabilir ki siz, bir şeyden hoşlanmazsınız; oysa ki o sizin için bir hayırdır. Yine olabilir ki, siz bir şeyi seversiniz, oysa ki o sizin için bir kötülüktür.)** (2/el-Bakara/216)

Zulme uğrayanın duası kabul edilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Üç dua var ki, hiç şüphesiz kabul edilirler: Zulme uğrayanın duası, yolcunun duası ve babanın oğluna duası."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Sabreder ve Allah'tan hakkıyla korkarsan / takvâlı davranırsan, güzel son senin olacaktır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Âkıbet / güzel son, takvâ sahiplerinindir.)** (7/el-A'râf/128) Yunus aleyhisselam'ın duasını çokça yap. (Allah'ım!) "Lâ ilâhe illâ ente, subhâneke, innî küntü minez-zâlimîn / Senden başka ilah yok. Seni tüm kötülüklerden tenzih ederim. Şüphesiz ben zulmedenlerden oldum" de!.. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bununla dua eden hiç bir Müslüman yok ki, duası kabul edilmesin."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. İbnu'l Kayyım der ki: "Allah'ın, bunu yedi kere söyleyenin başındaki sıkıntıyı giderdiği tecrübe edilmiştir."

"Bizler Allah'a aidiz ve O'na döneceğiz! Allah'ım! Başımdaki musibette bana ecir ver ve ondan sonra bana daha hayırlısını ver!" duasını daima yap! Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bunu derse, başındaki musibetinde Allah ona ecir verir ve ondan sonra kendisine daha hayırlısını verir."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Sürekli istiğfar et / bağışlanma dile ki, kederlerin giderilsin ve başına gelen sıkıntılar kaldırılsın. Ey kendisine sihir yapılan kimse!.. Zulme uğramış bir halde Allah'a yönelmen, zulmetmiş olarak O'nun huzuruna çıkmandan daha hayırlıdır. Allah'a

sığın, çokça bağışlanma dile ve dua et!.. Şüphesiz Allah'ın sıkıntını gidermesi yakındır. Sakın Allah'ın yardımından ümidini kesme!.

Kahinlere başvurarak nefisleri aleyhine haddi aşan ve başkalarına zarar vermeyi nefsi kendisine güzel gösteren, dinini ifsat eden bu şeyleri hemen bıraksın ve samimi bir tevbe ile bu büyük günahtan dönerek Allah'a yönelsin!.. Tevbe edenlerin yoluna koyulsun ve bozguncu sihirbazların yolundan sakınsın!..

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Sihir yapan, her nerede olursa olsun başarıya ulaşamaz.)** (20/Tâhâ/69)

Ey Müslümanlar!.. Kim Allah'a yakın olursa, afetler ve kötülükler ondan uzaklaşır. Allah'ı çokça zikretmek, sihre engel olan faktörlerdendir. Sabah namazını cemaatle kılmaya devam etmek, kişiyi kötülüklerden korur. Bakara Sûresi, mübarek bir sûredir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, bu sûre hakkında şöyle buyurur: **""Bakara Suresi'ni okuyun. Çünkü onu okumak bereket, terketmek ise bir kayıptır. Ona sihirbazların gücü yetmez."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Günün başında ve sonunda Felak ve Nâs surelerini okumak sihri defeder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Ukbe b. Âmir radıyallahu anh'a şöyle buyurur: **"Onlarla (Allah'tan) korunma dile. Hiç bir korunma dileyen onlar gibisiyle korunma dilememiştir."** Bu hadisi Ebu Davud rivayet eder.

İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Kulun bu iki sure ile korunma dilemeye ihtiyacı; nefese, yemeye, içmeye ve giyeceğe olan ihtiyacından daha büyüktür."

Kim bir gecede Bakara Sûresi'nin son iki ayetini okursa, o iki ayet kötülüklere karşı kendisine yeter. Kim de acve hurmasından yedi tane yerse, sihirden korunur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim sabahlayınca yedi tane acve hurması yerse, o gün kendisine ne bir zehir, ne de bir sihir zarar verir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Günahlardan ve her türlü müzikten sakının. Çünkü bunlar, şeytanları evlere çeken en büyük etkenlerdir. Kulun kalbi Allah'ın zikrinden yoksun olursa ve Mevlâsı'na ibadeti az olursa, şeytanlar ona musallat olur ve zararı ona kolayca ulaşır. Bu nedenle, çokça Kur'an okuyun. Vakitlerinizi Allah'ı zikrederek ve O'na ibadet ederek geçirin. Kur'an, hastalıklara şifadır. Allah'ı zikretmek ise; kulu eziyet veren şeylerden korur, göğsü açar ve kalbe huzur verir. **(İyi bilin ki, kalbler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.)** (13/er-Ra'd/28)

İnsanları Affetmek

Şeyh Suud eş-Şureym
Mekke, 20.03.1426 Hicri – 29.04.2005 Miladi

Şüphesiz sözlerin en doğrusu Allah'ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Dinde sonradan uydurulan her amel bid'at ve her bid'at sapıklıktır.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Bilin ki, bu dünya hayatı bir oyun ve eğlencedir. Ahiret ise, ebediyet yurdudur. **(Ey selim akıl sahipleri Allah'tan korkun ki kurtuluşa eresiniz.)** (5/el-Mâide/100)

Ey insanlar!.. Kişinin göğsünün hilekarlıktan yoksun olması, hatalı da olsa kendi tarafını tutmaktan ve nefsin nasibi için intikam almaktan uzak durması, kin ve haset taşımayan salih mü'minin sıfatıdır. O, başkalarının hakkını kendi hakkına tercih eder. Dünyanın gelip geçici olduğunu ve ebediyet yurdu olmadığını bilir. Onun anlayışında dünyanın, ahirete ulaştırıcı olmaktan başka bir fonksiyonu yoktur. Daha da ötesi, kişi kalbinde kendini beğenme, kabalık ve hoş görüsüzlük taşıdıktan sonra, zaman zaman kalbinin katılığını ve dar görüşlülüğünü vurgulayan şeyler yaptıktan sonra yeryüzünde yaşamasının kıymeti yoktur.

Sağda-solda üstünlük kaynaklarını ve yollarını arayan, ne pahasına olursa olsun ona ulaşmaya çalışan ne çok insan var. Bununla birlikte, üstünlük kaynakları çoktur ve çeşitlidir. Fakat üstünlük kaynaklarından biri var ki, kolaylığına ve elde etmek için sarfedilmesi gereken çabanın azlığına rağmen insanların çoğu ondan gafildir. Onun anahtarı yalnızca birazcık irade kuvvetidir. Nasibinin tamamını ve bütün haklarını almak isteyen nefsi azarlamaktır.

Bu anahtar, kalbi kendi istekleriyle meşgul olmaktan ve verme değil alma sevgisinden arındırmakta kendini gösterir. Bu üstünlük, kişinin affetme, bağışlama ve hoşgörü kapısından girmesiyle gerçekleşebilir. Gönül hoşluğu ve başkaları hakkında güzel zanda bulunmak, özür dileyenin özrünü kabul etmek ve hataları bağışlamak, öfkeye hakim olmak ve insanları affetmek; bütün bunlar İslam'ın Müslümanlar arası ilişkilerde teşvik ettiği en önemli özelliklerdir. Bu kimin sıfatı ise, o kimse izzet / üstünlük ehlinden olmaya layıktır. Çünkü Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sadaka hiç bir malı eksiltmez. Allah, affeden bir kulun ancak izzetini artırır. Allah için alçakgönüllülük gösteren hiç bir kimse yok ki, (Allah) onu yükseltmesin."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder. İmam Ahmed'in Müsnedi'ndeki rivayet ise şöyledir: **"Hakkı yenen ve Allah için ona göz yuman hiç bir kul yok ki, Allah Teâlâ bu nedenle onu üstün kılmasın ve ona yardım etmesin."**

Ey üstünlük arayan! İşte üstünlük budur. Bu, dünyada ve ahirette üstünlüktür. Nasıl olmasın? Allah, bu sıfata sahip olanlara şu vaatte bulunmuştur: **(Rabbinizin bağışına ve genişliği göklerle yer arası kadar olan, Allah'tan gereği gibi korkanlar için hazırlanmış bulunan cennete koşun! O (Allah'tan hakkıyla korka)nlar, bollukta ve darlıkta Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar, insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever.)** (3/Âl-i Imrân/133-134)

Öfkelerini yutanlar, öfkelerini insanlar üzerinde kullanmayanlardır. Onlara hiç bir kötülük yapmazlar. Bununla, Allah azze ve celle katındaki ecri elde etmek isterler. İnsanları affedenler ise, kendilerine zulmedenleri affedenlerdir. Kalplerinde onlara karşı hiç bir düşmanlık kalmaz. Bu kimin özelliği ise, ihsan makamlarından yüce bir makama ulaşarak Allah'ın sevgisini kazanmıştır. **(Allah iyilik edenleri sever.)** (3/Âl-i Imrân/134) Şüphesiz kim iyilikte bulunursa, Allah onu sever ve Allah kimi severse, onu bağışlar ve ona merhamet eder. **(Muhakkak ki Allah'ın rahmeti, iyilik edenlere yakındır.)** (7/el-A'râf/56)

Allah'ın kulları!.. Affetmek, yumuşak ve ağırbaşlı salih kulların özelliklerindendir. Çünkü hakkından vazgeçmek, ahireti dünyaya tercih etmektir. Başkalarının kalplerine kuvvetli bir şekilde nüfuz eden takvâ ahlâkını yaymaktır. İnsanlar, bu sıfata sahip olan ve sürekli böyle davrananı mutlaka gözlerinde yüceltirler.

Başkalarını bağışlamak kolay bir iş değildir. Çünkü nefiste bir ukde kalır ve bu ukde ancak galip gelme ve intikam alma duygularına karşı mücadele ile yenilebilir. Bu da, hakları olsa bile, nefsin rağbetleri ve arzularına karşı çıkabilen güçlü insanların işidir. Oysa; Allah Teâlâ'nın, **(Zulme uğradıktan sonra hakkını alan kimseye gelince, işte onların aleyhinde ceza vermek için herhangi bir yol yoktur)** (42/eş-Şûrâ/41) buyruğu gereğince haklarını almaları caizdir. Fakat haktan vazgeçmek ve nefse hakim olmak, alışılmışı aşmanın delilidir ki, işte bu noktada diğer insanlardan üstünlük ortaya çıkar. İşte bu, öfke anında kendine hakim olduğu için övülen kişidir. Buhari ve Müslim'de ve diğer bazı hadis kitaplarında, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kim, gerçekleştirmeye gücü yettiği halde öfkesini tutarsa Allah onu bütün mahlukatın önünde çağırır ve onu huriler arasında seçmekte serbest bırakır."**

Ey Müslümanlar!.. Şüphesiz ki yüce şeriatımız, Müslümanları affetme ve bağışlamaya teşvik ettiğinde, bu teşviği dar bir çerçeveyle ve kapalı bir daireyle sınırlandırmamıştır. Bilakis, genel ve özel ilişkilerin bir çok yönünü kapsayacak şekilde geniş kılmıştır. Hikmet sahibi şeriat koyucu, devlet yöneticilerini de buna teşvik etmiştir. Çünkü yönetimde affetme ve hoşgörü sıfatlarının hakim olması, başarılı yöneticinin alâmetlerinden biridir. Allah Teâlâ, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e bunu emrederek şöyle buyurur: **(Sen yine de affa sarıl, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.)** (7/el-A'râf/199) Ayette zikredilen af, Allah Teâlâ'nın şu kavlinde belirtildiği gibi, bağışlama anlamındadır: **(Sen (o zaman), sırf Allah'ın rahmetiyle onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık onları sen bağışla, onlar için Allah'tan mağfiret dile. (Yapacağın) işlerde onlara da danış.)** (3/Âl-i Imrân/195)

Kanlarla ve kısasla ilgili konularda da affetmeye teşvik edilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bununla beraber kim kısas hakkını bağışlarsa, bu kendi günahlarına keffaret olur.)** (5/el-Mâide/45) Zifaf olmadan önce gerçekleşen boşanmalardaki mehir konusunda da affa teşvik edilmiştir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Eğer onları, kendilerine dokunmadan önce boşar ve mehri de kesmiş bulunursanız, o zaman borç, o kestiğiniz miktarın yarısıdır. Ancak kadınlar veya nikâh akdini elinde bulunduran kimse bağışlarsa başka. Ey erkekler! Sizin bağışlamanız ise takvaya daha yakındır.)** (2/el-Bakara/237) Daha da ötesi; alışverişlerde ve borçlanmalarda da affetmeye teşvik vardır. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bir Müslüman'ın (alışveriş gerçekleştikten sonra ondan) vazgeçmesini kabul ederse, Allah**

da onun günahını bağışlar." Bu hadisi, Ebu Davud ve İbni Mâce rivayet eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanlara borç veren bir tacir vardı. Darda olan bir kimseyi görünce adamlarına "Onun borcunu bağışlayın; belki Allah da bizi bağışlar" derdi. Allah da onu bağışladı."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Başkalarıyla ilişkide genel olarak af yolunu seçmeye teşvik özellikle vurgulanmıştır. Bir adam, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek, "Ey Allah'ın Rasulü! Hizmetçiyi ne kadar affedelim?" der. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem susar. Adam sorusunu tekrar eder. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yine susar. Adam üçüncü kere sorunca şöyle buyurur: **"Onu her gün yetmiş kere affet!"** Bu hadisi, Ebu Davud ve Tirmizi rivayet eder.

Affetmek ve bağışlamak, zillet ve zayıflık anlamına gelmez. Bilakis, cesaretin ve nefsi arzulara galibiyetin zirvesidir. Özellikle de, galip gelmeye gücü yettiği halde affederse... Buhari rahimehullah Sahihi'nde, "Zalimden intikam almak bâbı"nda şu ayeti zikreder: **(Onlar, haksızlığa uğradıkları zaman birbirleriyle yardımlaşırlar.)** (42/eş-Şûrâ/39) İbrahim en-Nehaî'nin şöyle söylediği zikredilir: "Hakir görmekten hoşlanmazlardı. Güçleri yettiği zaman affederlerdi." Hasan b. Ali radıyallahu anhuma şöyle der: "Şayet bir adam şu kulağıma (fısıldayarak) bana sövse ve diğer kulağıma özür dilese, özrünü kabul ederim." Cafer es-Sâdık rahimehullah şöyle der: "Affedip yirmi kere pişman olmak, ceza verip bir kere pişman olmaktan benim için daha iyidir." Fudayl b. Iyâd rahimehullah ise şöyle der: "Bir adam sana gelip bir başkasını şikayet ederse ona de ki: "Ey kardeşim! Onu affet. Çünkü affetmek takvâya daha yakındır." Şayet, "Kalbim affetmeyi kaldıramaz, fakat Allah azze ve celle'nin emrettiği gibi hakkımı alırım" derse, ona de ki: "Şayet güzel bir şekilde hakkını alabiliyorsan al, yoksa affetme kapısına dön. Çünkü o geniş bir kapıdır. Çünkü kim affeder ve ıslah ederse, ecri Allah'a kalmıştır. Affeden, gece yatağında rahat uyur. Öcünü alan ise, işleri altüst eder. Çünkü yiğitlik, kardeşlerini affetmektir."

Allah'ın kulları!.. Bazı insanların katılığı o dereceye ulaşmıştır ki, birini affetmesi ve bağışlaması mümkün değildir. Onun hayatında ancak öç alma görürsünüz. Bu ve benzerleri, bulutlanınca açılması beklenmeyen hava gibidir. Kızınca affetmesi beklenmez. Gizliden yapılan özür onu öfkelendirir, açıktan yapılan özür onu razı etmez. Mızrak gölgesinden daha belirsiz olsa da hatayı görür. Gündüzün aydınlığından daha belirgin olsa da özrü görmez. İki kulağından biriyle sözü işitip kızdığını, diğerini ise -haklı bile olsa- özrü işitmemek için tıkadığını görürsün. Kimin durumu böyle ise, o kimse aklının düşmanıdır. Heva ve heves kendisine hakim olmuştur. Onu; güzelce affetmekten alıkoyup, çirkin bir şekilde öç almaya sevkeder. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah yolunda cihat etmesi hariç asla hiç bir şeye, bir kadına ya da bir hizmetçiye eliyle vurmadı. Kendisine zarar verilen hiç bir şeyde sahibinden (zarar verenden) intikam almadı. Ancak Allah'ın haramlarından bir şeyin çiğnenmesi müstesna; (o zaman) Allah azze ve celle için intikam alırdı." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Zulme uğrayanın hakkını alması haktır. Fakat affetmek, olgunluk ve takvâdandır. **(Bir kötülüğün cezası yine onun gibi bir kötülüktür, ama kim affeder, bağışlarsa onun mükafatı Allah'a aittir. Şüphesiz ki Allah, zalimleri sevmez.)** (42/eş-Şûrâ/40)

Ey Müslümanlar!.. Bilin ki, şeriatın affetmeye ve bağışlamaya teşviği sadece dıştan affetmeyle sınırlı değildir. Bilakis hem dıştan hem de içten affetmeyi kapsar. Dıştan

affetme için "afv" kelimesi, içten affetme için ise "safh" (bağışlama, görmezden gelme) kelimesi kullanılmıştır. "Afv" ve "safh" kelimeleri anlam bakımından birbirine yakın kelimeler olsalar da, "safh" kelimesi "afv" kelimesinden anlam bakımından daha geniştir. Çünkü "safh" kelimesi, hatayı tamamen bağışlamayı ve hiç olmamış gibi kabul etmeyi ifade eder. "Afv" kelimesi ise, dıştan bağışlamayı ifade eder. Bu nedenle Allah Teâlâ, Nebisi sallallahu aleyhi ve sellem'e "safh"ı / içten bağışlamayı emrederek şöyle buyurur: **(Şimdi sen onları güzelce bağışla.)** (15/el-Hıcr/85) Bu bağışlama, kendisiyle birlikte azarlama olmayan bağışlamadır.

Bir çok ayette, "safh" kelimesi zikredilmiş ve "afv" kelimesiyle birlikte kullanılmıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Yine de onları affet ve bağışla. Çünkü Allah güzel davrananları sever.)** (5/el-Mâide/13) Ve şöyle buyurur: **(Siz, Allah onlar hakkındaki emrini getirinceye kadar affedip bağışlayın.)** (2/el-Bakara/109) Ve şöyle buyurur: **(İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda göç edenlere (mallarından) vermeyeceklerine yemin etmesinler; bağışlasınlar, feragat göstersinler. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.)** (24/en-Nûr/22) Ve şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar da vardır. Onlardan sakının. Ama affeder, kusurlarını başlarına kakmaz, hoş görür ve bağışlarsanız, bilin ki Allah çok bağışlayan çok merhamet edendir.)** (64/et-Teğâbun/14)

Allah'ın kulları!.. Affetmek ve bağışlamak, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ahlâkıdır. Nerede O'nun izinden gittiğini söyleyenler?!.. Nerede öç alma ve intikam duygularına yenik düşenler?. Onlar, Peygamberlerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem'in bu ahlâkını uygulamada ne durumdalar?.. Aişe radıyallahu anha'ya, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ahlâkı sorulur. Şöyle der: "Çirkin söz söyleyen ve çirkin davranışlarda bulunan, çarşılarda bağırıp çağıran biri değildi. Kötülüğe kötülükle karşılık vermezdi. Bilakis affeder ve bağışlardı." Bu hadisi, İmam Ahmed ve Tirmizi rivayet eder. **(Allah katında bulunanlar, iman edip sadece Rablerine güvenen kimseler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır. O iman edenler, büyük günahlardan ve hayasızlıktan kaçınırlar. Onlar öfkelendikleri zaman da kusurları bağışlarlar.)** (42/eş-Şûrâ/36-37)

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyetin en arınmış insanına, Havz'ın ve şefaatin sahibi Muhammed b. Abdullah b. Abdulmuttalib'e salât ve selamda bulunun. Ey mü'minler! Allah, öncelikle kendi adını, ikinci olarak da yüceliğini tesbih eden meleklerin adını zikrederek ve sizlere seslenerek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56) Ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Kim bana bir salâtta bulunursa, bu nedenle Allah da ona on salâtta bulunur."**

Kötülüklere Karşı Çıkmak

Şeyh Salâh el-Budeyr
Medine, 27.03.1426 Hicri – 06.05.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun!.. Çünkü Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), en üstün kazanç ve Allah'a itaat etmek en yüce bağdır. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.** (9/et-Tevbe/119)

Ey Müslümanlar!.. Ahir zamanda tuzaklar büyük olur. Batıl ve azgınlığın güçleri birbirlerine akıl verir. Takvâ ve iman ehlinin yalnızlığı, vatan gurbeti değil din gurbeti artar. Her şeyin bir belirtisi vardır. Başarısızlığın belirtisi de, günahlara dalmaktır. İslam'ın garipliği; onun bozulmasıyla ve terkedilmesiyle olur. İslam'a ait şeyler önemsiz görülür ve ona yardım edilmez. Haramlarına dikkat edilmez. Çokça büyük günah işlenir. Kötülüğü ve ahlaki çürümeyi, toplumsal bozulmayı engellemede gevşek davranılır. Şeriatın ve dini düzenin heybeti yıkılır. Çirkin fiiller açıkça yapılır. İslam dininde yapılması mümkün olmayan işler yapılır. Batıl ehli galip gelir. Fuhuş ve müstehcenlik yapanlar öne çıkar. İyiliği emretme ve kötülükten sakındırma görevi iyice unutulur. Öyle ki, ondan geriye yalnızca bir takım simgeler kalır. Saptırıcı hevâlara ve bozuk heveslere, aykırı görüşlere ve fetva verenlerin hatalarına uyulur. Tevil gürültüsü, reform ve değişim yaygarası, açılım ve aydınlanma patırtısı arasında Kur'an ve Sünnet'in naslarına karşı çıkılır ve icmâya ters düşülür.

Münafık sersemlerin uydurduğu ve batıl ehli ahmakların şekillendirdiği dinden yoksun felsefeler... İblis'in tuğayları... İffet ve erdem düşmanları... İslam'ın hasımları... Açılıp saçılma ve fuhuş davetçileri... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne doğru buyurmuştur: **"İslam garip başlamıştır ve başladığı gibi garip olarak dönecektir. Gariplere ne mutlu!"** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey fitne zamanında Allah'ın Kitabı'na tutunan, sana ne mutlu!.. Ey musibetle imtihan çağında Değerli Peygamber Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetiyle amel eden, ne mutlu sana!..

Ey Müslümanlar!.. Müslümanların vatanlarında dinin garipliği, günahların açıkça işlenmesi ve ulu orta günah işleyenlere göz yumulmasıdır. İnancın, şeriatın ve dinin aleyhine onlara yumuşak davranmak ve ortak olmaktır. İbni Battâl rahimehullah şöyle der: "Günahı açıkça işlemek, Allah'ı, Rasulü'nü ve salih mü'minleri küçümsemektir ve onlara karşı bir tür inatlaşmadır."

Ey Müslümanlar!.. Açıkça işlenen günahlara ve kötülüklere sessiz kalmak, İslam ehli için bir ayıptır. Allah'ın dinine bağlılıklarının, Allah'ın şeriatının ve Nebisi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetinin yükselmesi için mücadelelerinin eksikliğine delildir.

Hareketli ve hareketsiz her şeyi elinde bulunduran ve bir şey dilediği zaman ona "Ol!" demesi yeterli olan Allah'a imanlarının zayıflığının ve tevekküllerinin azlığının alâmetidir. **(Erkek ve kadın bütün mü'minler birbirlerinin dostları ve velileridirler. İyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirirler, namazı kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte onlara Allah rahmet edecektir. Çünkü Allah azîzdir, hakîmdir.)** (9/et-Tevbe/71)

Allah bu ayette, iyiliği emretmeyi ve kötülükten sakındırmayı mü'minlerin ilk ve en önemli sıfatları olarak zikretmiştir.

Ebu Saîd el-Hudri radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edlir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Sizden kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Buna gücü yetmezse, diliyle (değiştirsin). Yine gücü yetmezse kalbiyle (buğzetsin) ki bu, imanın en zayıfıdır."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Allah'ın bir ümmete gönderdiği hiç bir peygamber yoktur ki, ümmetinden onun sünnetini kabul edip işinde ona uyan destekçileri ve arkadaşları olmasın. Sonra onların ardından bir grup gelir ki yapmadıklarını söylerler ve emrolunmadıkları şeyi yaparlar. Kim onlarla eliyle mücadele ederse, o mü'mindir. Kim onlarla diliyle mücadele ederse, o mü'mindir. Kim onlarla kalbiyle mücadele ederse, o mü'mindir ve bunun ötesinde hardal tanesi kadar iman yoktur."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. Açıkça işlenen kötülük karşısında -inkar etmeye gücü yettiği halde- susan, o kötülüğün kötü sonucundan ve günahından kurtulamaz. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Öyle bir fitneden sakının ki, içinizden yalnızca zulüm yapanlara dokunmakla kalmaz. Ve bilin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.)** (8/el-Enfâl/25)

Bastırılmamış fasık bir grup, defedilmemiş kötülükler ve engellenmemiş haddi aşmalar nedeniyle doğrudan günahkarı ve açıkça zulmedeni aşarak iyi ve kötü herkese isabet eden bir fitne... "Zulmetmeyenin günahı ne?" dense, denir ki: "Kötüleri onaylaması ve inkar etmeyip susması nedeniyle Allah'ın cezasını hak etmiştir."

İnsanlar açıkça kötülük yaptıklarında ve günah işlediklerinde onu görenin buna karşı çıkması gerekir. Şayet herkes susarsa, herkes günah işlemiş olur. Biri fiiliyle, diğeri ise günaha razı olmasıyla günahkar olur.

Cerir b. Abdullah radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **" Aralarında günahlar işlenip de (bu durumu) değiştirmeye güçleri yettiği halde değiştirmeyen her bir kavme Allah, onlar ölmeden önce bir azap isabet ettirir."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"İnsanlar zalimi görür de ona engel olmazlarsa, Allah'ın onları genel bir ceza ile cezalandırması yakındır."** Bu hadisi; Ebu Davud, Tirmizi ve Nesâi rivayet eder.

Bunlar, en ağır tehditlerdir. Allah'tan affı, lütfu ve rahmeti ile bizleri kuşatmasını ve içimizden sapanları doğru yola döndürmesini dileriz.

İmam Kurtubi rahimehullah şöyle der: "Denilir ki: İçinde dört grup insan bulunan belde halkı beladan korunmuştur: Zulmetmeyen adaletli bir imam, hidayet üzere olan bir alim; iyiliği emredip kötülükten sakındıran, ilim ve Kur'an öğrenimine teşvik eden hocalar; ilk cahiliye açılıp saçılması gibi açılıp saçılmayan örtülü kadınlar."

Ey Müslümanlar!.. Beladan ancak kötülükten alıkoyanlar ve ıslah edenler kurtulur. Kötülüğe ses çıkarmayıp iki yüzlülük yapanlar, açıkça günah işleyenler, suç işlemede derinleşenler ve sürekli Allah'ın emrine karşı gelenler ise hüsrana uğrar. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Onlar yapılan bunca nasihatı unuttukları zaman, o kötülükten sakındıranları kurtardık, o zalimleri de fena hareketlerinden dolayı şiddetli bir azaba uğrattık.)** (7/el-A'râf/165) Bu ayette, onların düştüğü sona düşürecek durumdan sakındıran büyük bir uyarı vardır.

Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Sizden önceki devirlerden bakıyye sahipleri (kitap ehli) yeryüzünde bozgunculuktan vazgeçirmeye çalışsalardı ne iyi olurdu. Fakat onların içinden kurtardığımız pek az kimse bunu yaptı. O zulmedenler ise şımartıldıkları refahın peşine düştüler ve hepsi de suçlu oldular. Senin Rabbin, halkları iyi ve ıslahatçı iken, o memleketleri haksız yere helak edecek değildir.)** (11/Hûd/116-117) Azaptan kurtulan çok azdır. Çünkü onlar bozgunculuktan alıkoymuşlardır.

Ey açıkça günah işleyen!.. Afiyetin elinden alındığı ve cehennem çukuruna yuvarlandığın gün hayal kırıklığına ve ziyana uğrayacaksın. Ebu Hureyre radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Açıkça günah işleyenler hariç, ümmetimin hepsi afiyettedir / bağışlanmıştır. Şüphesiz açıkça günah işlemenin bir şekli de, kişinin gece bir iş yapması, Allah'ın onu örtmesiyle sabahlaması ve "Ey Falan! Dün gece şöyle şöyle yaptım" demesidir. Rabbi onu örtmüş bir halde geceler ve sabahladığında Allah'ın onun üzerindeki örtüsünü açar."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Ey Müslümanlar!.. İsyan kötüleşmeden, doğru yoldan alıkoyma hakim olmadan açıkça hadleri aşanlara karşı çıkın ve açıkça günah işleyenlere öğütte bulunun, gevşeklik göstermeyin ve tembellik yapmayın.

Urs b. Amira el-Kindi radıyallahu anh, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Yeryüzünde günah işlendiğinde, kim onu görürse ve hoşlanmazsa, onu görmeyen gibidir. Kim de onu görmez de ondan razı olursa, onu gören gibidir."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder. Hafız İbni Receb rahimehullah der ki: "Kim günahı görür de kalbiyle ondan hoşlanmazsa, onu görmediği için diliyle ve eliyle karşı çıkamayan gibidir. Onu görmediği halde ondan razı olan ise, onu görüp de karşı çıkmaya gücü yettiği halde karşı çıkmayan gibidir. Çünkü günahlara rıza göstermek, en çirkin haramlardandır."

Ey Müslümanlar!.. Günah ve kötülük ehliyle oturup kalkanlara, onların ortaya çıkmasına sevinenlere, batıllarına razı olanlara, yaptıklarını övenlere, onlara yardım edenlere ve destek olanlara, kötülüklerini yayanlara ve onlara katılarak sayılarını çoğaltanlara yazıklar olsun!.. Kim bir topluluğa katılarak sayılarını çoğaltırsa, o onlardandır. Kim de bir topluluğun yaptığından razı olursa, onu yapanlara ortak olmuştur.

Günaha rıza göstermek günahtır. Küfre rıza göstermek küfürdür. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Allah size Kitab (Kur'an)da: "Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirdi. Muhakkak ki Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.)** (4/en-Nisa/140)

Kendini Allah'ın lanetine, gazabına ve azabına maruz bırakana yazıklar olsun!.. Yaptığının kötü sonucuyla karşılaşacağı gün vay haline!.. Yaptığının sonu hüsran olacaktır.

Allah beni ve sizleri hüsrana uğrayanların yollarından korusun. Bizleri hidayeti bulmuş doğru yolu gösterenlerden, Peygamberlerin Efendisi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uyanlardan eylesin.

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve O'nu gözetin. O'na itaat edin ve asla O'na isyan etmeyin. **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i Imrân/102)

Ey Müslümanlar!.. Kötülüğe karşı çıkanla oturup kalkanın az olduğu, ona kaba davrananın çok olduğu, ikiyüzlülük yapanla oturup kalkanın çok olduğu ve ona düşmanlık edenin az olduğu bu zamana hayret!.. Kim kötülüğe karşı çıkarsa kalplere bu yaptığı ağır gelir. Yalancılıkla suçlanır ve eziyet görür. En kötü şekilde karşılık görür. Ufak tefek hataları bağışlanmaz. Fazileti hiç anılmaz. İyiliğine teşekkür edilmez.

Ahireti isteyenin yapması gereken, salihlerin yoluna koyulmak ve Allah yolunda değersiz insanlardan gördüğü eziyetlere, cahillerin saldırılarına ve kibirli insanların büyüklenmesine sabretmektir. İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Bir hakkı yerine getiren, bir iyiliği emreden veya bir kötülükten sakındıran her kimse,mutlaka eziyet görür. Onun için Allah yolunda sabretmekten, Allah'tan yardım dilemekten ve Allah azze ve celle'ye dönmekten başka çare yoktur."

Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(İyiliği emret, kötülükten sakındır. Başına gelenlere sabret; çünkü bunlar, azmi gerektiren işlerdendir.)** (31/Lokman/17)

Ey Müslümanlar! Dinlemenin meyvesi tabi olmaktır. Bu nedenle, sözü dinleyen ve en güzeline tâbi olanlardan olun! Bilin ki Allah sizlere ilk önce kendi ismini zikrederek, ikinci olarak melekleri ve üçüncü olarak da siz mü'minleri zikrederek bir emirde bulunarak şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri Peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Güzel Son

Şeyh Ali b. Abdurrahman el-Huzeyfi
Medine, 05.04.1426 Hicri – 13.05.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun ve daima O'nun bağışını ve rızasını kazanmaya koşun. Mevlâsına yönelen kazanmış ve mutlu olmuştur. Hevâ ve hevesine uyan ve ahiretten yüz çeviren ise hüsrana ve ziyana uğramıştır.

Allah'ın kulları!.. Şüphesiz, Rabbinizin sizlere ihtiyacı yoktur. Günah işleyenin günahı O'na zarar vermez ve ibadet edenin ibadeti O'na fayda vermez. Kudsi hadiste Allah Teâlâ şöyle buyurur: **"Ey kullarım! Sizler, bana zarar verecek konuma ulaşıp bana zarar veremezsiniz, bana fayda verecek konuma ulaşıp bana fayda veremezsiniz."** Bu hadisi İmam Müslim, Ebu Zerr radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder. Yine, Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Küfürde yarışanlar seni üzmesin. Onlar, Allah'a hiç bir şekilde zarar veremezler. Allah onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlar için büyük bir azap vardır.)** (3/Âl-i Imrân/176)

Salih ameller, dünya ve ahirette her türlü hayrın sebebidir. Amellerin en yücesi ve en faziletlisi; iman, tevekkül, korku ve ümit, Allah'ın sevdiğini sevmek ve sevmediğini sevmemek, fayda elde etme veya zararı defetmede kalbin yalnızca Allah'a bağlanması gibi kalplerin amelleridir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer Allah, sana bir zarar dokunduracak olursa, onu O'ndan başka giderecek yoktur. Ve eğer sana bir hayır dilerse, o zaman da O'nun hayrını engelleyebilecek kimse yoktur. O, lütfunu dilediği kuluna nasip eder. Allah çok bağışlayandır, çok rahmet edendir.)** (10/Yunus/107)

Diğer organların salih amelleri, kalplerin amellerine bağlıdır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz ameller niyetlere göredir ve her kimse için niyet ettiği vardır."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim, Ömer radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Kötü ameller, dünya ve ahirette her türlü kötülüğün sebebidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allah yine de çoğunu affeder.)** (42/Şûrâ/30) Ve şöyle buyurur: **(Yaptıklarının bir kısmını tatsınlar diye insanların kendi ellerinin kazandığı şeyler yüzünden karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur ki onlar hakka dönerler.)** (30/er-Rûm/41)

Kul, her vakitte ibadet etmekle ve haramlardan uzak durmakla emrolunmuştur. Fakat salih amel işleme emri, ömrün sonuna doğru ve ecelin son saatlerinde daha da kesinleşir. Ömrün sonuna doğru ve ecelin son saatlerinde günahlardan uzak durmak daha belirgin bir şekilde emredilir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ameller ancak sonlarına göre değerlendirilir."** Bu hadisi; Buhari, Sehl b. Sa'd radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Allah, kimi ömrünün sonunda ve ecelin son saatlerinde salih amel işlemeye muvaffak ederse, onun için hüsnü'l hâtime / güzel son yazmıştır. Allah, kimi de buna muvaffak kılmazsa, ecelinin son saatlerini Allah'ın gazabına yol açacak kötü bir amelle ve

günahla geçirmesini sağlar ve Allah korusun, onun için sûu'l hâtime / kötü son yazılmıştır.

Allah Teâlâ, bizleri güzel sona kavuşmaya teşvik etmiş ve bizlere ona ulaşmak için çalışmayı emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i Imrân/102)

Güzel son için çalışmak; salihlerin gayesi, takvâ sahibi kulların ve Allah'tan korkan iyi insanların arzusudur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu dini İbrahim, kendi oğullarına vasiyyet etti, Yakub da öyle yaptı: "Ey oğullarım! Muhakkak ki, bu dini size Allah seçti, başka dinlerden uzak durun, yalnızca Müslüman olarak can verin!" dedi.)** (2/el-Bakara/132) Allah Teâlâ, akıl sahiplerinin sıfatlarını açıklarken şöyle buyurur: **("Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört, ruhumuzu iyilerle beraber al!" derler.)** (3/Âl-i Imrân/193) Tevbe edenlerden bahsederken de şöyle buyurur: **("Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve canımızı Müslüman olarak al!" derler.)** (7/el-A'râf/126)

Abdullah b. Amr radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittiğini nakleder: **"Şüphesiz ademoğullarının kalplerinin hepsi Rahman'ın parmaklarından iki parmağın arasında tek bir kalp gibidir, onu dilediği gibi döndürür."** Sonra Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ey kalpleri döndüren Allah'ım! Kalplerimizi sana itâate döndür!"** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Allah'ın güzel sona muvaffak kıldığı kimse, öyle bir mutluluğa erişir ki sonrasında asla bedbaht olmaz. Kimin de sonu kötü olursa, dünyada ve ahirette ziyana uğramıştır. Salih insanlar, güzel sona muvaffak olmayı talep ettikleri gibi ona ulaşmak için salih amel işlemeye de özen görsterirler. İbadetlerini güzel yaparlar ve güzel şeyler ümit ederler. Allah Teâlâ hakkında güzel zan beslerler ve kendi nefislerini suçlarlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki iman edenlere, Allah yolunda hicret edip, cihad edenlere gelince, işte onlar, Allah'ın rahmetini umarlar. Allah, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.)** (2/el-Bakara/218)

Kimin niyeti Allah için ihlaslı olursa, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetiyle amel eder ve sahabilerinin yoluna uyarsa, Allah'ın ilahi kuralı gereği sonu hayırlı olur. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphe yok ki biz güzel işler yapanların mükafatını zayi etmeyiz.)** (18/el-Kehf/30) Ve şöyle buyurur: **(Her kim de mümin olarak salih amelleri işlerse, artık o, ne bir haksızlıktan ve ne de çiğnenmekden korkar.)** (20/Tâhâ/112) Ve yine şöyle buyurur: **(Allah sizin imanınızı asla zayi edecek değildir.)** (2/el-Bakara/143)

Güzel sona götüren sebeplerin başında salih niyet ve ihlas gelir. Çünkü salih niyet ve ihlas, amellerin kabul edilme şartıdır. Güzel sona götüren sebeplerin biri de, beş vakit namazı cemaatle kılmaya devam etmektir. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Kim berdeyn'i (sabah ve ikindi namazlarını) kılarsa cennete girer."** Bu hadisi; Buhari ve Müslim, Ebu Musa radıyallahu anh kanalıyla rivayet eder.

Güzel sona götüren sebeplerden biri de, iman ve ıslahtır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Artık kim iman edip durumunu düzeltirse, onlara hiç korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır.)** (6/el-En'âm/48)

Allah'ın kula güzel son bağışlamasına sebep olan etkenlerden biri de, emirlerini yerine getirerek ve yasaklarından uzak durarak kulun Allah'tan hakkıyla korkması ve bu hal üzere devam etmesidir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(İşte ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde böbürlenmeyi ve bozgunculuğu arzulamayan kimselere veririz. (En güzel) akıbet, takva sahiplerinindir.)** (28/el-Kasas/83)

Güzel sona götüren sebeplerden biri de, büyük günahlardan kaçınmaktır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer siz, yasaklandığınız büyük günahlardan sakınırsanız, diğer kusurlarınızı örter, sizi güzel bir makama koyarız.)** (4/en-Nisa/31)

Güzel sona götüren sebeplerden biri de; Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine uymak, Muhacirler'in, Ensâr'ın ve onlara tâbi olanların (Allah onların hepsinden razı olsun) yolundan gitmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Muhakkak ki sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikreden kimseler için Rasullulah'da güzel bir örnek vardır.)** (33/el-Ahzâb/21) Ve şöyle buyurur: **(Muhacir ve Ensar'dan İslâm'a ilk önce girenlerin başta gelenleri ve iyi amellerle onların ardınca gidenler var ya, işte Allah onlardan razı oldu, onlar da Allah'dan razı oldular ve onlara, altlarında ırmaklar akan cennetler hazırladı.)** (9/et-Tevbe/100)

Güzel sona götüren sebeplerden biri de; insanlara zulmetmekten uzak durmak; canlarında, mallarında ve ırzlarında onlara haksızlık etmemektir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Müslüman, elinden ve dilinden Müslümanların emin olduğu kişidir. Muhacir, Allah'ın haram kıldığını terkeden kişidir."** İbni Abbas radıyallahu anhuma, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu nakleder: **"Mazlumun duasından sakın. Çünkü onunla Allah arasında perde yoktur."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Bir başka hadiste ise şöyle buyurulur: **"Allah'ın, haksızlık yapmaktan ve akrabalık bağlarını koparmaktan daha hızlı cezasını verdiği bir günah yoktur."**

Güzel sona götüren sebeplerden biri de, insanlara iyilik etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Mallarını gece ve gündüz, gizlice ve açıkça infak edenler yok mu, işte onların Rableri katında ecir ve mükafatları vardır. Ve onlara herhangi bir korku yoktur, onlar hiçbir zaman mahzun da olmazlar.)** (2/el-Bakara/274) Müslümanlıkla birlikte cömertlik ve hoşgörü sıfatları, güzel sona götüren sebeplerdendir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Yapılan iyilikler kötü ölümlerden korur."**

Güzel sona götüren sebeplerden biri de, bid'atlardan uzak durmaktır. Çünkü bid'atların zararı büyüktür ve bozgunculuğu tehlikelidir. Bid'atlar, kalpleri ifsat eder ve dini yıkar. İslam'ı düğüm düğüm bozar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Kim Allah'a ve Peygamber'e itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerle, sıddıklarla, şehitlerle ve salihlerle birliktedir. Bunlar ne güzel arkadaştır.)** (4/en-Nisa/69) Kendilerine nimet verilen bu kimseler bütün bid'atlardan uzaktırlar.

Güzel sona götüren sebeplerden biri de, bunun için dua etmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Rabbiniz; "Bana yalvarın, dua edin ki size karşılık vereyim;**

çünkü bana ibadet etmekten kibirlenip yüz çevirenler yarın horlanmış olarak cehenneme gireceklerdir" buyurdu.) (40/Ğafir/60) Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Sakınmak kaderden kurtarmaz. Dua; (kader olarak) inene de, inmeyene de fayda verir."** Müslüman'ın güzel sona muvaffak kılınmasını dileyerek Müslüman kardeşi için yokluğunda yaptığı dua kabul edilir. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Kardeşi için yokluğunda dua eden bir Müslüman yok ki, melek ona "Âmin; senin için de onun bir benzeri olsun!" demesin."**

Güzel sona götürecek sebepleri elde etmeye çalışın ki, Allah sizi ona muvaffak kılsın. Kötü sondan sakının. Çünkü kötü son, en büyük musibettir. Telafisi mümkün olmayan bir kayıp ve Allah korusun, apaçık bir ziyandır. Selef-i Salih, kötü sondan çok korkardı. Buhari Sahihi'nde, İbni Ebi Melike'nin şöyle dediğini rivayet eder: "Sahabilerden otuz kişiye ulaştım; hepsi kendisinde münafıklık olmasından korkuyordu." İbni Receb der ki: "Süfyan es-Sevri'nin geçmiş ve gelecek amellerinden endişesi şiddetlenir ve ağlardı. Şöyle derdi: "Kaderimde bedbahtlık yazılı olmasından korkuyorum." Ve şöyle derdi: "Ölüm anında imanımın çekilip alınmasından korkuyorum." Seleften bazıları der ki: "Kaderde yazılı olanın ağlattığı kadar gözleri başka hiç bir şey ağlatmadı." Denilir ki: "İyilerin kalpleri sonlara bağlıdır."Acaba bizim sonumuz nasıl olacak?" derler. Allah'a yaklaştırılanların kalpleri ise kaderde yazılı olana bağlıdır. "Acaba bizim için ne yazıldı?" derler." Malik b. Dinar rahimehullah, gece boyu ibadet eder ve şöyle derdi: "Ey Rabbim! Cennete ve cehenneme girecekleri biliyorsun. Malik acaba hangisinde?."

Selef-i Salih'in kötü sondan korkma ile ilgili sözleri pek çoktur. Ölmek üzere olanların halini duyan ve görenin, güzel sona götüren sebepleri elde etme ve güzel sona muvaffak kılınanlarla birlikte olma isteği artar. Onlardan bazıları şöyle derken görülmüştür: "Ne insan, ne de cin yüzü olan bu yüzelere merhaba!." Ölmek üzere olanlardan bazılarının, sürekli "Lâ ilahe illallah" dediği görülmüştür. **"Kimin dünyadaki son sözü "Lâ ilahe illallah" olursa cennete girer."** Bazılarının ölmek üzereyken Kur'an okuduğu, bazılarının miras ilmi gibi İslam ilimleri ile ilgilendiği ve onlar hakkında konuştuğu görülmüştür. Bazılarının da ölüm anında şöyle dediği görülmüştür: "Benim için korkmayın; az önce cennetle müjdelendim." İlim ehlinden bazıları şöyle der: "Sonlar, geçmişte yapılanların mirasıdır."

Allah'ın kulları!.. Güzel sona muvaffak kılınanlarla birlikte olun. Kim onların yoluna koyulursa, onlarla birlikte haşrolunur. Sonları kötü olan insanların yollarına koyulmayın. Abdulaziz b. Ebi Ravvâd şöyle der: "Bir adamı ölüm anında gördüm. Kendisine "Lâ ilahe illallah" telkin ediliyordu. Adam sonunda, "Ben onu inkar ediyorum" dedi ve bu söz üzere öldü. Onun nasıl biri olduğunu sordum. Bir de ne göreyim, içki müptelâsı imiş." Başka birine ölüm anında, "Lâ ilahe illallah, de" denir. Şöyle der: "Ona karşılık onbir." Çünkü o, tefecilik yapan biridir. Başka birine, "Allah'ı zikret!" denir. Şöyle der: "Falanın rızası benim için Allah rızasından daha sevimlidir." Çünkü o, zinaya meyilli bir kimsedir. Başka birine, "Lâ ilahe illallah, de" denir. Şöyle der: "Belki bir gün bir kadın, "Yoruldum, hamamın yolu nerede?" der de kandırılır." Çünkü bir genç kız kendisine hamamı sormuştur ve o da ona hamama benzeyen evini göstermiştir. Ona aşık olmuş ve kendisiyle zina etmek için onu kandırarak evine sokmuştur. Başka birine "Lâ ilahe illallah, de" denir. "Sigara, sigara" der. Çünkü o, sigara müptelasıdır.

Kötü sona götüren sebepler çoktur. Farzları terketmek ve haram işlemek, Cuma namazını ve cemaatle namaz kılmayı terketmek bunlardan biridir. Günahlar insana

galip gelip, günahların sevgisi kalbini kaplayabilir. Ölüm geldiğinde o günahta ısrar eder. Ölüm anında şeytan ona hakim olur. Çünkü o, zayıf bir haldedir, dehşet ve şaşkınlık içindedir. Daha önce alıştığı şeyi söyler ve sonu kötü olur.

Kötü sona götüren sebeplerden biri de, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ibadet olarak bildirmediği bid'atlardır. Bid'at, sahibine kötülük getirir ve büyük günahlardan daha tehlikelidir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadis-i şerifte şöyle buyurur: **"Ümmetimden bir takım insanlar Havz'ın başında yanıma gelir. Onları tanırım. Melekler onları kovarlar ve derler ki: "Sen onların senden sonra ne uydurduklarını bilmiyorsun." Bunun üzerine, "Benden sonra değişiklik yapan uzak olsun, uzak olsun!" derim."**

Kötü sona götüren sebeplerden biri de, insanlara zulmetmek ve canlarında, mallarında ve ırzlarında onlara haksızlık yapmaktır. Şirk çeşitlerinden biri ile nefse zulmetmektir. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(Hiç şüphe yok ki zalimler kurtuluşa eremezler.)** (6/el-En'âm/21)

Kötü sona götüren sebeplerden biri de, çokça iyilik yapmamak ve Müslümanlara faydalı olmamak, dua etmemek ve hayır dilememektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Münafıkların erkekleri de kadınları da birbirlerine benzerler. Kötülüğü emreder, iyilikten sakındırırlar ve Allah yolunda harcamaktan ellerini sıkı tutarlar. Allah'ı unuttular da, Allah da onları unuttu.)** (9/et-Tevbe/67) Ve şöyle buyurur: **(Korku gidince ise, mala düşkünlük göstererek sizi sivri dilleri ile incitirler. Onlar iman etmiş değillerdir; bunun için Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır.)** (33/el-Ahzâb/19)

Kötü sona götüren sebeplerden biri de; dünyaya ve dünya zevklerine dalmak, ahirete aldırmamaktır. Dünyayı ahiretten daha çok sevmektir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bize kavuşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olup onunla tatmin bulanlar ve bizim âyetlerimizden gafil olanlar da vardır muhakkak. İşte bunların kendi elleriyle ettikleri yüzünden varacakları yer cehennemdir.)** (10/Yunus/7-8)

Kötü sona götüren sebeplerden biri de; kibir, haset, kin ve nefret, kendini beğenme ve Müslümanları küçük görme, hainlik, hilekarlık ve sahtekarlık, Allah'ın sevdiğini sevmemek ve sevmediğini sevmek gibi kalbi hastalıklardır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **("(İnsanların) diriltilecekleri gün, beni mahcub etme. O gün ki ne mal fayda verir, ne oğullar! Ancak Allah'a temiz bir kalple gelenler o günde (kurtuluşa erer)" dedi.)** (26/eş-Şuara/87-89)

Kötü sona götüren sebeplerden biri de, mirasçılara zulüm içeren ve şeriata ters düşen vasiyettir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Öyle bir günden korkunuz ki, o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra da herkese kazancı tamamıyla ödenecek ve hiç kimse haksızlığa uğramayacaktır.)** (2/el-Bakara/281)

Allah'ın kulları!.. İbadetlere bağlı kalarak ve haramlardan sakınarak Allah'tan hakkıyla korkun ki, azaptan kurtulun ve cenneti kazanın. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Ey insanlar! Rabbinizden sakının ve bir günden korkun ki, baba çocuğuna hiçbir fayda veremez. Çocuk da babasına hiçbir şeyle fayda sağlayacak değildir. Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. O halde dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatıcı şeytan sizi Allah'ın affına güvendirerek aldatmasın.)** (31/Lokman/33)

İbni Mes'ud radıyallahu anh, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu bildirir: **"Nefsim elinde olana (Allah'a) yemin olsun ki, sizden biri cennet ehlinin amelini işler, tâ ki kendisiyle cennet arasında bir arşın kalana kadar; sonra kaderde yazılı olan onun önüne geçer ve cehennem ehlinin amelini işler, cehenneme girer. Yine sizden biri, cehennem ehlinin amelini işler, tâ ki kendisiyle cehennem arasında bir arşın kalana kadar; sonra kaderde yazılı olan onun önüne geçer ve cennet ehlinin amelini işler, cennete girer."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Salih amel işleyin ve haramlardan uzak durun. Güzel sona götürecek sebepleri elde etmeye gayret edin ve kötü sona götürecek sebeplerden kaçının. Rabbinizin rızasını kazandıracak şeyler yapmaya gayret edin. Güzel amel işleyin ve Rabbiniz hakkında güzel zanda bulunun. Kişi kötü amel işleyip de ümidini Allah'a bağlamasın. Hadis-i şerifte şöyle buyurulur: **"Kim çokça, "Allah'ım! Bütün işlerde sonumu güzel eyle; beni dünya utancından ve ahiret azabından koru!" derse, kendisine bela isabet etmeden ölür."**

Allah'ın kulları!.. **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Nefsi Arzulara Uymanın Kötülenmesi

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 05.04.1426 Hicri – 13.05.2005 Miladi

Ey insanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun!. **(Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin.)** (3/Âl-i Imrân/102) Takvâ, imanın işaretidir. Ayaklar sıratta onunla sabit kalır. Sonra bilin ki, sözlerin en hayırlısı Allah'ın Kitabı, yolların en hayırlısı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. Amellerin en kötüsü sonradan uydurulanlarıdır. Sonradan uydurulan her amel bid'at, her bid'at sapıklık ve her sapıklık ateştedir.

Ey Müslümanlar!.. Şüphesiz Allah, insanları yalnızca kendisine ibadet etsinler, emrine ve yasağına uysunlar diye yaratmıştır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.)** (51/ez-Zâriyât/56) Ve şöyle buyurur: **(Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabb'inize kulluk edin ki (Allah'ın) azabından korunasınız.)** (2/el-Bakara/21)

Bu yüce gerçek için peygamberler gönderildi, kitaplar indirildi, cennet ve cehennem kuruldu. İnsanları hevâ ve heveslerinin peşinde koşmaktan yalnızca Allah'a ibadet etmeye, hayatın her alanında O'nun emir ve yasaklarına uymaya, her halükarda şeriatına başvurmaya ve hükümlerine boyun eğmeye çıkarır. Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünneti bu amaçla doludur. Tâ ki insan, Rabbi Subhânehu ve Teâlâ'yı razı edecek bir yol üzere olsun. Şayet insan bu amaca ters düşerse, dünya ve ahirette azap ile tehdit edilmiştir. **(O'nun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar.)** (24/en-Nûr/63)

Ey Müslümanlar!.. Günahların temelinde hevâ ve heveslere uymak ve geçici arzuların peşinde koşmak vardır. Allah, hevâ ve hevesi, hakkın karşıtı kılmıştır. Şöyle buyurur: **((Ey Davud!) Artık insanlar arasında hak ile hüküm ver. Hevâ ve hevese uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın.)** (38/Sâd/26) Ve şöyle buyurur: **(Artık her kim azgınlık etmiş ve dünya hayatını tercih etmişse, kuşkusuz onun varacağı yer cehennemdir. Kim de Rabbinin divanında durmaktan korkmuş, nefsini hevâ ve heveslerden menetmiş ise, kuşkusuz onun varacağı yer cennettir.)** (79/en-Nâziât/37-41) Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem hakkında ise şöyle buyurur: **(O, hevâdan (arzularına göre) konuşmaz. O, (O'nun konuşması kendisine) vahyedilenden başkası değildir.)** (53/en-Necm/3-4) Olay, iki şeyle sınırlandırılmıştır: Vahiy ve hevâ... Bu ikisinden başka, üçüncü bir şey yoktur. Naslarla bilindiği gibi tecrübe adetlerle de anlaşılmıştır ki, dini ve dünyevi çıkarlar hevâ ve heveslerin peşinden koşmakla, ölçüsüz bir şekilde şahsi çıkarlar peşinde koşmakla sağlanmaz. Çünkü bunun sonucu karmaşa ve anarşi, çatışma ve helaktır.

Ey Mü'minler!.. Kişi yaratıcısı Allah Subhânehu'ya teslim olmadıkça gerçek Müslüman olmaz. Allah azze ve celle şöyle buyurur: **(De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir. Onun ortağı yoktur. Bana böyle emrolundu ve ben Müslümanların ilkiyim.)** (6/el-En'âm/162-163) Çünkü gerçekte İslam, Allah'a teslim olmak ve O'na itaat ederek boyun eğmektir. Kişinin yönetimini Alemlerin Rabbi'ne teslim etmesidir.

Hayatın her alanında hükmünü ve şeriatını kabul edip razı olmak farzdır ve bu, İslam'ın gereğidir. Kim şahsi görüşüyle Allah'ın şeriatına muhalefet ederse, Allah'a teslim olmamıştır. Daha da ötesi, hevâ ve hevesinin kulu olmuştur. Allah Tebârake ve Teâlâ'nın şu ayetlerinde de bu kastedilmektedir: **((Ey Muhammed!) Hevâ ve hevesini kendine ilâh edinen, Allah'ın kendi ilmi dahilinde saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne perde çektiği kimseyi görüyor musun? Şimdi onu Allah'tan başka kim hidâyete erdirebilir? Hala düşünmez misiniz?)** (45/el-Câsiye/23), **(Eğer sana cevap vermezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevesine uyandan daha sapık kim olabilir? Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.)** (28/el-Kasas/50)

Her işte Allah'a teslim olmak İslam'ın bir gereği olduğu gibi imanın da şartlarından biridir. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Hayır! Rabbine andolsun ki, onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme karşı içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olamazlar.)** (4/en-Nisâ/65) Hadis-i şerifte ise Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Sizden biri hevâsı benim getirdiğime uymadıkça iman etmiş olmaz."** Nevevi rahimehullah şöyle der: "Bu, Kitâbu'l Hucce'de sahih bir isnatla rivayet ettiğimiz hasen-sahih bir hadistir."

Ey Müslümanlar!.. İslam şeriatı, insanların yararına uygun şeyleri açıkça belirtmiştir fakat bunları insanların nefsi arzularına ve hevâlarına bırakmamıştır. (**Eğer hak, onların kötü arzu ve isteklerine uysaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunan kimseler bozulur giderdi.)** (23/el-Mü'minûn/71) Şeyhulislam İbni Teymiye, "Der'u Teâruzi'l Akl ve'n Nakl" isimli eserinde şöyle der: "İnsanlar arasındaki çekişmeyi ancak semâdan inen bir kitap ayırabilir. Şayet akıllarına başvuracak olsalar, onlardan her birinin bir aklı vardır."

Allah'ın kulları!.. Müslüman'ın imanı zayıflayıp şeytan ona günah işletebilir. Çok geçmeden o günahtan dönerek tevbe eder ve Allah tevbesini kabul eder. Veya tevbe etmeden ölür ve işi Allah'a kalır; dilerse ona azap eder, dilerse onu affeder. İnsanların çoğunun durumu böyledir. Ademoğlu çokça hata eder. Hata edenlerin en hayırlıları, hatalarından dönüp tevbe edenlerdir. Günah işlediği için kötülenenler ve tehdide maruz kalanlar, büyüklenip işlediği günahı savunanlardır. Aklıyla ve şahsi görüşüyle Allah'ın hükmüne ve şeriatına karşı çıkanlardır. Kendisine İslam'ı bozup dağıtma, hevâ ve hevesiyle bağdaşmayan her erdemle savaşma ve canının çektiği her şeye davet etme rolü biçenlerdir. Bir şeyi güzel veya çirkin görmede yalnızca aklı ölçü alan eski felsefelere uyarlar ve sonuçta hevâ ve heves çölünde ve sapıklık karanlığında kaybolurlar. Hevâ ve heveslerine uyandan başka ne iyilik bilirler, ne de kötülük... Şeyhulislam İbni Teymiye rahimehullah şöyle der: "Dini konularda hevâ ve heveslere uymak, nefsi arzularda hevâ ve heveslere uymaktan daha büyüktür. Birincisi, kitap ehlinden ve müşriklerinden çoğunun hâlidir. Sahihi Buhari ve Sahih-i Müslim'de Ebu Huzeyfe radıyallahu anh kanalıyla rivayet edilen hadiste Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in kasdettiği işte onlardır: **"Cehennem kapılarında duran bir takım davetçiler vardır. Kim onların cehenneme çağrısına katılırsa, onu cehenneme atarlar."** Ebu Huzeyfe radıyallahu anh der ki: "Ey Allah'ın Rasulü! Onları bize vasfet!" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Onlar bizim içimizdendirler ve dilimizi konuşurlar."**

Ebu Davud'un Süneni'nde, hasen bir senetle, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Şüphesiz ümmetimin içinde, kuduz hastalığının hastalığa yakalananı kapladığı, hiç bir damar ve mafsal bırakmadan girdiği gibi o hevâ ve hevesler de onları kaplayacak."** Şâtıbi rahimehullah şöyle der: "İtimat ettikleri şeyin özü, akıllarını hakem kabul edip güzel ve çirkini belirlemede onu şeriata ortak kılmalarıdır. Şayet bu noktada kalsalardı, felaket bütün büyüklüğüne rağmen yine de kolay sayılırdı. Fakat onlar bütün bu sınırları da aştılar ve Allah'ın Kitabı ve Rasulü sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetine karşı çıkarak, Allah ve Rasulü ile savaşma görevine soyundular."

Ey Müslümanlar!.. Kesin delil varken ona muhalif ictihat olmaz. Allah azze ve celle'nin kavli ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in kavli karşısında hiç kimseye söz hakkı yoktur. **(Allah ve Rasulü bir işe hükmettiği zaman, gerek mümin bir erkek ve gerekse mümin bir kadın için, o işlerinde başka bir tercih hakkı yoktur. Her kim de Allah ve Rasulü'ne âsi olursa açık bir sapıklık etmiş olur.)** (33/el-Ahzâb/36) Daha da ötesi, Allah'ın şeriatından hoşlanmamak ve ondan başkasını istemek, bütün amelleri boşa götürür. Muhammed Suresi'nde şöyle buyurulur: **(Bu onların, Allah'ın indirdiklerini beğenmediklerinden dolayıdır. Allah da bunun için onların amellerini boşa çıkarmıştır.)** (47/Muhammed/9)

İbni Receb rahimehullah şöyle der: "Günahlar, hevâ ve hevesi Allah ve Rasulü'nün sevgisine tercih etme nedeniyle gerçekleşir. Bid'atlar ise, hevâ ve hevesi şeriata tercih etme nedeniyle gerçekleşir ki bu daha tehlikelidir. Bu nedenle bid'at ehli, hevâ ehli olarak isimlendirilmiştir. Nefis, heva ve hevesten beslenmeye alışınca, onu bundan alıkoymak çok zor olur."

Allah'ın kulları!.. Allah akılların idraki için bir sınır koymuştur. Her şeyi anlayabilmesi mümkün değildir. Her şeyi bilmek yalnızca Allah Teâlâ'ya mahsustur. Kulların anlayışları ise sınırlıdır. Teorilerde genelde görüş birliği sağlayamazlar. Bu nedenle, bugün bir görüşü kabul ettiklerini ve yarın ondan döndüklerini görürsün. Öbür gün ise üçüncü bir görüşü sahiplenirler. Aklın uygun gördüğü her şey hak olsaydı, insanların dünyalarını ve ahiretlerini ıslaha yeterli olurdu ve peygamberlerin gönderilmesinin hiç bir yararı olmaz, peygamberlik çağrısı anlamsız bir şey olurdu.

Müslüman'a düşen görev, bu tehlikeli yoldan sakınmaktır. Allah'ın şeriatından bir şeyi reddetmekten ve ondan hoşlanmamaktan, hevâ ve aklı vahye tercih etmekten sakınmalıdır. Ehli Sünnet alimleri, büyük günahlardan birini veya bir kısmını işlemek kişiyi dinden çıkarmayan küçük şirktir. Fakat dinin kuralı olduğunu bile bile onları helal görürse, onları işlemese bile kafir olur. Kim dünyada ve ahirette kurtuluş istiyorsa, Allah Subhânehu ve Teâlâ'nın kavline bağlı kalsın. **(İşte benim doğru yolum budur; ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak başka yollara uymayın. (Azabından) korunmanız için Allah size böyle tavsiye etmiştir.)** (6/el-En'âm/153)

Ey Mü'minler!.. İnsanın akıllı olması iyi bir şeydir. Şayet insan akıllı olmasaydı, diğer canlılar arasından seçilip sorumluluk yüklenmezdi. Allah, Kitabı'ndaki bir çok ayette akla hitap etmiş, düşünmeyi ve akletmeyi emretmiştir. Daha da ötesi, **(Umulur ki akledersiniz)** buyurarak, bir çok şeyi akletme gerekçesine bağlamıştır.

Fakat Allah Subhânehu, insanda aklı yarattığı gibi insanları farklı farklı kılmıştır. İnsanların yapısına hevâ ve nefsi arzular yerleştirmiştir. İnsanları sınamak için vahyi

bunlara hakem tayin etmiştir. Bu nedenle kim Allah'a boyun eğerse, o Müslüman'dır ve Allah'a teslim olmuştur. O'na itaate yönelmiştir ve cennetini hak etmiştir. Kim de aklına uyarak Allah'a başkaldırırsa ve kendi görüşünü beğenirse, o kimse ceza ile tehdit edilmiştir.

Alimler, hevâ ve heves ehline ait, kıt akıllarını eksiksiz şeriata tercih edenlere ait bir takım sıfatlar zikretmiştir. Bunlar, ilk çağlardan günümüze kadar tamamen onlara uyan sıfatlardır. Bu sıfatlardan biri, müteşabihlere uymalarıdır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Kalblerinde kaypaklık olanlar, sırf fitne çıkarmak için, bir de kendi keyflerine göre te'vil yapmak için onun müteşabih olanlarının peşine düşerler. Halbuki onun te'vilini Allah'tan başka kimse bilmez. İlimde uzman olanlar, "Biz buna inandık, hepsi Rabbimiz katındandır" derler. Üstün akıllılardan başkası da derin düşünmez.)** (3/Âl-i Imrân/7)

Bu sıfatlardan biri de, ilmi ve doğruluğuyla bilinen geçmiş insanları, özellikle de sahabileri kötülemek, filozoflar gibi hevâ ve heveslerine uyanlara medhiyede bulunmaktır. Yine bu sıfatlardan biri de, şer'i naslara saygı göstermemek ve onlara karşı çıkmakta bir beis görmemektir. Daha da ötesi bazıları o noktaya ulaşır ki, şer'i nasları küçümser ve onlara uyanların bir avuç aykırı insan olduğunu söyler. O kimseleri ayıplar ve eleştirir, toplumun gözünden düşürmeye çalışır.

Hevâ ve heves ehlinin sıfatlarından biri de; ibadetlerinde, davranışlarında ve dış görünüşlerinde sünnete uymamalarıdır. Bununla birlikte kendilerini en büyük sünnet alimleri ile kıyaslarlar. Onlar, Allah Teâlâ'nın, haklarında şöyle buyurduğu kimseler gibidirler: **(İnsanlardan kimi de vardır ki ne bir bilgiye, ne bir delile, ne de aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın Allah hakkında tartışır. Allah yolundan şaşırtmak (saptırmak) için büyüklük taslayarak (tartışır). Dünyada ona bir rezillik vardır. Kıyamet gününde ise ona cehennem azabını tattıracağız. Ona "Bunlar, senin ellerinle kazandığın günahlar sebebiyledir" denir. Şüphesiz Allah kullarına zulmeden değildir.)** (22/el-Hacc/8-10)

Allah'ım!.. Ey kalpleri döndüren!.. Kalplerimizi dinin üzere sabit kıl!.. Allah'ım!.. Müslümanlardan sapanları doğru yola döndür!..

Kur'an-ı Kerim'e Saygı

Şeyh Abdülbâri es-Sübeyti
Medine, 12.04.1426 Hicri – 20.05.2005 Miladi

İnsanlık kopkoyu bir karanlık içinde yaşamaktayken, sapıklıklar ve hurafeler akıllarıyla oynarken, Allah bu insanlığa ikramda bulunarak onları karanlıklardan nura ve putlara kulluktan yalnızca Allah'a kulluğa çıkarması için Kur'an'ı indirdi.

Allah Kur'an'ı eşsiz bir mucize olarak indirdi. Onunla insanlara ve cinlere meydan okudu. İnsanların dil uzmanları O'nun kusursuz diline, hikmet sahipleri O'ndaki hikmete boyun eğdi. Alimleri O'nun sırlarına hayran kaldı. O'na karşı çıkanların öne sürecekleri bir delilleri kalmadı ve acizlikleri ortaya çıktı. Nasıl böyle olmasın?. O; mutlak hikmet sahibi ve her şeyden haberi olan Allah'ın kelamıdır. Hiçbir söz O'ndan üstün olamaz ve hiçbir üslup O'nunla yarışamaz. O, mucize bir söz ve mucize ayetlerdir.

O'nu okumak okuyanları sevindirir. Eğitimini alanlar için ezberlemesi kolaydır. O, kalplerin baharı ve gözlerin nurudur. Allah O'nu nura götüren bir nur ve hakka yönelten hak bir söz kılmıştır. Tâbi olanları ebediyet cennetine götüren dosdoğru bir yol kılmıştır. Kalpler O'ndan usanmaz ve O'nu okumakla yorulmaz.

Kur'an, Müslümanların rehberi ve mü'minlerin hayat düsturudur. Kur'an, şeriat okuludur ve ümmetin temel direğidir. Peygamberliğin delilidir. Gözlerin ve basiretlerin nurudur. O'ndan başka Allah'a götüren yol ve O'ndan başka kurtuluş yoktur. Durum böyle olunca; hidayeti, nuru, dünya ve ahirette saadeti isteyenin O'nu en yakın dostu yoldaşı edinmesi gerekir. Günler ve geceler boyu O'nunla oturup kalkması gerekir. O'nun üzerine düşünmesi ve O'nunla amel etmesi, bunun ikisini birlikte yapması ve yalnızca biriyle yetinmemesi gerekir. Böylece istediğine ulaşması kısa sürer ve yarışta öne geçenlerin arasında bulur kendisini...

İslam'ın ilk nesli Kur'an yolunda yürüdü. Böylece, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet oldular. Kur'an onların yanında satırlarda yazılı değildi. Bilakis, göğüslerinde gizli idi. Ahlaklarında ve amellerinde korunmuş idi. Onlardan biri yeryüzünde yürürken, Kur'an'ın ahlakını, âdâbını ve ilkelerini taşıyarak yürürdü.

İslam düşmanları, Kur'an'ın büyüklüğüne ve anlamının yüceliğine şahitlik etmiştir. Velid b. Muğire bir keresinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gelerek şöyle der: "Ey Muhammed! Bana Kur'an oku!" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şu ayetleri okur: **(Şüphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara bakmayı emreder; hayasızlıktan, fenalıktan ve azgınlıktan nehyeder. Öğüt almanız için size böyle öğüt verir.)** (16/en-Nahl/90) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem daha okumayı bitirmeden azılı düşman (Velid), işittiği sözlerin yüceliği ve anlamının kutsallığı nedeniyle, yapısının sağlamlığından ve güçlü etkisinden etkilenerek okuduğunu tekrar etmesini ister. Çok geçmeden Kur'an'ın yüceliğini itiraf ederek şöyle der: "Vallahi, 'onun bir tadı ve güzelliği var. O, alt tarafı yapraklı ve üstü meyveli (bir ağaç gibi)dir. Yaratılmış biri bunu söyleyemez."

Allah Tebârake ve Teâlâ, Kur'an'ın büyüklüğünü ve yüceliğini, şayet O dağlara indirilmiş olsa Allah'ın korkusundan dağların paramparça olacağını bildirerek şöyle

buyurur: **(Biz bu Kur'ân'ı bir dağa indirseydik, Allah'ın korkusundan onu baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün.)** (59/el-Haşr/21)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in savaşlarından birinde, Muhacirler'den bir adam ve Ensar'dan bir adam gece nöbeti tutarlar. Muhacirler'den olan uyur ve Ensar'dan olan namaza durur. Düşmandan bir adam gelir ve Ensar'dan olanı görünce ona bir ok atar ve yaralar. Ensar'dan olan oku çıkarır. Düşman bu şekilde üç ok atar. Ensar'dan olan sahabi rüku eder ve secde eder. Bu arada arkadaşı olayın farkına varır ve düşman kaçar. Muhacirler'den olan sahabi Ensar'dan olan arkadaşından akan kanı görünce, "Subhânallah! İlk ok attığında beni uyarsaydın ya!" der. Ensar'dan olan şöyle cevap verir: "Bir sureyi okuyordum, onu yarıda kesmek istemedim."

Söz, sahibinin yüceliğiyle yüce olur. O sözü söyleyen yeryüzünün ve gökyüzünün mutlak sahibi Allah azze ve celle ise durum nasıl olur?. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Bu böyledir; kim Allah'ın nişanelerine, kurbanlıklarına saygı gösterirse, şüphesiz o kalplerin takvasındandır.)** (22/el-Hacc/32) İlahi buyrukların adresi, önünden ve arkasından kendisine batılın yaklaşamadığı Kur'an-ı Kerim'dir.

O, Allah katında yücedir ve Levh-i Mahfuz'dadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Gerçekten o bizim nezdimizde bulunan ana kitapta mevcut yüce ve hikmet dolu bir kitaptır.)** (43/ez-Zuhruf/4) İbni Kesir rahimehullah ayetin anlamı hakkında şöyle der: "Mele-i A'lâ'daki değerini açıklamıştır ki, yeryüzü ehli de O'na değer versin, O'na saygı duysun ve O'na itaat etsin."

Allah'ın Kelamı'na saygı, Allah'a saygıdır. İmam Nevevi rahimehullah şöyle der: "Müslümanlar, Yüce Kur'an'a saygı duymanın, O'nu her türlü noksanlıktan tenzih etmenin ve O'nu korumanın farz olduğu konusunda istisnasız görüş birliğindedir."

Kadı Iyad rahimehullah ise şöyle der. "Kim Kur'an'ı veya mushafı ya da O'ndan bir şeyi küçümserse, Müslümanların icmâsı üzere o kimse kafirdir."

Allah'ın Kitabı'na saygı, O'nu güzel okumakla olur. O'nun haberlerini tasdik etmekle, emirlerini yerine getirmekle ve yasaklarından kaçınmakla olur. Allah'ın O'nu yüceltmeniz için belirlediği şeyleri yapmakla olur.

Allah'ı Teâlâ'nın Kelamı'na saygı, sadece O'nu tecvitle okumak ve harflerini yerli yerince çıkarmak değildir. O'nu lüks baskıyla basmak ve yazılışını süslemek değildir. Evlerin duvarlarına asmak veya ölülere okumak da değildir. Bilakis, harflerine ve sınırlarına uymaktır. Şanını yüceltmektir. O'nun yolundan yürümektir. **(Bu, sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır ki, insanlar onun âyetlerini düşünsünler ve temiz akıl sahipleri ibret alsınlar.)** (38/Sâd/29)

Allah'ın Kitabı'na saygının bir göstergesi de, kişinin O'nu cünüp olarak okumaması ve abdestsiz olarak mushafa dokunmamasıdır. Çünkü Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Amr b. Hazm'a, Kur'an'a ancak abdestli olanın değebileceğini yazmıştır. Bu hadisi, İmam Malik Muvatta'da rivayet eder.

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an hakkında bilgisizce konuşmanın caiz olmamasıdır. İmam Nevevi rahimehullah şöyle der: "Bizgisizce Kur'an'ın tefsirini yapmak ve ehli olmayanın O'nun anlamı hakkında konuşması haramdır. Bununla ilgili bir çok hadis vardır ve bu konuda icma' vardır. Alimlerin O'nu tefsir etmesine gelince, caizdir ve güzeldir ve bu konuda da icma' vardır."

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an'ı kişisel zanlarla açıklamamaktır. İmam Ahmed ve Tirmizi'nin Said b. Cubeyr kanalıyla İbni Abbas'tan rivayet ettiği ve Tirmizi'nin hasen dediği bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Bildikleriniz hariç, benden hadis naklederken sakının. Kim benim adıma yalan söylerse, ateşten koltuğunu hazırlasın. Kim de Kur'an hakkında kendi görüşünü söylerse, ateşten koltuğunu hazırlasın."**

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an okuyanın kalbiyle okuduğunu hissetmesi ve okuduğu üzerinde düşünmesidir. Buhari, Ebu Said el-Hudri radıyallahu anh'tan şöyle dediğini rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittim: **"Sizin içinizde öyle insanlar çıkacak ki, onların namazları yanında namazlarınızı, onların oruçları yanında oruçlarınızı ve onların ameli yanında amelinizi küçük göreceksiniz. Onlar Kur'an okurlar, fakat okudukları boğazlarından aşağıya geçmez. Onlar okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkarlar."**

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an okumadan önce misvak kullanarak ve suyla çalkalayarak ağzı temizlemektir. Buhari, Ebu Hureyre radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Şayet ümmetime meşakkat vermeyecek olsam, her namazdan önce onlara misvak kullanmayı emrederdim."** Beyhaki rahimehullah şöyle der: "Bu hadisin zahiri, bunu namaz kılmak ve Kur'an okumak için yaptığına işaret eder."

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, insanların konuşması için Kur'an okumayı kesmekten hoşlanmamaktır. İnsanların sözü, Kur'an okumaya tercih edilmemelidir. Buhari, Nafi'nin şöyle dediğini rivayet eder: "İbni Ömer radıyallahu anhuma, Kur'an okuduğu zaman okumayı bitirinceye kadar hiç konuşmazdı."

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an'ı alimlerden, öğrendikleri ve öğrettileri şekilde öğrenmektir. Müslim, Enes b. Malik radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Übeyy radıyallahu anh'a şöyle buyurdu: **"Muhakkak ki Allah, sana okumamı bana emretti."** Übeyy dedi ki: "Allah mı sana benim adımı verdi?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Allah bana senin adını verdi"** buyurunca, Übeyy ağlamaya başladı.

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an üzerine cidali terk etmektir. Buhari, Cündüp b. Abdullah radıyallahu anh kanalıyla, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kalpleriniz birlikte olduğu sürece Kur'an okuyun. Anlaşmazlığa düşerseniz (okumayı bırakıp) kalkın."**

Müslim, Abdullah b. Amr radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: "Bir gün erkenden Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e gittim. Bir ayet üzerinde anlaşmazlığa düşen iki adamın sesleri duyuldu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem dışarı çıktı. Yüzünden kızdığı belli oluyordu. Şöyle buyurdu: **"Sizden öncekiler ancak Kitap'ta anlaşmazlığa düştükleri için helak oldu."**

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an'ı düşman topraklarına götürmemektir. Buhari ve Müslim, Abdullah b. Ömer radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Kur'an ile düşman toprağına yolculuk yapılmasını yasakladı."

Müslim; Eyyub, Nafi ve İbni Ömer radıyallahu anh kanalıyla, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet eder: **"Kur'an ile yolculuğa çıkmayın. Çünkü ben, düşmanın ona el uzatmayacağından emin değilim."** İmam Nevevi der ki: "Mushafla yolculuk yapmanın yasaklanması, düşmanın ona el uzatmasından ve hürmetini çiğnemesinden korkma nedeniyledir. Bunun olmayacağı bilinirse, ne mekruh, ne de yasak olur."

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an okuma karşılığı para ve başka şeyler istememektir. Tirmizi, hasen olduğunu söylediği bir hadiste, Imrân b. Husayn radıyallahu anh'ın Kur'an okuyan ve arkasından da buna karşılık insanlardan dünyalık talep eden bir hikayeciye rastladığını, "İnnâ lillahi ve innâ ileyhi râciûn" dedikten sonra şöyle dediğini rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Kim Kur'an okursa O'nunla (isteyeceğini) Allah'tan istesin. Çünkü bir takım insanlar gelecek, Kur'an okuyacak ve O'na karşılık insanlardan (dünyalık para vb.) isteyecekler."**

Buhari ve Müslim, Ali radıyallahu anh'ın şöyle dediğini rivayet eder: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i şöyle buyururken işittim: **"Ahir zamanda yaşları küçük ve akılları kıt bir takım insanlar gelecek, insanların en hayırlısının sözünden söyleyecekler. Onlar okun yaydan çıktığı gibi İslam'dan çıkarlar. Onların imanları boğazlarını geçmez. Onları nerede görürseniz öldürün. Çünkü onları öldürmede, öldüren için Kıyamet günü bir ecir vardır."**

Hadisin anlamı şudur: Sizin zamanınızda öyle bir topluluk ortaya çıkacak ki, onlar çokça ibadet edecekler fakat ibadetleri riya ve gösteriş için olacak. Onlar, yaydan fırlayıp hızla uzaklaşan ok gibi dinden uzak olacaklar. Onlar, fitneye düşmüş ve bu nedenle kör ve sağır olmuş kimselerdir.

Riya ve gösteriş olsun diye Kur'an okumanın hiçbir ecri yoktur. Bilakis o, sahibine vebâldir. Kur'an okumak, ancak O'na iman etmek ve O'nunla Allah Teâlâ'ya iman etmek için olmalıdır. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Şüphesiz ki bu Kur'ân, insanları en doğru ve en sağlam yola iletir ve salih amel işleyen müminlere büyük bir ecir olduğunu müjdeler.)** (17/el-İsrâ/9)

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, kapağında veya içinde Kur'an ayetleri bulunan kitapları ve gazeteleri muhafaza etmektir. Bazı Müslümanlar bu kitapları ve gazeteleri okuduktan sonra atmaktadırlar. Bunlar çöplerle birlikte toplanmakta ve ayaklar altında çiğnenmektedir. Hatta bazıları bunları yemek sofrası olarak kullanmakta ve daha sonra pislik ve necasetlerle birlikte çöpe atmaktadır. Hiç şüphesiz bu, Allah'ın Kitabı'na hakarettir.

Kur'an'a saygının bir göstergesi de, Kur'an'ı yere koymamaktır. Özellikle de, sıradan yerlere koymamaktır. Kur'an'ı sıradan yerlere koymak, O'nu oraya koyanın O'na aldırmadığını gösterir. Fakat insan camide veya evde Kur'an okurken secde etmesi gerekse ve Kur'an'ı önüne koysa, bunda bir sakınca yoktur ve bu Kur'an'a hakaret değildir. Kur'an'a saygının bir göstergesi de, ayakları O'na karşı uzatmamak ve O'na sırt dönmemektir.

Müslümanlar olarak Kur'an'ın bizim üzerimizdeki bir hakkı da, O'nu savunmak ve O'na saldıran veya O'nunla alay edene karşı susmamaktır. Mushaf-ı Şerif'in ayetlerine hakaret haberi Müslümanları üzmüştür. Bu çirkin bir olaydır ve tüm Müslümanlara

yapılan bir kötülüktür. Allah'ın Kitabı'na hakarettir. Müslümanların öfkesini alevlendirmiştir. Aynı şekilde, ahlaki değerlere ters düşmektedir. Nefret duygularının alevlenmesine yol açmaktır.

Yapılması gereken, bu çirkin davranışların araştırılması ve bu iğrenç suça karışan herkese gereken caydırıcı cezanın verilmesidir. Bununla birlikte, Müslümanlardan da özür dilenmelidir. Çünkü bu fiil, suçların en büyüklerindendir.

Sahih-i Buhari'de rivayet edilen bir hadiste, Ömer radıyallahu anh şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem hayattayken, Hişam b. Hakim b. Hizam'ı Furkan Suresi'ni okurken işittim. Okuyuşunu dinledim, bir de ne göreyim, Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in bana öğretmediği bir çok harf üzere okuyor. Neredeyse namazda üzerine atılacaktım. Selam verinceye kadar kendimi zor tuttum. Selam verir vermez ridasından yakaladım. Dedim ki: "Okuduğunu işittiğim bu sureyi sana kim öğretti?" Dedi ki: "Onu bana Rasulullah sallallahu aleyhi ve selem öğretti." "Yalan söyledin, çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu bana senin okuduğundan başka bir şekilde öğretti." Onu alıp Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e götürdüm. Dedim ki: "Ben bunu Furkan Suresi'ni bana öğretmediğin harfler üzerine okurken işittim." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Onu serbest bırak! Oku ey Hişam!"** Okuduğunu işittiğim okuyuşu O'na da okudu. Bunun üzerine Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Böyle indi."** Sonra, **"Oku ey Ömer!"** buyurdu. Bana öğrettiği okuyuşla okudum. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu. **"Böyle de indi. Şüphesiz bu Kur'an yedi harf üzere indi. O'ndan kolay geleni okuyun."**

Allah'ı Zikretmenin Fazileti

Şeyh Abdurrahman es-Südeys
Mekke, 12.04.1426 Hicri – 20.05.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Rabbi'nden hakkıyla korkan ve ölüm kendisini ansızın yakalayıp hiç bir özrü kalmadan önce hayatını salih amellerle dolduran kimsenin korkması gibi Allah'tan hakkıyla korkun.

Ey Müslümanlar!.. Maddi hayatın tufanı, maddi zevklerin peşinde koşuşturma ve bunun sonucu ortaya çıkan depresyon ve stres, ümmetin başına gelen ve takibi insanları meşgul eden olaylar ve değişimler, mutlu ve huzurlu yaşamdan uzaklaşmaya yol açmıştır. Buna ilave olarak sahte uygarlıklar zehirlerini saçmakta ve dindarlığın kökünü kazımak isteyen televizyon kanalları ve internet siteleri bunu alevlendirmektedir. Belli belirsiz kısık bir sesten başka ruhun sesini duymazsın ve sönmek üzere olan bir ateşten başka ışığını görmezsin. Bütün bunlardan sonra; daha önce aydınlanmış olan kalplerin körelmesi ve verimlilikten sonra çoraklaşması, nurunun sönmesi, parıltısının solması ve dilinden düşürmediği zikri bırakması şaşılacak bir şey değildir. Onlar Allah'ı unuttu, bunun üzerine Allah da onlara kendilerini unutturdu.

Her türlü sıkıntının bu hastalığa dayandırılmasına şaşmamak gerekir. Ruhun tatlı pınarlarını acılaştıran ve sağlam temellerini sarsan bu gaflet ve unutkanlık hastalığı diğer sıkıntılarımıza eklenmektedir. Bu nedenle dilleri ıslatacak ve kalplere huzur verecek şeylere ihtiyaç vardır. Umarım, kasdettiğim anlaşılmıştır.

Ey Müslümanlar topluluğu!.. Allah'a yemin olsun ki, her şeyi hakkıyla bilen Allah'ı zikredip yüceltmedikçe, O'na hamd-ü senâda bulunup O'nu tesbih etmedikçe kalpler ıslah olmaz, yollar aydınlanmaz ve sıkıntılar ortadan kalkmaz. **(Ey iman edenler! Allah'ı çokça anın.)** (33/el-Ahzâb/41), **(Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.)** (62/el-Cumua/10), **(Rabbini çok an, sabah akşam tesbih et!)** (3/Âl-i Imrân/41).

Zikre teşvik eden, akıl sahiplerince bilinen faziletlerine ve dünya ve ahiretteki yararlarına işaret eden ayetler pek çoktur. Aynı şekilde, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den bu konuyla ilgili rivayet edilen hadisler de çoktur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Rabbini zikredenle O'nu zikretmeyenin misali, diri ve ölü misalidir."** Allahu ekber!. Allah'ı zikretmek ruh ve hayattır. O'nu unutmak ise, yok oluş ve ölümdür. Abdullah b. Bişr radıyallahu anh'ın şöyle dediği nakledilir: "Bir adam dedi ki: "Ey Allah'ın Rasulü! İslam'ın kuralları benim için çok oldu. Bana bir şey bildir ki, ona sımsıkı tutunayım." Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: **"Dilin devamlı Allah'ın zikri ile ıslak kalsın."** Lâ ilahe illallah!.. Bu hadisi; Tirmizi ve Hakim, sahih bir senetle rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Allah azze ve celle'ye bağlılığının şiddetinden her göz açıp kapamada, her kalp atışında ve her halinde, titreyen bir kalple ve ağlayan gözle Rabbi'ni zikrederdi. Şöyle buyuran O değil mi? **"Amellerinizin en hayırlısını, Melikiniz katında en geçerli olanını, dereceleriniz içerisinde en yükseğini, sizin için altın ve gümüşü yığmaktan daha hayırlısını, düşmanla karşılaşıp onların boyunlarını vurmanızdan, onların da sizin boyunlarınızı vurmasından daha hayırlısını size bildireyim mi?"** Sahabiler,

“Evet” derler. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem de, **“Allah’ı zikretmektir”** buyurur. Lâ ilâhe illallah!.. Bu hadisi; İmam Ahmed, Tirmizi ve Hakim sahih bir senetle rivayet eder. Zikrin derecesi, Allah yolunda cihadın derecesini de geçmiştir.

İman kardeşleri!.. Allah'ı zikretmek ve bu zikirlerin anlamı üzerine düşünmek, ruhları sevinç yurduna götüren bir kafile gibidir. Saltanatla ve malla elde edilemeyen bir üstünlüktür. Kemâle ulaştıran bir başarıdır.

İmam İbnu'l Kayyım rahimehullah, zikrin faziletini ve zikredenlerin halini açıklayarak şöyle der: "O, kendisini terkettiklerinde bedenleri kabre dönüşen bir topluluğun makamıdır. Ülkelerinin umranıdır ki ondan yoksun kalırsa çorak araziye döner. Onunla afetlerin defedilmesini ve sıkıntıların ortadan kaldırılmasını isterler. Belâya uğrayınca hemen ona sığınırlar. Başlarına musibet gelince hemen ona koşarlar. O, kendisine yöneldikleri cennet bahçeleridir. Kalplerin parlamasıdır ve hastalık kapladığında şifasıdır."

İnanç kardeşleri!.. İnsanların en hayırlısı Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in müjdelerinden birinde, bir kudsi hadiste Allah azze ve celle şöyle buyurur: **"Ben kulumun hakkımdaki zannındayım. Beni zikrettiğinde onunla olurum. Beni nefsinde anarsa, ben de onu kendi nefsimde anarım. Beni bir toplulukta anarsa, ben de onu onlardan daha hayırlı bir toplulukta anarım."** Lâ ilahe illallah!.. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Alemlerin Rabbi kendisine övgüde bulunan kul ne değerli bir kuldur. Lâ ilahe illallahu v'Allahu ekber!. **(Allah'ı anmak elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür.)** (29/el-Ankebût/45)

Ey zikir ehli değerli insanlar!.. Zikirlere devam etmek, cennet yurdunun fidanıdır ve ancak aldananlar zümresinden olan müflis kimse cennet fidanını dikmede ihmalkar davranır. **(Ey iman edenler! Mallarınız ve çocuklarınız sizi Allah'ı anmaktan alıkoymasın. Kim bunu yaparsa işte onlar ziyana uğrayanlardır.)** (63/el-Münâfıkûn/9)

Evet, zikir kalbe ulaşınca ve içine yerleşince, her an yapılan tevbe ve istiğfarla birleşince nefsin temizlenmesi için bir destek, ruhun arınması için bir sağanak olur. İşte o zaman, hangi yönde ve hangi yolda olursa olsun, çokça zikredenin üzerinde parlayan basiret meşalesini farketmek zor olmaz. Zikrin güzel kokusu nedeniyle onu farketmek kolay olur. Melekler onu kuşatmıştır. Allah'ın nurundan bir parıltıyla taçlandırılmış ve güzellik giydirilmiştir. Kalbi, Allah sevgisiyle dolmuş ve huzura kavuşmuştur. **(Onlar, iman etmiş ve kalbleri Allah zikriyle yatışmış olanlardır. Evet, iyi bilin ki, kalbler Allah'ın zikri ile yatışır.)** (13/er-Ra'd/28) Lâ ilahe illallâh... Sevinç de isabet etse, üzücü bir şey de isabet etse huzurlu olur. Fitne ve musibete uğrayınca endişelenmez ve sakin olur. Arınma alevi sönse, zikir ateşine başvurur. Sükuneti koklar ve huzuru arar. Bu da onu sonsuz bir vaade götürür. **(Allah'ı çok zikreden erkeklerle Allah'ı çok zikreden kadınlar var ya, işte onlar için Allah bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.)** (33/el-Ahzâb/35)

Lâ ilâhe illâ ente subhâneke innâ kunnâ minez-zâlimîn. (Allah'ım!) Senden başka gerçek ilah yok ve şüphesiz biz zalimlerden olduk. Muaz b. Cebel radıyallahu anh şöyle der: "Allah'ın zikrinden başka, Allah'ın azabından daha çok kurtarıcı başka bir şey yoktur." Nasıl böyle olmasın?. Allah'a hamd ve senâda bulunma pınarından akan dua, gizli ve saklıyı bilene gerçek boyun eğmenin ve samimi itaatın beyanıdır.

Ey değerli insanlar!.. Bir grup var ki, hak yolundan saparak hak perdesini yırtmış, büyük bir cahillikle dinin temiz görüntüsünü bozmuş ve güpegündüz Müslümanların kanını dökmüştür. Diğer bir grup ise, uydu yayınlarındaki ve internet sitelerindeki pisliğin ve rezaletin esiri olmuştur. Bütün bunlar nasıl olur da zikrin tadını alabilir?. Nasıl olur da zikrin büyük yararlarından ve yüce amaçlarından faydalanabilir?.

Ey mü'minler!.. Gözleriniz zikir ehli Müslümanın yaşantısından daha temiz ve daha parlak bir yaşantı gördü mü? Kur'an ve Allah'ın zikri onun en yakın dostudur. Yumuşak yapılı ve ince kalpli olur. Doğru yolda ve hidayet üzere olması nedeniyle o mü'minlerin en güzellerindendir. Ondan müslümanlara kötülük ve eziyet gelmez. Böyle bir sıfata sahip olana kutlu olsun. Zikirle ıslanan ve yumuşayan bir dile sahip olana, ağzı şükürle ve Allah'a hamdü senâ ile dolu olana, tesbih ve istiğfarı dilinden düşürmeyene ve düşünüp ibret alana müjdeler olsun. Dikkat edin! İşte bu gibiler ile Allah'ın yardımı talep edilir ve bağışlanma dilenir. İslam Ümmeti yenilgiden ve halklar çöküntüden kurtulur. **(Ey iman edenler, bir düşman topluluğu ile karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çokça zikredin ki, kurtuluşa eresiniz.)** (8/el-Enfâl/45)

İmam Zehebi Siyer-i A'lâmu'n Nübelâ isimli eserinde şunu nakleder: Kuteybe b. Müslim, savaşların birinde âbid imam Muhammed b. Vâsi'yi sorar. Çetin bir çatışma olmuştur. "Namazgâhında, işaret parmağını kaldırmış Allah azze ve celle'yi zikrediyor" derler. Şöyle der: "Vallahi, Muhammed b. Vâsi'in parmağı, benim için bin keskin delikanlıdan ve bin çekilmiş kılıçtan daha değerlidir." Allahu ekber!.. Zikrin ve zikredenlerin ümmeti içinde bulunduğu sıkıntıdan kurtarma ve düşmanına karşı zafer kazandırmadaki etkisini düşünün!..

Ey mü'minler topluluğu!.. Bu, zikrin şanından ve esrarından, faziletinden ve etkisinden küçük bir parçadır. Mü'minin kalbi ve diliyle gerçekleşirse, dünyada cenneti ve Rabbi ile sonsuz bağı olur. Hali böyle olana ne mutlu!..

Allah'ın kulları!.. Müslümanlardan gaflete kapılmış bir grubu görüp şaşarsın. Unutkanlık ve gaflet tümüyle üzerlerine çökmüştür. Dilleri yabancılaşmış ve diğer organları karanlığa gömülmüş, sapıklığa ve cahilliğe yuvarlanmıştır. Onlardan bazılarını gece ve gündüzünü oyun ve eğlencede, dedikodu ve laf taşımada geçirir görürsün. Müslümanlara dil uzatırlar. Rahman'ı zikretmek akıllarına bile gelmez. **(Her kim Rahman olan Allah'ın zikrinden yüz çevirirse biz ona bir şeytan musallat ederiz. Artık o şeytan onun yakın dostudur.)** (43/ez-Zuhruf/36) Bazıları ise saatlerini asılsız ve batıl şeylerle geçirirler. Söylemesi dile kolay fakat mizanda ağır, Rahman'a sevimli ve hasenâtla dolu şu kelimeleri söylemekten aciz kalır: **"Subhânallahi ve bi hamdihi, subhânallahi'l azîm."**

Bazı insanların kalpleri yakarmanın ve huşunun lezzetini hiç tatmamıştır. Oyun ve eğlenceden hiç bir şeyi kaçırmaz. Allah'ın zikrine ve duaya gelince ise tamamen dilsiz kesilir. **(Allah'ın zikri hususunda kalpleri katılaşmış olanların vay haline!)** (39/ez-Zümer/22) Allah'ın yakarma ve Allah'ı zikretme konusunda kalpleri katı olanlara yazıklar olsun!.. Katı ve kurak kalpler, paslanmış isyankar diller... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Allah'ın zikrinin dışında çokça konuşma! Çünkü Allah'ın zikri dışında çokça konuşmak kalpleri katılaştırır. Şüphesiz insanların Allah'a en uzak olanı, katı kalpli olandır."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

Allah'ın kulları!.. Bütün bunlardan sonra; gözyaşlarını boşaltan, pişmanlığını tekrar tekrar dile getiren ve Allah'a hakkıyla ibadet edemediği ve yakaramadığı için inleyen yok mu?. Allâme İbnu'l Kayyım rahimehullah şöyle der: "Şüphesiz gafil kimse ile Allah'ın arasında bir yabancılık vardır ki, ancak Allah'ı zikretmekle ortadan kalkar." Lâ ilahe illallah!..

Zikr-i Hakim (Kur'an) Ümmeti!.. Bu arada değinmeden geçemeyeceğimiz bir konu var ki o da şudur: Bazı insanların uydurduğu bid'at zikirler onları, insanların efendisi ve Allah'ın kulları üzerindeki hücceti Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'den sahih yollarla rivayet edilen zikirlerden alıkoymuştur. Çeşitli gürültü ve patırtılarla, ağırbaşlılıktan tamamen uzak bir şekilde bunları söylerler. Daha da ötesi, bu yaptıkları Kur'an'a ve Sünnet'e, sahih delillere terstir. Şeyhulislam İbni Teymiye rahimehullah şöyle der: "Allah azze ve celle'yi zikredenin zikrederken sesini kısması müstehaptır. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Sabah akşam demeden, kendi içinden, korkarak ve yalvararak, alçak sesle Rabbini an.)** (7/el-A'râf/205) Bazılarının bid'at zikirleri yaparken bağırıp çağırmaları ve sağa sola savrulmaları ise kesinlikle Peygamber'in sünnetinden değildir."

Ey Müslümanlar!.. Gaflet ve unutkanlığı bırakın ve Kur'an'dan uzak durmayı terkedin. Birbirinize, her zaman ve mekanda Allah'ı zikretmeyi ve O'na yakarmayı tavsiye edin ki kurtuluşa ve mutluluğa erin, zafere ve başarıya ulaşın.

Allah beni ve sizleri zikreden ve şükredenlerden eylesin. Bizleri gaflet durgunluğundan kurtarsın ve dosdoğru yoluna iletsin. Lütfu ve keremiyle bizleri acı verici azaptan korusun. Şüphesiz O; çok cömerttir, kerem sahibidir.

Ey kardeşler!.. Sevap bakımından zikrin en üstünü, hidayeti ve nuru en çok olanı Alemlerin Rabbi'nin Kelamı'dır. Allah Subhânehu O'nun derecesinin yüksekliğini ilan ederek şöyle buyurur: **(İşte bu (Kur'ân) da indirdiğimiz kutsal bir kitaptır.)** (21/el-Enbiyâ/50) **(O sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur'ân'dır.)** (36/Yâsîn/69) Nasıl böyle olmasın?. Kur'an, dünyanın karanlıklarını parlak nuruyla aydınlatmıştır. Hastalıklı kalpleri hidayete yöneltmiştir. "Şüphesiz O'nun bir tadı ve parlaklığı vardır. O üstün gelir ve O'na üstün gelinmez."

Kur'an Ümmeti!.. Kur'an-ı Kerim'in büyüklüğü ve konumu işte böyledir. Bütün bunlarla birlikte, Kur'an'a saygı duymanın ve O'nu kutsal kabul etmenin gereği Muhammed Ümmeti'nce ve semavi dinlerce bilinen bir şeydir. Kutsal değerlerimizin en kutsalına ve değerlerimizin en şereflisine, üstünlük ve övünç kaynağımız Kur'anımıza uzanan ve haddi aşan çirkin davranış yaranın deşilmesine, uykuların kaçmasına, bu davranışı kınayan ve gökyüzünün derinliklerine ulaşan bir çığlığa yol açmıştır. Bu davranışda bulunanlar, kibir ve küstahlıkla, Rabbimiz'in Kitabı ve hayat düsturumuz Kur'an'a el uzatmıştır. Bu da, dünyanın her yerindeki Müslümanların duygularını alevlendirmiş ve harekete geçirmiştir. Bizler bu mukaddes topraklardan, Harem-i Şerif'ten, Kur'an-ı Azim'i kutsal kitapları olarak gören bir milyarı aşkın Müslüman adına, bu çirkin suçu işleyenlerin süratle soruşturmaya tabi tutulmasını ve en ağır ve caydırıcı cezaların verilmesini talep ediyoruz. Tâ ki bu büyük suç ve çirkin davranış bir daha tekrar etmesin. Müslümanların duygularına saygı duyulsun. Toplumların ahlaki değerleri ve uygarlıkları korunsun. Dünyanın her köşesinde adalet, hak ve barış gerçekleşsin. Aynı şekilde, her yerde yükselen öfkenin söndürülmesi ve kışkırtmaların son bulması için Müslümanlardan derhal özür dilenmesini talep ediyoruz. Çünkü bu yükselen öfkenin ve kışkırtmaların sonu hoş olmayabilir. Halklar arasında şiddet ve nefret fitilini ateşleyebilir. Nesilden nesile

sürecek bir şiddete kapı açabilir. Tarihin hafızasından silinmeyecek ve o insanların adına kara bir leke olarak yazılacak uygarlıklar çatışmasına yol açabilir. Bu noktada üzerine düşen uyarı görevini yapan kişi, artık sorumluluktan kurtulmuştur. **(Bütün işlerin sonu Allah'a âittir.)** (22/el-Hacc/41)

Allah'ım!.. Bizler, Kitabın'a bunu yapanlardan uzağız ve sana sığınırız. Bu açıklama ile, ümmete nasihat etmeyi ve sorumluluktan muaf tutulmayı dileriz. Sen bize yetersin ve ne güzel vekilsin. Sen bize yetersin ve ne güzel vekilsin. Sen bize yetersin ve ne güzel vekilsin. Lâ havle velâ kuvvete illâ billahi'l aliyyi'l azîm! / Güç ve kuvvet ancak yüce Allah iledir!

Kur'an devleti, Harameyn-i Şerifeyn ülkesinin bu olay karşısındaki tutumu övgüye layıktır ve bu tutum onun için bir ilk değildir. Allah onun hayrını ve başarısını artırsın! Tüm İslami heyetlerin ve kuruluşların teşekküre layık tavırları da unutulmamalıdır. Allah onların tavırlarını mübarek kılsın!.

Bu şiddetli inkar ve kınama fırtınası; heyecanı artırmak, öfkeyi kabartmak ve duyguları alevlendirmek için değildir. Bilakis bunların doğru yönlendirilmesini, şer'i ölçüler ve geçerli kurallar çerçevesine oturtulmasını sağlamak içindir. Umulur ki bu iğnelemeler, daha çok ibret alınmasına yol açar. Yapıcı davranışlara, imar ve ıslah meydanlarına doğru yola çıkmayı sağlar. Değilse, Allah dinini ve Kitabı'nı koruyucudur. **(Hiç şüphe yok ki, Kur'ân'ı biz indirdik, elbette onu yine biz koruyacağız.)** (15/el-Hicr/9)

Bu çirkin davranış, ancak Kur'an'ın yüceliğini artıracak ve Müslümanların O'na daha çok sarılmasını sağlayacaktır. Kafirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır.

Allah'tan hakkıyla korkun ey Allah'ın kulları!.. Nefisleriniz ve Kur'anınız hakkında Allah'tan korkun!.. O'nu hakkıyla okuyun ve hükümlerini yerine getirin. O'na karşı duyarlı olun ve O'nu savunun; umulur ki size rahmet olunur.

Sonra; insanların en hayırlısı ve beşeriyetin yol göstericisi, zikredenlerin en üstünü ve şükredenlerin efendisine salât ve selamda bulunun. Alamlerin Rabbi, Rabbiniz sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

İslam'ın Ölümsüz İlkeleri

Şeyh Hüseyin Âlu'ş Şeyh
Medine, 19.04.1426 Hicri – 27.05.2005 Miladi

Ey insanlar!.. İslam ehli, beşeriyetin başındaki parlak kavramlarla oynama, gerçekleri ve doğruları kötü gösterme musibetinden hareketle, İslam'a mal edilen ve İslam'ı kötü gösteren asılsız düşüncelerin ayıklanması için, tüm dünyayı ve bütün insanlığı bu dini gerçek yönüyle anlamaya, asıllarını ve temel kurallarını öğrenmeye ve teferruatlarını tanımaya çağırmaktadır. Bu, hevâ ve heveslere değil, takvâ sahibi dürüst alimlerin görüşlerine başvurularak ve bilimsel bir metot uygulanarak, insaf ve tarafsızlıkla yapılmalıdır.

Dinlerinin bilinen gerçekleri ve inançlarının sabit değerlerine sürekli dil uzatılırken, Rableri'nin Kitabı'na ve Rasulleri sallallahu aleyhi ve sellem'in şahsına dil uzatılırken islam ehli nasıl böyle bir çağrıda bulunmasın?!. Evet; onlar uluslararası platformlarda bazen kasıtlı bazen de kasıtsız olarak İslam'ın gerçeklerinin yanlış bir anlayışla sunulduğunu görüyorken bu çağrıda bulunmaları gerekir. Bütün dünyayı, Allah'ın kendilerine bağışladığı rahmet ve saadete davet etmeleri yapmaları gereken kesin bir görevdir.

Ey insanlar!.. Başında ve sonunda bütün işler Allah'a aittir. O, Kitabı'nı hidayet ve rahmet olarak indirmiştir. **(Şüphesiz ki bu Kur'ân, insanları en doğru yola iletir.)** (17/el-İsrâ/9) Elçisi Muhammed'i tüm insanlığa, onları karanlıklardan aydınlığa ve cehaletten ilme çıkarması için göndermiştir. Bütün insanlık için genel bir rahmet, kapsamlı bir hayır ve ıslah olması için göndermiştir. **((Ey Muhammed!) biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.)** (21/el-Enbiya/107)

Ey insanlar!.. Allah'ın Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ile gönderdiği din, bütün insanlığa gönderdiği dindir. Allah Subhânehu dünyada insanları mutlu etmesi ve ahirette de kurtuluşa erdirmesi için bu dinle birlikte, hikmetli ve sağlam ilkelere sahip mükemmel bir hayat düzeni de göndermiştir. Bu din, en büyük gayesi ve yüce hedefi, her türlü şekliyle ıslah etmek olan bir dindir.

Bizler, Allah'ın tüm insanlığa gönderdiği elçinin minberinden bütün insanlığa özet bir mesaj göndermek istiyoruz. Bu mesaj; İslam'ın hoşgörüsüzlüğe davet ettiğini, hükümlerinde şiddete teşvik eden ve insan hakları ihlali sayılan unsurlar olduğunu öne süren cahil ve kibirli insanlara yeterli bir açıklama içermektedir.

Bu, bütün insanlığı mutlu edecek ıslah kaideleri üzerine kurulu İslam düzeninin ilkelerini içeren bir mesajdır. İslam'ın örnek ilkelerinden bir bölümü üzerinde durmaktadır ki, insaf sahibi her insan İslam'ın yüceliğini bilsin. İslam'ın hikmetli şeriatının, uluslararası insan hakları savunucularının ilan ettikleri hakları insanoğluna çok önceden tanıdığını bilsin. İnsaf sahipleri, bu hakların bir başka şeriatta daha, İslam'da olduğu gibi kapsamlı ve ayrıntılı ele alınıp açıklanmadığını öğrensin.

Ey insanlar!.. İslam dini, genel anlamıyla özgürlük ilkelerini benimsemiştir. Bu özgürlük, kişisel hevâ ve heveslerle sınırlandırılmayan bir özgürlüktür. Bilakis, dünya ve ahiret saadeti için gerçek yararları gözeten ilahi naslar ve nebevi direktifler ile sınırlandırılmıştır. Hak, adalet ve insaf kaideleri üzerine kurulu bir özgürlüktür.

Başkalarının özgürlüklerine tecavüzde ve başkalarına zarar vermede kullanılmayan bir özgürlüktür. Temelinde yalnızca Allah'a boyun eğme ve O'ndan başkasına boyun eğmeme olan bir özgürlüktür. Bu da, tevhid inancıyla insanlığa tam bir özgürlük sağlar ve insanları Allah'tan başkasına kulluk zilletinden kurtarır. Kulu, insanın boynuna dolanan her türlü korkudan kurtaran, insanların kalplerini korku ve zilletle dolduran zorba tağutları yıkan bir özgürlüktür.

Gerçek özgürlük ilkelerini garanti altına alan İslam, bu dini zorla kabul ettirmemeyi benimseyerek Müslüman olmayanların haklarını da göz ardı etmemiştir. Müslümanlara düşen görev yalnızca bu dine davet etmektir. İnsanlara onun güzelliklerini açıklamak ve gerçek yönünü göstermektir. **(Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi toptan iman ederlerdi. O halde insanları hep mümin olsunlar diye sen mi zorlayacaksın?)** (10/Yunus/99)

Bazı tefsir alimleri, Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh'ın yaşlı bir Hristiyan kadına şöyle dediğini nakleder: "Ey yaşlı kadın! Müslüman ol! Şüphesiz ki Allah, Muhammed'i hak ile gönderdi." Yaşlı kadın şöyle der. "Ben yaşlı bir kadınım ve ölüm bana daha yakın." Bunun üzerine Ömer radıyallahu anh, "Allah'ım! Şahit ol!" diyerek şu ayeti okur: **(Dinde zorlama yoktur.)** (2/el-Bakara/256)

Ey insanlar!.. İslam dini, insanlığın şerefini korumak için gelmiştir. İnsanoğluna özel olarak verilen bu yüksek konumdan hareketle insana bakar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Andolsun ki biz, insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Karada ve denizde taşıtlara yükledik ve temiz yiyeceklerden onları rızıklandırdık. Onları yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık.)** (17/el-İsrâ/70) Bu nedenle İslam'ın gözünde haklar konusunda insanlar eşittir. Tevhide bağlılık ve takvâya tutunma dışında, birinin diğerine üstünlüğü yoktur. **(Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli ve en üstününüz O'ndan en çok korkanınızdır.)** (49/el-Hucurât/13) Bu nedenle Müslümanlara, başkalarının duygularına saygı duymayı özellikle emretmiştir. Müslüman olmayanların inançlarına sövmeyi yasaklamıştır ki, bu davranış onları Müslümanların kutsal değerlerine dil uzatmaya sevketmesin. **(Onların Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki, onlar da bilmeyerek sınırı aşıp Allah'a sövmesinler.)** (6/el-En'âm/108)

İmam Kurtubi şöyle der: "Onların haçlarına, dinlerine ve kiliselerine sövmek veya bu sonuca yol açacak bir davranışta bulunmak Müslüman'a helal değildir. Çünkü bu, günaha teşvik gibidir."

Bilakis Müslüman, Allah'ın şu kavlinde belirttiği gibi İslam hidayetine çağırır: **((Ey Rasulüm!) Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır! Ve onlarla en güzel şekilde mücadele et.)** (16/en-Nahl/125)

İşte insanlığın yol göstericisi... İnsana insan olduğu için saygı duymanın canlı örneğini göstererek şöyle buyurur: **"Cenazeyi gördüğünüz zaman sizi geçip gidene kadar ayağa kalkın."** Bir gün Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in yanından cenaze geçer ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ayağa kalkar. "Bu bir Yahudi'nin cenazesidir" denince, **"O da bir canlı değil mi?"** buyurur.

İslam dininin kuralları ve hükümleri, savaş halinde olmayan kafirler ile ilişkilerde dahi olsa iyilik ve iyiliğe davet üzerine kurulmuştur. Allah Subhânehu şöyle buyurur:

(İnsanlara güzel söz söyleyin.) (2/el-Baraka/83) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Şüphesiz ki Allah, her şeye iyilik edilmesini yazmıştır."**

Bu aslın bir göstergesi de, Allah celle ve alâ'nın şu kavlidir: **(Allah sizi, din hakkında sizinle savaşmayan ve sizi yurtlarınızdan çıkarmayan kimselere iyilik etmekten, onlara adaletli davranmaktan men etmez. Çünkü Allah adaletli davrananları sever.)** (60/el-Mümtehıne/8) Ayette kastedilen, sözle ve fiille iyilikte bulunmaktır. Kurtubi rahimehullah, ayette geçen bu iyiliği açıklarken şöyle der: "Onların güçsüzlerine yumuşak davranmak, fakirlerinin ihtiyacını gidermek, açlarını doyurmak ve çıplaklarını giydirmektir. Korku ve zillet nedeniyle değil, kibarlık olarak onlara yumuşak sözler söylemek ve merhamet etmektir. Korktuğumuz veya onların sahip olduğu bir şeye tamah ettiğimiz için değil, bizden onlara bir lütuf olarak, eziyetlerini giderecek güce sahip olduğumuz halde eziyetlerine tahammül etmektir. Hidayete ermeleri ve saadet ehlinden olmaları için dua etmektir. Dinlerinde ve dünyalarında her işlerinde onlara nasihat etmektir. Yokluklarında biri onların geride bıraktıklarına eziyet etmek isterse onları korumaktır. Mallarını, ailelerini, ırzlarını, bütün haklarını ve çıkarlarını korumaktır. Kendilerinden zulmü defetmeleri ve tüm haklarına ulaşmaları için onlara yardım etmektir."

Abdullah b. Amr, kölesine, kurban etinden komşusu Yahudi'ye de vermesini öğütler ve bunu ona tekrar tekrar söylerdi. Öyle ki, köle buna şaşırdı ve sebebini sordu. Abdullah b. Amr şöyle dedi: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Cibrîl bana komşu hakkında öyle çok öğütte bulundu ki, onu bana mirasçı kılacak zannettim."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder. Gayri Müslimlerden insaf sahipleri bu özelliğe şahitlik etmiştir. Onlardan biri şöyle der: "Müslümanlar Endülüs kentlerinde Hristiyanlara güzel muamelede bulunuyorlardı." Başka biri ise şöyle der: "İslam ve İslam'ın emrettiği adelet ve iyilik, onun bütün dünyada yayılmasına yardımcı olmuştur."

Ey insanlar!.. İslam dininin asılları, sabit değerleri ve hükümleri, çeşitli aşamalarıyla ahlak ilkelerinin gerçekleşmesi üzerine kuruludur. Bu ahlak ilkelerinin başka uygarlıklarda ve düzenlerde bir benzeri yoktur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Ben ancak güzel ahlakı tamamlamak için gönderildim."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Her türlü şekliyle rahmet dini olan bu din, insanlara fayda vermeye davet eder. Müslim'in rivayet ettiği bir hadiste, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e "Müşriklere beddua et!" denildiği, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in de **"Ben çokça lanet edici olarak gönderilmedim, ben ancak rahmet olarak gönderildim"** buyurduğu bildirilir.

Evet; rahmet ve şefkat Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanlara merhamet etmeyene Allah da merhamet etmez."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. İnsanlık, Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem gibi şefkatli ve merhametli birini daha görmemiş ve görmeyecektir. Ebu Davud'un Süneni'nde, İbni Mes'ud radıyallahu anh'tan şöyle dediği rivayet edilir: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile bir yolculuktaydık. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ihtiyacını gidermek için uzaklaştı. İki yavrusu olan bir kuş gördük. Yavrularını aldık. Kuş yanımıza gelerek kanatlarını açıp çırpmaya başladı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem geldi ve **"Kim bunu, yavrularını alarak korkuttu? Yavrularını ona geri verin"** buyurdu. Yaktığımız bir karınca yuvası gördü ve **"Bunu kim yaktı?"**

dedi. "Biz, ey Allah'ın Rasulü" deyince **"Ateşin Rabbi'nin dışında kimsenin ateşle azap etmesi gerekmez"** Bu dinin merhameti konusundaki yaşanmış örnekler burada sayılamayacak kadar çoktur.

İslam dini, adalet kaidesini ve eşitlik ilkelerini gerçekleştiren bir dindir. Adalet onun ölçüsüdür. İnsanların nefsi arzularına ve anlayışlarına boyun eğmez. Bilakis; bir tarafa eğilmeyen ve şaşmayan bir ölçüye, Allah'ın Elçisi'yle gönderdiği ve Kitabı'nda indirdiği vahye boyun eğer. Bu vahiy; hakkı gerçekleştirmek ve batılı iptal etmek, zaman ve mekan ne kadar değişirse değişsin her işte adaleti sağlamak üzere gelmiştir. **(Şüphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara bakmayı emreder.)** (16/en-Nahl/90) Temel ve yan kuralları, direktifleri düşmanla ve İslam'ın aslına karşı savaşanlarla ilişkilerde bile olsa adalete bağlılık emri üzerine kurulmuştur. **(Ey iman edenler, Allah için hakkı ayakta tutanlar ve adaletle şahitlik yapanlar olunuz. Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adaletli olun, çünkü o, takvaya daha yakındır.)** (5/el-Mâide/8) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Dikkat edin; kim bir muâhide (kendisiyle anlaşma yapılan bir kafire) zulmederse, hakkını eksik verirse, gücünün üstünde bir yük yüklerse veya rızası olmadan ondan bir şey alırsa, Kıyamet günü ben onun karşısında olurum."** Bu hadisi, Ebu Davud rivayet eder.

Gayrı Müslimlerin meşhur tarihçilerinde biri şöyle der: "İslam şeriatı dünyada adil bir ilişki için yüce adetler inşa etmiştir. Bunlar insana cömertlik ve hoşgörü ruhu aşılar. Ayrıca o, insancıldır ve uygulanabilir." Bir başkası ise şöyle der: "Daha da ötesi Müslümanlar, başkalarının tersine, Hıristiyan tebaaya adalet ve ölçüyle muamelede bize göre hiç bir sakınca görmemişlerdir."

Ey insanlar!.. İslam dini, beş zarureti; dini, canları, akılları, malları, nesilleri ve ırzları ve bunlarla bağlantılı ihtiyaçları ve iyileştirmeleri korumuştur. Öyle ki; direktifleri, Müslüman olmayan fakat kendileriyle anlaşma yapılan veya kendilerine güvence verilenlerin canlarını, mallarını ve ırzlarını korumayı dahi kapsamıştır. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, sahih hadiste şöyle buyurur: **"Kim bir muâhidi (kendisiyle anlaşma yapılan bir kafiri) öldürürse, cennet kokusunu alamaz. Şüphesiz onun (cennetin) kokusu, kırk yıllık mesafeden duyulur."** İmam Ahmed'in Müsnedi'nde şu hadis rivayet edilir: **"Dikkat edin; muâhidlerin malları ancak hakkı verilince helal olur."** Hanefi ve Maliki alimleri, Camiu's Sağir'de zikredilen şu hadise dayanarak, muâhidin yokluğunda geride bıraktığının (malı, ailesi ve benzerinin) haram olduğunu belirtmişlerdir: **"Kim bir zimmiye eziyet ederse bana eziyet etmiştir. Kimde bana eziyet ederse, Allah'a eziyet etmiştir."** Bir başka rivayette ise şöyle buyurulur: **"Kim bir zimmiye eziyet ederse, ben onun hasmı olurum. Ben kimin hasmı olursam, Kıyamet günü ondan davacı olurum."**

Daha da ötesi İslam; mensuplarını, savaş halinde bile Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in halifesi Ebu Bekr radıyallahu anh'ın Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in direktiflerini özetlediği şu öğütle yönlendirir. Ebu Bekr radıyallahu anh, Üsame b. Zeyd'e öğütte bulunarak şöyle der: "Ben sana on şey vasiyet ediyorum: Ne bir kadını, ne bir çocuğu ve ne de bir aciz ihtiyarı öldür! Meyveli ağacı kesme! İmar edilmiş yeri tahrip etme! Yemek için olması hariç, hiç bir koyunu ve hiç bir deveyi boğazlama! Hiç bir hurma ağacını kesme ve yakma! Ne aşırı gidin, ne de korkak olun."

İslam dini, toplumsal dayanışma ilkelerinin temelini henüz çağdaş dünya onları tanımadan, benzersiz bir şekilde atmış bir dindir. Yardımlaşmaya davet etmiş, zekatı ve keffâretleri farz kılmıştır. İhtiyaçların giderilmesi ve sıkıntıların ortadan kalkması için sadaka vermeye teşvik etmiştir.

Bu sağlam düzen, Müslüman olmayanları da kapsamıştır. Ebu Ubeyd el-Emvâl'de, Said b. Müseyyib'in rivayet ettiği mürsel hadisler arasında şunu rivayet eder: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Yahudiler'den bir aileye sadaka verir. O'nun vefatından sonra da o aileye sadaka verilmeye devam edilir." Ebu Yusuf, Ömer radıyallahu anh'ın beytu'lmâlin (hazinenin) sorumlusuna, gayri Müslimlerden gözleri görmeyen bir yaşlıya ihtiyacının verilmesini emrettiğini rivayet eder. el-Harac kitabında, Halid b. Velid'in Hıyra ehli ile yaptığı barış anlaşmasında şöyle yazdığı rivayet edilir: "Hangi bir ihtiyar çalışamaz şekilde güçsüz düşer, kendisine bir felaket isabet eder veya zenginken fakirleşir de kendi dindaşlarından sadaka alır hale gelirse, ondan cizye kaldırılmıştır. Hicret yurdunda ve İslam yurdunda ikamet ettiği sürece Müslümanlar'ın beytu'lmâlinden ihtiyaçları giderilir."

İslam dini; hayra, hidayete, dünya ve ahirette ıslaha davet üzere kuruludur. İslam, yumuşak davranmayı ve kolaylaştırmayı kaide edinir. En büyük kaidelerinden bazıları şunlardır: "Güçlük kaldırılmıştır.", "Zorluk, kolaylaştırmayı getirir." Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in vasiyeti ise şöyledir: **"Kolaylaştırın, zorlaştırmayın. Müjdeleyin, nefret ettirmeyin."**

İslam dininin kuralları şu asıl üzerine kuruludur: "Şeriat; yararları elde etmek ve çoğaltmak, kötülükleri uzaklaştırmak ve azaltmak üzere gelmiştir." Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Düzeltildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın.)** (7/el-A'râf/56) İslam, haksızlık yapmayan ve zulmetmeyen insanlara eziyet ve zarar verilmesine razı olmaz. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Zarar vermek de yoktur, zarar görmek de yoktur."**

İslam dini, eşsiz bir düzenle her şeyin hakkını veren bir dindir. Fertlerin haklarından toplulukların haklarına, yöneticinin haklarından yönetilenlerin haklarına, Müslümanların haklarından Müslüman olmayanların haklarına kadar bütün hepsi İslam hukukunu anlatan kitaplarda mevcuttur. Müslümanlar bu haklara, hiçbir kişisel arzu veya çıkar karıştırmadan, Allah'a ibadet olarak uyarlar. Müslümanlar bu haklara, İslam fıkhında "Hakkı kullanmada gelişigüzelliği engelleme teorisi" olarak adlandırılan temel kurala bağlı kalarak, zarar vermeden ve zarar görmeden uyarlar.

Ey insanlar!.. İslam dini kadının şanını yükseltmiş ve çektiği zulüm ve aşağılanmayı ondan kaldırmıştır. İnsani ilişkilerde, haklar ve ödevler teorisine uygun olarak erkek ve kadını eşit kılmıştır. Sadece her birinin kendi yapısına ve psikolojisine uygun bazı konularda ferdin özel ve toplumun genel çıkarlarının gerektirdiği şekilde kadınla erkeği birbirinden ayırmıştır. İslam'ın gözünde kadın, erkeğin ortağıdır ve ortak bir gaye için onunla yardımlaşır. Hayatı devam ettirme ve Allah'a kulluğu gerçekleştirmede erkek ve kadının her birinin kendine ait rolü ve görevleri vardır. Yeryüzünü ıslah etmede yaratılış farklılıklarına uygun rolleri vardır ve bu roller her birinin kendi özelliğine ve yeteneğine göre düzenlenmelidir. Allah Subhânehu şöyle buyurur. **(O kadınların, üzerlerindeki meşru hak gibi, kendilerinin de hakları vardır.)** (2/el-Bakara/228) Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise şöyle buyurur: **"Kadınlar ancak, erkeklerin bir diğer yarısıdırlar."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Ebu Davud rivayet eder ve hadis sahihtir. Daha da ötesi, kadın haklarına çokça vurguda bulunmuş ve her döneminde kadınlara iyi davranmayı tavsiye

etmiştir. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Vedâ Hutbesi'nde şöyle buyurur: **"Kadınlar hakkında Allah'tan korkun!"**

Bunlar, bu dinin temel ilkelerinden bazılarıdır ve bu ilkeler, bütün insanlığa uygunluk özelliği ile değişmez ilkelerdir. Zaman ve mekan ölçülerine veya kişisel çıkarlara boyun eğmez. Bilakis ona tutunanların Allah'a ibadet ve din olarak bağlandıkları asıllardır.

Ey insanlar!.. Bütün bunlar üzerinde düşünün ve şu soruyu sorun: "İnsan hakları, kadın hakları, dünya barışı, özgürlük ve demokrasi gibi parlak sloganlar bu ilkelere göre nerede kalır?" Akıllı insan bilir ki bu sloganların çoğu çifte standarda sahiptir. Çıkarlara göre değişirler, şahsi arzulara ve kişisel görüşlere göre uygulanırlar. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(De ki: "Herhalde ya biz, ya da siz mutlak bir hidayet üzerindeyiz veya açık bir sapıklık içindeyiz.")** (34/Sebe/24)

Bütün dünyayı mutluluğu elde etmesi ve halini düzeltmesi için İslam hidayetine davet ederken, dünyanın bugün elindeki kartları yeniden düzenlemeye ve doğru ölçülere bağlı kalmaya her zamankinden daha çok ihtiyacı olduğunu hatırlatırız. Değilse; olay Müslümanlarla ve haklı davaları ile bağlantılı olunca insan hakları neden boşa gidiyor ve bütün bu ilkeler, asılsız hurafeler ve kuruntulara dönüşüyor?!. Müslümanlarla ilgili bir çok konuda, özgürlük ve demokrasi uygulamalarının çifte standarda sahip olması neden?!. Neden dünyanın önde gelen akıl sahibi insanları, Müslümanların topraklarını işgal eden ve yönetim haklarını ellerinden alan işgalciyi hesaba çekmiyorlar?!. Müslümanlara meydan okuyan ve sahip oldukları en mukaddes şeyi, Rableri'nin Kitabı'nı kirletenleri hesaba çekmiyorlar?!. Alemlerin Rabbi tarafından yeryüzü halkının tümüne elçi olarak gönderilen, insanoğlunun en hayırlısına saldıranlar neden hesaba çekilmiyor?!. Dünyanın bir çok yerinde Müslümanlar katliama maruz kalırken insan hakları nerede?!. İnsan hakları ve özgürlük savunucuları olduklarını söyleyenler, bu gerçekler karşısında neredeler?!.

Adalet

Şeyh Salih b. Muhammed Âl Tâlib
Mekke, 19.04.1426 Hicri – 27.05.2005 Miladi

Ey mü'minler!.. Allah Teâlâ'dan hakkıyla korkun; umulur ki size merhamet edilir. **(Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin ki (Allah) işlerinizi yoluna koysun ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederse, o gerçekten büyük murada ermiştir.)** (33/el-Ahzâb/70-71) Rabbinize dönün ve kalplerinizi O'na teslim edin. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın.

Kalplerde öyle bir boşluk vardır ki onu ancak Allah'a yönelmek, O'nu sevmek ve O'na dönmek doldurabilir. Kalplerin dağınıklığını ancak âzâların günahlardan korunması, haramlardan uzak durmak ve şüphelerden sakınmak giderir. Allah, kendini gözlemleyen, Rabbi'nden hakkıyla korkan ve ahireti için hazırlık yapan kişiye rahmet etsin!.

Ey mü'minler!.. İnsan ancak bütün haklarını elde ettiğinde yaşamı rahat ve güzel olur. Adalet, eşitlik ve haklara saygının gölgesinde, ülkeler mamur olur ve uygarlıklar kurulur.

Allah, nefislere yaratılışında adaleti sevme özelliği vermiştir. Bozulmamış fıtratlar ve hikmet sahibi akıllar, adaletin güzelliğinde birleşirler. Krallar ve liderler, büyük insanlar ve yöneticiler adaletli olmakla övünmüşlerdir. Semavi dinler de, adaleti emretmiştir. (Andolsun biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve insanların adaleti yerine getirmeleri için beraberlerinde kitabı ve ölçüyü indirdik.) (57/el-Hadid/25)

Yüce İslam dini, insanları batıl dinlerin baskısından İslam'ın adaletine çıkarmak için gelmiştir. Çünkü gökler ve yer adaletle ayakta durur. Hakk Subhânehu ve Teâlâ da adalet sıfatına sahip olduğunu ve adaletin zıddı olan zulümden uzak olduğunu bildirir. **(Şüphesiz ki Allah, hiç kimseye zerre kadar zulmetmez.)** (4/en-Nisâ/40)

İslam dini adalet üzerine kurulmuştur. **(Rabbinin sözü hem doğrulukça, hem de adaletçe tamamlanmıştır.)** (6/el-En'âm/115) İslam dininin verdiği haberler doğrudur ve hükümleri adaletlidir. Baskı, zulüm ve haksızlığı kabul etmez. Bilakis o, nerede olursa olsun daima hakkın yanındadır. Kafirlerle ilişkilerde bile olsa, verilen sözlere ve anlaşmalara uymayı emreder. **(Eğer bir kavmin, sözleşmeye aykırı bir hainlik yapmasından korkarsan, savaştan önce aynı şekilde antlaşmayı bozduğunu kendilerine bildir. Çünkü Allah hainleri sevmez.)** (8/el-Enfâl/58) Mâide Suresi'nde ise şöyle buyurulur: **(Bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevketmesin. Adaletli olun, çünkü o, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkun.)** (5/el-Mâide/8) Yani, bir kavimden hoşlanmamış olmanız sizi adaleti terketmeye götürmesin.

Adil olmak, herkese ve her halükarda farzdır. Allah adil olmayı, Peygamberi'ne emreder. **(De ki: "Ben Allah'ın kitaptan indirdiğine inandım ve bana aranızda adaleti gerçekleştirmem emredildi.")** (42/eş-Şûrâ/15) Yine onu

bütün insanlara emreder. **(Şüphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara bakmayı emreder.)** (16/en-Nahl/90)

Alla'ın gölgesinden başka hiç bir gölgenin olmayacağı Kıyamet gününde Allah'ın gölgesinde gölgelenecek yedi grup insan arasında adil yönetici de sayılır. Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. Sahih-i Müslim'de ise, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Adil olanlar, Kıyamet günü, Allah'ın yanında, nurdan minberler üzerine Rahmanın sağında yerlerini alırlar. Allah'ın iki eli de mübarektir. Onlar hükümlerinde, aileleri ile velayeti altında bulunanlar hakkında hep adaleti gözetenlerdir."**

Adaletin zıddı zulümdür ve zulüm, Kıyamet günü karanlıklardır. Allah, zulmetmeyi kendine haram kılmış ve onu kullar arasında da haram kılmıştır. Zulmeden kimse asla kurtuluşa eremez. **(Muhakkak ki zalimler, kurtuluşa eremezler.)** (28/el-Kasas/37) Bakara Suresi'nde şöyle buyurulur: **(Zâlimler benim ahdime nail olamaz!)** (2/el-Bakara/124) Âl-i Imrân Suresi'nde ise şöyle buyurulur: **(Allah zalimleri sevmez.)** (3/Âl-i Imrân/57)

Hiç şüphesiz zulmün en büyüğü Allah'a şirk koşmaktır. Lokman Suresi'nde şöyle buyurulur: **(Çünkü Allah'a ortak koşmak (şirk), elbette büyük bir zulümdür.)** (31/Lokman/13)

İslam Ümmeti, yeryüzünde adaletle hükmettikleri sürece Allah'ın yardımını ve desteğini hakederler. Şeyhulislam İbni Teymiyye rahimehullah şöyle buyurur: "Muhakkak ki Allah, kafir bile olsa adil devleti ayakta tutar ve Müslüman bile olsa zalim devleti ayakta tutmaz."

Ey Müslümanlar!.. Her halükarda adil olmak emredilmiştir. Zulmün ise, dünya ve ahirette sonu kötüdür. **"Kim bir karış (toprağı) haksızlıkla alırsa, Kıyamet günü o (bir karış toprak) yedi kat yerden itibaret boynuna geçirilir."** Başkasına zulmedene acı verici bir şekilde kısas uygulanır. **"Allah Teâlâ zalime mühlet verir, fakat sonunda onu yakaladığında salıvermez."** Hayvanlar arasındaki zulüm bile yapanın yanına kalmaz. Sahih-i Müslim'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kıyamet günü mutlaka hakları sahiplerine vereceksiniz. Öyle ki, boynuzsuz koyun boynuzlu koyundan hakkını alacak."** Sahih-i Buhari'de, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilir: **"Kimin yanında kardeşinin ırzıyla veya başka bir şeyiyle alakalı bir hakkı varsa, dinar ve dirhemin olmayacağı (günden) önce bugün onunla helalleşsin. (O gün) onun salih ameli varsa, üzerindeki hak miktarı ondan alınır. Şayet onun hasenâtı yoksa, (hakkını yediği) arkadaşının günahlarından alınır ve ona yüklenir."** Zulme uğrayan ne kadar güçsüz olursa olsun, Allah ona yardım eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem bir hadiste şöyle buyurur: **"Zulme uğrayanın duasını Allah bulutların üzerine kaldırır ve gökyüzünün kapıları ona açılır. Rabb (Tebârake ve Teâlâ), "İzzetim ve celâlime yemin olsun ki, bir süre sonra da olsa sana yardım edeceğim" buyurur."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder.

(Sakın zalimlerin yaptıklarından Allah'ın gâfil olduğunu sanma!) (14/İbrahim/43) Hûd Sûresi'nde ise şöyle buyurulur: **(İşte Rabbin, zalim memleketleri cezalandırdığı zaman böyle cezalandırır. Çünkü O'nun cezası çok acı, çok çetindir.)** (11/Hûd/102)

Zulmeden kimse, Alemlerin Rabbi'nden korkmaz mı?. Zulme uğrayanların dualarından korkmaz mı?.. İnsanlara iftira atanlar ve mü'minlerin ırzlarına dil uzatanlar bilsinler ki, zulme uğrayanın duası makbuldür. Allah'a sunulacağınız günü unutmayın!.. **(Mümin erkeklere ve mümin kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler de bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir.)** (33/el-Ahzâb/58)

Allah'ın kulları!.. Adaletin İslam'daki makamı büyüktür. Allah katındaki sevabı çoktur. Adil kimsenin duası makbuldür. Allah, adaletli olanları sever. Adil insan, Kıyamet günü Rahman'ın gölgesindedir. Yönetici, adil davranmakla emrolunmuştur. **(Allah size, emanetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor. Allah, bununla size ne güzel öğüt veriyor.)** (4/en-Nisâ/58) Bu hüküm yargı hükmü, miras hükmü olsun ya da fertler ve topluluklar hakkında hüküm, kişi veya kişilerin tasnifi, güvenilir veya güvenilmez olduğuna hüküm olsun, bütün bunların hepsinde adil olmak gerekir.

Aynı şekilde babanın da çocuklarına bağışta ve muamelede ayrım yapmaması ve adil olması gerekir. Numan b. Beşir radıyallahu anh'ın bu konuyla ilgili hikayesi meşhurdur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, tüm çocuklarına eşit bir şekilde vermeyince, bağışını geri aldırmış ve şöyle buyurmuştur: **"Allah'tan hakkıyla korkun ve çocuklarınız arasında adil davranın."**

Yine; birden çok eşi varsa, kocanın eşlerine adil davranması gerekir. Yanlarında gecelemede, harcamada ve eşler arası haklarda eşit davranması gerekir. Allah Teâlâ şöyle buyurur: **(Eğer adaleti gözetmemekten korkarsanız, o zaman bir tane ile veya elinizin altındakiyle (sahip olduğunuz câriye ile) yetinin.)** (4/en-Nisâ/3) Kimin iki eşi olur da onlardan birine meylederse,Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sahih hadiste buyurduğu gibi, Kıyamet günü bir yanı eğik olarak gelir.

Her şeyde, sözde ve konuşmada bile adalet aranır. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Söylediğiniz zaman da âdil olun.)** (6/el-En'âm/152) Konuşmada adil olmak, nefse en ağır gelen işlerdendir. Kim nefsini buna göre eğitirse, kurtuluşa erer. Kendisine adil olma özelliği bağışlanır ve adaleti severse, Allah ona hakkı gösterir ve o kimse, insanlara karşı merhametli olur. Peygamberin yoluna uyar, sapıklıktan ve nefsi arzulardan uzak durur.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey iman edenler! Adaleti ayakta tutan ve kendiniz, ana-babanız ve yakın akrabanız aleyhine de olsa, yalnız Allah için şahitlik eden kimseler olunuz. Zira zengin de olsa, fakir de olsa, Allah ikisine de (sizden) daha yakındır. Nefsinizin arzusuna uyarak adaletten uzaklaşmayın. Eğer (şahitlik ederken) dilinizi eğer, bükerseniz veya çekinirseniz, şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.)** (4/en-Nisâ/135)

Adalet, kişinin kendisine karşı samimi olmasını ve Allah azze ve celle'yi gözetmesini, heva ve heveslerden uzak durmasını gerektirir. **(Ey Davud! Gerçekten biz seni yeryüzünde bir halife yaptık. Artık insanlar arasında hak ile hüküm ver. Keyfe, arzuya uyma ki, seni Allah yolundan saptırmasın.)** (38/Sâd/26)

Çocuklar ve eşler arasında adaletin gözetilmesi istendiği gibi; hizmetçiler, işçiler ve yönetilenler arasında da adaletin gözetilmesi istenir. **"Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez ve onu yalnız bırakmaz (ona yardım eder)."**

Ey Müslümanlar!.. Allah'tan hakkıyla korkun! Yaptığınız ve terkettiğiniz şeylerde Allah'tan hakkıyla korkun!. Bilin ki sizler yarın, Allah'ın huzurunda duracaksınız ve amellerinizin karşılığını alacaksınız.

Sonra; yol gösterici ve müjdeleyici, aydınlatan bir ışık kaynağı olan Allah'ın Rasulü Muhammed b. Abdullah'a salât ve selamda bulunun. Allah Teâlâ sizlere bunu emrederek şöyle buyurur: **(Muhakkak ki Allah ve melekleri peygambere salât ederler. Ey iman edenler! Siz de O'na salât ve çokça selam eyleyin.)** (33/el-Ahzâb/56)

Peygamber Hanımları

Şeyh Abdulmuhsin el-Kâsım
Medine, 26.04.1426 Hicri – 03.06.2005 Miladi

Allah'ın kulları!.. Allah'tan hakkıyla korkun. Allah'tan hakkıyla korkmak (takvâ), Allah'a dönen her kimse için bir hatırlatma ve kullar için azaptan kurtuluştur.

Ey Müslümanlar!.. Müslüman kadın; en faziletli çağlarda yaşamış evlerin en yücesi olan peygamber evinde yaşamış kadınları örnek almaktan mutluluk duyar. Çünkü Allah onların makamını yükseltmiş ve değerini yüceltmiştir. Kur'an, onlara övgüde bulunmuştur. Allah celle ve alâ şöyle buyurur: **(Ey peygamberin hanımları! Eğer takvâlı davranırsanız, siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz.)** (33/el-Ahzâb/32)

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımları mübarek eşler ve yüce kadınlardır. Onların ilki; akıllı ve zeki, dindar ve soylu Hatice binti Huveylid radıyallahu anha'dır. Faziletli huylarla ve edeple yetişmiş, iffet ve şeref sıfatıyla donanmıştır. Mekke kadınları arasında "Tâhire" (temiz kadın) adıyla çağrılırdı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onunla evlendiğinde O'na en iyi eş oldu. O'nu bizzat kendisi, malıyla ve görüşüyle korudu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem üzgün anlarında ona sığınır, üzüntüsünü ona açardı. İlk vahiy indiğinde ona döndü. Kalbi gördüğü manzaranın korkusundan titriyordu. Ona şöyle buyurdu: **"Bana ne oluyor ey Hatice! Kendim için korktum."** Hatice radıyallahu anha, O'nu sakin bir şekilde karşıladı ve şöyle dedi: "Asla (korkma)! Vallahi, Allah seni kesinlikle utandırmaz."

İslam, onun evinde parladı ve o, bu ümmetten ilk Müslüman olan idi. İbnu'l Esir der ki: "Müslümanların tümümün görüşüne göre Hatice, Allah'ın kulları arasında Müslüman olan ilk insandı. Ondan önce hiç bir erkek veya kadın Müslüman olmamıştır."

Davetinin ilk yıllarında Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e baskılar şiddetlenmiş ve eziyetler artmıştı. Hatice radıyallahu anha, şefkatli bir kalbe ve keskin görüşe sahipti. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ne zaman insanlardan hoşlanmadığı bir şey işitip Hatice radıyallahu anha'ya dönse, Hatice radıyallahu anha O'nu sakinleştirir ve üzüntüsünü hafifletirdi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"İnsanlar beni inkar ettiğinde o bana iman etti. İnsanlar beni yalanladığında o beni doğruladı. İnsanlar beni (mallarından) mahrum bıraktıklarında o bana malıyla destek oldu. Allah beni başka kadınların çocuklarından mahrum bıraktığında beni onun çocuğuyla rızıklandırdı."** Bu hadisi, İmam Ahmed rivayet eder.

O, eşine karşı iyi davranan yüce bir kadın ve şefkatli bir anne idi. İbrahim hariç, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in bütün çocukları ondandır. Yüce bir edebe ve değerli bir ahlaka sahipti. Hiç bir gün Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in sözüne itiraz etmemiş ve tartışarak ona eziyet etmemiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cibrîl bana geldi ve "Ona (Hatice radıyallahu anha'ya), cennette içi boş inciden bir saray müjdele ki orada ne gürültü vardır, ne de yorgunluk" dedi."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Suheyli der ki: "Cibrîl ona cennette bir saray müjdesi verdi, çünkü o hiçbir gün Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e karşı sesini yükseltmedi ve O'nu yormadı. Hiçbir gün O'na bağırmadı ve asla eziyet etmedi."

Hatice radıyallahu anha, Rabbi katında gördüğünden razıdır ve kendisinden de razı olunmuştur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cibrîl bana geldi ve "Hatice'ye gittiğinde ona Rabbi'nden ve benden selam söyle!" dedi."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder. İbnu'l Kayyım rahimehullah der ki: "Bu, ondan başka hiçbir kadına nasip olmayan bir fazilettir."

Allah onu sevmiş, melekler onu sevmiş ve Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem onu sevmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Şüphesiz bana onun sevgisi verildi."** Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, ondan bahsettiğinde şanını yücettir ve onun arkadaşlığına teşekkür ederdi. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem Hatice'yi andığında, ona övgüde bulunmaktan ve onun için bağışlanma dilemekten asla bıkmazdı."

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, ona olan sevgisini ve vefâsını korumuştur. Hatice radıyallahu anha'nın vefatından sonra, onun arkadaşlarına ikramda bulunurdu. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Bazen bir koyun keser, sonra parçalara ayırır, sonra Hatice'nin arkadaşlarına gönderirdi. Bazen O'na, "Sanki dünyada Hatice'den başka hiçbir kadın yok!" derdim. Şöyle buyururdu: **" O şöyle, şöyle idi ve benim ondan çocuğum oldu."** Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Hatice radıyallahu anha'nın vefatından sonra bir gün kızkardeşinin sesini duyar ve çok hüzünlenir. Şöyle buyurur: **"Bana Hatice'yi hatırlattı."**

Hatice radıyallahu anha'nın dini, aklı ve ahlakı kusursuz idi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Erkeklerden kusursuz olan çoktur. Kadınlardan ise ancak üç kişi kusursuz olmuştur: Meryem binti İmrân, Firavun'un karısı Âsiye ve Hatice binti Huveylid."** Bu hadisi, İbni Merdeveyh rivayet eder.

Hayırlılık ve şeref bakımından bu ümmetin bütün kadınlarını geçmiştir. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"(Zamanının) kadınlarının en hayırlısı Meryem binti İmrân'dır. (Bu ümmetin) kadınlarının en hayırlısı ise Hatice'dir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Hatice radıyallahu anha, kendisi saliha bir kadın olmakla birlikte evini de ıslah etmiştir. Bu çabasının karşılığını görmüş ve hem kendisi, hem de kızı cennetteki kadınların en hayırlısı olmuştur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Cenneh ehli kadınların en faziletlisi Hatice, Fatıma, Meryem ve Âsiye'dir."** Bu hadisi, İmam Ahmed ve Nesâi rivayet eder.

Hatice radıyallahu anha'nın, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in kalbinde büyük bir yeri vardı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ondan önce ve onun sağlığında bir başka kadınla daha evlenmemiştir. Onun ölümüne çok üzülmüştür. Zehebi rahimehullah şöyle der: "Akıllı, yüce, dindar, namuslu ve şerefli, cennet ehlinden bir kadındı."

Aişe binti Ebu Bekr es-Sıddîk radıyallahu anha, doğruluk ve takvâ evinde dünyaya gelmiş ve iman dolu bir evde yetişmiştir. Annesi, kızkardeşi Esma ve erkek kardeşi sahabilerdendir. Babası ise bu ümmetin sıddîkıdır. İlim yuvasında yetişmiştir. Babası, Kureyş'in en bilginlerinden ve soyları en iyi bilenlerindendir. Allah ona parlak bir zeka ve keskin bir hafıza bağışlamıştır.

İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Daha önceki ümmetlerde hafıza ve ilim, düzgün konuşma ve akıl bakımından Aişe radıyallahu anha'nın bir benzeri daha gelmemiştir. İlim ve hikmette kendi türünden kadınları geride bırakmıştır. Kendisine, fıkıhta anlayış ve şiirde hafıza gücü bağışlanmıştır. O, şeriat ilimlerini içinde toplayan bir kap gibi idi."

Zehebi rahimehullah ise şöyle der: "Ümmet kadınlarının kesinlikle en fakihi (en çok fıkıh bilgisine ve anlayışa sahip olanı) idi. Muhammed ümmeti içinde, hatta tüm kadınlar içinde ondan daha bilgili bir kadın bilmiyorum."

Faziletleri ve güzel geçimiyle diğer kadınlardan üstün olmuştur. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur: **"Aişe'nin (diğer) kadınlara üstünlüğü, '*serîd*'in[6] diğer yemeklere üstünlüğü gibidir."** Bu hadisi, Buhari ve Müslim rivayet eder.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onu çok sevmiştir ve O ancak temiz/iyi olanı sever. Amr ibu'l Âs der ki: "İnsanların hangisi sana en sevimlidir, ey Allah'ın Rasulü?" Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, **"Aişe"** buyurur. "Ya erkeklerden?" diye sorunca da, **"Onun babası"** buyurur. Bu hadisi, Buhari rivayet eder.

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem, Aişe radıyallahu anha'dan başka bakire biriyle evlenmemiştir ve onun yatağından başka bir eşinin yatağındayken vahiy gelmemiştir.

Aişe radıyallahu anha, iffetli ve Rabbine çokça ibadet eden bir kadındı. Erkekler görmesin diye evinden ancak geceleyin çıkardı. Kendisi şöyle der: "Dışarı ancak geceleyin çıkardık." Bunu, Allah Teâlâ'nın şu buyruğunu uygulamak için yapardı: **(Vakarınızla evlerinizde durun ve önceki cahiliyet devrinde olduğu gibi süslenip çıkmayın.)** (33/el-Ahzâb/33) Kurtubi rahimehullah şöyle der: "Şeriat, kadınların evlerinde oturması ve zaruri olmadıkça evden çıkmaktan kaçınması gerektiğine dair delillerle doludur. Şayet evden çıkmaya ihtiyaç duyarsa, tam bir tesettür içinde olmalıdır."

Allah sevdiği kulu imtihan eder ve imtihanı imanı ölçüsünce olur. Aişe radıyallahu anha, henüz oniki yaşındayken iftiraya uğrar. Der ki: "Öyle ağladım ki, bir an bile uyumadım ve gözyaşlarımın arkası kesilmedi. Hatta annem-babam ağlamaktan yüreğimin parçalandığını sandılar." Başına gelen musibet çok şiddetliydi. Şöyle der: "Öyle ki, gözyaşlarım çekildi ve bir damla bile hissetmiyordum."

İbni Kesir rahimehullah şöyle der: "Allah ona acıdı ve suçsuz olduğunu her zaman okunacak on ayetle bildirdi." Böylece henüz gençliğinin baharında şanı yüceldi. Allah onun temiz kadınlardan olduğuna şahitlik etti, ona bağışlanma ve değerli bir rızık vaat etti. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'e bakmak için uykusuz kaldı, kendi evinde ve kucağında vefat edinceye kadar hastalığında O'na hizmet etti.

---

[6] Et ve ekmek parçalarından yapılan diğer ve Araplarda diğer yemeklere üstün tutulan bir tür yemek; tirit...

Kalbi selim Sevde binti Zem'a... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in Hatice'den sonra ilk evlendiği eşi... Yaklaşık üç yıl kadar Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in tek eşi olarak kaldı. Yüce ve eşsiz bir kadındı. Temiz bir yapısı vardı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i sevgisini gözeterek ve Allah rızasını isteyerek, kendi sırasını Aişe radıyallahu anha'ya bağışladı.

Çokça namaz kılan ve çokça oruç tutan, Emirilmü'minîn Ömer ibnu'l Hattâb radıyallahu anh'ın kızı Hafsa... Dine destek olan ve hakkı ortaya çıkaran bir evde yetişti. Ailesinden yedi kişi Bedr Savaşı'na katıldı. Aişe radıyallahu anha onun hakkında şöyle der: "Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eşleri arasında o benimle rekabet ederdi."

Çokça sadaka veren Zeynep binti Huzeyme el-Hilâliyye... Hayırda yarışan ve çok bağışta bulunan bir kadındı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ile iki ay evli kaldıktan sonra vefat etti.

Allah için hicret eden Ümmü Habibe Ramle binti Ebi Süfyan... Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in eşleri arasında soy bakımından ondan başka kendisine daha yakın biri yoktu. Yine eşleri arasında mehri ondan daha çok olan ve onun gibi uzaktayken evlendiği biri yoktu. Ümmü Habibe radıyallahu anha dinini kurtarmak için Habeşistan'a kaçtığında, Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onunla nikahlandı ve Habeşistan kralı O'nun adına mehrini verdi.

Sabırlı ve hâyâlı Ümmü Seleme radıyallahu anha... İlk hicret edenlerden, Hind binti Ebi Ümeyye... Eşi Ebu Seleme ile birlikte Medine'ye hicret etmek isteyince, kavmi onları birbirinden ayırdı ve çocuklarını da bırakmadı. Ümmü Seleme şöyle der: "Her sabah erkenden dışarı çıkar, el-Ebtah mevkisinde oturur, akşama kadar ağlardım. Bir sene ya da bir seneye yakın bu böyle sürdü. Sonunda bana acıdılar da çocuğumu geri iade ettiler."

Allah'a inancı tamdı. Kocası Ebu Seleme vefat ettiğinde, Peygamber'den öğrendiği duayı yaptı ve Allah ona Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i eş olarak verdi. Şöyle der: "Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu işittim: **"Hangi Müslüman'ın başına bir musibet gelir de, "İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn! Bizler Allah'a aidiz ve O'na döneceğiz. Allah'ım! Başıma gelen musibette beni koru ve bana ondan daha hayırlısını ver!" derse, Allah ona ondan daha hayırlısını verir."** Ebu Seleme vefat edince, "Müslümanların hangisi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e ilk hicret eden aile olan Ebu Seleme'den daha hayırlı olabilir?" dedim. Sonra bu duayı yaptım, Allah bana onun ardından Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i verdi." Bu hadisi, Müslim rivayet eder. Başınıza bir musibet geldiğinde bu duayı yapın ki, Allah size musibette kaybettiğinizden daha hayırlısını versin.

Miskinlerin annesi Zeynep binti Cahş... Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in halasının kızı... Soylu ve şerefli bir kadındı. Allah onu Peygamberi'ne velisiz ve şahitsiz, Kitabı'ndaki ayetle evlendirdi. Allah Subhânehu şöyle buyurur: **(Sonra Zeyd o kadından ilişiğini kestiği zaman, biz onu sana eş yaptık.)** (33/el-Ahzâb/37)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in onunla evlenmesi, Kıyâmet gününe kadar Müslüman kadınlara bereket olmuştur. Çünkü Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem

onunla evlendikten sonra, şerefin ve iffetin korunması için kadınlara örtünme farz kılınmıştır.

Fakirlere ve güçsüzlere bolca bağışta bulunur, çokça sadaka verir ve iyilik yapardı. Şerefli konumuna ve şanının yüksekliğine rağmen çalışır, eliyle kazandığından sadaka verirdi. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Dini bakımdan Zeynep'ten daha hayırlı, Allah'tan daha korkan, daha doğru sözlü, akrabalık bağlarını daha çok gözeten ve daha çok sadaka veren bir kadın görmedim."

Çokça ibadet eden Cüveyriye binti el-Hâris… Beni Mustalık kabilesinden… Babası kavminde sözü dinlenen biridir. Cüveyriye radıyallahu anha hem kendisi mübarek bir kadındı, hem de ailesine halkına bereket getirmiştir. Aişe radıyallahu anha şöyle der: "Ondan daha çok kavmine bereket getiren bir kadın görmedim."

Rabbi'ne çokça ibadet eder, Mevlâsı'na yakarırdı. Namazgâhında oturur, gün yarısına kadar Allah'ı zikrederdi. Şöyle der: "Sabahın erken saatlerinde tesbih yaparken Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem yanıma geldi. Sonra bir ihtiyacı için ayrıldı ve gün ortasına yakın geri döndü. **"Hâlâ oturuyor musun?"** (yani "Hâlâ tesbih mi yapıyorsun?") buyurdu. "Evet" dedim." Bu hadisi, Müslim rivayet eder.

Safiye binti Huyeyy… Harun aleyhisselam'ın soyundan saygın bir kadın… Dindar, yumuşak ve ağırbaşlı, akıllı ve şerefli bir kadındı. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem ona şöyle buyurur. **"Sen bir peygamberin (Harun'un) kızısın, amcan (Musa aleyhisselam) da bir peygamber ve sen bir peygamberle evlisin."** Bu hadisi, Tirmizi rivayet eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem onunla evlendiğinde düğün yemeği olarak eritilmiş yağ, kurutulmuş peynir ve hurma ikram edildi. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in onunla evliliği kolay ve bereketli idi.

Akrabaları ile bağını koparmayan mü'minlerin annesi Meymûne binti el-Haris el-Hilâliyye… Kadınların en yücelerindendir. Allah ona temiz bir kalp, temiz bir yapı ve ibadete bağlılık ihsan etmiştir. Aişe radıyallahu anha şöyle buyurur: "Ona gelince, içimizde Allah'tan en çok korkan ve akrabaları ile bağını en sağlam tutandı."

Ey Müslümanlar!.. Bunlar, İslam'ın ölümsüz kadınlarının, mü'minlerin annelerinin hayat hikayeleridir. Onların menkıbeleri parlaktır, güzelliklerle faziletleri bir araya toplamıştır. Müslüman kadınların hayatlarında onları örnek alması gerekir. Onların eserlerini yudumlamaları; dinde, ahlakta, Allah'ı gözetmede, Allah'a ve Rasulü'ne boyun eğmede, ibadete bağlılıkta, çokça ibadet etmede, doğru sözlülükte, dili korumada, fakirlere sadaka vermede, güçsüzlerin sıkıntısını gidermede, çocukları ıslah etmede ve yanlışlarını düzeltirken sabırlı olmada, ilimle donanmada, alimlere sormada, tesettür ve iffete bağlılıkta, ihtiyaç olmadıkça evden çıkmamakta, örtünmede, nefsi arzulardan ve şüphelerden uzak durmakta, uzun emel sahibi olmaktan ve hayatta gafil olmaktan sakınmakta, içi bozukken dışına özen göstermekten sakınmakta, haramlara bakmaktan ve erkeklerle konuşmaya dalmaktan sakınmakta onları örnek almaları gerekir. Müslüman kadınlar, açılıp saçılmaya ve erkeklerle bir arada bulunmaya davet edenlerden sakınmalıdırlar. Çünkü kadının şerefi ve izzeti, dininde ve örtüsündedir.

Kovulmuş şeytandan, Allah'a sığınırım: **(Ey peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle de cilbablarından (dış elbiselerinden) üzerlerini sımsıkı örtsünler. Bu onların tanınmalarına, tanınıp da eziyet**

edilmemelerine en elverişli olandır. Bununla beraber Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.) (33/el-Ahzâb/59)

Ey Müslümanlar!.. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in hanımları O'nunla birlikte mütevazi bir evde, kerpiçten ve hurma yaprağından yapılma odalarda yaşadılar. Fakat o ev, iman ve takvâ ile doluydu. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte açlığa ve fakirliğe sabrettiler. Bir ay, iki ay geçer evlerinde (yemek yapmak için) ateş yanmazdı. Bazı günler gelir, evlerinde bir tek hurma tanesinden başka bir şey olmazdı. Zaman gelir, sudan başka bir şey bulunmazdı. Kanaatle yaşadılar ve Allah'ın vaadi üzere sabrettiler. **(Ahiret senin için dünyadan iyi olacaktır.)** (93/ed-Duhâ/4) Onların ecirleri ikiye katlanmıştır. **(Sizden her kim Allah'a ve Resulü'ne boyun eğer, salih bir amel işlerse, ona da mükâfatını iki kat veririz. Hem onun için bol bir rızık hazırlamışızdır.)** (33/el-Ahzâb/31)

Onlardan beşi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ile evlendiğinde yaşları kırk ile altmış arasında idi. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu şekilde dulları gözetmiş ve yetim kalan çocuklarına kefil olmuştur. Hatice radıyallahu anha ile evlendiğinde, Hatice radıyallahu anha'nın yaşı kırktı ve daha önceki eşinden üç çocuğu vardı. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem ise daha önce hiç evlenmemişti. Zeynep bini Huzeyme ile evlendiğinde, Zeynep binti Huzeyme duldu ve altmış yaşına yaklaşmıştı. Ümmü Seleme ile evlendiğinde, Ümmü Seleme duldu ve altı çocuğu vardı. Sevde radıyallahu anha ile evlendiğinde, Sevde radıyallahu anha'nın yaşı elli beşti.

Amca ve hala kızı gibi yakın akrabalarıyla da evlendi, akraba olmayan kadınlarla da evlendi. Onlar için merhametli, cömert ve iyi bir eş oldu. Onlarla iyi geçindi. Daima onları sevindirir ve onlara yumuşak davranırdı.

Kim saadeti arıyorsa, insanların en hayırlısını örnek alsın. Müslüman kadın da, O'nun saliha eşlerinin yolundan gitsin. Kadın için; tesettür ve doğrulukta, takvâda, kocaya ve çocuklara iyi davranmada..